

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 7

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

54. sējums

2011. gada 11. janvāris

Saturs

II Nelegislatīvi akti

LĒMUMI

2011/3/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 24. februāris) par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem starp Dānijas transporta ministriju un Danske Statsbaner (lieta C 41/08 (ex NN 35/08)) (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 975) ⁽¹⁾.....** 1

2011/4/ES:

- ★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 6. jūlijs) par valsts atbalstu C 34/08 (ex N 170/08), ko Vācija vēlas piešķirt par labu Deutsche Solar AG (izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 4489) ⁽¹⁾.....** 40

IV Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu

2011/5/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2009. gada 28. oktobris) par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 8107) ⁽¹⁾.....** 48

Cena: EUR 4

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II

(Nelegislatīvi akti)

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 24. februāris)

par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem starp Dānijas transporta ministriju un *Danske Statsbaner* (lieta C 41/08 (ex NN 35/08))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 975)

(Autentisks ir tikai teksts dāņu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/3/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

izmeklēšanas procedūru. Tiesa 2009. gada 25. novembra rīkojumā noraidīja šo prasību kā nepieņemamu ⁽⁴⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu ⁽¹⁾,

- (3) Komisija 2009. gada 17. decembra vēstulē aicināja Dāniju un ieinteresētās personas nosūtīt tai savas piezīmes par juridisko pamatu, kas būtu atbilstīgs sadarbības izskatīšanai šajā lietā, ņemot vērā to, ka spēkā stājusies Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 ⁽⁵⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc ieinteresēto personu uzaicināšanas iesniegt savas piezīmes saskaņā ar minētajiem pantiem ⁽²⁾, un

tā kā:

2. ATBALSTA SAŅĒMĒJA UN SŪDZĪBU IESNIEDZĒJU APRAKSTS

1. PROCEDŪRA

2.1. ATBALSTA SAŅĒMĒJS: DANSKE STATSبانER

- (1) Pēc divu sūdzību saņemšanas un vairākkārtējas sarakstes starp Komisiju un abiem sūdzības iesniedzējiem, no vienas puses, un Komisiju un Dānijas valsts iestādēm, no otras puses, Komisija 2008. gada 10. septembrī nolēma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru par šo lietu un, publicējot lēmumu par procedūras uzsākšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽³⁾, aicināja Dāniju un ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes.
- (2) Viens no sūdzības iesniedzējiem iesniedza prasību Eiropas Savienības Tiesā atcelt Komisijas lēmumu uzsākt formālu

2.1.1. BIJUŠAIS DĀNIJAS DZELZCEĻA PĀRVADĀJUMU MONOPOLUZŅĒMUMS

- (4) *Danske Statsbaner SV (DSB)* ir bijušais dzelzceļa pārvadājumu monopoluzņēmums Dānijā.
- (5) DSB pilnībā pieder Dānijas valstij ⁽⁶⁾. DSB nodrošina tikai pasažieru pārvadājumus pa dzelzceļu un saistītus pakalpojumus ⁽⁷⁾. Vēl DSB savu darbību veic ar savu filiāļu starpniecību, proti, Zviedrijā, Norvēģijā un Apvienotajā Karalistē.

⁽¹⁾ Sākot ar 2009. gada 1. decembri, EK līguma 87. un 88. pants ir kļuvis attiecīgi par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu. Abos gadījumos to noteikumi būtībā ir identiski iepriekšējiem. Šā lēmuma ietvaros atsaucies uz LESD 107. un 108. pantu ir uzskatāmas par atsaucēm attiecīgi uz EK līguma 87. un 88. pantu.

⁽²⁾ OV C 309, 4.12.2008., 14. lpp.

⁽³⁾ Sk. 2. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁾ Tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojums lietā T-87/09 *Jørgen Andersen* pret Komisiju.

⁽⁵⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

⁽⁶⁾ 1998. gada 1. jūlija Likums Nr. 485 par neatkarīga valsts uzņēmuma DSB SV un DSB Cargo izveidi, kas stājās spēkā 1999. gada 1. janvārī ("DSB likums").

⁽⁷⁾ DSB kravas pārvadājumu darbības 2001. gadā tika pārdotas *Deutsche Bahn*.

- (6) Dānijas Parlaments 1998. gadā pieņēma likumu, saskaņā ar kuru tika nošķirta DSB dzelzceļa infrastruktūra un dzelzceļa pārvadājumu darbības ⁽⁸⁾.
- (7) DSB 2008. gadā bija aptuveni 9 200 darbinieku. Tā apgrozījums 2008. gadā bija aptuveni 9,85 miljardi Dānijas kronu (1,32 miljardi euro).

2.1.2. DSB KĀ NEATKARĪGA VALSTS UZŅĒMUMA IZVEIDE

- (8) DSB 1999. gadā tika pārveidots par neatkarīgu valsts uzņēmumu ⁽⁹⁾.
- (9) Šajā saistībā tika izveidots jauns uzņēmuma finanšu pārvaldības modelis. Uzņēmuma sākuma bilance tika sastādīta, balstoties uz aktīvu un pasīvu novērtējumu. Dānijas iestādes informēja, ka attiecībā uz visām svarīgākajām pozīcijām DSB papildus saņēma neatkarīgu ekspertu veiktu novērtējumu.
- (10) Dānijas iestādes paskaidroja, ka DSB pašu kapitāls tika noteikts, veicot salīdzinājumu ar līdzīgiem uzņēmumiem, kuru rīcībā ir ievērojami pamatlīdzekļi. Uzņēmuma galīgās sākuma bilances pamatā bija pašu kapitāla proporcija 36 % apmērā un sākuma dotācija.
- (11) Turklāt jāpiebilst, ka DSB piemērojamo tiesisko regulējumu papildināja grāmatvedības standarti un valsts pamatnostādnes konkurences jomā, saskaņā ar kurām uzņēmuma pienākums ir veikt atsevišķu grāmatvedību savām svarīgākajām darbībām un tādējādi izvairīties no dotāciju pārklāšanās. Tādējādi līgumsaistību maksājumi uzņēmumam DSB, pamatojoties uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem, tiek uzskaitīti grāmatvedībā atsevišķi no citām darbībām, kuras īsteno, pamatojoties uz komercizdevīgumu.
- (12) DSB nodrošina aprēķinus par katru darbību, un to pamatā ir detalizēta izmaksu uzskaitē, kurā tiek izmantots izmaksu un produktu sadalījuma princips ⁽¹⁰⁾.

2.1.3. DSB GRUPA

i. DSB S-tog a/s

- (13) DBS grupai ir arī filiāle DSB S-tog a/s, kurā 100 % akciju pieder DSB SV un kas sniedz piepilsētas dzelzceļa pakalpojumus Lielajā Kopenhāgenā.
- (14) DSB S-tog a/s grāmatvedība ir nošķirta no DSB SV grāmatvedības, jo tā ir neatkarīga sabiedrība. Tāpat DSB grāmatvedības regulējums paredz, ka, slēdzot darījumus starp DSB un DSB S-tog a/s, ir jāievēro tirgus nosacījumi.

⁽⁸⁾ Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldību un uzturēšanu nodrošina atsevišķs valsts uzņēmums *Banedanmark*.

⁽⁹⁾ Sk. 5. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁰⁾ Dānijas iestādes precizēja, ka dažādi produktu aprēķini tiek sagatavoti, balstoties uz sadalījumu, nevis grāmatvedības sistēmu. Katrai darbībai atsevišķi izveidoto bilanci nevar atdalīt no aprēķiniem.

- (15) Filiāles DSB S-tog a/s pārpalikums pēc nodokļu atvilkšanas tiek iekļauts DSB SV konsolidētajā rezultātā. Dānijas valsts politika dividenžu jautājumā ir noteikta attiecībā pret mātesuzņēmumu DSB SV, proti, dividendes izmaksā DSB SV.

ii. Citas īpašumtiesības

- (16) DSB pieder 100 % DSB Sverige AB, DSB Norge un DSB UK Ltd AS, kuras – kā jau iepriekš bija minēts – nodarbojas ar pasažieru pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu un citām saistītām darbībām attiecīgi Zviedrijā, Norvēģijā un Apvienotajā Karalistē.
- (17) Vēl DSB pieder 60 % Roslagståg AB, kas apkalpo Roslag maršrutu Stokholmas reģionā. DSB pieder privāto tiesību sabiedrība BSD ApS, kas atbild par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību.
- (18) Vēl DSB un DSB S-tog a/s kopīgi pieder kontrolāciju sabiedrība DSB Rejsekort A/S, kurai savukārt pieder 52 % sabiedriskā transporta elektronisko biļešu tirgotāja Rejsekort A/S.
- (19) Visbeidzot, DSB pieder 100 % stacijās izvietoto veikalu ķēdes Kort & Godt.

2.2. SŪDZĪBAS IESNIEDZĒJI

2.2.1. PIRMAIS SŪDZĪBAS IESNIEDZĒJS

- (20) Pirmais sūdzības iesniedzējs ir privāts uzņēmums *Gråhundbus*, kas nodarbojas ar pasažieru pārvadāšanu ar autobusu (turpmāk tekstā – *Gråhundbus*).

2.2.2. OTRAIS SŪDZĪBAS IESNIEDZĒJS

- (21) Otrais sūdzības iesniedzējs ir profesionālā apvienība *Dansk Kollektiv Trafik*, kas pārstāv vairākus Dānijas pārvadātājus (turpmāk tekstā – *DKT*).

3. STARP DĀNIJAS TRANSPORTA MINISTRIJU UN DSB NOSLĒGTO SABIEDRISKĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU LĪGUMU DETALIZĒTS APRAKSTS

3.1. SABIEDRISKĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU LĪGUMU TIESISKAIS REGULĒJUMS DĀNIJĀ

- (22) Līdz 2000. gada 1. janvārim DSB piederēja dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumu monopols valsts mērogā. Pēc tam Dānijas likumdevējs atcēla minēto monopolu un paredzēja divas alternatīvas shēmas dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojuma sniegšanai ⁽¹¹⁾ :

⁽¹¹⁾ *Lov om jernbaneverksamhed m.v.*, 1998. gada 18. maija Likums Nr. 289 ar grozījumiem. Jaunākā konsolidētā likuma versija ir 2004. gada 2. decembra Likums Nr. 1171.

- no vienas puses, dzelzceļa pasažieru pārvadājumu sniegšanu komercpakalpojumu veidā, nesāņemot nekādu kompensāciju no valsts iestādēm ("brīvā satiksme"),
 - no otras puses, satiksmes nodrošināšanu sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros, sāņemot kompensāciju no valsts iestādēm ("sabiedriskā transporta satiksme").
- (23) Dānijas iestādes ziņo, ka patlaban brīvās satiksmes shēmas ietvaros regulāri netiek sniegts nevienas pasažieru pārvadājumu pakalpojums.
- (24) Sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu gadījumā Dānijas tiesību aktos ir paredzēti divi līgumu veidi:
- sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, par kuriem Dānijas kompetentās iestādes un komersants vienojas, neizsludinot iepriekšēju konkursa procedūru. Transporta ministrija ir Dānijas kompetentā iestāde attiecībā uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu slēgšanu, izņemot attiecībā uz maršrutiem, kuros pakalpojumus nodrošina dažī reģionālie mazie komersanti,
 - sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kuri tiek piešķirti konkursa procedūras rezultātā. Kompetentā iestāde, kas atbild par līgumiem par sabiedriskā transporta pakalpojumiem, kuri tiek noslēgti konkursa procedūras rezultātā, ir Transporta ministrijas izveidotā regulējošā iestāde *Trafikstyrelsen*.
- (25) Šajā saistībā DSB sniedz tālsatiksmes maršrutu, reģionālo un vietējo dzelzceļa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros, kas noslēgti ar Transporta ministriju pēc savstarpējas vienošanās.
- (26) Gadu gaitā aizvien biežāk tiek izmantota konkursa procedūra. 2002. gadā *Arriva* ieguva tiesības uz daļu no reģionālā sabiedriskā transporta Dānijas rietumos. 2007. gadā DSB un *First Group (DSB First)* kopuzņēmums arī ieguva tiesības sniegt daļu no reģionālā sabiedriskā transporta pakalpojumiem Dānijas austrumos un Zviedrijas dienvidos, tostarp sabiedriskā transporta pakalpojumu reģionālajām starpvalstu līnijām.
- (27) Vēl Dānijas iestādes norādīja uz apņemšanos arvien vairāk līgumiem piemērot konkursa procedūru.
- 3.2. SABIEDRISKĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU LĪGUMS LAIKPOSMĀ NO 2000. LĪDZ 2004. GADAM**
- (28) Šā līguma priekšmets ir tālsatiksmes pārvadājumi un reģionālie pārvadājumi, kurus DSB sniedza kā sabiedriskā transporta pakalpojumus laikposmā no 2000. līdz 2004. gadam.
- (29) Līguma 1. sadaļā ir paredzēts, ka "šā Līguma mērķis ir veicināt pozitīvu dzelzceļa pasažieru pārvadājumu attī-

tību, par pamatu ņemot stabili Dānijas valsts dzelzceļa uzņēmuma DS B finansiālo situāciju".

- (30) Nākamajos apsvērumos ir apkopoti svarīgākie noteikumi, kas jāaplūko, analizējot šo sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu.

3.2.1. LĪGUMA SATURS ⁽¹²⁾

- (31) 3. pantā ir noteikta līguma piemērošanas joma. Tā ir saistīta ar dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu un pakalpojumu izmantotājiem sniegšanu. Līgums nav attiecināms uz sabiedriskā transporta pakalpojumiem, kas piešķirti konkursa rezultātā, vai brīvās satiksmes pārvadājumiem, tostarp preču pārvadājumiem.
- (32) Noteikumi par transporta pakalpojumiem, kuri jāsniedz DSB, ir detalizēti noteikti līguma 7. pantā. DSB pienākums ir līguma darbības laikā sniegt noteiktu pakalpojumu apjomu (ko mēra vilcienkilometros).

Nobrauktie vilcienkilometri līguma darbības laikā

Gads	2000. g.	2001. g.	2002. g.	2003. g.	2004. g.
vilcienkm (miljoni)	41,0	41,7	41,9	42,1	43,3

- (33) Līguma 7.1. panta a) apakšpunktā ir noteikts, ka no 2006. gada 1. janvāra mērķis ir 51 miljons vilcienkilometru gadā.
- (34) Tomēr līguma 8. pantā ir noteikts, ka Dānijas Transporta ministrija var pieņemt lēmumu rīkot konkursu par noteiktu nobraucamo vilcienkilometru daļu, kas nozīmētu līguma izbeigšanu. Līguma 8. pantā ir detalizēti aprakstīti konkursiem piemērojamais tiesiskais regulējums. Vēl tajā ir noteiktas sekas, jo īpaši attiecībā uz kompensāciju samazinājumu un ietekmi uz ritošo sastāvu.
- (35) Papildus 7. pantā ir paredzēti noteikumi attiecībā uz pārvadājumu pakalpojumu grafiku un biežumu. 9. pantā ir paredzēta minēto grafiku koordinēšana. Vairāki noteikumi ir izstrādāti tā, lai DSB varētu ieviest integrētu sabiedriskā transporta sistēmu, nodrošinot autobusu un vilcienu grafika koordinēšanu.
- (36) Līguma 10. pantā ir ietverti noteikumi par jauna ritošā sastāva ekspluatāciju un iegādi laikposmā līdz 2006. gadam par kopējo summu DKK 5,6 miljardi. Ar jauno ritošo sastāvu ir domāts jaunais diēļvilcienu modelis IC4. Līguma 10. pantā ir noteikti šo jauno vilcienu tehniskie parametri, piemēram, ātrums, sēdvietu skaits un komforta līmenis, kā arī minēto vilcienu ekspluatācijas nosacījumi noteiktos maršrutos. Šos ieguldījumus kompensē, veicot tālāk tekstā aprakstītos līgumsaistību maksājumus.

⁽¹²⁾ Līgumam ir ievaddaļa, 22. panti un 5 pielikumi.

(37) Vēl ir jāpiemin šādi līguma noteikumi:

- 11. pants, kurā ir precizēti ar infrastruktūru saistītie nosacījumi un noteiktas attiecības ar *Banedanmark*,
- 12. pants, kas ietver noteikumus par klientu apkalpošanu,
- 13. pants, kurā noteiktas sankcijas punktualitātes neievērošanas gadījumā,
- 14. pants, kas paredz pārvadājumu cenu noteikšanas nosacījumus.

3.2.2. LĪGUMSAISTĪBU MAKSĀJUMI

(38) DSB paredzētās finansālās kompensācijas ir noteiktas līguma 4. pantā.

(39) No biļešu tirdzniecības gūtos ieņēmumus ieskaita DSB budžetā. Turklāt DSB saņem Dānijas Transporta ministrijas līgumsaistību maksājumu par līguma paredzētajiem pakalpojumiem.

(40) Līgumsaistību maksājumi ir norādīti tabulā.

Līgumsaistību maksājumi laikposmā no 2000. līdz 2004. gadam

Gads	2000. g.	2001. g.	2002. g.	2003. g.	2004. g.
DKK (miljoni)	2 884,9	2 945,7	2 953,7	3 039,4	3 057,9

(41) Šie maksājumi tiek indeksēti katru gadu, ņemot vērā neto cenu indeksa pieaugumu.

(42) Līgumsaistību maksājumu summas pamatā ir DSB budžeta projekts desmit gadiem, kas tika pieņemts 1999. gada 11. jūnijā un kurā ir noteikta DSB ilgtermiņa finanšu stratēģija.

(43) Līguma 4. pantā ir paredzētas vairākas izmaiņas saistībā ar 1999. gada 26. novembra pamatlīgumu pieciem gadiem, ko piemēro dzelzceļa pārvadājumu nozarē. Minētā pamatlīguma ietekmē tika pieņemti vairāki specifiski attiecīgā līguma papildinājumi par:

- jauna ritošā sastāva iegādi un nodošanu ekspluatācijā (līguma 10. pants),
- piepilsētas dzelzceļa transporta kopfonda (*pools*) izveidi un staciju modernizāciju,

— dzelzceļa līnijas Odense–Svendborga kvalitātes uzlabošanu,

— finansiālu atbalstu ar mērķi veicināt sociālekonomiskajā ziņā saprātīgu satiksmi.

(44) Līgumsaistību maksājumi sedz saskaņā ar līguma 10. pantu iegādātā ritošā sastāva amortizācijas un procentu izmaksas. Tomēr citi papildinājumi var nozīmēt līgumsaistību maksājumu palielināšanos.

(45) Līguma 5. pants attiecas uz sliežu ceļu piekļuves maksu. Līgumsaistību maksājumi ietver DSB izdevumus, kas saistīti ar sliežu ceļu piekļuves maksu par līgumā paredzētajiem vilcieniem. Vēl 5. pantā ir paredzēts ikgadējs sliežu ceļu piekļuves maksas pielāgošanas mehānisms.

3.2.3. PILSĒTAS TRANSPORTS

(46) Vēl tika noslēgts līgums starp Dānijas Transporta ministriju un DSB *S-tog a/s* par satiksmi elektrificētajā metropolītēna dzelzceļa tīklā laikposmā no 2000. līdz 2004. gadam, ko īstenoja kā sabiedriskā transporta pakalpojumus.

(47) Minētais līgums bija veidots pēc tāda paša principa un ietvēra noteikumus, kas bija līdzīgi noteikumiem līgumā par sabiedriskā transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos. Tajā ir detalizēti aprakstīti DSB *S-tog a/s* sniedzamie sabiedriskā metropolītēna transporta pakalpojumi un noteikts pienākums nodrošināt konkrētu pakalpojumu apjomu (ko mēra vilcienkilometros) līguma darbības laikā. Tajā ir noteikti pienākumi attiecībā uz pārvadājumu pakalpojumu grafiku un biežumu, kā arī noteikumi par jauna ritošā sastāva ekspluatāciju un iegādi.

(48) Līgumā noteiktā kompensācijas sistēma atbilst arī līgumam par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos, kurus īsteno kā sabiedriskā transporta pakalpojumus. Līgumsaistību maksājumi tiek noteikti, pamatojoties uz tiem pašiem aprēķiniem (pašu kapitāla ienesīgums 6 % apmērā pēc nodokļu atvilkšanas).

(49) Līgumsaistību maksājumi ir apkopoti tabulā, un tiem ir piemērojami tie paši noteikumi kā līgumam par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos, kurus īsteno kā sabiedriskā transporta pakalpojumus.

Līgumsaistību maksājumi laikposmā no 2000. līdz 2004. gadam

Gads	2000. g.	2001. g.	2002. g.	2003. g.	2004. g.
DKK (miljoni)	547,2	701,9	855,7	1 016,6	1 127,3

3.3. SABIEDRISKĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU LĪGUMS LAIKPOSMAM NO 2005. LĪDZ 2014. GADAM

(50) Otrais līgums, kas noslēgts starp Dānijas Transporta ministriju un DSB, attiecas uz sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanu tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim.

(51) Ievadā ir norādīts šāds līguma mērķis: "noteikt skaidru struktūru uzdevuma izpildei tādā veidā, lai valstij nodrošinātu labāko iespējamo rezultātu dzelzceļa pasažieru pārvadājumu attīstības ziņā, izmantojot pieejamos līdzekļus dzelzceļa satiksmes pakalpojumu iegādei, un nodrošinātu DSB finansiālās situācijas stabilitāti".

3.3.1. LĪGUMA SATURS ⁽¹³⁾

(52) 1.1. pantā ir noteikta līguma piemērošanas joma. Tajā minētas konkrētas dzelzceļa tīkla daļas, kurā pārvadājumi tiek veikti kā sabiedriskā transporta pakalpojums saskaņā ar noslēgto līgumu.

(53) Jāpiebilst, ka divos konkrētos maršrutos DSB neiekasē ieņēmumus no biļešu pārdošanas. Līgums attiecas arī uz diviem starptautiskiem maršrutiem ar Vāciju un uz maršrutu Kopenhāgena–Īstade, kas iepriekš tika pārvaldīts pēc brīvās satiksmes principa.

(54) DSB sniedzami pārvadājumu pakalpojumi ir konkretizēti satiksmes plānā (vilcienu skaits un izvietojums), pieturu plānā (pieturu apkalpošana) un maršrutu plānā (savienojumu vajadzības). Pirmajā pantā ir noteikts, ka minētie trīs plāni ir uzskatāmi par noteikumiem, kas regulē sēdvietu daudzumu, biežumu, drošību, pasažieru apmierinātību, traucējumus pakalpojumu sniegšanā un citus specifiskus nosacījumus.

(55) 2. pantā ir paredzēta cenu noteikšanas kārtība, tostarp īpaši noteikumi attiecībā uz maršrutiem, kas šķērso Ēresundu.

(56) 3. pants attiecas uz konkrēto pārvadājumu pakalpojumu piemērošanas jomu attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu brīvajā satismē. Īpaši 3. panta 3. punktā ir noteikts, ka ir iespējams pievienot papildu sabiedriskā transporta pakalpojumus, nepalielinot līgumsaistību maksājumus.

(57) 4. pantā ir paredzēti noteikumi, atbildība un pienākumi attiecībā uz staciju modernizāciju. DSB ir jāizstrādā un jāiesniedz Dānijas Transporta ministrijai plāns staciju modernizācijai informatīviem nolūkiem.

(58) Līguma 5. pantā ir uzskaitītas DSB īpašās saistības attiecībā uz pārvadājumu darbību veikšanu. Cita starpā šīs saistības ietver informēšanu, aprikojuma pārbaudes, pienākumu nodot ritošo sastāvu komersantu rīcībā konkursu gadījumā noteiktos maršrutos vai konkrētus nosacījumus biļešu vai brīvbiļešu izsniegšanai noteiktām pasažieru grupām.

(59) Visbeidzot 6. pantā ir paredzēta konkursa rīkošanas iespēja un nosacījumi attiecībā uz noteiktiem maršrutiem un līgumsaistību maksājumu samazināšana atbilstīgi rezultātā sniegtajiem pakalpojumiem.

3.3.2. LĪGUMSAISTĪBU MAKSĀJUMI

(60) DSB paredzētās finansiālās kompensācijas ir noteiktas līguma 7. pantā.

(61) Gandrīz visi ieņēmumi no biļešu tirdzniecības tiek ieskaitīti DSB budžetā ⁽¹⁴⁾. Turklāt DSB saņem Dānijas Transporta ministrijas līgumsaistību maksājumu par līguma paredzētajiem pakalpojumiem.

(62) Līgumsaistību maksājumi ir norādīti tabulā.

Līgumsaistību maksājumi laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam

Gads	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.
DKK (miljoni)	2 985	3 021	2 803	2 669	2 523	2 480	2 486	2 433	2 475	2 470

(63) Šie maksājumi ir fiksēti un nav automātiski pielāgojumi, ja vien līgumā nav skaidri norādīts pretējais. Tomēr tos pārskata ik gadu, pamatojoties uz Finanšu likumā paredzēto neto cenu indeksa pieaugumu.

(64) Līgumā nav paskaidrots, kā tika aprēķināta līgumsaistību maksājumu summa. Dānijas Transporta ministrija norādīja, ka maksājumu pamatā ir budžets desmit gadiem un izmaksu un ieņēmumu aprēķini.

(65) Cita starpā līgumsaistību maksājumi sedz jaunā ritošā sastāva amortizāciju un procentu maksājumus saskaņā ar tabulā norādīto.

⁽¹³⁾ Līgumam ir ievaddaļa, 10. panti un 9 pielikumi.

⁽¹⁴⁾ Sk. iepriekš minētos izņēmumus.

Jauna ritošā sastāva amortizācija laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam

(miljonos DKK)

Gads	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.
IC4	50	167	247	258	258	258	258	258	258	258
IC2	1	24	46	46	46	46	46	46	46	46
Vietējie vilcieni						15	44	74	89	89

- (66) Piegādes plāns ikgadējiem ieguldījumiem jaunā ritošajā sastāvā ir apkopots tabulā.

Jauna ritošā sastāva piegāde

Gads	2003.	2004.	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.
IC4	1	31	44	7					
IC2		1	22						
Vietējie vilcieni							14 (*)	14 (*)	14 (*)

(*) Līguma slēgšanas brīdī paredzētie dati.

- (67) Līgumā ir ietverti vairāki noteikumi, lai ņemtu vērā aizkavēšanos ritošā sastāva piegādē, kas bija paredzēta līgumā laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam.
- (68) 7.1.2. pantā ir paredzēta iespēja katru gadu koriģēt līgumsaistību maksājumus, balstoties uz jauna ritošā sastāva piegādi. Minētās korekcijas nenozīmē, ka DSB saņems lielāku kompensāciju. Šīs korekcijas netiks veiktas, kamēr samazinājums nepārsniedz 8 miljonus Dānijas kronu.

3.3.3. PILSĒTAS TRANSPORTS

- (69) Otrs līgums starp Dānijas Transporta ministriju un DSB S-tog a/s attiecas uz sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanu elektrificētajā metropolitēna dzelzceļa tīklā laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim.
- (70) Minētā līguma pamatā ir līdzīga noteikumu sistēma kā līgumā par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos, kurus īsteno kā sabiedriskā transporta pakalpojumu. Tajā ir paredzēti DSB S-tog a/s veikspējas pienākumi attiecībā uz konkrētām līnijām, transporta pakalpojumiem, prasībām sēdvietu daudzuma, pakalpojuma regularitātes un drošības ziņā, kā arī pasažieru apmierinātības līmeni un arī traucējumiem pakalpojumu sniegšanā. Līgumā ir konkretizēti arī cenu noteikšanas, staciju modernizācijas un pārskatu sagatavošanas nosacījumi. Tajā ir paredzētas sankcijas līguma neievērošanas gadījumā.
- (71) Arī līgumā noteiktā kompensācijas sistēma ir identiska tai, kas noteikta līgumā par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos, kurus īsteno kā sabiedriskā transporta pakalpojumu. Līgumsaistību maksājumi tiek noteikti, pamatojoties uz tiem pašiem aprēķiniem (pašu kapitāla peļņa 6 % apmērā pēc nodokļu atvilkšanas).
- (72) Līgumsaistību maksājumi ir apkopoti tabulā.

Līgumsaistību maksājumi laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam

Gads	2005.	2006.	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.	2013.	2014.
DKK (miljoni)	1 340	1 370	1 265	1 160	1 077	1 021	965	918	876	831

- (73) Šajā līgumā, tāpat kā līgumā par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes un reģionālajos maršrutos kurus īsteno kā sabiedriskā transporta pakalpojumu, ir paredzēti minēto maksājumu, kā arī līgumsaistību maksājumu par ritošā sastāva amortizāciju pārskatīšanas nosacījumi.

4. IEMESLI LĒMUMA PIENĒMŠANAI PAR PROCEDŪRAS UZSĀKŠĀNU

- (74) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu pauda šaubas par DSB piešķirto kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem saderību ar iekšējo tirgu. Komisija pieminēja, ka procedūras mērķis ir noteikt, vai attiecīgie sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi ietver valsts atbalsta piešķiršanu DSB un vai piešķirtie līgumsaistību maksājumi nozīmē DSB izmaksu pārmērīgu kompensāciju, lai izpildītu līgumos noteiktos sabiedriskā transporta pakalpojumu uzdevumus.
- (75) Pirmkārt, Komisija apšaubīja ekonomisko priekšrocību esību par labu DSB. Šā iemesla dēļ tā piemēroja kritērijus, kurus Tiesa bija noteikusi spriedumā *Altmark* lietā⁽¹⁵⁾.
- (76) Komisija piekrita, ka saņēmējam uzņēmumam bija uzdota skaidri definētu sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanas saistību izpilde (lēmuma par procedūras uzsākšanu 69. līdz 76. apsvērumš), tomēr tā pauda šaubas par iepriekš objektīvi un pārredzami noteiktu parametru esību, uz kuru pamata bija aprēķināta kompensācija par laikposmu no 2009. līdz 2014. gadam (minētā Lēmuma 77. līdz 80. apsvērumš).
- (77) Vēl Komisija apšaubā to, ka kompensācijas nepārsniedz summu, kas ir nepieciešama, lai pilnībā vai daļēji segtu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildes radītās izmaksas, ņemot vērā ar to saistītos ieņēmumus, kā arī saprātīgu peļņu šo saistību izpildei. Šajā saistībā Komisija vēlējās īpaši izpētīt DSB peļņas pārpalikumu (lēmuma par procedūras uzsākšanu 83. līdz 90. apsvērumš), aizkavējumus ritošā sastāva piegādē (minētā lēmuma 91. līdz 100. apsvērumš) un līnijas Kopenhāģena-Īstade īpašo gadījumu (minētā lēmuma 101. līdz 103. apsvērumš).
- (78) Turklāt Komisija konstatēja, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi netika piešķirti konkursa procedūras

rezultātā. Tāpēc tā pauda šaubas par to, vai nepieciešamais kompensācijas līmenis tika noteikts uz izmaksu analīzes pamata, kuras labi pārvaldītam vidējam uzņēmumam, kas ir atbilstīgi aprīkots ar transportlīdzekļiem, lai varētu apmierināt attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu prasības, radīšies minēto saistību izpildē, ņemot vērā ar to saistītos ieņēmumus, kā arī saprātīgu peļņu šo saistību izpildei (minētā lēmuma 104. līdz 107. apsvērumš).

- (79) Tā kā sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas, ko veido valsts līdzekļi, var izkropļot konkurenci un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, Komisijai radās jautājums par to, cik lielā mērā sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi ietver valsts atbalstu DSB.
- (80) Pēc tam Komisija uzdeva jautājumu par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu saderību ar iekšējo tirgu, balstoties uz Regulas (EEK) Nr. 1191/69⁽¹⁶⁾ 14. pantu.
- (81) Vēl Komisija izteica šaubas par to, vai kompensācijas summa, tas ir, Dānijas valdības maksātā cena, nav lielāka par summu, kas nepieciešama, lai segtu izmaksas, kas rodas, pildot sabiedrisko pakalpojumu saistības, to iemeslu dēļ, kas iepriekš tekstā minēti sprieduma *Altmark* lietā noteiktā trešā kritērija izpildes novērtējumā. Īpaši Komisija pauda šaubas par to, vai Dānijas valsts veiktā dividenžu atskaitīšana no DSB peļņas, kā arī ikgadējo līgumsaistību maksājumu samazināšana deva iespēju izvairīties no jebkāda pārmērīgas kompensācijas riska (minētā lēmuma 129. līdz 131. apsvērumš).

5. DĀNIJAS IESTĀŽU ARGUMENTI PĒC PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS

Sākotnējās piezīmes

- (82) Dānijas iestādes 2008. gada 12. decembra vēstulē pauž uzskatu, ka Komisijas iepriekšējo informācijas pieprasījumu ietvaros tā jau ir norādījusi faktus un juridisko informāciju, kas Komisijai nepieciešama, lai noteiktu, vai līgumsaistību maksājumi nav uzskatāmi par valsts atbalstu, vai vismaz to, vai iespējamais valsts atbalsts būs saderīgs ar līgumu. Tādēļ Dānijas iestādes atgādināja par Komisijai norādītajiem faktiem un juridisko informāciju. Turklāt tā izteica argumentus par labu tam, ka ir

⁽¹⁵⁾ Eiropas Kopienų Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums, lieta C-280/00, *Altmark Trans GmbH* un *Regierungspräsidium Magdeburg* pret *Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ("Altmark"), Rec. 2003, I-7747. lpp.

⁽¹⁶⁾ Padomes 1969. gada 26. jūnija Regula (EEK) Nr. 1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar saistībām, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem, dzelzceļa pārvadājumu, autopārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu nozarē (OV L 156, 28.6.1969., 1. lpp.). Labojums publicēts OV L 169, 29.6.1991., 1. lpp.

jāveic precizējumi faktos un juridiskajā argumentācijā, jo tajā ir notikušas izmaiņas kopš to izstrādes brīža, kā arī lai ņemtu vērā apsvērumus, kuras Komisija izteikusi lēmumā par oficiālās izmeklēšanas uzsākšanu.

(83) Turklāt Dānijas iestādes norāda, ka principā tās atbalsta Komisijas izstrādāto argumentāciju, kuras uzmanības centrā, no vienas puses, ir valsts atbalsta esības pārbaude, piemērojot spriedumā *Altmark* lietā noteiktos kritērijus, un, no otras puses, juridiskais pamats saderības ar līgumu izvērtēšanai.

(84) Savukārt Dānijas iestādes nepiekrīt Komisijas interpretācijai attiecībā uz spriedumu *Danske Busvognmænd* lietā (pazīstams arī kā spriedums *Combust* lietā) ⁽¹⁷⁾. Komisija uzskata, ka gadījumā, ja sabiedriskā transporta pakalpojumu līgums ietver valsts atbalstu, par to būtu bijis jāsniedz attiecīgs paziņojums. Savukārt Dānijas iestādes uzskata, ka gadījumā, ja ir piemērojama Regula Nr. 1191/69 un sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma ietvaros paredzētās kompensācijas atbilst regulai, minētajām kompensācijām nav piemērojams informēšanas pienākums saskaņā ar Regulas Nr. 1191/69 17. panta 2. punktu.

(85) Visbeidzot, Dānija uzsver, ka saskaņā ar jaunāko judikatūru un īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā T-289/03 *BUPA* ir precizēts, ka spriedumā *Altmark* lietā noteiktie kritēriji ir jāpiemēro, ņemot vērā situāciju attiecīgajā nozarē, un dalībvalstīm ir plašas novērtējuma iespējas.

Par otro spriedumā *Altmark* lietā noteikto kritēriju

(86) Dānijas iestādes uzsver, ka Komisija ir atzinusi, ka otrs spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs bija izpildīts attiecībā uz laikposmā no 1998. līdz 2008. gadam piešķirto kompensāciju, tomēr tai ir šaubas par laikposmu no 2009. līdz 2014. gadam.

(87) Dānijas iestādes uzskata, ka šo šaubu pamatā ir pārpratumus, jo – tāpat kā iepriekšēja laikposma gadījumā – kompensācija tika aprēķināta, balstoties uz budžetu desmit gadiem laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam.

(88) Tās pārsūtīja minēto budžetu Komisijai, kā arī izklāstīja prognozes un pieņēmumus, kas ir tā pamatā, proti:

— vispārējā gada inflācija 2,5 %,

— biļešu cenu pieaugums par 2,5 % atbilstīgi inflācijai,

— vidējais produktivitātes pieaugums 2,5 % gadā,

— gada procentu likme 5,15 %,

— pašu kapitāla peļņa pēc nodokļu atvilkšanas 6 %,

— ieguldījumi ritošajā sastāvā vidēji DKK 10 miljardu apmērā,

— nobraukto kilometru skaita pieaugums par vidēji 20 %,

— pasažieru pieaugums par vidēji 20 %,

— atbrīvojums no algu nodokļa attiecībā uz DSB personālu.

(89) Turklāt Dānija piebilst, ka sākotnēji šā budžeta pamatā bija ar infrastruktūru saistītu maksājumu saistības 2003. gadā. Pirms līguma parakstīšanas tajā tika iestrādātas minētajās saistībās veiktās izmaiņas, kā arī attiecīgais DSB piešķirto kompensāciju samazinājums. Transporta ministrija publicēja līguma saturu un budžetu 2004. gada Likumā Nr. 112, un šie dati tika izmantoti Finanšu likumā.

Par trešo kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā

(90) Dānijas iestādes norādīja argumentus un informāciju par visiem trīs aspektiem, attiecībā uz kuriem Komisija bija izteikusi šaubas par pārmērīgas kompensācijas risku.

⁽¹⁷⁾ Tiesas 2004. gada 16. marta spriedums lietā T-157/01 *Danske Busvognmænd*, Rec. 2004, II-917, 77. līdz 79. punkts.

i. DSB rezultātu uzlabojums

- (91) Pirmkārt, Dānijas iestādes uzskata, ka DSB rezultātu uzlabojums nav saistīts ar pārmērīgu kompensāciju. Dānija pauž uzskatu, ka kompensācijas aprēķina pamats bija pareizs, līdz ar to iegūtais rezultātu uzlabojums nav piedēvējams iespējamai pārmērīgai kompensācijai, bet ir saistīts ar citiem apstākļiem.

Pašu kapitāls

- (92) Dānija sniedza detalizētu analīzi par DSB pašu kapitāla attīstību, kura summa laikposmā no 1999. līdz 2004. gadam mainījās no DKK 4,797 miljardiem līdz DKK 7,701 miljardiem (jeb pieaugums DKK 2,852 miljardu apmērā). Pašu kapitāla pieaugumam bija vairāki iemesli, kas nebija ņemti vērā budžeta izstrādes laikā, starp tiem būtiska un negaidīta DSB efektivitātes uzlabošanās un neparasti, augstāki ieņēmumi, kas tika gūti, piemēram, no nekustamo īpašumu pārdošanas. Tie nav apstākļi, kurus Dānijas valdība būtu varējusi pamatoti ņemt vērā budžeta izstrādē un līdz ar to kompensācijas summas noteikšanā.
- (93) Dānijas iestādes paskaidro, ka pašu kapitāla pieaugums nebija saistīts ar ļoti lielajām valsts pārskaitītajām dotācijām, bet ar pieciem citiem faktoriem, daži no kuriem bija neparedzēti:

— no vienas puses ļoti ievērojams DSB pašu kapitāla palielinājums ir paredzēts izveidošanas budžetā (DKK 1,709 miljardi). No likuma Nr. 249/1999 izriet, ka bija nepārprotams politisks un ekonomisks priekšnosacījums saistībā ar DSB pārveidošanu par neatkarīgu ilgtspējīgu valsts uzņēmumu, saskaņā ar kuru DSB pēc dažiem gadiem būtu jāsasniedz maksātpējas koeficients vismaz 30 % apmērā. Minētā priekšnosacījuma pamatā bija ekonomisks novērtējums par nepieciešamo maksātpējas koeficientu DSB mēroga uzņēmumam,

— šā perioda noslēgumā 2005. gadā tika izmaksātas dividendes valstij (DKK 736 miljoni), un tas nozīmē, ka 2004. gada beigās DSB nevarēja reāli rīkoties ar pašu kapitālu,

— daļa pašu kapitāla pieauguma ir saistīta ar izmaiņām grāmatvedības praksē 1999. un 2001. gadā saistībā ar 1999. gada izveidošanas budžeta nosacījumiem (pašu kapitāla pārvērtēšana DKK 594 miljonu apmērā). Minētajām izmaiņām grāmatvedības praksē nebija nekādas reālas komerciālas ietekmes uz uzņēmumu,

tāpēc ir vajadzīga arī šāda korekcija. Dānijas iestādes arī uzsver, ka, ņemot vērā grāmatvedības prakses izmaiņu ietekmi, var konstatēt, ka pašu kapitāla attīstība faktiski bija negatīva ar samazinājumu DKK 135 miljonu apmērā,

— sabiedrībām piemērojamo nodokļu likme budžeta izstrādes laikā 1999. gadā bija 32 %, bet pēc tam (2002., 2003. un 2004. gadā) tika samazināta līdz 30 %. Nodokļu samazinājuma rezultātā konkrētajā laikposmā tika gūta neparedzēta peļņa DKK 43 miljonu apmērā. Ja tas nebūtu noticis, būtu novērojama negatīva ietekme uz pašu kapitālu DKK 178 miljonu apmērā,

— pašu kapitāla pārskatīšana, samazinot to 1999. gada sākuma bilanci par DKK 36 miljoniem.

- (94) Dānija uzskata, ka šie elementi parāda, ka DSB pašu kapitāla pieaugumu neizraisīja valsts pārskaitītās darbības dotācijas un uz to ir jāraugās relatīvi, ņemot par pamatu iepriekšminēto informāciju par finansēm, grāmatvedību un nodokļiem. Tātad DSB neizmantoja no valsts saņemtās dotācijas pašu kapitāla palielināšanai par summām, kas ir augstākas nekā izveides budžetā paredzētās summas.

Darbības rezultāti

- (95) Attiecībā uz budžetā paredzētajiem rezultātiem pirms dividenžu izmaksas Dānijas iestādes uzsver, ka novērojamais rezultātu uzlabojums nav norāde uz to, ka DSB ir saņēmis pārmērīgu kompensāciju. Šis uzlabojums drīzāk ir saistīts ar virkni faktoru, kuriem ir gan pozitīva, gan negatīva ietekme un kurus nebija iespējams ņemt vērā kompensācijas līmeņa noteikšanas laikā.

- (96) Dānija uzskata, ka šādas izmaiņas attiecībā uz sākotnējo budžetu ir neizbēgamas, jo runa ir par daudzgadīgiem līgumiem, kas attiecas uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi. Tāpēc šajos gadījumos nav iespējams noteikt kompensācijas summu tā, lai pēc noslēguma (*ex post*) novērtēšanas varētu apstiprināt, ka tā precīzi atbilst reālajām izmaksām, atskaitot ieņēmumus un saprātīgu peļņu.

- (97) Dānijas iestādes uzskata, ka pat tādā gadījumā, ja sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības ir piešķirtas konkursa rezultātā, var notikt izmaiņas tirgū un attiecīgā uzņēmuma situācijā, kā ietekmē gūtais rezultāts neatbilst rezultātam, ko saņēmējs uzņēmums bija prognozējis līguma noslēgšanas brīdī.

- (98) Tāpēc Dānija uzskata, ka negaidītus rezultātu uzlabojumus vai pasliktinājumus nevar saistīt ar šāda veida neparedzamiem faktoriem, lai apstiprinātu, ka kompensācijas noteikšanas process rosina uzskatīt, ka ir piešķirta pārmērīga vai nepietiekama kompensācija.
- (99) Konkrētajā gadījumā konstatēto rezultātu uzlabojumu iemesls ir vairāku faktoru vienlaicīga iedarbība, piemēram, vispārēja konjunktūras attīstība, jauninājumi attiecīgajā tirgū, produktivitātes pieaugums (piemēram, darba izmaksu vai infrastruktūras pieejamības samazinājums pēc kravas nozares nodošanas, amortizācijas samazinājums vai finanšu pārvaldības uzlabojums).
- (100) Dānija piebilst, ka līgumiem, kas noslēgti ar DSB, ir raksturīgs tas, ka līguma partneri ir vienojušies par maksājumu, balstoties uz tradicionāliem tirgus ekonomikas apsvērumiem un nosakot maksājuma līmeni tā, lai tiktu segtas DSB izmaksas, ņemot vērā gaidāmos ieņēmumus un saprātīgu peļņu. Tas, ka DSB galu galā ir sasniegusi labākus rezultātus, nekā bija prognozēts budžetā, nenozīmē, ka līgumos noteiktās kompensācijas summa ir pārāk augsta.
- (103) Dānijas iestādes precizē, ka dividenžu maksājumi valstij ir jāizmanto kā DSB pašu kapitāla apmēra korekcijas līdzeklis nākamajos gados pēc projekta izstrādes un kā līdzeklis apsaimniekošanas pārpalikuma atdošanai, ja pēc tam tiks secināts, ka DSB ir guvis labākus rezultātus nekā iepriekš cerēts. Šis princips izriet no Finanšu likuma Nr. 249/1999. Dividenžu maksājums ir jāizmanto, lai pastāvīgi regulētu DSB kapitāla struktūru un līdz ar to reālo neto darbības dotāciju. Dividenžu politika paredz arī to, ka DSB tiks dots stimuls uzlabot efektivitāti, jo būs uzstādīts mērķis, ka dividendēm jāatbilst pusei no pārpalikuma summas pēc DSB nodokļu atvilkšanas. Minētie efektivitātes uzlabojumi zināmā mērā nesīs labumu arī DSB un neizpauzīsies tikai kā sekojoša apsaimniekošanas dotācijas atdošana.
- (104) Dānijas iestādes uzskata, ka tas atbilst vispārējiem tirgus ekonomikas principiem, saskaņā ar kuriem stimulējošus instrumentus var izmantot, lai noteiktu, kas ir uzskatāms par saprātīgu peļņu atbilstīgi Komisijas ieteikumiem ⁽¹⁸⁾.
- (105) Dānija piebilst, ka, piemērojot šo politiku dividenžu jomā, laikposmā no 1999. līdz 2006. gadam saistībā ar līgumā paredzēto uzdevumu izpildi valstij tika pārskaitīts par gandrīz DKK 3 miljardiem vairāk, nekā sākotnēji paredzēts.

Kompensācijas samazināšana un dividenžu sadalījums

- (101) Dānijas valdība piebilst, ka, kaut gan valdība uzskata, ka pārmērīga kompensācija nav notikusi, šādas pārmērīgas kompensēšanas risku jebkurā gadījumā ir izslēgusi Dānijas valdības politika dividenžu jomā, kas ir apkopota Finanšu likumā Nr. 249/1999, un kompensācijas apjoma samazinājums saskaņā ar vienošanos, kas tika noslēgta ar DSB.
- (102) Dānija uzskata, ka, piemērojot iepriekšminēto dividenžu politiku, tā ir nodrošinājusi pašu kapitāla nepalielināšanu virs paredzētā līmeņa un līdz ar to virs nepieciešamā līmeņa. Lai gan nebija noteikts neviens tiesiski saistošs noteikums, minētā dividenžu politika nodrošināja divu aspektu saskaņu:
- tradicionālie tirgus ekonomikas apsvērumi, kas izmantojami ekonomiskās pamatotības noteikšanai, ņemot vērā uzņēmuma ekonomisko situāciju,
 - sociālekonomiskie un konkurences politikas apsvērumi saistībā ar DSB pašu kapitāla un darbības dotāciju apmēru.
- (106) Dānijas iestādes uzskata, ka tādējādi dividenžu politika funkcionēja kā "atdošanas mehānisms", ļaujot kompensēt iespējamo pārmērīgo kompensāciju. Tās uzsvēr, ka daļa no DSB kompensācijas, kas tika atdota valstij dividenžu veidā, ir ievērojami lielāka nekā starpība starp DSB budžetā paredzēto un reālo pārpalikumu. Tādējādi dividenžu politika deva iespēju garantēt, ka DSB nevar izmantot valsts darbības dotāciju, lai iegūtu priekšrocību konkurences ziņā, piemēram, palielinot pašu kapitālu tik lielā mērā, kas pārsniedz paredzēto līmeni, vai izmantojot ikgadējo peļņu.
- (107) Turklāt Dānijas valdība uzskata, ka ir ļoti grūti izstrādāt līguma noteikumus par *a posteriori* korekcijām darbības dotācijā. Savukārt valsts, pateicoties dividenžu politikai un saskaņā ar Dānijas sabiedrību tiesībām, var nodrošināt neto darbības dotācijas koriģēšanu, ja gada rezultāts ir augstāks nekā gaidīts vai ir paredzēts līguma noslēgšanas brīdī. Valdība uzskata, ka praksē dividenžu sadale ir ārkārtīgi efektīvs instruments, lai nodrošinātos pret pārmērīgu kompensāciju.

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmums 2005/842/EK par EK Līguma 86. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 312, 29.11.2005., 67. lpp.); sk. īpaši 5. panta 4. punktu.

- (108) Dānijas iestādes piemin, ka Pirmās instances tiesa arī pieņēma lēmumu, ka dalībvalstu rīcībā var būt plašas novērtējuma iespējas attiecībā uz kompensācijas noteikšanu, ja tā ir atkarīga no kompleksu ekonomisko faktu novērtēšanas.⁽¹⁹⁾ Vēl tās atgādina, ka Kopienas tiesību aktos nav ietverts tāds pienākums, kas paredzētu, ka, pārskatot neto apsaimniekošanas dotācijas samazinājumu, ir jāievēro noteikta kārtība, piemēram, jāpiemēro līguma noteikumi vai tamlīdzīgi. Saskaņā ar spriedumā *Altmark* lietā norādītajiem kritērijiem ir svarīgi, ka valsts reāli nodrošina, ka nerodas pārmērīga kompensācija. Tomēr lēmuma pieņemšana par konkrēto rīcības veidu ir dalībvalstu ziņā.

ii. Ritošā sastāva piegādes aizkavēšanās

- (109) Dānijas iestādes uzskata, ka IC4 un IC2 vilcienu piegādes aizkavēšanās neradīja DSB ekonomiskas priekšrocības.
- (110) Tās apliecina, ka aizkavēšanās jaunu IC4 un IC2 vilcienu piegādē, kuri bija pasūtīti pirms līguma par pārvadājumiem noslēgšanas laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam un kuri bija jāpiegādā, sākot ar 2003. gadu, notika būvētāja (*AnsaldoBreda*) dēļ. Dānijas iestādes norāda, ka gadījumā, ja piegāde būtu notikusi saskaņā ar paredzēto grafiku, DSB būtu segusi attiecīgās vilcienu amortizācijas un procentu izmaksas, kas ietilpa līgumsaistību maksājumos.

Līgums par pārvadājumiem laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam

- (111) Tā kā DSB nesedza šos izdevumus, līgumsaistību maksājumi tika samazināti līguma par pārvadājumiem laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam ietvaros. Precīza neīstenoto izdevumu summa tika aprēķināta, balstoties uz aizņēmumiem, kurus DSB bija reāli paņēmusi, un amortizācijas periodu 20 gadu garumā, saskaņā ar DSB piemērojamo grāmatvedības praksi (ietaupījums DKK 4 miljonu apmērā par aizkavēšanos viena gada garumā vilcienam IC4 un DKK 2,7 miljonu apmērā par aizkavēšanos viena gada garumā vilcienam IC2).
- (112) Līdz ar to DSB maksājumi līguma ietvaros tika samazināti par DKK 645 miljoniem (DKK 252 miljoni 2005. gadā un DKK 393 miljoni 2006. gadā).
- (113) Ņemot vērā šos elementus, Dānija uzskata, ka nevar pieņemt, ka vilcienu IC4 un IC2 piegādes aizkavēšanās dēļ DSB ir saņēmis pārmērīgu kompensāciju attiecībā uz

līgumu par pārvadājumiem laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam.

Papildu līgumi

- (114) Lai DSB rīcībā būtu pietiekami moderns aprīkojums, DSB kopš 2001. gada nomāja to, noslēdzot papildu līgumus, un pēc 2006. gada tie bija jāpagarina, jo ražotāja *AnsaldoBreda* dēļ ievērojami tika aizkavēts piegādes process (pagarinājums par 4 papildu gadiem).
- (115) Dānijas iestādes precizē, ka saskaņā ar līguma noteikumiem DSB piešķirtais līgumsaistību maksājums nesedza izdevumus, kas saistīti ar vilcienu nodošanu ekspluatācijā (amortizācija un procenti) gadījumā, ja vilcieni netiek reāli nodoti ekspluatācijā, un līguma noteikumi neparedzēja DSB pienākumu nodot ekspluatācijā aizvietoējuma sastāvu iepriekšminētajos maršrutos.
- (116) Vēl Dānijas iestādes uzskata, ka papildu līgumi uzliek DSB papildu sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas saistības (moderna aizvietoējuma sastāva nodošana ekspluatācijā noteiktos maršrutos), piešķirot kompensāciju nomas izmaksu segšanai.

Līgums par pārvadājumiem laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam

- (117) Dānijas iestādes uzskata, ka pozitīva neto ekonomiskā ietekme, kas saistīta ar aizkavēšanos, ir saistāma ar to, ka līgumā par pirmajiem 5 gadiem, tāpat kā papildu līgumā laikposmam no 2001. līdz 2004. gadam, nav paredzēti noteikumi par kompensācijas samazināšanu vilcienu IC4 piegādes aizkavēšanās gadījumā. Savukārt spēkā esošajā līgumā par pārvadājumiem laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam ir ietverti noteikumi par kompensācijas samazinājumu aizkavēšanās gadījumā.
- (118) Saskaņā ar iestāžu aprēķiniem, pozitīvā neto ietekme laikposmā no 2001. līdz 2004. gadam, kurai par iemeslu bija vilcienu piegādes aizkavēšanās, bija DKK 104 miljoni. Tomēr minētā tiešā ietekme neaptvēra reālās aizkavēšanās izraisītās ekonomiskās sekas attiecībā uz DSB, kam nebija iespējas ekspluatēt jaunus vilcienus (vecāku vilcienu uzturēšana, kaitējums tēlam, zaudēti ieņēmumi).

- (119) Tāpēc Dānija precizē, ka kompensācijas, kuras DSB saņēma no *AnsaldoBreda*, ir uzskatāmas tikai par pagaidu kompensāciju par ekonomiskajiem zaudējumiem, kas izrietēja no vilcienu piegādes aizkavēšanās. Piegādes brīdī tiks noteikta galīgā DSB radīto zaudējumu summa, un tad varēs noteikt arī kopējo *AnsaldoBreda* kompensācijas summu.

⁽¹⁹⁾ Sk. Tiesas 2008. gada 12. februāra lēmumu, *BUPA/Komisija*, T-289/03, Rec. 2008, 214. punkts.

(120) Dānijas iestādes uzskata, ka minētā kompensācija precīzi atbildīs DSB ekonomiskajiem zaudējumiem un neietekmēs DSB grāmatvedības rēķinus. Šā paša iemesla dēļ *AnsaldoBreda* kompensācijas neto ietekme neveido daļu no pārmērīgas kompensācijas DSB. Tāpēc vilcienu piegādes aizkavēšanās nerada un neradīs ekonomiskas priekšrocības DSB.

(121) Visbeidzot Dānijas iestādes atgādina, ka jebkurā gadījumā, ņemot vērā Dānijas iestāžu dividenžu politiku, jebkāda iespējamā DSB saņemto kompensāciju pozitīvā ietekme tiks likvidēta dividenžu izmaksas laikā.

iii. Līnijas Kopenhāgena–Īstade īpašais gadījums

Sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas

(122) Dānijas valdība precizē, ka kompensācija tika piešķirta tikai par to, ka DSB laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam apkalpoja maršrutu.

(123) Turklāt attiecībā uz minētās līnijas apkalpošanu ir jānodala trīs periodi:

— līdz 2002. gadam līnija tika apkalpota kā “brīvā satiksme”, proti, ar atklātu konkurenci un bez valsts kompensācijas vai saistībām. DSB bija jāizstrādā atsevišķa grāmatvedība minētajai līnijai, kā rezultātā bija jārodas pārpalikumam visā laikposmā, ņemot vērā tikai šīs līnijas ieņēmumus,

— 2002. gadā DSB nolēma dot rīkojumu par līnijas apkalpošanu “brīvā satiksmē”, un starp Transporta ministriju un DSB tika noslēgts līgums par līnijas apkalpošanu kā “sabiedrisko satiksmi” no 2002. gada līdz 2004. gada 31. decembrim ieskaitot. Savukārt līgumā nebija paredzēta atsevišķa vai papildu maksājuma piešķiršana DSB sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildei,

— noslēdzot līgumu par pārvaldījumiem laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam, radās iespēja DSB piešķirto kompensāciju piemērot arī līnijai Kopenhāgena–Īstade.

(124) Dānija precizē, ka līdz 2005. gadam līnijas apkalpošanai netika piešķirti nekādi valsts līdzekļi.

(125) Turklāt Dānijas iestādes atgādina, ka šī līnija nesa zaudējumus, kamēr tā darbojās brīvajā satiksmē, un nebija iespējams pierādīt, ka neliela daļa no gūtajiem ieņēmumiem varētu būt saistīta ar netiešām sekām, kuras izraisīja tas, ka DSB sāka apkalpot līniju Kopenhāgena–Īstade,

lai apliecinātu, ka DSB pienākas pārmērīga kompensācija. Katrā ziņā DSB bija pamatotas tiesības gūt saprātīgu peļņu no ieguldītā kapitāla veidā. Tās uzskata, ka ar to nepietiek, lai pierādītu, ka gūto ieņēmumu rezultātā DSB saņēma pārmērīgu kompensāciju, ja ņem vērā saprātīgas peļņas gūšanu.

Prāmju satiksme

(126) Attiecībā uz jautājumu par DSB izmaksām saistībā ar tādu bilešu tirdzniecību, kas ietver pārcelšanos ar prāmi starp Īstadi un Rennes ostu, kurā notiek ierašanās Bornholmas salā, Dānijas iestādes iesniedza prāmju sabiedrības *Bornholmstrafikken* izmantotās cenas. Dānijas iestādes uzskata, ka no tā izriet, ka DSB un *Gråhundbus* nav piemēroti atšķirīgi tarifi.

(127) Dānijas iestādes sniedza arī informāciju par sabiedrības *Bornholmstrafikken A/S* piemērotajiem prāmju līnijas Renne–Īstade apkalpošanas nosacījumiem. Pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar valdību pēc konkursa izsludināšanas:

— līgumā starp valdību un *Bornholmstrafikken* ir noteikts vispārējs pienākums, atbilstīgi kuram *Bornholmstrafikken* ir jānodrošina prāmju pienākšanas un atiešanas grafiks ar autobusu vai vilcienu līniju, kas savieno Kopenhāgenu un Īstadi, pārvaldītājiem,

— tas ietver arī punktus, kas uzliek *Bornholmstrafikken* par pienākumu veidot sadarbību ar autobusu vai vilcienu līniju pārvaldītājiem, kuri līguma darbības laikā nodrošina vilcienu vai autobusu satiksmi starp Kopenhāgenu un Īstadi, attiecībā uz biļetēm tā, lai pasažieriem būtu iespēja iegādāties kombinētu prāmju un vilciena/autobusa biļeti ar atlaidi,

— maksimālie tarifi, kurus *Bornholmstrafikken* ir tiesības pieprasīt, ir noteikti līgumā,

— nav paredzēts neviens cits noteikums attiecībā uz prasību par tarifiem vai atlaizi ieviešanu, un valdībai nebija iemesla izvirzīt jaunas prasības šajā saistībā.

(128) Dānijas iestādes uzskata, ka līdz ar to valdībai nebija iespējas ietekmēt *Bornholmstrafikken* darbību, izņemot attiecībā uz to, lai nodrošinātu, ka *Bornholmstrafikken* ievēro līguma noteikumus. *Bornholmstrafikken* nosaka un aizvien attiecīgajā laikposmā no 2000. gada ir noteikusi vienādas cenas gan DSB, gan *Gråhundbus*, līdz ar to DSB nebija radītas nekādas priekšrocības.

- (129) Tomēr Dānijas iestādes informē, ka vienīgā cena, kas ir piemērojama tikai DSB, ir īpašā cena DSB *Orange*, kas ietver Lielā Belta šķērsošanu. Šajā gadījumā runa ir par īpaša DSB biļetes veida cenu, kuru var izmantot tikai tie klienti, kas iegādājas DSB *Orange* biļeti no Jitlandes uz Bornholmu. Dānijas iestādes norāda, ka *Bornholmstrafikken* piešķir atlaidi konkrētajam biļetes veidam, jo īpaši vēlas piesaistīt Jitlandes klientu uzmanību Bornholmai. Minētā īpašā atlaide nav noteikta līgumā starp Dānijas valsti un prāmju operatoru. Tā ir saistīta ar komerciālu vēlmi izveidot klientu loku Jitlandē un šādā veidā paplašināt klientu loku.
- (130) Šajā saistībā Dānijas iestādes uzskata, ka runa ir par vispārēju komerciālu pasākumu, kura mērķis ir piešķirt atlaides, lai iegūtu jaunus klientus. Tās piebilst, ka *Gråhundbus* apkalpo līniju Kopenhāgena-Īstade un līdz ar to nešķērso Lielo Beltu. Tāpēc tās uzskata, ka konkrētajā maršrutā piemērotā atlaide pamatoti nav norādīta *Gråhundbus* cenrādī.
- (131) Vēl Dānijas iestādes precizē, ka šis piedāvājums skāra tikai aptuveni [...] (*) pasažierus laikposmā no 2003. līdz 2008. gadam. Pēc operatoru iniciatīvas šo piedāvājumu varētu atvērt arī autobusa uzņēmumiem, kas izrādītu vēlmi sniegt tādu pašu pakalpojumu. Turklāt tās norāda, ka kopš 2009. gada minētais pakalpojums vairs netiek piedāvāts.
- (132) Līdz ar to Dānija uzskata, ka DSB nesaņēma priekšrocības, kas būtu saistītas ar līnijas Kopenhāgena – Īstade apkalpošanu, nedz pārmērīgas kompensācijas, nedz īpaši zemu cenu veidā, lai pārceltos ar prāmi starp Rennī un Īstadi.
- Par ceturto kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā**
- (133) Attiecībā uz jautājumu par to, vai kompensācija tika noteikta, pamatojoties uz izmaksu analīzi, kuras labi pārvaldītam vidējam uzņēmumam vajadzētu spēt segt, Dānijas iestādes uzskata, ka laikā, kad DSB tika veidots par neatkarīgu uzņēmumu, tika veiktas visas nepieciešamās un praktiski iespējamās analīzes.
- (134) Turklāt tās piebilst, ka DSB nošķiršanas no valsts pamatā bija *Bernstein* ziņojums, kura ietvaros bija veikta padziļināta analīze par DSB efektivitātes paaugstināšanas iespējām ⁽²⁰⁾ un kas pēc tam tika izmantots liela mēroga restrukturizācijas plānā 1996. gadā. Šo pasākumu rezultātā tika uzlabota DSB efektivitāte, un par 32 % palielinājas produktivitāte.
- (135) Saistībā uz DSB izveidi Dānijas iestādes bija izstrādājušas budžetu desmit gadiem, balstoties uz virkni sākotnēju pieņēmumu, tostarp paredzamo produktivitātes kāpumu, uz kā pamata tika noteikta darbības dotācija DSB laikposmam no 1999. līdz 2004. gadam.
- (136) Minētā budžeta, kas bija iekļauts 1999. gada 11. jūnija Likumā Nr. 249, pamatā bija pieņēmums, ka pašu kapitāla peļņa pēc nodokļu atvilkšanas būs 6 %, un Dānijas iestādes uzskata, ka tā ir saprātīga peļņa.
- (137) Dānijas iestādes uzskata, ka līdz ar to apsaimniekošanas dotācija izrietēja no vispārēja izmaksu, ieņēmumu un saprātīgas peļņas novērtējuma, kas bija veikts, balstoties uz 1999. gadā pieejamajiem elementiem un saskaņā ar tirgus ekonomikas principiem. Tādējādi budžeta izstrāde desmit gadiem, kā arī DSB piešķirto līgumsaistību maksājumu galīgais aprēķins tika veikts saskaņā ar ceturto kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā.
- (138) Turklāt Dānijas iestādes atgādina par Savienības judikatūru ⁽²¹⁾ un uzsver šajā lietā radušās grūtības veikt konkrētu salīdzinājumu ar citu komersantu.
- Par saderību**
- (139) Ja Komisija tomēr nonāks pie secinājuma, ka DSB tika piešķirts valsts atbalsts, Dānijas iestādes uzskata, ka minētā kompensācija jebkurā gadījumā ir saderīga ar iekšējo tirgu.
- (140) Tās uzskata, ka līgumu pārrunāšanas un noslēgšanas laikā tika veiktas tik padziļinātas analīzes un aprēķini, cik vien iespējams, lai garantētu pareizu kompensācijas aprēķinu.
- (141) Dānijas iestādes piekrīt Komisijas argumentācijai lēmumā par procedūras uzsākšanu, saskaņā ar kuru, ņemot vērā attiecīgos faktus, kompensāciju var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu ar nosacījumu, ka ir ievērots trešais kritērijs, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā.
- (142) Saskaņā ar iepriekš norādīto, Dānijas iestādes uzskata, ka bija darīts viss iespējamais, lai garantētu, ka DSB nesaņem pārmērīgu kompensāciju, un ir vismaz jāsecina, ka līgumsaistību maksājums, ko DSB saņēma, piemērojot līgumus, ir ar iekšējo tirgu saderīgs atbalsts.

(*) Konfidenciāla informācija.

⁽²⁰⁾ *Bernstein* ziņojums tika izstrādāts 1993. gadā pēc tam, kad Dānijas Transporta ministrija pieprasīja atzinumu.

⁽²¹⁾ Īpaši Tiesas 2008. gada 12. februāra lēmums lietā T-289/03 *BUPA/Komisija*, krājums II, 2008. gads, 81. lpp., un 2008. gada 22. oktobra lēmums lietā TV 2/Dānija/KomisijaTV2, apvienotās lietas T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, krājums II, 2008. gads, 2935. lpp.

(143) Savukārt, kā bija norādīts iepriekš, Dānijas iestādes nepiekrīt Komisijas argumentācijai par to, ka ir attiecīgi jānoskaidro līgumi par sabiedriskā transporta pakalpojumiem un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām un attiecībā uz atbalsta likumību. Konkrētajā situācijā tās uzskata, ka gadījumā, ja DSB būtu saņēmis valsts atbalstu, par minēto atbalstu nebūtu jāziņo. Ja Komisija neatkāpsies no savas argumentācijas, tiks radīta būtiska un nepamatoti diskriminējoša situācija atkarībā no tā, vai dalībvalsts, kas uzliek uzņēmumam, kas tai 100 % pieder, par pienākumu veikt pārvadājumu uzdevumus, norāda vai nenorāda līgumā apjoma, kvalitātes un pakalpojumu sniegšanas cenu aprakstu.

(144) Ņemot to vērā, Dānijas iestādes uzskata, ka nav nekāda iemesla pieprasīt tāda valsts atbalsts atmaksu, ko varētu uzskatīt par nesaderīgu ar iekšējo tirgu.

Par algas nodokli

(145) Dānijas iestādes piebilst, ka, pamatojoties uz informāciju par algas nodokļa atcelšanas prognozi, Komisija šajā procedūrā nav aplūkojusi minētā nodokļa jautājumu.

(146) Visiem nepieciešamajiem gadījumiem Dānijas iestādes precizē, ka grozījumi algas nodokli tika ieviesti ar 2008. gada 25. jūnija Likumu Nr. 526 un tie stājās spēkā 2009. gada 1. janvārī.

Par saderības izskatīšanas tiesisko pamatu

(147) Dānijas iestādes 2010. gada 8. janvāra vēstulē norādīja, ka tām nav īpašu apsvērumu par Komisijas noteikto juridisko pamatu Regulā (EEK) Nr. 1191/69 un Regulā (EK) Nr. 1370/2007.

6. IEINTERESĒTO PUŠU APSVĒRUMI PĒC PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS

(148) DSB, attiecīgo pasākumu saņēmējs uzņēmums un otrais sūdzības iesniedzējs DKT nosūtīja apsvērumus. Jāuzsver, ka pirmais sūdzības iesniedzējs *Gråhundbus* nenosūtīja komentārus.

6.1. DSB APSVĒRUMI

(149) DSB 2008. gada 30. decembra vēstulē nosūtīja savus apsvērumus par Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu.

(150) DSB norāda, ka pilnībā piekrīt Dānijas iestāžu apsvērumiem un analizēs tikai to, vai Komisija var pieprasīt atbalsta atmaksu, ja tā secinās, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi ietver valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

(151) DSB uzskata, ka konkrētajā gadījumā šāda atbalsta atmaksa būs pretrunā ar tiesiskās palāvības principu, tādējādi radot šķēršļus Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 14. panta 1. punkta ⁽²²⁾ piemērošanai.

(152) Pirmkārt, DSB uzskata, ka tai bija likumīgs iemesls pieņemt, ka Dānijas valdības līgumsaistību maksājumi attiecībā uz līgumiem 5 un 10 gadiem nav valsts atbalsts. Uzņēmums uzskata, ka nebija īstas skaidrības par kontroli, kas jāveic, lai novērtētu valsts atbalsta esamību iekšzemes transporta nozarē.

(153) Turklāt DSB uzskata, ka, lai novērtētu, vai valdība piešķir priekšrocību DSB, par izejas punktu jāņem laiks, kad notika darījums. Fakts, ka varēja pastāvēt zināmas šaubas par pakalpojumu izmaksām un citiem iespējamajiem ieņēmumu avotiem, nedrīkstēja kavēt valsti noslēgt vienošanos par cenu, kas atspoguļo tirgus nosacījumus. DSB uzskata, ka visas vienošanās ietver kādu šaubu elementu un tradicionāli līgumattiecībās šo risku uzņemas uzņēmums. Sistēma, kurā tikai un vienīgi DSB uzņemas neparedzētu bilešu tirdzniecības vai izdevumu svārstību risku, labāk nekā jebkāda cita kārtība motivē DSB uzlabot pakalpojumus un piesaistīt vairāk pasažieru ⁽²³⁾, kas valstij ļauj gūt maksimālu labumu no līgumsaistību maksājumiem DSB, kas uzņemas risku gadījumā, ja pasliktinās veikspējas rādītāji, piemēram, sliktas pārvaldības vai zaudētu ieņēmumu dēļ. Tāpēc DSB uzskata, ka valsts abu līgumu noslēgšanas brīdī rīkojās kā racionāls ieguldītājs, kas optimizēja savas iespējas, lai panāktu maksimāli labu minēto līgumu darbību.

(154) Otrkārt, DSB uzskata, tam ir bijis pamatoti uzskatīt, ka līgumsaistību maksājumi visādā ziņā atbilst Regulā (EEK) Nr. 1191/69 noteiktajiem kritērijiem un saskaņā ar šo regulu tiem ir piemērojams atbrīvojums atbilstoši kategorijai. Tā pauž šaubas par to, kā Komisija ir interpretējusi minētās regulas 14. pantu.

(155) DSB atgādina, ka regulas V iedaļa, kas neietver noteikumus par kompensāciju summu, ir pretstatā tās pašas regulas II līdz IV iedaļai, kurās ir paredzēti detalizēti noteikumi attiecībā uz kompensācijas summu par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām. DSB uzskata, ka regulas mērķis bija vēlme nodrošināt komersantiem saprātīgu kompensāciju. Attiecībā uz saistībām, kuru uzņemšanās notikusi labprātīgi, pārvadātāji, kuriem ir

⁽²²⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²³⁾ Sk. īpaši Komisijas 2006. gada 25. janvāra lēmumu Nr. 604/2005 – Vācija – Valsts atbalsts autobusu satiksmes pakalpojumu sniedzējiem Vitenbergas lauku apvidū, OV C 209, 31.8.2006., 7. lpp., 78. un nākamie punkti.

saistoši sabiedrisko pakalpojumu līgumi, atrodas ļoti atšķirīgā situācijā nekā tie komersanti, kuriem valsts ir vienpusēji uzlikusi sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, un tas ir atspoguļots minētajā regulā. Ņemot vērā minētos nosacījumus, Komisija nevar interpretēt Regulu (EEK) Nr. 1191/69 atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam. ⁽²⁴⁾

- (156) Visbeidzot DSB nepiekrīt tam, kā Komisija interpretē regulas 17. pantu, saskaņā ar kuru no iepriekšējas informēšanas procedūras atbrīvota tikai tās kompensācijas, kas attiecas uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, nevis sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem.

Par saderības izskatīšanas juridisko pamatu

- (157) DSB nosūtīja savus apsvērumus 2010. gada 8. janvāra vēstulē. DSB principā iebilst pret to, kā Komisija konkrētajā gadījumā piemēro Regulu (EK) Nr. 1370/2007.
- (158) DSB atgādina, ka attiecīgie pārvadājumu līgumi starp DSB un Dānijas valsti tika noslēgti pirms regulas pieņemšanas un spēkā stāšanās. Ja regula būtu piemērojama, runa būtu par tiesību aktu ar atpakaļejošu spēku, un DSB uzskata, ka tas ir pretrunā ar tiesiskiem pamatprincipiem – gan tiesiskās noteiktības, gan tiesiskās palāvības aizsardzības principu. Vēl DSB piebilst, ka nekas neliecina par to, ka ES likumdevējs vēlējas piešķirt Regulai Nr. 1370/2007 atpakaļejošu spēku.
- (159) Gluži pretēji DSB uzskata, ka regula paredz pakāpenisku jaunu noteikumu ieviešanu, jo regulas noteikumi kopumā nav attiecināmi uz jau noslēgtajiem līgumiem, ja tie ir noslēgti uz noteiktu laiku. Tā kā attiecīgo līgumu darbības termiņš atbilst pārejas noteikumos minētajam termiņam, DSB uzskata, ka to darbību regulē tikai tie tiesību akti, kas bija spēkā to noslēgšanas brīdī, proti, Regula (EEK) Nr. 1191/69 un Regula (EEK) Nr. 1107/70.
- (160) Vēl DSB atsaucas uz Komisijas nesen pieņemto lēmumu praksi, saskaņā ar kuru Komisija uzskatīja, ka Regulu (EK) Nr. 1370/2007 nevar piemērot līgumiem, kas noslēgti pirms regulas spēkā stāšanās 2009. gada 3. decembrī. ⁽²⁵⁾

⁽²⁴⁾ No 2009. gada 1. decembra EK līguma 86. pants ir kļuvis par Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 106. pantu. Abi noteikumi būtībā ir identiski. Šā lēmuma ietvaros atsaucē uz LESD 106. pantu attiecīgā gadījumā ir jāuzskata par atsauci uz EK līguma 86. pantu.

⁽²⁵⁾ Šajā saistībā sk. Komisijas 2008. gada 26. novembra Lēmumu par valsts atbalstu C 3/08 (ex NN 102/05) – Čehija attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu kompensācijām Dienvidmorāvijas autobusu uzņēmumiem, OV L 97, 16.4.2009., 14. lpp. (111. apsvērums); Komisijas 2008. gada 26. novembra Lēmumu par valsts atbalstu, ko Austrija piešķirusi uzņēmumam Postbus Lienz rajonā C 16/07 (ex NN 55/06), OV L 306, 20.11.2009., 26. lpp. (104. apsvērums).

- (161) Papildus DSB ir iesniegusi informāciju, lai apstiprinātu, ka līgumi par sabiedriskā transporta pakalpojumiem visos gadījumos atbilst Regulā (EK) Nr. 1370/2007 ietvertajiem noteikumiem.

6.2. DKT APSVĒRUMI

- (162) DKT 2009. gada 16. februāra vēstulē nosūtīja savus apsvērumus par Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu. Minētie apsvērumi ir apkopoti tālāk tekstā.

Sākotnējie komentāri

- (163) DKT atsaucas uz visiem elementiem, kas tika nosūtīti Komisijai sūdzības ietvaros, un līgumiem, kuru dēļ tika uzsākta procedūra.
- (164) DKT piebilst, ka Komisijas lēmums par procedūras uzsākšanu šķiet ir saistīts tikai ar DSB sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem par tradicionālajām dzelzceļa pārvadājumu darbībām un neattiecas uz pilsētas transporta darbībām, kuras veic tā filiāle DSB S-tog a/s un kuras tomēr ir pieminētas sākotnējā sūdzībā.
- (165) DKT piebilst, ka līgumiem par pilsētas transportu ir tāda pati būtība un tie rada tos pašus jautājumus. Šajos apstākļos DKT uzstāj uz to, ka Komisijas pašreizējā izpētē ir jāietver arī sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi pilsētas transporta jomā.
- (166) Visumā DKT uzskata, ka konkrētajā gadījumā spriedumā *Altmark* lietā noteiktie kritēriji nav izpildīti un līdz ar to saistībā ar attiecīgajiem līgumiem ir sniegts valsts atbalsts. DKT uzskata, ka šis atbalsts ir nesaderīgs un nelikumīgs un Komisijai vajadzētu pieprasīt tā atmaksāšanu.

Par pirmo kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā

- (167) Lai gan Komisija nav paudusi šaubas par spriedumā *Altmark* lietā noteiktā pirmā kritērija ievērošanu, DKT tomēr ir iesniegusi savas piezīmes par šo jautājumu.
- (168) DKT uzskata, ka dalībvalstīm pieejamās plašās iespējas attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām nedrīkst radīt strīdīgas situācijas, kurās trešās personas nevar apšaubīt to, vai darbība tiek veikta sabiedriskā transporta pakalpojumu ietvaros. DKT uzskata, ka Komisijas pienākums ir pamatot, kādēļ ir nepieciešams noteikt sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanas saistības.

(169) Pamatojoties uz Tiesas judikatūru un Komisijas praksi, DKT apstrīd Komisijas analīzi, secinot, ka tajā nav ietverta acīmredzama kļūda vērtējumā. DKT jo īpaši uzskata, ka ar pakalpojuma punktualitātes, kvalitātes un regularitātes mērķu esamību nepietiek, lai noteiktu, ka pakalpojums ir uzskatāms par sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu.

(170) Drīzāk Komisijai jāveic šī analīze, ņemot vērā Regulā (EEK) Nr. 1191/69 ietvertos kritērijus, un jāpārbauda sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu samērība. DKT uzskata, ka Komisijai būtu īpaši jāpārbauda tas, vai attiecīgo pakalpojumu sniegšana saskaņā ar noteiktajiem punktualitātes, kvalitātes un regularitātes mērķiem būs izdevīga.

(171) DKT uzskata, ka sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas ir pamatotas tikai tādā gadījumā, ja pakalpojumi nav rentabli un to darbībai noteikti ir nepieciešama kompensācija, un tas nozīmē, ka ir jāveic ikvienas attiecīgās dzelzceļa līnijas atsevišķa pārbaude.

Par otro kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā

(172) DKT iebilst pret Komisijas argumentāciju, saskaņā ar kuru budžeti desmit gadiem, uz kuriem ir balstīts DSB kompensāciju aprēķins, nodrošinās atbilstību spriedumā *Altmark* lietā noteiktajam kritērijam. Tas uzskata, ka minētajos budžetos nav norādīti ne parametri, ne detalizēta izmaksu analīze, kas ļautu noteikt ikvienai attiecīgajai dzelzceļa līnijai nepieciešamās kompensācijas apjomu.

Par trešo kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā

(173) DKT uzskata, ka minētais trešais kritērijs būtu jāanalizē saistībā ar spriedumā *Altmark* lietā noteikto ceturto kritēriju, jo gadījumā, ja uzņēmumu nevar uzskatīt par vidēju labi pārvaldītu uzņēmumu, trešā kritērija pārbaude kļūst virspusēja, jo tās pamatā nebūs minētā uzņēmuma izmaksu analīze.

Par ceturto kritēriju, kas noteikts spriedumā *Altmark* lietā

(174) DKT atgādina, ka attiecīgo sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu piešķiršana nenotika konkursa rezultātā. Turklāt DKT piekrīt Komisijas šaubām par to, ka budžets desmit gadiem un Dānijas valsts piemērotā metodoloģija ļauj izpildīt spriedumā *Altmark* lietā noteikto ceturto kritēriju.

(175) DKT cita starpā uzsver, ka attiecībā uz noteiktiem maršrutiem rīkoti konkursi parādīja, ka DSB konkurenti spēja veikt attiecīgos transporta pakalpojumus par samaksu,

kas ir vidēji par 27 % zemāka nekā DSB izmaksas. Vēl DKT atgādina, ka DSB nodarbina personālu, kas ir civildienesta ierēdņi, kas izslēdz spriedumā *Altmark* lietā noteiktā ceturta kritērija ievērošanu.

Par pārmērīgas kompensācijas nesaderību

(176) DKT nepiekrīt Komisijas argumentācijai attiecībā uz jautājumu par atbalsta saderību. Tas uzskata, ka Regulā (EEK) Nr. 1191/69 ir noteikta atšķirība starp pieeju, kuras pamatā ir reālās izmaksas un kas ir aplūkota Regulas (EEK) Nr. 1191/69 II, III un IV iedaļā, no vienas puses un pieeju, kuras pamatā ir pakalpojuma sniedzēja piedāvātā cena salīdzinājumā ar konkurenta piedāvāto cenu par to pašu pakalpojumu un kas ir aplūkota V iedaļā Regulā (EEK) Nr. 1191/69, no otras puses. DKT uzskata, ka minētā atšķirība parādās sabiedrisko pakalpojumu saistību un sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu, kuru pamatā ir atšķirīgas procedūras prasības, dažādajā būtībā.

(177) Līdz ar to Komisijas argumentācija, kuras pamatā ir reālo izmaksu pieeja un principi, kas saistīti ar LESD 106. panta 2. punkta īstenošanu, nav piemērojami fiksētās cenas pārbaudei sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos. DKT uzskata, ka šāda pieeja ir pretrunā ar Kopienas judikatūru (lēmums *Combust* lietā), Komisijas praksi (Kopienas nostādnēs valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ⁽²⁶⁾) un pašu lēmumu par procedūras uzsākšanu, kas apstiprina LESD 93. panta *lex specialis* raksturu.

(178) Vadoties pēc tā, ka konkrētajā gadījumā Komisija paredz tādas pieejas piemērošanu, kuras pamatā ir sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu reālās izmaksas, DKT tomēr izteica savus komentārus par šo pieeju.

(179) DKT uzskata, ka dati, kurus Dānijas iestādes norādīja, lai apstiprinātu pārmērīgas kompensācijas neesamību, ir nepareizi. DKT norāda vairākus argumentus:

— DSB bija iespēja būtiski samazināt izmaksas, piedaloties konkursa procedūrās par noteiktām līnijām,

— turklāt sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi paredz, ka DSB atrodas stabilā finansiālā situācijā, kas nozīmē, ka līgumsaistību maksājumi ir augstāki nekā ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām saistīto izmaksu stingrā kompensācija,

⁽²⁶⁾ OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp.

- līgumsaistību maksājuma līmenis nav noteikts atbilstošā pamatojuma dokumentā, un budžets desmit gadiem tiek izstrādāts, lai garantētu noteiktu DSB peļņas līmeni, un tā pamatā nav detalizēta DSB izmaksu un ieņēmumu analīze par katru attiecīgo līniju,
 - kompensācijas sistēmas mērķis ir pašu kapitāla atdeve, nevis pārmērīgu izmaksu stingra kompensācija,
 - saskaņā ar DKT aprēķiniem, galvenā dzelzceļa līnija starp Kopenhāgenu un Orhūsu būs izdevīga, ja ņem vērā pašreiz DSB noteiktās saistības un tādējādi par to netiks slēgts sabiedrisko pakalpojumu līgums,
 - turklāt iecerētie DSB produktivitātes rādītāji nesaskan ar tiem finanšu datiem, kuri rāda, ka attiecīgajā periodā personāla izmaksas salīdzinājumā ar ieņēmumiem ir pieaugušas,
 - līdzīgi DKT apšaubā, ka līgumsaistību maksājumi patiešām ir samazināti par DKK 1 miljardu, kas saskaņā ar uzņēmuma gada pārskatu drīzāk sasniegs DKK 647 miljonu atzīmi,
 - DKT piemin, ka DSB mērķi (attiecībā uz vilcieni/kilometriem) laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam netika sasniegti, kā rezultātā tika samazināti līgumsaistību maksājumi, un DSB saņēma kompensāciju par ritošo sastāvu, kura izmaksas tam nevajadzēja segt, ņemot vērā aizkavēšanos tā piegādē,
 - visbeidzot DKT uzskata, ka DSB pats varēja segt ar ritošā sastāva piegādes aizkavēšanos un īpaši ar aizvietošanas sastāvu saistītās finanšu sekas, ņemot vērā ievērojamos rezultātus. DSB saņēma DKK 225 miljonus no *AnsaldoBreda* kā kompensāciju par aizkavēšanos, un to vajadzēja pārskaitīt Dānijas valstij, kas – saskaņā ar DKT uzskatu – tā dēļ cieš zaudējumus. DSB saņēma papildus DKK 104 miljonus līgumsaistību maksājumu par sastāvu, kas netika nodots ekspluatācijā.
- (180) DKT uzskata, ka DSB lielā peļņa turpinājumā uzskaitīto iemeslu dēļ ir apliecinājums tam, ka uzņēmums saņēma pārmērīgu kompensāciju:
- DSB peļņa pārsniedz peļņas līmeni, ar ko pamatoti varētu rēķināties līdzīgam, t. i., nelielam riskam, pakļauts uzņēmums,
 - DKT atgādina par analīzi, kas tika veikta tā sūdzības ietvaros un kas parāda, ka DSB peļņa pirms nodokļu atvilkšanas (12,3 % laikposmā no 1999. līdz 2004. gadam un 12,77 % laikposmā no 1999. līdz 2007. gadam) bija augstāka nekā citiem dzelzceļa pārvaldā-
- jumu uzņēmumiem Eiropā (2,21 %–4,47 % Apvienotajā Karalistē; 3,35 % Zviedrijā; 0,49 %–4,65 % Vācijā vai 0,8 %–3,77 % SNCF (Francijas Valsts dzelzceļa sabiedrībā)) un augstāka nekā līmenis, uz kuru Komisija atsaucās citā līdzīgā procedūrā ⁽²⁷⁾,
- DKT uzskata, ka DSB rezultāti ir ievērojami labāki nekā pārējiem vietējiem konkurentiem attiecībā uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem (DSB (12,77 %); DSB S-tog (10,45 %); Arriva (4,39 %); Metro Service (6,18 %)),
 - DKT uzsver, ka DSB peļņa ievērojami pārsniedz pašu kapitāla atdevi 6 % atzīmi, ko Dānijas valsts noteica kā DSB mērķi un kas saskaņā ar DKT aprēķiniem veido pārpalikumu DKK 3,678 miljardu apmērā.
- (181) Visbeidzot DKT uzskata, ka argumentu, saskaņā ar kuru dividenžu iekasēšana ir ļāvusi izvairīties no jebkādas pārmērīgas kompensācijas, atspēko šādi iemesli:
- sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos nav paredzēts līgumsaistību maksājumu atmaksāšanas mehānisms gadījumā, ja tie pārsniedz to, kas tiešām nepieciešams, lai kompensētu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izmaksas,
 - Dānijas valsts konkrētajā gadījumā samaina vietām savu ieguldītājas, valsts uzņēmuma akcionāres un valsts varas lomu, kas ļauj kompensēt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības,
 - dividenžu iekasēšana pati par sevi nevar nedz likvidēt pārmērīgas kompensācijas ekonomisko ietekmi, nedz konkurences izkropļojumus, kuru sekas ir jūtamas tirgū,
 - arguments par dividenžu iekasēšanu nozīmē, ka pastāv diskriminācija starp valsts un privātiem uzņēmumiem,
 - Komisijas nostādnes atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu paredz iespēju ziņot tikai par tādu pārpalikumu, kas sasniedz 10 % atzīmi katru gadu,
 - nav tiešas saiknes starp pārmērīgu kompensāciju un Dānijas valstij pārskaitīto dividenžu summu, kuru princips tika apstiprināts budžetā desmit gadiem pirms iespējamās pārmērīgas kompensācijas fakta konstatācijas.

⁽²⁷⁾ Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmums – C47/07 – Sabiedriskā pakalpojuma līgums starp *Deutsche Bahn Regio* un Berlīnes un Brandenburgas *Länder* (OV C 35, 8.2.2008., 13. lpp.).

Par algas nodokli

- (182) DKT norāda, ka Dānijas valsts atsauc atbrīvojumu no algas nodokļa 2008. gadā. Tas atsaucas uz Dānijas likumprojektu, kurā saskaņā ar nodokļa aprēķiniem DSB būtu jāmaksā DKK 80 miljoni gadā. Pamatojoties uz to, DKT uzskata, ka atbrīvojumam no nodokļa bija būtiska negatīva ietekme uz konkurenci gandrīz DKK 800 miljonu vērtībā desmit gadu laikposmā, un Dānijas valsts pienākums būtu atgūt šo summu.
- (183) Turklāt DKT pievērš Komisijas uzmanību faktam, ka Dānijas valsts nolēma kompensēt DSB piemērojamo nodokli nākotnē, palielinot līgumsaistību maksājumus.
- (184) DKT vēlas, lai Komisija izskata šo jautājumu šīs procedūras un procedūras CP78/06 ietvaros, uz kuru tā atsaucās lēmumā par procedūras uzsākšanu un kura tika slēgta.

Par saderības izskatīšanas juridisko pamatu

- (185) DKT 2010. gada 10. janvārī nosūtīja Komisijai savus apsvērumus par attiecīgā tiesiskā pamata izvēli starp Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Regulu (EK) Nr. 1370/2007.
- (186) DKT uzskata, ka, tā kā Regula (EK) Nr. 1370/2007 stājās spēkā tikai 2009. gada 3. decembrī, attiecīgo atbalsta pasākumu saderības pārbaude, balstoties uz šo regulu, būs uzskatāma par juridisku kļūdu. Atgādinājis par konkrētiem ar ES noteikumu *ratione temporis* piemērošanu saistītiem principiem valsts atbalsta jomā, DKT uzskata, ka vajadzētu būt atšķirībai starp paziņotiem vai nepaziņotiem atbalsta pasākumiem. DKT atsaucas uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumu *SIDE* lietā⁽²⁸⁾, lai noteiktu, ka konkrētajā gadījumā Komisijas pienākums būs pārbaudīt saderību, balstoties uz Regulu (EEK) Nr. 1191/69.
- (187) DKT secinājums ir īpaši balstīts uz to, ka attiecīgie sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi attiecas uz laikposmu no 1999. līdz 2004. gadam un no 2005. līdz 2014. gadam un atbalsta piešķiršana notiek ikmēneša līgumsaistību maksājumu brīdī. Turklāt DKT piebilst, ka Regula (EK) Nr. 1370/2007 neparedz nevienu noteikumu par jau piešķirto valsts atbalstu vai valsts atbalstu, attiecībā uz kuru ir uzsākta izmeklēšanas procedūra. Turklāt 2008. gada 10. septembra lēmumā par procedūras uzsākšanu nav pieminēta jaunā regula, kaut gan tā jau bija pieņemta. Visbeidzot DKT arī norāda uz pretrunu ar Komisijas paziņojumu par nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai piemērojamo noteikumu noteikšanu⁽²⁹⁾.

- (188) Katrā ziņā DKT uzskata, ka Regula (EK) Nr. 1370/2007 var būt atbilstīgs juridiskais pamats saderības pārbaudei tikai attiecībā uz turpmāko sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietekmi, proti, līgumsaistību maksājumiem pēc 2009. gada 3. decembra.

7. DĀNIJAS KOMENTĀRI PAR IEINTERESĒTO PUŠU APSVĒRUMIEM

- (189) Dānija uzskata, ka DKT apsvērumi neietver atšķirīgu attiecīgo faktu novērtējumu. Dānija pauž pārliecību, ka konkrētajā gadījumā ir izpildīti visi četri spriedumā *Altmark* lietā noteiktie kritēriji un DSB nav saņēmis pārmērīgu kompensāciju.

Par Komisijas pārbaudes apjomu

- (190) Dānija uzskata, ka līgumi par galvaspilsētas apgabala transportu nav ietverti formālajā izmeklēšanas procedūrā, tāpēc nav nepieciešams komentēt DKT uzskatus par šiem līgumiem.
- (191) Tomēr Dānija norāda, ka DSB *S-tog a/s* ir filiāle, kas 100 % pieder DSB SV, un dati par DSB *S-tog a/s* ir iekļauti DSB grupas konsolidētajos pārskatos un Dānijas valsts iestāžu nosūtītajā informācijā.
- (192) Dānijas iestādes precizē, ka plānotie un līgumsaistību maksājumi, kas attiecas uz *S-tog* veiktajiem pārvadājumiem, arī tika noteikti, pamatojoties uz pašu kapitāla peļņu 6 % pēc nodokļu atvilkšanas. DSB *S-tog a/s* peļņa tika iekļauta DSV SV budžetā, un līgumsaistību maksājumus, kas jāpiešķir sabiedrībai par tālsatiksmes un reģionālajiem pārvadājumiem, aprēķināja uz tā pamata. Turklāt filiāles DSB *S-tog a/s* darbības peļņa ir ņemta vērā DSB SV konsolidētajā peļņā. Līdz ar to DSB SV kopējā finanšu rezultātā ir ņemts vērā *S-tod* satiksmes rezultāts.
- Par kritērijiem, kas noteikti spriedumā *Altmark* lietā**
- (193) Dānija uzskata, ka DKT komentāri neliek apšaubīt to, ka konkrētajā gadījumā spriedumā *Altmark* lietā noteiktie kritēriji ir izpildīti.
- (194) Attiecībā uz pirmo kritēriju Dānijas iestādes atgādina, ka Komisija neizteica šaubas šajā saistībā. Tāpēc tālāk tekstā tiek skatīts jautājums par to, vai līnija Kopenhāgena–Orhūsa ir sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistība.
- (195) Attiecībā uz otro kritēriju Dānijas iestādes atgādina, ka Komisija neizteica šaubas par laikposmu līdz 2008. gadam, un precizē, ka DSB pārskaitāmā kompensācija laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam arī tika aprēķināta, balstoties uz Komisijai nosūtīto budžetu desmit gadiem.

⁽²⁸⁾ Tiesas 2008. gada 15. aprīļa spriedums lietā T-348/04, *Société internationale de diffusion et d'édition SA (SIDE)*, 2008, krājums II-625.

⁽²⁹⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

(196) Attiecībā uz DKT komentāriem par trešo kritēriju un to, ka tas būtu jāizskata tikai saistībā ar to, vai ir iepriekš izpildīts ceturtais kritērijs, Dānijas iestādes nepiekrīt šim atzinumam un uzskata, ka ir pilnīgi iespējams izskatīt kritērijus atsevišķi citu no cita un tādā secībā, kā Tiesa ir to darījusi spriedumā *Altmark* lietā.

(197) Attiecībā uz ceturto kritēriju Dānijas iestādes atspēko DKT argumentus, kuru rezultātā tika secināts, ka šis kritērijs nav ievērots. Tās precizē, ka budžets desmit gadiem tika izstrādāti, balstoties uz visu pieejamo informāciju un pietiekamu izmaksu analīzi, tostarp vērtējot efektivitātes uzlabošanas iespējas ilgtermiņā. Turklāt budžets tika pārskatīts otrā līguma pārrunu laikā, un līgumsaistību maksājumus samazināja, lai ņemtu vērā efektivitātes ieguvumus. Vēl Dānijas iestādes norāda, ka tas, ka uzņēmumam vēsturisku iemeslu dēļ rodas ārkārtas finansiāli apgrūtinājumi saistībā ar darbiniekiem, kuri pieņemti darbā publiskā statusā, nav saistīts ar labu vai sliktu uzņēmuma pārvaldību. Vēl tās atgādina, ka dažādos dzelzceļa uzņēmumos pastāv ļoti būtiskas atšķirības kapitāla struktūrā, riska profilā u. tml., kā rezultātā nav iespējams veikt salīdzinājumu ar citiem uzņēmumiem. Tomēr tas, ka DSB *First* varēja piedāvāt *Kystbanen* līnijai cenu, kas sākotnēji šķita zemāka, neatspoguļo vai nenorāda to, ka DSB piešķirtie maksājumi bija pārāk lieli, jo minēto piedāvājumu iesniedza atsevišķa sabiedrība un tā pamatā ir dažādi parametri (tikai līgumdarbinieki, jaunāks aprīkojums, mazāks iesaistīto darbinieku skaits).

Par saderību

(198) Dānija atgādina par savām šaubām par Komisijas argumentāciju attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1191/69 īstenošanu, kas rada ievērojumu juridisko nenoteiktību, īpaši attiecībā uz informēšanas pienākumu par sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem.

(199) Tomēr Dānija nepiekrīt DKT interpretācijai, īpaši attiecībā uz vārda “cena” lietojumu 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā un to, ka noteikumi par valsts atbalstu nebūtu piemērojami gadījumos, kad piemēro Regulu (EEK) Nr. 1191/69.

i. Vispārīga informācija par analīzi

(200) Dānija kategoriski nepiekrīt DKT argumentam, saskaņā ar kuru kompensācija bija jānosaka, balstoties katras attiecīgās līnijas izmaksu līmenī. Neviena tiesību akta noteikumi nepieļauj pieprasīt, ka kompensācija, kuras izmaksa notiek, piemērojot vispārēju sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildes līgumu, tiktu aprēķināta, balstoties uz “mikrolīmeni” veiktām analīzēm par katru pienākumu, ko pakalpojumu sniedzējs ir uzņēmies.

(201) Dānijas iestādes nepiekrīt DKT interpretācijai par spriedumu *Fred Olsen* lietā (lieta T-17/02) un uzsver, ka konkrētajā gadījumā runa ir par saskaņotu un integrētu tīklu, kas tiek izmantots vispārēja noslēgta līguma ietvaros. Kompensācijas summas noteikšana, balstoties

uz katras līnijas analīzi, ir virspusēja un var novest pie maldinošiem rezultātiem. Tā radīs būtiskas neskaidrības par kopējo finansiālo apgrūtinājumu sadali, kā rezultātā netiks nodrošināta apkopojosa informācija par ieņēmumiem un izdevumiem, kas saistīti ar līgumā noteikto sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi.

(202) Toties tās atgādina, ka DSB grāmatvedības datus, kas attiecas uz pakalpojumiem, kuri sniegti, piemērojot līgumu, var izskatīt atsevišķi, jo to pamatā ir atsevišķa uzskaite.

ii. Līnija Kopenhāgena–Orhūsa

(203) Dānijas iestādes nepiekrīt atzinumam, saskaņā ar kuru pakalpojumi, kurus var sniegt bez finansiāla atbalsta, nevar būt uzskatāmi par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām. Patiesībā valsts var pieņemt lēmumu par to iekļaušanu liela mēroga saskaņotos sabiedriskajos pakalpojumos (prasības attiecībā uz transporta pakalpojumu grafiku, jaudu, tarifiem u. tml.), kā ir noticis konkrētajā gadījumā, jo minētā līnija ir cieši integrēta pārējās DSB pakalpojumos ar pārsēšanos uz Orhūsas ziemeļdaļu, savienojumiem ar citām līnijām, kā arī tajās braucošo vagonu sastāvu atdalīšanu vai savienošanu.

(204) Turklāt Dānijas iestādes norāda, ka DSB piešķirtās kompensācijas tika aprēķinātas, balstoties uz ieņēmumiem un finansiālajiem apgrūtinājumiem, kas saistīti ar visām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām. Ja tajos ir iekļautas līnijas vai atsevišķi pakalpojumi, kas var radīt pārpalikumu, ar tiem saistītie ieņēmumi tiek ietverti kopējā grāmatvedībā. Tāpēc atsevišķu līniju, kas varētu būt rentablas, izslēgšana tikai palielinās kopējā DSB piešķirtā atbalsta apjomu, un zaudējumus neradošas līnijas iekļaušana nenozīmēs, ka noteikti tiks izmaksāta pārmērīga kompensācija.

(205) Attiecībā uz pārējo Dānijas iestādes piebilst, ka DKT aprēķini par līniju Kopenhāgena–Orhūsa ir neprecīzi, un norāda uz konkrētiem elementiem, kas apliecina to. Tās uzsver, ka DKT pietiekami neprecizē, kā tika veikti aprēķini, un norāda, ka nav zināmi iesniegtie skaitļi. Dānija uzskata, ka optimistiskais aprēķins izriet no ieņēmumiem, kas ir par DKK [...] miljoniem mazāki šajā līnijā nekā tie [...], ko norādījis DKT.

iii. Produktivitāte

(206) Dānijas iestādes nepiekrīt argumentam, saskaņā ar kuru DSB nevarēja panākt ievērojamu produktivitātes pieaugumu laikposmā no 1999. līdz 2007. gadam. Tās apšauba DKT aprēķinu metodi, kuras pamatā ir darbinieku nominālo finansiālo apgrūtinājumu un apgrozījuma proporcija. Turklāt DSB apgrozījumu ietekmēja dažādi mikroekonomiski un makroekonomiski faktori, kuru ietekmē nebija iespējama nemainīga proporcionāla atbilstība starp ražošanu un apgrozījumu (faktori: vietējā konkurence, konjunktūras attīstība, politiskās prioritātes, inflācija, pasažieru sociālā sastāva attīstība u. c.).

(207) Dānijas iestādes piedāvā divas DSB darbību produktivitātes novērtēšanas metodes:

- DSB produktivitāte, mērot to pasažierkilometros (pieaugums par 1,8 % gadā laikposmā no 1999. līdz 2007. gadam) attiecībā pret darbinieku skaitu (pilna laika ekvivalents),
- DSB produktivitāte salīdzinājumā ar faktiskajām personāla izmaksām (t.i., izmaksām, kas koriģētas, ņemot vērā algu inflāciju).

(208) Minētās metodes rāda, ka produktivitātes pieaugums ir attiecīgi 1,9 % un 2 % gadā.

iv. Līgumsaistību maksājumu samazinājums

(209) Dānijas iestādes apstiprina, ka DKT iesniegtie skaitļi šajā saistībā ir neprecīzi. DKT izmantotie "līgumsaistību maksājumi", kas parādās DSB uzskaitē, attiecas gan uz konkrētajā gadījumā paredzēto līgumu, kas noslēgts ar valsti, gan ar citiem līgumiem saistītajiem citiem maksājumiem (DSB noslēgtajiem līgumiem Zviedrijā; līgumu, kas noslēgts ar *Hovedstadens Udviklingsråd (HUR)*, un pagaidu pārvadājumu līgumu līnijā Lango–Strūera).

(210) Tās paskaidro, ka samazinājums par vienu miljardu DKK nepārprotami izriet no Finanšu likuma 2003. gadam (28.61.01. pants, 10. punkts). Turklāt Finanšu likumā 2003. un 2004. gadam ir redzams, ka tika pielāgotas un paaugstinātas tās summas, kuras bija samazinātas 2003. un 2004. gadā. Dānija nosūta apkopojošu tabulu, kurā ir parādīts, ka kopējais samazinājums gala rezultātā sasniedz DKK 1 018 miljonu atzīmi.

v. Vilcienkilometri

(211) Dānijas iestādes norāda, ka līgumā paredzētās saistības attiecībā uz vilcienkilometru daudzumu ir zemākas nekā DKT norādītais skaitlis, jo ir jāņem vērā 2003. gada novembrī rīktais konkurss par pārvadājumu pakalpojumiem Jitlandes vidusdaļā un rietumdaļā. Tās norāda precīzus skaitļus tabulā, kurā ir parādīts, ka kopumā DSB īstenoja par 1,5 miljoniem vilcienkilometru vairāk nekā paredzēts līgumā, tāpēc nevar apgalvot, ka DSB saņēma kompensāciju par pakalpojumiem, ko tas nebija sniedzis. Turklāt tās uzsver, ka DSB katru ceturksni nosūtīja Transporta ministrijai ziņojumu par līguma izpildi.

vi. DSB rezultāti

(212) Dānija apgalvo, ka DSB budžets, kura pamatā ir provizoriskā darbības peļņa 6 % apmērā, bija saprātīgs un realistisks. Tas, ka darbības peļņa ir izrādījusies augstāka nekā paredzēts budžetā, ir saistīts ar vairākiem apstākļiem, kurus nebija iespējams paredzēt un kuru ietekmi

valdība novērsa, pirmkārt, ļoti lielā apmērā samazinot līgumsaistību maksājumus un, otrkārt, atskaitot dividendes.

(213) Turklāt Dānijas iestādes apšaubā datu par Eiropas dzelzceļa pasažieru pārvadājumu uzņēmumu veikspēju atbilstību. Vēl tās pievērš uzmanību grūtībām veikt šādus salīdzinājumus (atšķirīgās kapitāla struktūras un pamatkapitāla līmenis, darbības riska nosacījumi, makroekonomiskie un strukturālie faktori, kas ietekmē uzņēmumu grāmatvedības datus) un atsaucas uz Eiropas Komisijas ziņojumu, kurā DSB netiek parādīts kā uzņēmums, kas ir iesaistīts par tā konkurentiem Eiropas tirgū.

(214) Dānija neapstrīd to, ka DSB rezultātu attīstība noritēja daudz labvēlīgākos apstākļos, nekā bija paredzēts sākotnējos budžetos. Tomēr Dānijas iestādes sniedz paskaidrojumus par izmaiņu nodokļu piemērošanā ietekmi un nosūta tabulu, kurā ir apkopoti DSB rezultāti.

(215) Visbeidzot Dānija nosūtīja jaunāko informāciju par DSB finanšu situāciju, precizējot, ka sabiedrisko pakalpojumu darbības rezultāti pēc nodokļu atvilkšanas bija attiecīgi DKK 670 miljoni 2007. gadā un DKK 542 miljoni 2008. gadā.

vii. Politika dividenžu jomā

(216) Dānija uzskata, ka politika dividenžu jomā, kas ir saistīta ar rūpīgi izstrādātu budžetu, ir ļoti efektīvs līdzeklis, lai nodrošinātos pret pārmērīgu kompensāciju, jo tā ir elastīgs rīks, kas ļauj izvairīties no jebkādas pārmērīgas kompensācijas gadījumā, ja izrādītos, ka budžeta izstrādes laikā izmantotie pieņēmumi ir nepiemēroti. Politika dividenžu jomā ir kā papildinājums rūpīgi izstrādātajam budžetam, kas ir līguma par pārvadājumiem pamatā.

(217) Dānijas iestādes atgādina, ka kompensācija sākotnēji tiek noteikta, balstoties uz labi argumentētu preču un finansālo apgrūtinājumu aprēķinu, un tā nav uzskatāma par līdzekli, ko DSB varētu izmantot bez ierobežojuma. Vēl tās piebilst, ka gadījumā, ja reālie skaitļi atspoguļo negatīvu nobīdi attiecībā ar budžeta projektu, piemēram, izmaksu novirze (klūdīga pārvaldība, algu palielinājums, finansiālie apgrūtinājumi vai pirkumi) vai ieņēmumi, kas zaudēti satiksmes intensitātes mazināšanās dēļ salīdzinājumā ar paredzēto, arī DSB nevar iegūt papildu kompensāciju no valsts. Tādējādi DSB uzņemas daļu no riska sliktu rādītāju gadījumā.

(218) Līdz ar to Dānijas iestādes uzskata, ka politika dividenžu jomā sniedz papildu drošību pret jebkādas pārmērīgas kompensācijas iespējamību gadījumā, ja rezultātam ir pozitīvākas tendences nekā paredzēts budžeta projektā. Tā ir elastīgs instruments, ar kura palīdzību valsts var nodrošināt, ka sabiedrībai netiek atņemta attiecīgā summa.

(219) Dānija precizē, ka DSB nebija iespējas izmantot savā labā iespējamo priekšrocību likvidu ziņā, lai kroplotu konkurenci tirgū, piedāvājot citus pakalpojumus u. tml., īpaši ar paaugstinātu subsīdiju.

(220) Dānijas iestādes precizē, ka kopējā dividenžu summa, kas izriet no aprēķiniem par laikposmu no 1999. līdz 2007. gadam, ir par DKK 3 469 miljoniem lielāka, nekā bija paredzēts budžetā. Vēl tās piebilst, ka DSB pārskaitīja Dānijas valstij dividendes DKK 607 miljonu apmērā 2007. gadā un DKK 359 miljonu apmērā 2008. gadā.

(221) Dānija uzskata, ka, pat ja dividenžu izmaksa patiešām netika veikta, pamatojoties tikai uz tādu aprēķinu, kas paredz noteikt iespējamo pārmērīgo kompensāciju, atskaitīto dividenžu summa ievērojami pārsniedz starpību starp provizoriskajiem un reālajiem rezultātiem. Ņemot vērā DSB publiskotos rezultātus, kas pārsniedz provizoriskos skaitļus, sabiedrība izmaksāja minēto pārpalikumu dividenžu veidā. Līdz ar to Dānija uzskata, ka nav notikusi pārmērīgas kompensācijas izmaksa.

viii. Atmaksāšanas mehānisma ieviešana

(222) Dānija savu piezīmju formulēšanas un apspriežu ar Komisiju ietvaros norādīja, ka bija paredzēts ieviest atmaksāšanas mehānismu attiecīgajos ar DSB noslēgtajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos.

(223) Paredzētajam mehānismam ir šādas iezīmes.

Atmaksāšanas mehānisma darbība

(224) Dānijas iestādes informē, ka gadījumā, ja to rīcībā sākotnēji būtu bijusi pilnīga informācija par DSB darbības rādītājiem, kompensācijas mehānismu varētu izteikt šādā vienādojumā:

$$\text{Kopējie ieņēmumi (pasažieri + līgumsaistību maksājumi)} - \text{saprātīga peļņa} - \text{kopējie izdevumi} = 0$$

(225) Tomēr Dānijas iestādes piebilst, ka to rīcībā nav pilnīga informācija par visu daudzgadu līguma darbības laiku un līdz ar to praksē minētā vienādojuma iznākums reti kad ir vienāds ar 0.

(226) Faktiskajā sistēmā vienādojums tiek pielāgots rezultātam (vienādojuma labā puse), izmantojot dividenžu politiku. Vēl viens Dānijas iestāžu apsvērtais risinājums ir pielāgot kopējos ieņēmumus (vienādojuma kreisā puse), ik gadu koriģējot līgumsaistību maksājumus, šajā nolūkā izmantojot atmaksāšanas mehānismu.

(227) Pielāgojuma apjomam būs jāatbilst bruto samazinājumam, kas izteikts tālāk norādītajā vienādojumā.

$$\text{Kopējie ieņēmumi} - \text{saprātīga peļņa} - \text{kopējie izdevumi} = \text{bruto samazinājums}$$

$$\text{Korekcijas attiecībā uz efektivitāti un kvalitātes uzlabojumu (neto samazinājums)}$$

(228) Lai nodrošinātu motivāciju DSB turpināt savas efektivitātes uzlabošanu un jaunu pasažieru piesaistīšanu, Dānijas iestādes uzskata, ka pants par atmaksāšanu ļaus atlīdzināt uzņēmuma veikspējas uzlabojumus attiecībā uz iepriekš noteiktiem kritērijiem. Tādējādi DSB varēs saglabāt daļu no bruto samazinājuma tik lielā mērā, ka bruto samazinājumam (kas ir līdzvērtīgs saprātīgai peļņai/pašu kapitāla peļņai, kas ir augstāka nekā vienādojumā noteiktā) būs šādas sekas:

— izmaksu samazinājums, ko mēra pasažierkilometros un/vai

— pasažieru skaita palielinājums, ko mēra pasažierkilometros.

(229) Līdz ar to Dānijas iestādes paredz veidot atmaksāšanas mehānismu šādi:

— ja DSB samazina savas izmaksas (uz pasažierierkilometru) attiecībā pret vidējām izmaksām pēdējos četros gados, minētais uzlabojums tiks aprēķināts (izmaksu starpība procentos reizināta ar kopējām pamatizmaksām), un

— ja palielinās pasažieru skaits, pasažieru satiksmes palielinājumu, ko mēra pasažieros-kilometros, reizinās ar DKK 0,80 un no bruto samazinājuma atņems attiecīgo summu ⁽³⁰⁾.

(230) Dānijas iestādes precizēja, ka kopējais samazinājums veikspējas uzlabojuma rezultātā nedrīkst pārsniegt bruto samazinājumu konkrētajā gadā. Līdz ar to neto samazinājums būs robežās starp nulli un bruto samazinājumu.

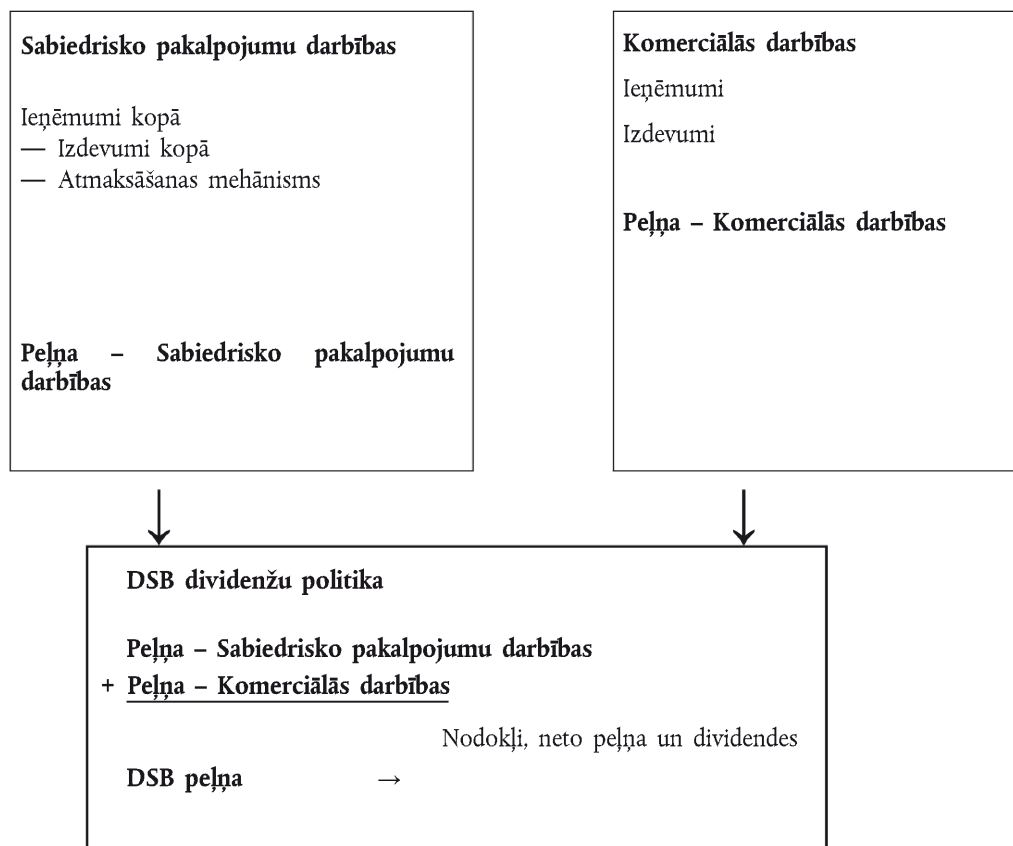
(231) Tāpēc atmaksāšanas mehānismā jāizmanto šāds vienādojums:

$$\text{Atmaksāšanas mehānisms} = \text{bruto samazinājums} - \text{mainīgais } (\Delta + \text{pas.km } \Delta) = \text{neto samazinājums}$$

⁽³⁰⁾ Summa DKK 0,80 atbilst aptuveni vienotiem ieņēmumiem uz pasažieri-kilometru reģionālajos un starpreģionālajos dzelzceļa pārvadājumos.

Ietekme uz dividenžu politiku

- (232) Dānijas iestādes uzsvēra, ka šāda atmaksāšanas mehānisma ieviešana būtiski ietekmēs Dānijas valsts dividenžu politiku, un apkopoja informāciju tabulā.

Atmaksāšanas mehānisms un saprātīgas peļņas maksimālais līmenis

- (233) Vēl Dānijas iestādes ir norādījušas, ka minēto atmaksāšanas mehānismu papildinās augstākās robežvērtības noteikšana, kas ļaus nodrošināt, ka DSB netiek piešķirta peļņa, kuras pārsniedz summu, kas tiek uzskatīta par saprātīgu peļņu.
- (234) Dānijas iestādes ir paredzējušas noteikt šo augstāko robežvērtību attiecībā pret DSB pašu kapitāla atdevi, kas, pārsniedzot līgumos noteikto 6 % atzīmi, ņems vērā papildu ienākumus, kas gūti efektivitātes ieguvumu vai pasažieru skaita pieauguma rezultātā. Minēto augstāko vērtību noteiks atbilstoši šādam vienādojumam:

$$\frac{\text{Saprātīga peļņa (6 \%)} + \text{mainīgais } (\Delta. \text{ pas.km } \Delta +)}{\text{Pašu kapitāls}} < 12 \%$$

- (235) Tādējādi atmaksāšanas mehānismā ietvertie motivācijas faktori var nest DSB saprātīgu peļņu, ja sabiedrība uzlabos savu finansiālo apgrūtinājumu struktūru vai arī ja palielināsies pasažieru skaits ($\Delta. + \text{ pas.km } \Delta$).
- (236) Dānijas iestādes precizēja, ka aprēķinos ir ņemta vērā tikai tā DSB pašu kapitāla daļa, kas atbilst tā sabiedrisko pakalpojumu darbībai, balstoties uz atsevišķu grāmatvedību.

- (237) Saskaņā ar šo mehānismu, saprātīgās peļņas augstāko robežvērtību varēs noteikt pašu kapitāla atdevei 12 % apmērā. Dānijas iestādes precizē, ka gada robežvērtība nedrīkst pārsniegt uz 3 gadiem sadalītos 10 %.

Empīrisks izklāsts

- (238) Dānijas iestādes nosūtīja Komisijai empīrisku analīzi par to, kāda ir šāda atmaksāšanas mehānisma ietekme laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam, apkopojot informāciju tabulā:

Sabiedrisko pakalpojumu darbības (miljoni DKK)	Peļņa pirms nodokļu atvilkšanas	Saprātīgā peļņa (6 % pirms nodokļu atvilkšanas)	Bruto samazinājums	Pašu kapitāla novērtējums	Pasažierkm (milj.)	Izmaksas uz pasažieri km (DKK/km)	Izmaksu atšķirība uz pasažierkm (4 gadi)	DSB efektivitātes ieguvumi	Uzlabojuuma ieguvumi attiecībā uz pasažierkm	Kopējais DSB ieguvums	Atmaksāšana – neto samazinājums	DSB rezultāti	Pašu kapitāla atdeve pēc atmaksāšanas mehānisma (%)	Vidējā PKA pēc atmaksāšanas (%)
2004	943	594	349	6 931	4 353	1,25	3 %	151	78,4	230	119	824	11,9	
2005	919	575	344	6 906	4 392	1,32	- 3 %	0	31,2	31,2	312	607	8,8	
2006	977	583	394	6 994	4 526	1,3	- 2 %	0	107	107	287	690	9,9	10,2
2007	724	569	155	7 108	4 635	1,31	2 %	115	87	202	0	724	10,2	9,6
2008	717	523	188	6 609	4 759	1,33	- 2 %	0	99	99	89	628	9,5	9,9

- (239) Tādējādi atmaksāšanas mehānisma piemērošana būtu nozīmējusi, ka DSB pašu kapitāla atdeve laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam būtu svārstījusies robežās no 8,8 % līdz 11,9 %.

- (242) Dānijas iestādes uzskata, ka minētais atbrīvojums nav radījis nekādas ekonomiskas priekšrocības uzņēmumiem, uz kuriem tas attiecas, tostarp DSB. Atbrīvojums tika ņemts vērā līgumā, tāpat arī konkursā par pārvadājumu līgumiem u. c. tā, lai pretendentiem būtu pieejami vienādi nosacījumi.

- (240) Ņemot vērā noteikumu par vidēji 10 % 3 gados, kas tika pārsniegts par 0,2 % 2006. gadā, atmaksāšanas mehānisms ietvertu DKK 38 miljonu atmaksāšanu minētajā finanšu gadā.

- (243) Attiecībā uz iespējamo kompensāciju DSB tāpēc, ka tas vairs nav atbrīvots no algas nodokļa, Dānijas iestādes piebilst, ka DSB līgumsaistību maksājumi sākotnēji tika aprēķināti, pamatojoties uz to, ka DSB nebija jāmaksā algu nodoklis. Tādējādi kompensācija ir "samazināta" par attiecīgo summu. Pēc tam, kad DSB tika piemērots algu nodoklis, kompensācijas aprēķina priekšnosacījums vairs nav spēkā, tāpēc DSB saņem kompensāciju atbilstoši notikušajām izmaiņām. Šī kompensācija ir aptuveni DKK 80 miljoni gadā un ir attiecas tikai uz DSB sabiedrisko pakalpojumu darbībām.

Algas nodoklis

- (241) Dānija atgādina, ka atbrīvojums no algas nodokļa tika atcelts.

- (244) Dānija uzskata, ka atbrīvojumam no algas nodokļa un minētā atbrīvojuma atcelšanai ir bijusi neitrāla ietekme uz DSB finansēm.

8. SABIEDRISKĀ TRANSPORTA PAKALPOJUMU LĪGUMOS IETVERTO NOSACĪJUMU NOVĒRTĒJUMS

8.1. LĒMUMA DARBĪBAS JOMA

- (245) Šis lēmums attiecas uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu, kas noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un *Danske Statsbaner*, saderību ar Kopienas noteikumiem par valsts atbalstu.
- (246) Procedūras uzsākšana 2008. gada 10. septembrī un īpaši Dānijas valsts iestāžu komentāri un ieinteresēto personu piezīmes ļāva Komisijai precizēt dažādo attiecīgo sabiedrisko pakalpojumu līgumu apjomu un piemērošanas jomu, sabiedriskā transporta pakalpojumu kompensāciju noteikšanas noteikumus, kā arī apstākļus, kuru rezultātā būtu iespējama pārmērīgas kompensācijas izmaksa *Danske Statsbaner*.
- (247) Attiecīgi Komisija ir identificējusi četrus sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumus, kas attiecās uz laikposmu no 2000. līdz 2004. gadam un no 2005. līdz 2014. gadam par transporta pakalpojumiem tālsatiksmes, reģionālajos un vietējos maršrutos, kuriem varēja piemist valsts atbalsta iezīmes (sk. 28., 46., 50. un 69. apsvērumu iepriekš tekstā). Vēl ir pieskaitāmi papildu līgumi, kas noslēgti, lai risinātu situāciju, kas saistīta ar ritošā sastāva piegādes aizkavēšanos (sk. 114. apsvērumu).
- (248) Šajā ziņā Komisija piebilst, ka ieinteresētās personas nosūtīja savas piezīmes par dažādiem diskusijas punktiem un Komisijas izteiktām šaubām, ko Komisijas izteica lēmumā par procedūras uzsākšanu attiecībā uz visiem līgumiem.
- (249) Vēl Komisija analizē citu nodokļu pasākumu ietekmi uz attiecīgajām sabiedrisko pakalpojumu kompensācijām.⁽³¹⁾

8.2. VAI TAS IR VALSTS ATBALSTS?

- (250) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktu, "ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkro-

ņojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm".

8.2.1. VALSTS LĪDZEKĻI

- (251) Sabiedriskā transporta pakalpojumu līgums paredz kompensācijas maksājumu par sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma izpildi par labu DSB no Dānijas valsts budžeta. Tādējādi minēto kompensāciju izmaksā no valsts līdzekļiem.

8.2.2. SELEKTIVITĀTE

- (252) DSB, kas ir uzņēmums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ir vienīgais līgumos paredzēto sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju saņēmējs. Tātad LESD 107. panta 1. punkta izpratnē pasākums ir selektīvs.

8.2.3. EKONOMISKĀ PRIEKŠROCĪBA

- (253) Eiropas Kopienas Tiesa uzskata, ka uzņēmums nesaņem ekonomisku priekšrocību, ja sabiedrisko pakalpojumu kompensācija atbilst četriem spriedumā *Altmark* lietā noteiktajiem kritērijiem. Tāpēc ir jāizskata, vai sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kas ir noslēgti starp Dānijas valdību un DSB, kumulatīvi atbilst minētajiem četriem kritērijiem.
- (254) Tā kā spriedumā *Altmark* lietā noteiktie četri kritēriji ir kumulatīvi, ar viena kritērija neievērošanu pietiek, lai secinātu, ka izskatāmie pasākumi rada selektīvu priekšrocību. Tāpēc skaidrības un lietas konkrēto apstākļu labad Komisija vispirms analizēs to, vai konkrētajā gadījumā runa patiešām ir par uzņēmumu, kam ir uzdotas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības un kas šajā saistībā saņem objektīvi un pārrēdzami noteiktu kompensāciju (divi pirmie spriedumā *Altmark* lietā noteiktie kritēriji), un pēc tam pievērsīs uzmanību tam, vai konkrēti minētā uzņēmuma izvēle tika vai netika izdarīta publiskā iepirkuma procedūras ietvaros un vai kompensācija, kas uzņēmumam tika piešķirta šim nolūkam, ir balstīta uz vidēja labi pārvaldīta uzņēmuma izmaksu analīzi (ceturtais spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs).

Pirmais kritērijs: vai saņēmējam uzņēmumam ir uzdots izpildīt skaidri definētas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības?

- (255) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija secināja, ka DSB patiešām bija uzdots izpildīt skaidri definētas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības un līdz ar to bija izpildīts pirmais spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs.

- (256) Pat ja Komisija nebija paudusi šaubas par šo kritēriju, DKT iebilda pret šo argumentāciju, norādot, ka Komisijas pienākums būtu bijis izpētīt sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu nepieciešamību un samērību.

⁽³¹⁾ Turklāt Komisija atgādina par savu lēmumu par procedūras uzsākšanu, kas ļāva konstatēt, ka DSB nesaņem nekādu vārdos neizteiktu vai izteiktu Dānijas valsts garantiju, kas ļautu tai iegūt kredīta nosacījumus, kas būtu labvēlīgāki nekā privātajiem uzņēmumiem piedāvātie nosacījumi. Līdzīgu situāciju un secinājumu skatīt Tiesas 2008. gada 26. jūnija spriedumā lietā T-442/03, 121. līdz 127. punkts.

- (257) Vēl DKT uzskata, ka ir jāizskata nepieciešamība attiecībā uz katru līniju un ir jānovērtē samērība attiecībā uz katras attiecīgās līnijas rentabilitāti, ņemot vērā iestādes noteiktos ierobežojumus un prasības. Lai pamatotu savu argumentāciju, DKT atsaucas uz dzelzceļa līnijas Kopenhāgena–Orhūsa piemēru, kas ir iekļauta sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos, kaut gan saskaņā ar paša DKT veiktu analīzi tā būtu atbalsta saņēmēja.
- (258) Dānijas iestādes noraidīja šos argumentus un DKT veiktos aprēķinus par dzelzceļa līniju Kopenhāgena–Orhūsa, piebilstot, ka tie nav pietiekami detalizēti un neatbilst to rīcībā esošajiem skaitļiem. Dānijas iestādes uzskata, ka attiecīgā līnija nesīs zaudējumus.
- (259) Komisija atgādina, ka iekšzemes pasažieru transporta nozarē pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi nepieciešamība ir jānovērtē, balstoties uz LESD 93. pantu un tiesību aktiem, konkrētajā gadījumā Regulu (EEK) Nr. 1191/69 līdz 2009. gada 3. decembrim un pēc tam Regulu (EK) Nr. 1370/2007.
- (260) Regulas Nr. 1191/69 1. panta 4. punkts paredzēja, ka:
- “Lai nodrošinātu pietiekamus transporta pakalpojumus, ko sniedz, lai īpaši ievērotu sociālus faktorus, vides faktorus un pilsētu un lauku teritoriju plānošanu, vai arī lai dažām pasažieru kategorijām piedāvātu īpašas braukšanas likmes, dalībvalstu kompetentas iestādes var slēgt sabiedrisko pakalpojumu līgumus ar transporta uzņēmumu.”
- (261) Iepriekšminētās regulas 14. panta 1. punktā ir noteikts sabiedrisko pakalpojumu līgumu saturs un iezīmes – nepārtrauktības, regularitātes, pārvadājumu jaudas un kvalitātes standarti.
- (262) Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības ir definētas Regulas (EK) Nr. 1370/2007 2. panta e) apakšpunktā šādi:
- “kompetentās iestādes definēta vai noteikta prasība, lai nodrošinātu vispārējas nozīmes sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus, ko tirgus dalībnieks, ja tas ņemtu vērā savas komerciālās intereses, neuzņemtos vai neuzņemtos tādā pašā mērā vai ar tādiem pašiem nosacījumiem, nesaņemot papildu atlīdzību.”
- (263) Komisija piebilst, ka spēkā esošie specifiskie tiesību akti neierobežo iespēju uzticēt pakalpojumu uzdevumus attiecībā uz līniju kopumu, lai izveidotu saskaņotu transporta sistēmu, īpaši ar mērķi nodrošināt zināmu pārvadājumu nepārtrauktību. Nav noteikts neviens kritērijs attiecībā uz jautājumu par atsevišķu attiecīgo līniju rentabilitāti vai nerentabilitāti. Visbeidzot šo iespēju neierobežo arī līdzīgu transporta pakalpojumu esamība, kā apgalvoja pirmais sūdzības iesniedzējs konkrēti līnijas Kopenhāgena–Īstade gadījumā.
- (264) Vēl Komisija uzskata, ka DKT argumenti par citiem transporta veidiem nav attiecināmi uz šo gadījumu, jo likumdevējs ir noteicis atšķirīgus noteikumus katram no šiem transporta veidiem, kas ir īpaši izskaidrojams ar tirgu dažādo atvēršanas līmeni konkurencei un atšķirīgajām iezīmēm attiecībā uz izmantotāju un valsts iestādēm.
- (265) Visbeidzot tas, ka transporta pakalpojums attiecas uz pārrobežu vai starptautisku līniju, neietekmē to, ka to var īstenot kā sabiedrisku pakalpojumu. Šajā saistībā Komisija uzsver, ka pat tādu nozaru gadījumā, kas ir skaidri atvērtas konkurencei, starptautiskajos maršrutos eksistē pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. ⁽³²⁾
- (266) Komisija uzskata, ka Dānija nepieļauj acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaujot sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumā vienu vai vairākas rentablas līnijas, ja minētās līnijas iekļaujas saskaņotā transporta sistēmā un neskar tādu līniju esamību, ko Dānija konkrētajā gadījumā atspēko. Komisija arī piebilst, ka gadījumā, ja šīs sistēmas līnija būs saņēmēja, minētie ieņēmumi būs jāņem vērā vispārējā ar attiecīgo pakalpojumu saistīto finansiālo apgrūtinājumu un ieņēmumu aprēķinā un kompensāciju līmeņa noteikšanā. No tā izriet, ka galu galā rentablas līnijas rezultāti ļaus samazināt finanšu kompensāciju, kas nepieciešama citu nerentablu šīs sistēmas līniju apkalpošanai. Gadījumā, ja nav precīzu pretēju noteikumu, dalībvalsts var pēc saviem ieskatiem novērtēt sabiedrisko pakalpojumu uzdevuma apjomu, ko tā vēlas uzticēt uzņēmumam pietiekama transporta sistēmas izveidei.
- (267) Komisija uzskata, ka iepriekš paustos spriedumus apstiprina pastāvīga judikatūra, saskaņā ar kuru:
- “Attiecībā uz pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (PVTN) uzdevuma būtības un apjoma noteikšanas kompetenci līgumā izpratnē, kā arī Kopienas iestāžu īstenotās kontroles pakāpi šajā kontekstā no Tiesas jurisprudences [...] izriet, ka dalībvalstīm ir plašas novērtējuma iespējas attiecībā uz to, lai noteiktu, ko tās uzskata par PVTN, un Komisija drīkst apšaubīt dalībvalsts pakalpojumu definīciju tikai acīmredzamas kļūdas gadījumā.” ⁽³³⁾.
- ⁽³²⁾ Šajā saistībā sk. Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regulu (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā un jo īpaši tās 16. pantu (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.); sk. arī Kopienas nostādnes par valsts atbalstu kuģniecībā un jo īpaši to 9. punkta 2. apakšpunktu (OV C 013, 17.1.2004., 3. lpp.).
- ⁽³³⁾ Sk. Tiesas 2008. gada 26. jūnija spriedumu lietā T-442/03 SIC/Komisija, vēl npublicēts, 195.–196. punkts, kā arī 2008. gada 12. februāra spriedumu lietā T-289/03, BUPA/Komisija, krājums 2008, 166. punkts, un 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Olsen/Komisija, krājuma II-2031. lpp., 216. punkts.

- (268) Tādējādi Komisijas loma aprobežojas tikai ar izpēti attiecībā uz to, vai Dānija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot attiecīgajos līgumos paredzēto sabiedrisko pakalpojumu apjomu.
- (269) Līdz ar to Komisija uzskata, ka no līguma publisko tiesību juridiskā pamata, proti, Dānijas Dzelzceļa transporta likuma, izriet, ka DSB pienākums ir izpildīt sabiedriskos pakalpojumus uz līgumu pamata, kuri noslēgti ar Dānijas Transporta ministriju. Vēl tā atgādina, ka līgumos ir detalizēti noteiktas DSB saistības attiecībā uz apkalpojamām līnijām, sniedzamo vilciena pakalpojumu punktualitāti, kvalitāti un biežumu noteiktā laikposmā (līgumi noslēgti uz laikposmu no 2000. līdz 2004. gadam un attiecīgi no 2005. līdz 2014. gadam).
- (270) Komisija piebilst, ka Dānija pierādīja, ka attiecīgo sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu mērķis ir izveidot saskanīgu transporta sistēmu, kuras mērogs nodrošinātu kvalitatīvu pakalpojumu pasažieriem un atbilstu teritorijas apkalpošanas mērķiem.
- (271) Attiecībā uz konkrēto līnijas Kopenhāgena – Īstade gadījumu Komisija piebilst, ka Dānijas iestādes sniedza paskaidrojumus par apstākļiem un dažādajiem posmiem, kā rezultātā tā tika iekļauta sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos atrunātajā transporta sistēmā. Dānijas iestādes paskaidroja, kā šī līnija tika apkalpota kā “brīvā satiksme” līdz 2002. gadam, pēc tam kā “sabiedriskā transporta satiksme” – tomēr bez papildu kompensācijas – līdz 2004. gada 31. decembrim un visbeidzot tika iekļauta sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumā laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam (šajā saistībā sk. 122. apsvērumu). Tās atgādina, ka šī līnija nesa zaudējumus, kamēr tā tika apkalpota kā “brīvā satiksme”, un pirms 2005. gada šīs līnijas apkalpošanai netika piešķirti nekādi valsts līdzekļi.
- (272) Vēl Komisija pievērš uzmanību Dānijas iestāžu noteiktajam mērķim savienot Bornholmas salu ne tikai ar Kopenhāgenu, bet arī ar pārējo Dānijas teritoriju; to apliecina tarifa piedāvājums, kas īpaši iedrošināja izveidot līnijas starp Jitlandi un Bornholmu (*DSB Orange*). Turklāt Dānijas iestādes uzskatīja, ka dzelzceļa pakalpojuma esamībā tika ņemti vērā noteikti īpaši problēmjautājumi, kuriem esošie autobusu pakalpojumi nesniedza risinājumu, piemēram, transporta pakalpojumi Zviedrijas kaimiņpilsētās, izmantojot vilcienu un apstājoties trīs pieturvietās Zviedrijas pilsētās *Fosieby* (Malmē), Svēdālā un Skūrupā. Minētie transporta pakalpojumi arī apliecina vēlmi uzlabot piekļuves iespējas Bornholmas salai. Saskaņā ar 263. apsvērumā norādīto, Komisija uzskata, ka tas, ka minētā līnija šķērso un tajā ir pieturvietas citā dalībvalstī, neliek apšaubīt sabiedriskā pakalpojuma vai pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanas saistību esamību. Šajā ziņā ir īpaši jāņem vērā interese, ko Dānijas pilsoņi varētu izrādīt par labākiem transporta pakalpojumiem attiecīgajās Zviedrijas pilsētās.
- (273) Šie elementi papildina tos elementus, kas bija aplūkoti lēmumā par procedūras uzsākšanu, un apstiprina Komisijas secinājumu par to, ka Dānijas valdība nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, izveidojot līniju Kopenhāgena – Īstade, kura ietverta sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu shēmā.
- (274) Visumā Komisija apstiprina savu sākotnējo secinājumu un uzskata, ka pirmais Tiesas spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs ir izpildīts.
- Otrais kritērijs: vai pastāv parametri, uz kuru pamata tika objektīvi un pārredzami aprēķināta sākotnēji noteiktā kompensācija?**
- (275) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu konstatēja, ka DSB kompensāciju līmenis nepieciešamo sabiedrisko pakalpojumu prasību apmierināšanai tika noteikts, balstoties uz budžeta projektu desmit gadiem. Šajā stadijā Komisijas rīcībā bija tikai budžets desmit gadiem laikposmam no 1999. līdz 2008. gadam. Vēl tā izteica šaubas par laikposmu no 2009. līdz 2014. gadam, kas arī ir aptverts sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos.
- (276) Dānijas iestādes savās piezīmēs precizēja minētajam otrajam laikposmam piemērojamus parametrus un nosūtīja Komisijai budžetu desmit gadu laikposmam, kas tiek īstenots laikposmā no 2005. līdz 2014. gadam un ir sagatavots atkarībā no DSB darbības attīstības perspektīvām konkrētajā laikposmā. Vēl tās apstiprināja, ka abos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos paredzēto kompensāciju pamatā bija budžeta projekts desmit gadu laikposmam.
- (277) Tomēr DKT nepiekrīt tam, ka ar budžeta projektiem varētu būt pietiekami, lai nodrošinātu spriedumā *Altmark* lietā noteiktās prasības, ņemot vērā to, ka tajos nebija pietiekami detalizēti ņemti vērā konkrētie parametri, un ka kompensāciju pamatā bija jābūt katras līnijas izmaksu analīzei.
- (278) Pirmais budžets laikposmam no 1999. līdz 2008. gadam tika izstrādāts, pamatojoties uz detalizētu DSB ekonomisko prognožu analīzi. Sākotnēji to izstrādāja kā pamatu, lai sagatavotu likumu, kas nosaka DSB kā neatkarīga uzņēmuma izveidi (sk. 8. apsvērumu). Tas tika atjaunināts 1999. gada pavasarī, iesniegts Dānijas Parlamenta Finanšu komisijai un apstiprināts, pieņemot to 1999. gada 11. jūnija Likumā Nr. 249.
- (279) Tas bija balstīts uz šādiem pieņēmumiem:
- bilešu cenu pieaugums atbilstīgi inflācijai (neto cenu indekss),
 - vidējais produktivitātes pieaugums 2 % gadā,

- gada procentu likme 5 %,
 - pašu kapitāla peļņa pēc nodokļu atvilkšanas 6 %,
 - ieguldījumi ritošajā sastāvā vidēji DKK 10 miljardu apmērā,
 - ražošanas (vilcienkm) un pārdošanas (pasažierkm) līmenis, kas ir konkrētizēts vairākās tabulās un tiek uzskatīts par atskaites līmeni 1999. gadā: 41 miljoni vilcienkm un 4 023 miljardi pasažierkm reģionālajā, starppilsētu un starptautiskajā satiksmē un attiecīgi 15,6 miljoni vilcienkm un 1 208 miljardi pasažierkm vietējā dzelzceļa satiksmē.
- (280) Dānijas iestādes precizēja, ka otrais budžeta projekts laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam tika īstenots uz šādu datu un pieņēmumu pamata:
- vispārējā gada inflācija 2,5 %,
 - biļešu cenu pieaugums par 2,5 % atbilstīgi inflācijai,
 - vidējais produktivitātes pieaugums 2,5 % gadā,
 - gada procentu likme 5,15 %,
 - pašu kapitāla peļņa pēc nodokļu atvilkšanas 6 %,
 - ieguldījumi ritošajā sastāvā vidēji DKK 10 miljardu apmērā,
 - nobraukto kilometru skaita pieaugums par vidēji 20 %,
 - pasažieru pieaugums par vidēji 20 %,
 - atbrīvojums no algas nodokļa attiecībā uz DSB personālu.
- (281) Balstoties uz šiem elementiem, Komisija uzskata, ka budžetu projektu pamatā ir saprātīgi un pietiekami detalizēti dati un pieņēmumi kompensāciju aprēķina parametru noteikšanai. Turklāt Komisija piebilst, ka tika veikti pielāgojumi, lai ņemtu vērā nomas maksas līmeņa pārskatīšanu 2003. gadā, un Dānijas Transporta ministrija ir iestrādājusi visus minētos parametrus attiecīgajos tiesību aktos.⁽³⁴⁾ Komisija secina, ka līgumsaistību
- maksājumi tika noteikti iepriekš, jo to summa jau bija noteikta līgumos (katram gadam visa līgumu darbības perioda laikā).
- (282) Kā minēts iepriekš, Komisija uzskata, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros, kuros ir paredzēta kombinēta vairāku savstarpēji atkarīgu līniju transporta sistēma, dalībvalstij nav obligāti jānosaka kompensācijas summa katrai līnijai atsevišķi. Atbilstīgi otrajam spriedumā *Altmark* lietā noteiktajam kritērijam dalībvalsts pienākums ir iepriekš paredzamā un objektīvā veidā noteikt parametrus, kas ļauj noteikt vispārēju maksājumu summu ar mērķi kompensēt visas saistības, kas izriet no līguma.
- (283) Tāpēc Komisija var secināt, ka līgumsaistību maksājumi tika aprēķināti, balstoties uz iepriekš objektīvā un paredzamā veidā noteiktiem parametriem un ir izpildīts arī otrais spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs.
- Ceturtais kritērijs: vai piedāvājums vai nepieciešamās kompensācijas apjoms ir noteikts, pamatojoties uz izmaksu analīzi vidējam un labi pārvaldītam uzņēmumam, kura rīcībā ir pietiekami daudz transportlīdzekļu?**
- (284) Sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma piešķiršana nenotika konkursa kārtībā. Tāpēc ir jānosaka, vai nepieciešamās kompensācijas apjoms tika noteikts, pamatojoties uz izmaksu analīzi vidējam un labi pārvaldītam uzņēmumam, kura rīcībā ir pietiekami daudz transportlīdzekļu, lai tas spētu izpildīt nepieciešamos sabiedriskos pakalpojumus un saistības, ņemot vērā attiecīgos ieņēmumus, kā arī saprātīgu peļņu minēto saistību izpildei.
- (285) Dānija uzskata, ka šis kritērijs ir izpildīts un nosūtīja savus apsvērumus, lai kļiedētu Komisijas šaubas par līgumsaistību maksājumu un vispārējās sabiedrisko pakalpojumu uzdevumu kompensācijas summas noteikšanu izmantoto metodoloģiju.
- (286) Dānijas iestādes piebilda, ka DSB pārveidošanas par neatkarīgu valsts iestādi procesu papildināja padziļināta ekonomiskā analīze (*Bernstein* ziņojums) un darbības, kas ļāva uzlabot uzņēmuma efektivitāti un produktivitāti. Turklāt budžetos desmit gadiem, uz kuru pamata tika aprēķināti līgumsaistību maksājumi, bija iekļauti efektivitātes ieguvumu mērķi. Dānijas iestādes uzsver to, ka pašu kapitāla atdeves mērķis 6 % apmērā ir saprātīga peļņa. Tās apgalvo, ka kompensāciju summas noteikšanai izmantotās pieejas pamatā bija vispārējs pieejamo datu novērtējums un efektivitātes ieguvumu prognoze saskaņā ar tirgus ekonomikas principiem.

⁽³⁴⁾ Dānijas 2004. gada Likums Nr. 112.

- (287) Sākotnēji Dānijas iestādes veica salīdzinājumu ar citu dzelzceļa uzņēmumu elementiem (rentabilitātes rādītājiem). Savukārt piezīmēs, ko Dānija nosūtīja procedūras ietvaros, bija norādīts uz grūtībām, kas radās, veicot valsts vai Eiropas līmeņa dzelzceļa komersantu finanšu rādītāju salīdzinājumu. Minētās grūtības bija saistītas ar šo uzņēmumu specifiskajām iezīmēm un attiecīgajiem tirgiem, kā arī īpaši ar grāmatvedības un finanšu datu nesalīdzināmību dzelzceļa nozarē.
- (288) Turklāt DKT piebilda, ka DSB meitasuzņēmums varēja piedalīties konkursa procedūrā, piedāvājot pakalpojumus par izmaksām, kas ir mazākas nekā tās izmaksas, kuras DSB apņēmās nodrošināt sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros. Dānijas iestādes uzsvēra, ka DSB un tā meitasuzņēmumu DSB First nevar salīdzināt, jo abām sabiedrībām ir atšķirīgas iezīmes un izmaksu struktūras (personāls, materiāltehniskais nodrošinājums, tirdzniecības prakse).
- (289) Komisija atzīst, ka Dānijas Transporta ministrija veica pasākumus – finanšu pētījumus un strukturālus restrukturizācijas pasākumus –, lai DSB kļūtu par efektīvu neatkarīgu uzņēmumu. Vēl tā pievērs uzmanību mērķiem, kas aprēķināti pašu kapitāla atdeves un efektivitātes ieguvumu ziņā.
- (290) Tomēr Komisija konstatē arī vāju nozares uzņēmumu salīdzināmību, kam piekrīt gan Dānijas iestādes, gan DKT. Tāpēc nav iespējams salīdzināt DSB un citu komersantu darbības rādītājus.
- (291) Turklāt Komisija uzskata, ka attiecībā uz DSB First darbību minētais piemērs norāda, ka DSB būs iespējas panākt produktivitātes pieaugumu ilgtermiņā, piemērojot visus vai daļu no pasākumiem, kurus DSB First īstenoja savu izmaksu samazināšanai.
- (292) No tā izriet, ka Komisija nevar pārliecinoši secināt, ka DSB piešķirtā kompensācija patiešām tika noteikta, balstoties uz vidēja un labi pārvaldīta uzņēmuma, kas ir atbilstīgi aprīkots ar transportlīdzekļiem, reālo izmaksu analīzi.
- (293) Šajos apstākļos Komisija secina, ka ceturtais spriedumā *Altmark* lietā noteiktais kritērijs nav izpildīts.
- (294) Kritēriji, kurus Tiesa noteica spriedumā *Altmark* lietā, ir jānovērtē kumulatīvi, tāpēc ir nepieciešams izskatīt trešo

kritēriju un šajā argumentācijas posmā pārliecināties par pārmērīgas kompensācijas neesamību. Līdz ar to Komisija uzskata, ka kompensācija varēja radīt ekonomiskas priekšrocības DSB.

8.2.4. KONKURENCES IZKROĻĀJUMS UN IETEKME UZ DARĪJUMIEM STARP DALĪBVALSTĪM

- (295) Ekonomiskā priekšrocība tiek sniegta transporta uzņēmumam, kas aktīvi darbojas dzelzceļa transporta nozarē Dānijā, kā arī kaimiņvalstīs. Dānijā dzelzceļa pasažieru transporta tirgus ir atvērts konkurencei. Līdz ar to finanšu atbalsts izkropļo konkurenci vai rada tās izkropļošanas draudus.
- (296) Spriedumā *Altmark* lietā Tiesa secināja, ka vairākas dalībvalstis ir atvērušas nacionālo tirgu un to vidū ir vairākas Dānijas kaimiņvalstis, piemēram, Zviedrija un Vācija. Šo valstu vēsturiskie komersanti, kā arī jaunpienācēji darbojas vairākās Kopienas dalībvalstīs. Tāpēc Dānijas dzelzceļa uzņēmumam piešķirts atbalsts var negatīvi ietekmēt darījumus starp dalībvalstīm, kas jau ir atvērušas dzelzceļa pasažieru transportu konkurencei, vai arī ja uzņēmumi darbojas konkurencei atvērtos valsts tirgos.
- (297) Tāpēc ir jāņem vērā konkurence starp dažādiem transporta veidiem, piemēram, autobusu pasažieru transportu.
- (298) Līdz ar to attiecīgie atbalsta pasākumi var negatīvi ietekmēt darījumus starp dalībvalstīm.
- (299) Noslēgumā Komisija uzskata, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu kompensācijas ir uzskatāmas par valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē.

8.3. SADERĪBA AR IEKŠĒJO TIRGU

8.3.1. SADERĪBAS JURIDISKAIS PAMATS

- (300) Līguma par Eiropas Savienības darbību 93. pantā ir paredzēti nosacījumi par to, ka "atbalsts ir saderīgs ar Līgumiem, ja tas vajadzīgs transporta koordinācijai vai ja tas ir atbildība par tādu saistību izpildi, kuras parasti uzskata par sabiedriskajiem pakalpojumiem". Minētais pants ir *lex specialis* attiecībā uz LESD 106. panta 2. punktu⁽³⁵⁾ un 107. panta 2. un 3. punktu.

⁽³⁵⁾ Komisijas iepriekšminētā 2005. gada 28. novembra lēmuma 17. apsvērumus.

- (301) Tiesa uzskata, ka 1970. gada 4. jūnija Regula (EEK) Nr. 1191/69 un Regula (EEK) Nr. 1107/70 par atbalsta piešķiršanu pārvadājumiem pa dzelzceļu, autoceļiem un iekšējiem ūdeņiem ⁽³⁶⁾ izsmēlošā veidā īsteno LESD 93. pantu, kuru tāpēc vairs nepiemēro tieši. ⁽³⁷⁾
- (302) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija secināja, ka attiecīgās kompensācijas nevar uzskatīt par saderīgām ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Regulu (EEK) Nr. 1107/70.
- (303) Tajā pašā lēmumā Komisija puda uzskatu, ka līgumi, kas noslēgti starp Dānijas valdību un *Danske Statsbaner*, ir sabiedrisko pakalpojumu līgumi Regulas (EEK) Nr. 1191/69 14. panta izpratnē un attiecīgā atbalsta saderība ir jāizskata, pamatojoties uz šo regulu.
- (304) Tomēr Komisija secina, ka 2009. gada 3. decembrī stājās spēkā Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70. Komisija uzskata, ka saderības pārbaudes pamatā turpmāk ir jābūt Regulai (EK) Nr. 1370/2007, jo tā ir tiesību akts, ko piemēroja laikā, kad Komisija pieņēma lēmumu.
- (305) Šajā saistībā Komisija piebilst, ka Dānijas iestādes nav izteikušas piezīmes par minētajām izmaiņām juridiskajā pamatā. Savukārt DSB un DKT iesniedza argumentus, saskaņā ar kuriem Komisijai bija jāpamato savs novērtējums ar noteikumiem, kas bija spēkā līgumu noslēgšanas brīdī.
- (306) Arī pēc DSB un DKT argumentu izskatīšanas Komisija uzskata, ka minētie argumenti nemaina tās secinājumus attiecībā uz ES noteikumu par valsts atbalstu *ratione temporis* piemērojamību, kas nozīmē, ka Komisijai par pamatu jāizmanto tie tiesību akti, kas ir piemērojami brīdī, kad tā pieņem lēmumu. Komisija uzskata, ka turpinājumā uzskaitīto iemeslu dēļ sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi ir jāizvērtē, balstoties uz Regulu (EK) Nr. 1370/2007.
- (307) Pirmkārt, Komisija vērs uzmanību uz to, ka Regulā (EK) Nr. 1370/2007 ir paredzēti noteikumi par tās spēkā stāšanos un piemērošanu *ratione temporis*. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 12. pantu minētā regula stājās spēkā 2009. gada 3. decembrī. Saskaņā ar 10. panta 1. punktu Regula (EEK) Nr. 1191/69 zaudē spēkā tajā pašā datumā. Tāpēc Komisija vairs nevar balstīties uz Regulu (EEK) Nr. 1191/69, kas nav spēkā brīdī, kad Komisija pieņem lēmumu, bet Komisijas novērtējuma pamatā vajadzētu būt Regulai (EK) Nr. 1370/2007.
- (308) Otrkārt, Komisija konstatē, ka Regulā (EK) Nr. 1370/2007 nav neviena norādījuma par to, ka tā nebūtu piemērojama sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem, kas noslēgti pirms tās spēkā stāšanās. Regulas (EK) Nr. 1370/2007 8. panta 3. punktā ir norādīti pārējas noteikumi attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti pirms tās spēkā stāšanās. Patiesībā šis noteikums ir atkāpe no regulas 8. panta 2. punkta piemērošanas, kurš attiecas uz 5. pantā noteikto līgumu piešķiršanas noteikumu ieviešanu. Jāpiebilst, ka minētie izņēmuma pārejas noteikumi par līgumu piešķiršanu nebūtu nepieciešami, ja sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kas noslēgti pirms tās spēkā stāšanās, būtu izslēgti no tās piemērošanas jomas. Gluži pretēji, 8. pantā ir apstiprināts, ka uz minētajiem līgumiem attiecas citi regulas noteikumi.
- (309) Treškārt, Komisija precizē, ka konkrētajā gadījumā nav piemērojams tās paziņojums par nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai piemērojamo normu noteikšanu ⁽³⁸⁾. Turklāt šajā paziņojumā ir skaidri norādīts, ka tajā netiek sniegta Padomes un Komisijas regulu interpretācija valsts atbalsta jomā. Regulā (EK) Nr. 1370/2007 ir skaidri paredzēti noteikumi par tās pagaidu piemērošanu.
- (310) Ceturtkārt, Komisija secina, ka Tiesa arī ir apstiprinājusi principu, saskaņā ar kuru jaunas normas ir nekavējoties attiecināmas uz agrāko tiesību aktu ietvaros radīto situāciju sekām nākotnē. Vēl Tiesa nolēma, ka tiesiskās palāības aizsardzības princips nav paplašināms tādā mērā, ka princips vispārēji kavētu jaunu normu attiecināšanu uz agrākās kārtības ietvaros radīto situāciju sekām nākotnē ⁽³⁹⁾.
- (311) Piektkārt, Tiesa nolēma, ka ES Tiesas noteikumi materiālo tiesību jomā ir jāinterpretē tā, ka tie neattiecas uz situācijām, kuras radušās pirms to spēkā stāšanās, izņemot, ja no to teksta, nospraustā mērķa vai uzbūves viennozīmīgi izriet, ka tiem piemīt šāda iedarbība ⁽⁴⁰⁾. Turklāt pēdējais nosacījums ir nepārprotami izpildīts Regulas (EK) Nr. 1370/2007 gadījumā, kā bija norādīts iepriekš tekstā.

⁽³⁶⁾ OV L 130, 15.6.1970., 1. lpp.

⁽³⁷⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija spriedums, iepriekšminētā lieta C 280/00, *Altmark Trans*, 101., 106., 107. punkts.

⁽³⁸⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

⁽³⁹⁾ Sk. Eiropas Kopienų Tiesas 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā C-334/07 *Freiststaat Sachsen*, krājums II-9465, 43. punkts.

⁽⁴⁰⁾ Spriedums *Freiststaat Sachsen* lietā, 44. punkts.

- (312) Sestkārt, Komisija arī piebilst, ka minētajā spriedumā Tiesa secināja, ka no tā izriet, ka gadījumā, ja tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru dalībvalstis paziņoja par plānoto atbalstu, mainās, pirms Komisija pieņem lēmumu, atbalsta pamatā jābūt jaunajiem noteikumiem⁽⁴¹⁾. Vēl Tiesa precizēja, ka dalībvalsts paziņojums par plānoto atbalstu nav uzskatāms par nemainīgu juridisku situāciju un nenodrošina tiesisko palāvību, kas garantēs, ka Komisija paziņo par tā saderību ar kopējo tirgu, piemērojot tās normas, kas bija spēkā paziņošanas datumā. Atļaut dalībvalstij, kas nav izpildījusi paziņošanas pienākumu, radīt nemainīgu juridisko situāciju, piešķirot nelikumīgu atbalstu, būtu pretrunā ar minētajiem apsvērumiem.
- (313) Visbeidzot, Komisija uzskata, ka spriedums *SIDE* lietā nav piemērojams konkrētajā gadījumā.⁽⁴²⁾ Minētais spriedums attiecas uz primāro tiesību aktu, proti, EK līguma 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta, noteikumu piemērošanas jautājumu. Saskaņā ar minēto Tiesas spriedumu EK līgumā nav ietverts neviens pārejas noteikums attiecībā uz šā panta piemērošanu vai norādījums, atbilstīgi kuram tas būtu jāpiemēro situācijās, kas radušās pirms tā spēkā stāšanās.⁽⁴³⁾ Tāpēc minētā situācija nav attiecināma uz konkrēto gadījumu. Savukārt Regulā (EK) Nr. 1370/2007 ir paredzēti pārejas noteikumi, uz kuru pamata Komisija var konstatēt, ka regula ir piemērojama sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem, kas tika noslēgti pirms tās spēkā stāšanās, izņemot noteikumus par pašu līgumu piešķiršanu.
- (314) Līdz ar to Regula (EK) Nr. 1370/2007 ir piemērojama konkrētajā gadījumā.

8.3.2. SADERĪBA AR IEKŠĒJO TIRGU, BALSTOTIES UZ REGULU (EK) Nr. 1370/2007

- (315) Regulas Nr. 1370/2007 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, "ja kompetentā iestāde nolemj izvēlētajam pakalpojumu sniedzējam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi piešķirt ekskluzīvas tiesības un/vai kompensāciju, tā to dara saskaņā ar pakalpojumu valsts līgumu". Konkrētajā gadījumā sabiedrisko pakalpojumu uzdevumi tika uzticēti DSB, noslēdzot vairākus sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumus, kā bija norādīts 247. apsvērumā iepriekš tekstā.
- Līgumu slēgšana par sabiedrisko pakalpojumu līgumiem**
- (316) Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. pantā ir noteikts sabiedrisko pakalpojumu līgumu obligātais saturs. Tālāk tekstā Komisija pēc kārtas aplūkos dažādos minētajā regulas noteikumā aprakstītos elementus.
- (317) Saskaņā 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, sabiedrisko pakalpojumu līgumos "skaidri jādefinē sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kas jāpilda sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, kā arī attiecīgās ģeogrāfiskās teritorijas". No Komisijas veiktā attiecīgo līgumu novērtējuma attiecībā uz spriedumā *Altmark* lietā noteikto pirmo kritēriju gan tās lēmumā par procedūras uzsākšanu, gan arī iepriekš šajā tekstā (sk. 274. apsvērumu) izriet, ka minētais nosacījums konkrētajā gadījumā ir izpildīts.
- (318) Spriedumā *Altmark* lietā noteiktā otrā kritērija novērtējumā (sk. 269. apsvērumu) Komisija secināja, ka līgumsaistību maksājumi tika aprēķināti, pamatojoties uz iepriekš objektīvi un pārredzami noteiktiem parametriem, un tas ļauj uzskatīt, ka konkrētajā gadījumā ir izpildīts Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Minētajā noteikumā ir paredzēts, ka sabiedrisko pakalpojumu līgumos "iepriekš objektīvi un pārredzami jānosaka: i) parametri kompensācijas maksājumu, ja tādi ir, aprēķināšanai; un ii) jebkuru piešķirto ekskluzīvo tiesību veids un apjoms". Tālāk tekstā tiks veikta detalizēta analīze par iespējamās pārmērīgas kompensācijas esamību izskatāmajos līgumos. Tāpat Komisija vērš uzmanību uz to, ka minētajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos ir noteikta ar pakalpojumu sniegšanu saistīto izmaksu sadales kārtība. Komisija aplūkos saprātīgas peļņas esamības jautājumu turpmāk tekstā.
- (319) Komisija piebilst, ka attiecīgajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos ir noteikta kārtība, kādā sadalāmi no transporta biļešu pārdošanas iegūtie ieņēmumi, saskaņā ar šā panta 2. punktu. Konkrētajā gadījumā minētie ieņēmumi paliek DSB rīcībā.
- (320) Turklāt arī sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu darbības termiņš ir attiecīgi 5 un 10 gadi, kas atbilst 4. panta 5. punkta noteikumiem, kuros ir noteikts, ka tie nedrīkst būt ilgāki par 15 gadiem pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumiem vai citu tipu pārvadājumiem pa sliežu ceļiem.
- (321) Tā kā pārējie noteikumi nav attiecināmi uz šo gadījumu, Komisija secina, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kas ir noslēgti starp Dānijas ministriju un DSB, atbilst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. pantam.
- Līgumu slēgšana par sabiedrisko pakalpojumu līgumiem**
- (322) Regulas (EK) Nr. 1370/2007 5. pantā ir paredzēti sabiedrisko pakalpojumu līgumu piešķiršanas noteikumi. Tomēr iepriekšminētās regulas 8. pantā ir paredzēti atsevišķi pārejas noteikumi šajā saistībā.

⁽⁴¹⁾ Spriedums *Freistaat Sachsen* lietā, 53. punkts.

⁽⁴²⁾ Sk. 28. zemsvītras piezīmi

⁽⁴³⁾ Lieta T 348/04, *SIDE*, 56. punkts.

- (323) Komisija vērš uzmanību uz to, ka visi attiecīgie līgumi par sabiedriskā transporta pakalpojumiem attiecas uz pasažieru dzelzceļa transporta pakalpojumiem un ka tie visi bez konkursa procedūras ir noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un DSB. Turklāt šo līgumu parakstīšana notika vai nu pirms 2000. gada 26. jūlija, vai arī laikposmā starp 2000. gada 26. jūliju un 2009. gada 3. decembri. Tie tika noslēgti attiecīgi uz 5 un 10 gadus ilgu laikposmu. Tādējādi Komisija secina, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu piešķiršana atbilst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 8. panta 3. punkta pārējas noteikumiem.
- (324) Saskaņā ar 8. panta 2. punktu, "neskarot 3. punktu, pakalpojumu valsts līgumu piešķiršana pārvaldījumiem pa dzelzceļu un autoceļiem atbilst 5. panta prasībām no 2019. gada 3. decembra". Ņemot to vērā, attiecīgos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumus varēja piešķirt tiešā veidā.
- (325) Turklāt iepriekšminētajā noteikumā ir paredzēts, ka "šajā pārējas laikā dalībvalstis veic pasākumus, lai pakāpeniski izpildītu 5. panta prasības nolūkā novērst nopietnas strukturālas problēmas, jo īpaši attiecībā uz transporta jaudu". Jāsecina, ka 5. panta 6. punktā ir paredzēta iespēja, ka kompetentās iestādes var tieši piešķirt sabiedrisko pakalpojumu līgumus attiecībā uz dzelzceļa transportu.
- (326) Līdz ar to Komisija uzskata, ka attiecīgie sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi atbilst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 5. pantā noteiktajām piešķiršanas normām.

Kompensācijas par sabiedriskajiem pakalpojumiem

- (327) Regulas (EK) Nr. 1370/2007 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "visas kompensācijas, kas ir saistītas ar kādiem vispārējiem noteikumiem vai kādu pakalpojumu valsts līgumu, atbilst 4. pantā ietvertajiem noteikumiem neatkarīgi no tā, kā līgums piešķirts. Visas kompensācijas neatkarīgi no to būtības, kuras ir saistītas ar kādu valsts līgumu, kas tieši piešķirts saskaņā ar 5. panta 2., 4., 5. vai 6. punktu, vai ar kādiem vispārējiem noteikumiem, atbilst arī pielikumā ietvertajiem noteikumiem."
- (328) Tāpēc sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju saderība ir jānovērtē, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikuma noteikumus, jo attiecīgie līgumi tika piešķirti tieši saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 5. panta 6. punktu.
- (329) Minētajā pielikumā ir precizēts, ka "kompensācija nevar [...] būt lielāka par summu, kas atbilst neto finanšu ietekmei, kura ir vienāda ar kopējo ietekmi – pozitīvu vai negatīvu –, kāda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ievērošanai ir uz sabiedrisko pakalpojumu snie-

dzēja ieņēmumiem un izmaksām". Būtībā tas nozīmē, ka Komisijai ir jāpārlicinās, vai līgumsaistību maksājumi nerada pārmērīgu kompensāciju, ņemot vērā saprātīgu peļņu DSB. Šim nolūkam tā par pamatu izmanto pielikumā noteiktos kritērijus.

- (330) Konkrētajā gadījumā Komisija secina, ka izmaksu un ieņēmumu aprēķins tika veikts saskaņā ar spēkā esošajām grāmatvedības un nodokļu normām. Tā atgādina, ka DSB piemērojamais tiesiskais regulējums grāmatvedības normu un valsts konkurences noteikumu jomā uzliek uzņēmumam par pienākumu iekārtot atsevišķu grāmatvedību dažādām darbībām. Tāpēc līgumsaistību maksājumi DSB, pamatojoties uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem, tiek uzskaitīti grāmatvedībā atsevišķi no citām komerciālām darbībām. Tādējādi minētās normas ļauj izvairīties no dotāciju pārklāšanās.
- (331) Pat ja sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos ir ietverti noteikumi par kompensācijas kontroli un pārskatīšanu, Komisija tomēr secina, ka minētie mehānismi neļauj izvairīties no iespējamās pārmērīgas kompensācijas un līgumos nav ietverts mehānisms to atmaksāšanai.
- (332) Komisija uzskata, ka vienīgais veids, kā izvairīties no iespējamām pārmērīgām kompensācijām, ir izveidot atmaksāšanas mehānismu. Tas nozīmē, ka ir jāveic grozījumi sabiedrisko pakalpojumu līgumos, kas ir noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un DSB, lai nodrošinātu atbilstību iepriekšminētajiem nosacījumiem, īpaši ieviešot atmaksāšanas mehānismu.
- (333) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu izteica šaubas par to, vai kompensācijas summa nav lielāka par summu, kas nepieciešama, lai segtu izmaksas, kas rodas, pildot sabiedrisko pakalpojumu saistības. Minētās šaubas pamatojas uz iemesliem, kas minēti *Altmark* judikatūrā noteiktā trešā kritērija izpildes novērtējumā, proti:
- i. DSB rezultātu uzlabojums;
 - ii. ritošā sastāva piegādes aizkavēšanās;
 - iii. līnija Kopenhāgena–Īstade.
- (334) Komisija izskatīs šos trīs aspektus pēc kārtas, lai novērtētu pārmērīgas kompensācijas esamību sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu un pasākumu, kas nepieciešami, lai izvairīties no jebkādas pārmērīgas kompensācijas nākotnē, izpildes ietvaros. Šim nolūkam Komisija ņem vērā saprātīgas peļņas definīciju, kas sniegta pielikuma 6. punktā, proti, "kapitāla rentabilitātes koeficients, kas ir normāls attiecīgajā nozarē konkrētā dalībvalstī un kurā ņem vērā risku vai riska neesamību, kas valsts iestādes piedalīšanās dēļ rodas sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam".

i. DSB rezultātu uzlabojums

- (335) Komisija izskatīja pašu kapitāla attīstību un DSB rezultātus attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu darbībām minēto līgumu darbības laikā. Minētās izskatīšanas pamatā galvenokārt bija detalizēta DSB ekonomiskās situācijas analīze laikposmā no 1999. līdz 2006. gadam, un 2008. gada 30. janvārī to par Dānijas valsts līdzekļiem veica KPMG. Turklāt Dānijas iestādes nosūtīja papildu informāciju par darbībām 2007. un 2008. gadā, kā arī paskaidrojumus formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros.
- (336) Komisija īpašu uzmanību pievērš Dānijas valsts iestāžu sniegtajai informācijai, lai paskaidrotu attīstību attiecībā uz budžetiem desmit gadiem, īpaši attiecībā uz DSB budžeta izstrādes procesu 1999. gadā un grozījumiem atsevišķos grāmatvedības noteikumos un piemērošanas līmenī. Ir sniegts paskaidrojums arī par amortizācijas dotācijas, finanšu pārvaldības un procentu likmes attīstību. Vēl tā atzīst, ka DSB varēja īstenot efektivitātes ieguvumus, kas ļāva tam uzlabot rādītājus un finanšu situāciju.
- (337) Tomēr Komisija uzskata, ka visi minētie elementi varēja mainīt DSB izmaksu vai finansiālo apgrūtinājumu līmeni attiecībā uz dažādos sabiedrisko pakalpojumu līgumos paredzēto sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanu. Turklāt DSB finanšu situācijas uzlabošanās rezultātā vajadzēja samazināties Dānijas valsts atbildībai par minēto pakalpojumu sniegšanu attiecībā uz budžetu desmit gadiem prognozēm. Šis samazinājums nozīmētu arī vispārēju sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju samazinājumu.
- (338) Gadījumā, ja netiek veikta līdzvērtīga līgumsaistību maksājumu korekcija, Komisijas skatījumā šie dažādie faktori nozīmē, ka DSB saņēma kompensācijas, kas ir augstākas nekā izmaksas, kuras radušās, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, un palielina 6 % apmērā noteikto saprātīgo peļņu. Komisija piebilst, ka līgumsaistību maksājumi tika samazināti tikai 2002., 2003. un 2004. gadā par DKK 1 018 miljardiem.
- (339) Tomēr Komisija piebilst, ka Dānijas iestādes neiebilda pret to, ka, ņemot vērā visus minētos elementus, DSB bija augstāks peļņas līmenis, nekā bija sākotnēji paredzēts budžetos desmit gados, un tas tika izmantots kā pamats sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju aprēķināšanai. Šāds secinājums izriet arī no ieinteresēto pušu nosūtītajiem apsvērumiem, pat ja dzelzceļa uzņēmumu darbības Dānijā un Eiropā saderību tikpat kā nav iespējams salīdzināt, kā jau bija minēts iepriekš tekstā (sk. 290.–292. apsvērumu).
- (340) Komisija arī piebilst, ka filiāles DSB s-tog a/s, kas 100 % pieder DSB SV, peļņa tiek konsolidēta mātessabiedrības līmenī un cerētā saprātīgās peļņas līmeņa noteikšana abām sabiedrībām notiek vienādi. Līdz ar to Komisija vispārēji izskata peļņas pārpalikumu saskaņā ar dažādiem sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem DSB līmenī.
- (341) Komisija arī secina, ka DSB uzskaitē liecina par peļņas pieaugumu DKK 2,715 miljardu apmērā pēc DSB nodokļu atvilkšanas laikposmā no 1999. līdz 2006. gadam salīdzinājumā ar budžeta projektu. Saskaņā ar Dānijas valsts iestāžu nosūtītajiem datiem, DSB peļņa pēc nodokļu atvilkšanas bija DKK 670 miljoni 2007. gadā un DKK 542 miljoni 2008. gadā, kas ir attiecīgi par DKK 227 un DKK 97 miljoniem vairāk, nekā bija paredzēts budžeta projektā attiecīgajiem gadiem.⁽⁴⁴⁾ Par laikposmu no 1999. līdz 2008. gadam Komisija rēķina, ka peļņas pārpalikums par DKK 3,039 miljardiem pārsniedz sākotnējos DSB budžetos paredzētās summas.
- (342) Komisija uzskata, ka minētie pārpalikumi liecina, ka līgumsaistību maksājumi bija lielāki, nekā bija nepieciešams, lai kompensētu izmaksas, kuras radušās, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, paaugstinot saprātīgo peļņu.
- (343) Tomēr Komisija atgādina, ka Dānijas iestādes uzskata, ka minētie peļņas pārpalikumi nav kļuvuši par iemeslu DSB kapitāla uzkrājumam, kas ir augstāks nekā sākotnēji budžeta projektā paredzētais. Dānijas iestādes apgalvo, ka daļa no peļņas pārpalikuma tika pārskaitīta Dānijas valstij dividenžu veidā.
- (344) Komisija piebilst, ka laikposmā no 1999. līdz 2007. gadam DSB pārskaitīja Dānijas valstij DKK 4,826 miljardus dividendēs. Šī summa laikposmā no 1999. līdz 2007. gadam ir gandrīz par DKK 3,5 miljardiem lielāka dividendēs, nekā bija paredzēts 10 gadu budžetā. DSB 2008. gadā pārskaitīja Dānijas valstij DKK 359 miljonus jeb aptuveni par DKK 150 miljoniem vairāk, nekā bija paredzēts 10 gadu budžetā.⁽⁴⁵⁾ Kopumā Komisija piebilst, ka laikposmā no 1999. līdz 2008. gadam Dānijas valsts atskaitīja aptuveni DKK 3,65 miljardus papildu dividendēs.
- ⁽⁴⁴⁾ Aprēķini veikti, pamatojoties uz KPMG ziņojumu, kuru Dānijas iestādes nosūtīja Komisijai (2.4. tabula un 2.2., 2.4. un 2.28. tabula (atjauninātas)).
- ⁽⁴⁵⁾ Šī summa tika izvērtēta, balstoties uz peļņu pēc nodokļu atvilkšanas, kas budžeta projektā bija aprēķināta 399 miljonu DKK apmērā 2008. gadā, un uz dividenžu atskaitīšanas noteikumiem no puses no pārpalikuma summas pēc DSB nodokļu atvilkšanas, kas izklāstīta šā lēmuma 102. apsvērumā.

(345) Pretēji Dānijas iestāžu apgalvojumam Komisija uzskata, ka dividenžu politiku nevar pielīdzināt pantam par atmaksāšanu, kas dod iespēju pielāgot kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu saistību pildīšanu un izvairīties no pārmērīgas kompensācijas. Dividenžu atskaitīšana strukturālā ziņā neatbilst prasībām, kuras ir noteiktas Regulā (EK) Nr. 1370/2007 un jo īpaši tās pielikumā. Dividenžu atskaitīšana izriet no uzņēmumu akcionāru lēmuma, un tai nepiemīt automātiskums, kas būtu nepieciešams, lai izvairītos no pārmērīgas kompensācijas. Turklāt dividenžu atskaitīšana parasti notiek vēlāk nekā kompensācijas korekcijas, kas ir veicamas gada beigās.

(346) Ņemot vērā konkrēto situāciju, Komisija atzīst, ka Dānijas valsts laikposmā no 1999. līdz 2008. gadam atskaitīja papildu dividendes (salīdzinājumā ar dividendēm, kas sākotnēji bija paredzētas budžetā), kuru kopējā summa

nepārprotami pārsniedz DSB peļņas pārpalikuma summu. Komisija piebilst, ka Dānijas atskaitītās papildu dividendes vidēji par 20 % pārsniedz DSB peļņas pārpalikumu.

(347) Kopumā Komisija piebilst, ka grāmatvedības ziņā dividenžu atskaitīšana notiek pēc peļņas noteikšanas un parasti nav iespējams izvairīties no pārmērīgas kompensācijas. Tomēr Komisija lielu nozīmi piešķir secinājumam, ka, ņemot vērā visus faktus, Dānijas valsts, atskaitot tai pilnībā piederošā uzņēmuma dividendes, pilnībā korigēja DSB pārpalikuma situāciju tā, lai praksē tam netiktu piešķirta pārmērīga kompensācija. Tādējādi peļņas pārpalikuma, kas pārsniedz sākotnēji paredzētos 6 %, ekonomiskā ietekme tika neitralizēta, atskaitot dividendes, un DSB nevarēja izmantot to, lai palielinātu pašu kapitālu vai iegūtu papildu līdzekļus.

(milj. DKK)

DSB SV peļņa	1999.	2000.	2001.	2002.	2003.	2004.	2005.	2006.	2007.	2008.	Kopā
Ieņēmumi no pasažieriem	3 278	3 550	3 789	3 895	3 888	4 052	4 164	4 264	4 391	4 541	
Līgumsaistību maksājumi	3 296	3 460	3 820	3 642	4 147	3 968	4 326	4 342	4 247	4 130	
Reālās izmaksas	(6 728)	(6 869)	(6 304)	(6 362)	(7 362)	(7 182)	(7 647)	(7 792)	(7 940)	(8 326)	
Neto darbības rezultāts	595	777	846	774	697	664	745	726	767	558	
Izmaksātās dividendes	135	268	103	610	649	736	895	775	655	364	5 190
Sākotnēji paredzētās dividendes	50	51	53	183	188	192	212	205	222	223	1 579
Reālās papildu dividendes	85	217	50	427	461	544	683	570	433	141	3 611

(348) Komisija uzsver, ka šis secinājums attiecas uz DSB SV situācijā, ja DSB S-tog a/s peļņa tiek konsolidēta mātes-sabiedrības līmenī un dividenžu politika tiek noteikta šā subjekta līmenī.

(349) Tomēr Komisija uzsver, ka šī argumentācija negarantē pastāvīgu pārmērīgas kompensācijas neesamību visu sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu darbības laikā. Tās pamatā ir empiriska un detalizēta DSB grāmatvedības izpēte iepriekšējā periodā, tomēr tā nepiedāvā strukturālu risinājumu attiecībā uz katru gadu nepieciešamajiem sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju līmeņa pielāgojumiem.

(350) Šajā saistībā Komisija secina, ka Dānijas iestādes ir paredzējušas veikt grozījumus spēkā esošajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos, lai izveidotu atmaksāšanas mehānismu. Iepriekš tekstā aprakstītā atmaksāšanas

mehānisma (sk. 222. līdz 240. apsvērumu) mērķis ir korigēt līgumsaistību maksājumus, balstoties uz finanšu vienādojumu. Saskaņā ar šādu mehānismu, pārmērīgi izmaksātās summas tiks atmaksātas valstij, pamatojoties uz finanšu stāvokli gada beigās, lai nodrošinātu to, ka DSB pašu kapitāla atdeve nepārsniedz valsts paredzētās robežvērtības.

(351) Atmaksāšanas mehānisms paredz līgumsaistību maksājumu pielāgošanu gada beigās (sk. 227. apsvērumu). Tā piemērošanas rezultātā būs iespējams līgumsaistību maksājumu bruto samazinājums, lai uzturētu saprātīgas peļņas līmeni, kas pašu kapitāla atdevei ir noteikts 6 % apmērā saskaņā ar šādu vienādojumu:

Kopējie ieņēmumi – saprātīga peļņa – kopējie izdevumi = bruto samazinājums

(352) Komisija uzskata, ka minētais atmaksāšanas mehānisms atbilst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikumā noteiktajām prasībām, kā arī Kopienas nostādņām valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.⁽⁴⁶⁾ Komisija piebilst, ka šāda sistēma ir pielīdzināma minēto nostādņu 3. sadaļā aprakstītajām pārbaudēm. Vēl tā secina, ka saprātīgas peļņas pamatlīmenis arī turpmāk būs 6 % no pašu kapitāla atdeves, jo Komisija to uzskata par saprātīgu līmeni šāda veida darbībai, ņemot vērā līmeņus, kurus ir sasnieguši DSB vietējie konkurenti un kurus ir norādījis DKT.

(353) Vēl Komisija piebilst, ka mehānisms ietver korekcijas attiecībā uz efektivitāti un kvalitātes uzlabojumiem. Attiecīgais mehānisms paredz bruto samazinājuma pielāgojamību, lai DSB varētu saglabāt to daļu, kuru izraisījuši pasažierkilometru izmaksu samazinājums un pasažieru skaita pieaugums, kas mērīts pasažieros-kilometros (sk. 228. apsvērumu). Minētās korekcijas ir piemērojamas saskaņā ar šādu vienādojumu:

$$\text{Atmaksāšanas mehānisms} = \text{bruto samazinājums} - \text{korekcijas} \\ (\text{Izm.}\Delta. + \text{pas.km } \Delta) = \text{neto samazinājums}$$

(354) Vēl Komisija piebilst, ka tādi parametri, kas ļauj noteikt neto samazinājumu un tādējādi ņemt vērā korekcijas, ir iepriekš noteikti un aprēķināti (sk. 229. apsvērumu). Atmaksāšanas mehānismu var variēt šādi:

— Izm. Δ : ja DSB samazina savas izmaksas (uz pasažierkilometriem) attiecībā pret vidējām izmaksām pēdējos četros gados, minētais uzlabojums tiks aprēķināts šādi: pasažierkilometru izmaksu (procentos) un vidējo izmaksu pēdējos četros gados starpība reizināta ar kopējām pamatizmaksām, un

— Pas.km. Δ : ja palielinās pasažieru skaits, pasažieru satiksmes palielinājumu, ko mēra pasažierkilometros,

reizina ar DKK 0,80 un no bruto samazinājuma atņem attiecīgo summu⁽⁴⁷⁾.

(355) Komisija secina, ka minētās korekcijas atbilst Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikuma 7. punktam, kurā ir paredzēts, ka:

“Kompensācijas metodei jāveicina šādu faktoru saglabāšana vai attīstība: sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja veikta efektīva apsaimniekošana, ko var objektīvi novērtēt, un pietiekami augstas kvalitātes pasažieru transporta pakalpojumu sniegšana.”

(356) Konkrētajā gadījumā paredzētā korekcija, kuras pamatā ir pasažieru skaita pieaugums un vienotās likmes samazinājums, atbilstoši raksturo efektīvas pārvaldības un sniegtā pakalpojuma kvalitātes uzlabojuma jēdzienus. Tomēr Komisija konstatē, ka visas korekcijas var veikt tikai tādā gadījumā, ja katrs izvēlētais parametrs ietver arī uzlabojumu salīdzinājumā ar rezultātiem, kas iepriekš gūti, balstoties uz šiem parametriem. Minētais ierobežojums ir nepieciešams, lai nepieļautu, ka būtiska parametru uzlabojuma gadījumā var iegūt subsīdiju, pielietojot citu kritēriju, pat ja šis kritērijs ietver uzlabojumu, kas ir zemāks par paredzēto.

(357) Visbeidzot atmaksāšanas mehānismu noslēdz augstākās robežvērtības noteikšana tā, lai peļņas līmenis nepārsniegtu saprātīgās peļņas līmeni saskaņā ar šādu vienādojumu (sk. 233. līdz 237. apsvērumu):

$$\frac{\text{Saprātīga peļņa (6 \%)} + \text{korekcijas (Izm.}\Delta. + \text{pas.km } \Delta)}{\text{Pašu kapitāls}} < 12 \%$$

(358) Tādējādi korekcijas, kas tika piemērotas, lai ņemtu vērā efektivitātes ieguvumus un/vai pakalpojuma kvalitātes uzlabojumu, ļautu variēt saprātīgo peļņu no 6 % līdz 12 % un noteikt gada griestus 10 % apmērā trīs gados, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem (sk. 235. līdz 237. apsvērumu).

(359) Komisija uzskata, ka šajā amplitūdā Dānijas piešķirtā peļņa DSB tā sabiedrisko pakalpojumu darbību ietvaros ir saprātīga, ja tās robežvērtība tiek noteikta 10 % apmērā uz trīs gadiem. Komisijas secinājuma pamatā ir pazīmju kopums, balstoties uz tās rīcībā esošo informāciju, lai varētu novērtēt, kas ir uzskatāms par saprātīgu peļņas līmeni.

⁽⁴⁶⁾ OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp. Pat ja šīs nostādnes nav parasti attiecināmas uz transporta nozari, tajās ietvertos principus var izmantot analogi, īpaši attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikumā noteiktajām prasībām. Šajā saistībā sk. iepriekšminēto lēmumu par procedūras uzsākšanu, kā arī Lēmumu 2009/325/EK; Lēmumu 2009/845/EK; Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmumu, C 31/07 – Īrija – Valsts atbalsts Córás Iompair Éireann autobusu uzņēmumiem (Dublin Bus un Irish Bus) (OV C 217, 15.9.2007., 44. lpp.); Komisijas 2007. gada 23. oktobra Lēmumu, C 47/2007 – Vācija – Sabiedriskā pakalpojuma līgums starp Deutsche Bahn Regio un Berlīnes un Brandeburgas Länder (OV C 35, 8.2.2008., 13. lpp.).

⁽⁴⁷⁾ Sk. 30. zemsvītras piezīmi.

(360) Tādējādi Komisijas novērtējuma pamatā īpaši ir Eiropas dzelzceļa uzņēmumu situācijas izpēte ⁽⁴⁸⁾, kurā ir veikts dzelzceļa uzņēmumu ekonomiskās efektivitātes salīdzinājums 2004. gadā ⁽⁴⁹⁾. Saskaņā ar šo analīzi, 2004. gadā konstatētā DSB kapitāla atdeve (ROE) atbilst aktīvu atdevei (ROA) 3 % apmērā uz sabiedrību; jāpiebilst, ka minētais skaitlis 9 % attiecībā uz ROE atbilst vidējai amplitūdai, kas DSB noteikta saskaņā ar līgumu. Vēl šī analīze parāda, ka atsevišķiem dzelzceļa uzņēmumiem minētajā laikposmā bija vāja vai pat negatīva ekonomiskā efektivitāte (PKP, Eurostar, NSB). Saskaņā ar šo pētījumu, vairākiem uzņēmumiem bija līdzīga (SNCB 2 %, SNCF 2 %, Trenitalia 3 %) vai pat ievērojami augstāka (Arriva Tog a/s 21,3 %, Chiltern Railways 16,1 %, Arriva Trains Wales 16 %, Great North Eastern Railway 12,2 %, DB Regio AG 12 %) ekonomiskā efektivitāte salīdzinājumā ar DSB ROA 3 % apmērā.

(361) Vēl Komisija atsaucas uz savu praksi lēmumu pieņemšanā attiecībā uz pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽⁵⁰⁾.

(362) Turklāt Komisijas novērtējumā ir ņemts vērā tas, ka DSB uzņemas daļu riska, kas saistīts ar šo darbību, jo līgumsaistību maksājumi tiek noteikti iepriekš un tos nevar palielināt negatīvas starpības gadījumā salīdzinājumā ar prognozēm, kas nozīmē DSB veikspējas pasliktināšanos, piemēram, noviržu izmaksās vai uzņēmuma ieņēmumu samazinājuma gadījumā. Komisija piebilst, ka, tā kā uzņēmums ir pakļauts minētajam negatīvajam riskam attiecībā uz atdevi un nav garantijas, ka tiks sasniegta līgumā paredzētā atdeve 6 % apmērā, šķiet lietderīgi rosināt efektivitātes ieguvumu saņemšanu un tādējādi panākt, ka tiek saglabāta daļa no šādi piesaistītās atdeves, tostarp, ja tā pārsniedz līgumā paredzēto līmeni, iekļaujoties iepriekš tekstā minētajā amplitūdā.

(363) Visbeidzot Komisija atsaucas uz Dānijas iestāžu veikto empīrisko analīzi, no kuras izriet, ka šāda atmaksāšanas mehānisma piemērošana pagātnē radītu DSB pašu kapitāla atdevi amplitūdā no 8,8 % līdz 11,9 % laikposma no 2004. līdz 2008. gadam, un ka šāda mehānisma izmantošana būtu nozīmējusi atmaksāšanu DKK 38 miljonu apmērā 2006. gadā, ņemot vērā noteikumu par maksimāli 10 % trīs gadu laikā (sk. 238. līdz 240. apsvērumu).

(364) Līdz ar to Komisija secina, ka DSB peļņas pārpalikums liecina, ka ir pārsniegti līgumsaistību maksājumi, kas bija nepieciešams, lai kompensētu saistību izpildes radītās

izmaksas saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, kuras palielina saprātīgo peļņu. Būtībā Komisija uzskata, ka papildu dividendžu atskaitīšana no nepārprotami augstākas pārpalikuma summas ļāva izvairīties no pārmērīgas kompensācijas izmaksas DSB. Ja Komisija konkrētajā gadījumā secina, ka pārmērīga kompensācija neeksistē, tā pamato savu secinājumu ar šajā lēmumā aprakstītu un iepriekš 356. apsvērumā raksturotā atmaksāšanas mehānisma ieviešanu.

ii. Ritošā sastāva piegādes aizkavēšanās

(365) Komisija secina, ka nav izteikti iebildumi par to, ka saskaņā ar sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem paredzētā ritošā sastāva piegāde ir būtiski aizkavējusies ražotāja *AnsaldoBreda* dēļ. Lai izpildītu savas saistības, DSB noīrēja aizvietošanas sastāvu, par ko tika slēgti papildu līgumi ar Dānijas Transporta ministriju.

(366) Komisija atgādina, ka saskaņā ar sabiedrisko pakalpojumu līgumiem, kas noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un DSB, DSB pienākums bija segt vilcienu amortizācijas un procentu izmaksas, un šīs izmaksas tika segtas, izmantojot līgumsaistību maksājumus.

(367) Tomēr Komisija atzīst, ka finanšu sekas, kurām par iemeslu bija aizkavēšanās, un to ietekme uz līgumsaistību maksājumiem nebija paredzēta sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumā laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam. Savukārt tās bija iekļautas sabiedrisko pakalpojumu līgumā laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam.

(368) Līdz ar to Komisija uzskata, ka ir jānodala trīs aspekti.

(369) Pirmkārt, ņemot vērā sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam, Komisija secina, ka aizkavēšanās sekas nebija pilnībā ņemtas vērā līgumsaistību maksājumu aprēķinos. Dānijas iestādes atzina, ka tas radīja pozitīvu ietekmi DKK 154 miljonu apmērā. No šīs summas DKK 50 miljoni tika pārskaitīti valstij labprātīgu līgumsaistību maksājumu veidā. Tādējādi Komisija uzskata, ka DSB saņēma līgumsaistību maksājumus DKK 104 miljonu apmērā, kas atbilst tā nesegtajām izmaksām.

(370) Šajā saistībā Komisija uzskata, ka nevar apgalvot, ka minētā summa (daļēji) kompensēja DSB ekonomisko zaudējumu, kas bija saistīts ar aizkavēšanos. Jautājums par DSB zaudējumiem izriet no piegādes līgumu izpildes, kuri noslēgti starp DSB un tā piegādātāju un saskaņā ar kuriem var tikt piemērota strīdu izšķiršanas procedūra (pēc abpusējas vienošanās, šķīrējtiesā vai tiesas procesā). Komisija piebilst, ka šis jautājums netika līdz galam atrisināts, pat ja ir notikusi provizorisks kompensāciju izmaksa.

⁽⁴⁸⁾ "Eiropas Savienības dzelzceļa uzņēmumu finanšu situācijas analīze" (*Analysis of the financial situation of railway undertakings in the European Union*), ECORYS īstenota analīze pēc Eiropas Komisijas pieprasījuma, 2006. gada februāris. http://ec.europa.eu/transport/rail/studies/doc/2006_financial_situation_railway_undertakings.zip

⁽⁴⁹⁾ Komisija veic salīdzinājumu, īpaši balstoties uz ekonomisko efektivitāti (ROA – *return on assets*), lai izvairītos no salīdzināšanas problēmām, kas ir saistītas ar ļoti atšķirīgajām dzelzceļa uzņēmumu parādsaistību-pašu kapitālu struktūrām.

⁽⁵⁰⁾ Komisijas 2007. gada 28. novembra lēmums, Valsts atbalsts N 388/2007 – Apvienotā Karaliste, *Post Office Limited* (POL) *transformation programme* (OV C 14, 19.1.2008., 19. lpp.), īpaši 53. punkts.

- (371) Otrkārt, ņemot vērā sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu laikposmam no 2005. līdz 2014. gadam, Komisija secina, ka aizkavēšanās sekas – gluži pretēji – bija pilnībā ņemtas vērā līgumsaistību maksājumu aprēķinos. Dānijas iestādes nodemonstrēja līgumsaistību maksājumu pielāgošanas mehānisma darbību atkarībā no piegādes aizkavējumiem un attiecīgā sastāva tipa. Komisija piebilst, ka līgumsaistību maksājumi tika samazināti par DKK 645 miljoniem pirmajos divos līguma gados. Vēl tā piebilst, ka ritošā sastāva piegādes aizkavēšanās rezultātā netika izmaksāta pārmērīga kompensācija šā sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma ietvaros.
- (372) Treškārt, Komisija secina, ka par nomāto aizvietošanas ritošo sastāvu tika noslēgti papildu līgumi starp Dānijas Transporta ministriju un DSB. Tā secina, ka saskaņā ar sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem nebija paredzēts, ka DSB būtu jāizmanto nomāts sastāvs. Komisija piebilst, ka minētie papildu līgumi radīja jaunu situāciju, kas nebija ņemta vērā līgumos, proti, sekas, kas saistītas ar jaunu vilcienu piegādes aizkavēšanos. Tā uzskata, ka DSB izmaksātās kompensācijas ir uzskatāmas par jaunām dzelzceļa komersanta saistībām un tādējādi tās nekļuva par iemeslu pārmērīgai kompensācijai sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros.
- (373) Šajā saistībā Komisija precizē, ka gadījumā, ja strīdu izšķiršanas procedūra (pēc abpusējas vienošanās, šķīrējtiesā vai tiesas procesā) starp DSB un *AnsaldoBreda* attiecībā uz piegādes aizkavēšanos radīs noteiktus zaudējumus DSB, ja šie zaudējumi ir saistīti ar nomāta aizvietošanas ritošā sastāva izmantošanu un ja tiek pieņemts lēmums par *AnsaldoBreda* izmaksātām kompensācijām, minētās kompensācijas ir pārskaitāmas Dānijas valstij, jo tā uzņēmās papildu līgumu izmaksu segšanu. Komisija uzskata, ka šajā ziņā ir nepieciešams formulēt nosacījumu attiecībā uz Dānijas valsti.
- (374) ņemot vērā iepriekšminēto, Komisija secina, ka DSB saņēma pārmērīgu kompensāciju DKK 104 miljonu apmērā sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos paredzētā ritošā sastāva piegādes aizkavēšanās dēļ. Tomēr Komisija uzskata, ka minētās pārmērīgās kompensācijas situācija tika atrisināta, veicot iepriekš tekstā aprakstīto dividenžu atskaitīšanu. Dānijas valsts atskaitīto papildu dividenžu summa kopumā ir lielāka nekā viss peļņas pārpalikums, kura bija paaugstināta ar ritošā sastāva piegādes aizkavēšanos saistītās summas dēļ. Līdz ar to Komisija secina, ka faktiski DSB nesaņēma pārmērīgu kompensāciju.

iii. Līnijas Kopenhāgena–Īstade īpašais gadījums

- (375) Komisija lēmumā par procedūras uzsākšanu bija paudusi īpašas šaubas par to, ka bija iespējams piešķirt DSB priekšrocību attiecībā uz konkrētās līnijas apkalpošanu. Šajā saistībā Komisija izskatīja divus aspektus.
- (376) No vienas puses, Komisija pārbaudīja, ka laikposmā no 2000. līdz 2004. gadam DSB nesaņēma finansiālu atbalstu dotāciju veidā, kuras izrietēja no sabiedriskā

transporta pakalpojumu līguma, lai gan līnija tika apkalpota bez pienākuma sniegt sabiedriskos pakalpojumus.

- (377) Šajā saistībā Komisija piebilst, ka Dānijas iestādes precizēja līnijas Kopenhāgena–Īstade apkalpošanas nosacījumus pēc 2000. gada. Vēl tās piebilda, ka tās iekļaušana “sabiedriskā transporta” sistēmā notika tikai 2002. gadā, noslēdzot īpašu līgumu, jo šķita, ka minētā līnija nebūs rentabla. Vēl tās norādīja, ka minētajā īpašajā līgumā nebija paredzēta nekāda papildu Dānijas valsts kompensācija DSB šīs līnijas apkalpošanai laikposmā no 2002. līdz 2004. gadam. Vēl Dānijas iestādes noteica, ka dzelzceļa līnijai no Kopenhāgenas uz Īstadi nebija piešķirts nekāds valsts finansējums līdz 2005. gadam.
- (378) Komisija secina, ka minētās līnijas iekļaušana “sabiedriskā transporta” sistēmā laikposmā no 2002. līdz 2004. gadam bez papildu kompensācijas salīdzinājumā ar kompensācijām, kas tika izmaksātas ar DSB noslēgtā sabiedriskā transporta pakalpojumu līguma ietvaros laikposmam no 2002. līdz 2004. gadam, nevarēja kļūt par iemeslu pārmērīgai kompensācijai. Drīzāk tās iekļaušana sabiedriskā transporta satiksmes sistēmā varēja kļūt par iemeslu lielākām DSB saistībām, nepalielinot līgumsaistību maksājumus. Vēl tas nozīmēja, ka minētās līnijas ieņēmumi tiek iekļauti DSB ieņēmumu kopumā saskaņā ar tā sabiedrisko pakalpojumu darbībām. Turklāt Komisija piebilst, ka 2002. gadā šī līnija radīja zaudējumus un tieši šā iemesla dēļ tā tika iekļauta “sabiedriskā transporta” sistēmā. Tādējādi minētā iekļaušana nekļuva par iemeslu pārmērīgai kompensācijai.
- (379) Jebkurā gadījumā Komisija uzskata, ka, ja līnija būtu bijusi peļņu nesoša, tad konkrētie ar līniju saistītie ieņēmumi būtu palielinājuši DSB kopējos ieņēmumus saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu darbību. Līdz ar to iespējams pārmērīgās kompensācijas novērtējums tiks ietverts vispārējā pārbaudē par iespējamām DSB pārmērīgām kompensācijām attiecībā uz peļņas pārpalikumu līguma par sabiedriskā transporta pakalpojumu izpildes ietvaros laikposmam no 2000. līdz 2004. gadam. Komisija atsaucas uz savu argumentāciju šā lēmuma 324. līdz 353. apsvērumā.
- (380) No vienas puses Komisija izskatīja DSB izmaksas maršrutā Kopenhāgena – Bornholma un īpašu uzmanību pievērša pasažieru kombinētajām biļetēm prāmju satiksmē starp Īstadi un Renni ⁽⁵¹⁾.

- (381) Komisija atgādina, ka jūras satiksmi starp abām ostām nodrošina valsts uzņēmums *Bornholmtrafikken A/S*, pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar Dānijas valsti konkursa rezultātā. Dānijas iestādes konkretizēja *Bornholmtrafikken A/S* saistības saskaņā ar šo līgumu, īpaši grafika saskaņošanu ar autobusu vai vilcienu operatoriem. Vēl tās precizēja, ka nav noteiktas nekādas saistības attiecībā uz tarifu politiku, izņemot minimālo tarifu noteikšanu.

⁽⁵¹⁾ Prāmja pienākšanas osta Bornholmā.

- (382) Ņemot vērā Dānijas iestāžu nosūtīto informāciju, Komisija secina, ka *Bornholmtrafikken A/S* piemērotās cenas ir identiskas *DSB* un *Grødhundbus* cenām. Vienīgais tarifs, kas ir piemērojams tikai *DSB*, ir īpašā cena *DSB Orange*, kas ietver Lielā Belta šauruma šķērsošanu. Tomēr šis tarifs ir saistīts ar īpašajiem *Bornholmtrafikken A/S* komerciālajiem mērķiem, jo programma *DSB Orange* ļauj piesaistīt pasažierus no Jitlandes braucienam uz Bornholmu. Šā tarifa iegūšana atbilst konkrētiem nosacījumiem (attiecībā tikai uz noteiktiem vilcieniem, rezervēšanas sistēma internetā, ierobežots biļešu skaits u. tml.) un ir saistīta ar pakalpojumiem, kas atšķiras no autobusu operatoru piedāvātajiem pakalpojumiem šajā līnijā. Komisija piebilst, ka minētais piedāvājums attiecas tikai uz ļoti ierobežotu pasažieru skaitu un tas vairs netiek piedāvāts kopš 2009. gada.
- (383) Tāpēc Komisija uzskata, ka cenas, kuras *Bornholmtrafikken A/S* noteica šim prāmju maršrutam, neradīja *DSB* priekšrocību salīdzinājumā ar tā konkurentiem, kas piedāvā autobusu pakalpojumus konkrētajā maršrutā un arī izmanto kombinētas biļetes. Tāpēc Komisija uzskata, ka biļešu kombinēšana prāmju līnijās nekļuva par iemeslu pārmērīgas kompensācijas izmaksai *DSB*.
- (384) Kopumā Komisija uzskata, ka attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas tika aprēķinātas saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1370/2007 pielikumā.
- (385) Līdz ar to Komisija secina, ka valsts atbalsts, kas izmaksāts saskaņā ar sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumiem, kuri noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un *DSB*, ir saderīgs ar iekšējo tirgu, balstoties uz Regulu (EK) Nr. 1370/2007, ar kuru tiek īstenots LESD 93. pants.
- 8.3.3. ATSEVIŠĶU NODOKĻU PASĀKUMU IETEKME UZ SABIEDRISKO PAKALPOJUMU KOMPENSĀCIJU SADE RĪBU
- (386) Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija konstatēja, ka Dānijas privātuzņēmumiem, kas darbojas ar PVN neapliekamās nozarēs, piemēram, sabiedriskā transporta nozarē, ir jāmaksā īpašs algas nodoklis: algas summas nodoklis (*lønsumsafgift*). Tomēr tā norādīja, ka valsts uzņēmumiem, piemēram, *DSB*, šis nodoklis nav jāmaksā.
- (387) Lai gan otrais sūdzības iesniedzējs DKT norādīja, ka *DSB* atbrīvojums no minētā algu nodokļa var radīt tam priekšrocību salīdzinājumā ar konkurentiem, Komisija neizskatīja šo algu nodokļu jautājumu, jo Komisija to vispārēji aplūkoja atsevišķas procedūras ietvaros.⁽⁵²⁾ Pats sūdzības iesniedzējs citēja Parlamenta jautājumu un Nēli Kruzas kundzes sniegto atbildi Komisijas vārdā⁽⁵³⁾
- (388) Komisija 2009. gada 9. jūnija vēstulē informēja DKT, ka pēc attiecīgo pasākumu pārbaudes Komisija pieņēma lēmumu slēgt iepriekšminēto procedūru. Komisija norādīja, ka starp Komisiju un Dānijas iestādēm notika diskusijas un informācijas apmaiņa, lai gūtu precīzāku ieskatu par iespējamām problēmām un divdomībām, kas izriet no šā atbrīvojuma attiecībā uz noteikumiem valsts atbalsta jomā. Šajā ziņā Dānijas iestādes piekrita veikt grozījumus tiesību aktos.
- (389) Komisija secina, ka Dānija pieņēma 2008. gada 25. jūnija Likumu Nr. 526, kas izslēdza jebkāda izkropļojuma iespējamību starp valsts un privātiem uzņēmumiem attiecībā uz algu nodokļa īstenošanu. Vēl tā secina, ka minētais likums stājās spēkā 2009. gada 1. janvārī un kopš tā laika *DSB* tiek piemērots algu nodoklis.
- (390) Minētās pārbaudes saistībā Komisija secina, ka *DSB* atbrīvojums no minētā nodokļa bija ietverts kritērijos, kas tika izmantoti *DSB* līgumsaistību maksājumu līmeņa noteikšanai sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu ietvaros, kā tas ir norādīts šā lēmuma 88. apsvērumā. Komisija piebilst, ka atbrīvojums no šā nodokļa samazināja *DSB* uzņēmējdarbības izmaksas attiecībā uz sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos paredzēto transporta pakalpojumu sniegšanu. Līdz ar to tā secina, ka atbrīvojuma neesamības gadījumā Dānijas valstij bija iespēja palielināt līgumsaistību maksājumu summu.
- (391) Tādējādi Komisija uzskata, ka pat tad, ja *DSB* atbrīvojums no algu summas nodokļa būtu valsts atbalsts, to vajadzētu līdzsvarot ar "papildu līgumsaistību maksājumiem", kuru summa būtu līdzvērtīga nepiemērojamā nodokļa apmēram. Šādā gadījumā Komisija secina, ka "papildu līgumsaistību maksājumi" nevarēja kļūt par iemeslu pārmērīgai kompensācijai *DSB*.
- (392) Vēl Komisija piebilst, ka, sākot ar 2009. gada 1. janvāri, *DSB* ir piemērojams algu nodoklis. Līdz ar to *DSB* nodokļu apgrūtinājumi palielinājās, un tas ietekmēja uzņēmējdarbības izmaksas, kas nepieciešamas sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos paredzēto transporta pakalpojumu sniegšanai. Dānijas iestādes norādīja uz *DSB* radīto pieaugumu, kas tiks kompensēts, lai ņemtu vērā attiecīgās izmaiņas līgumsaistību maksājumu aprēķināšanas parametros.
- (393) Šajā saistībā Komisija uzskata, ka papildu nodokļu izmaksu kompensēšana, kas izriet no atbrīvojuma no nodokļiem turpmākas nepiemērošanas *DSB*, atbilst vispārējai sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu kompensēšanas sistēmas ekonomikai. Komisija ir izpētījusi, vai šī kompensācija pilnībā atbilst *DSB* papildu nodokļu apgrūtinājumam tikai attiecībā uz tā darbību sabiedrisko pakalpojumu jomā.

⁽⁵²⁾ Komisija reģistrēja vienu sūdzību. Šai lietai ir piešķirts numurs CP78/2006.

⁽⁵³⁾ Nēli Kruzas kundzes 2009. gada 19. janvāra vēstule Riis-Jørgensen kundzei, D(09)6.

- (394) Līdz ar to Komisija secina, ka Dānijas valsts piešķirtā kompensācija par algu nodokli, kuru DSB atmaksāja, neietver pārmērīgu kompensāciju, tāpēc ir uzskatāma par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1370/2007.

9. SECINĀJUMI

- (395) Komisija uzskata, ka sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kas noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un DSB, ietver valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē.

- (396) Tomēr Komisija secina, ka minētais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1370/2007, ja Dānija ieviesīs šā lēmuma 222. līdz 240. un 356. apsvērumā aprakstīto aizvietošanas mehānismu spēkā esošajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos. Šajos nosacījumos attiecīgais atbalsts ir saderīgs līdz spēkā esošo sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu darbības termiņa beigām.

- (397) Atbalsta saderības novērtējums šajā lēmumā tika veikts, balstoties uz Regulu (EK) Nr. 1370/2007, kas bija piemērojama laikā, kad Komisija pieņēma lēmumu.

- (398) Komisija piebilst, ka Regulā (EK) Nr. 1370/2007 paredzētie novērtēšanas noteikumi būtībā ir līdzīgi ar Regulas (EEK) Nr. 1191/69 noteikumiem, kurus Komisija ir piemērojusi un interpretējusi savā lēmumā par procedūras uzsākšanu. Tā secina, ka konkrētajā gadījumā Regulas (EEK) Nr. 1191/69 piemērošana nebūtu novedusi pie atšķirīga secinājuma.

- (399) Visbeidzot attiecīgais atbalsts ir saderīgs līdz spēkā esošo sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumu darbības termiņa beigām. Tas attiecas uz līgumiem, kas noslēgti 2004. gadā, t. i., pēc 2000. gada 26. jūlija un pirms 2009. gada 3. decembra, bez taisnīga konkursa procedūras un ar darbības termiņu 10 gadi. Tādējādi atbalsts izriet no Regulas (EK) Nr. 1370/2007 8. panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta pirmās daļas un pēdējās daļas pēdējā punkta. Tomēr Komisija atgādina, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1370/2007 8. panta 2. punktu dalībvalstis veic pasākumus, lai pakāpeniski un vēlākais līdz 2019. gada 3. decembrim izpildītu 5. panta prasības attiecībā uz minēto līgumu piešķiršanas noteikumiem.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumi, kas noslēgti starp Dānijas Transporta ministriju un *Danske Statsbaner*, ietver valsts atbalstu atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktam.

Minētais valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 93. pantu, ja tiek ievēroti šā lēmuma 2. un 3. pantā ietvertie nosacījumi

2. pants

Dānija visos *Danske Statsbaner* spēkā esošajos sabiedriskā transporta pakalpojumu līgumos iestrādā atmaksāšanas mehānismu, kas aprakstīts šā lēmuma 222. līdz 240. un 356. apsvērumā un kura galvenās iezīmes ir šādas:

— līgumsaistību maksājumu koriģēšana gada beigās, nosakot bruto samazinājumu, kas aprēķināts pēc šāda vienādojuma:

$$\text{Kopējie ieņēmumi} - \text{saprātīga peļņa} - \text{kopējie izdevumi} = \text{bruto samazinājums}$$

— bruto samazinājuma pielāgošana, lai ņemtu vērā efektivitātes ieguvumus un pakalpojuma kvalitātes uzlabojumu, pēc šāda vienādojuma un parametriem:

$$\text{Atmaksāšanas mehānisms} = \text{bruto samazinājums} - \text{korekcijas} \\ (\text{Izm.}\Delta + \text{Pas.km } \Delta) = \text{neto samazinājums}$$

— Izm. Δ : izmaksu samazinājums (uz pasažierkilometriem) attiecībā pret vidējām izmaksām pēdējos četros gados, kas aprēķināts šādi: pasažierkilometru izmaksu (procentos) un vidējo izmaksu pēdējos četros gados starpība reizināta ar kopējām pamatizmaksām, un

— Pas.km. Δ : pasažieru satiksmes palielinājums, ko mēra pasažierkilometros (DKK 0,80 uz pasažierkilometru);

— kopējais samazinājums veikspējas uzlabojuma rezultātā nedrīkst pārsniegt bruto samazinājumu konkrētajā gadā. Tādējādi neto samazinājums ir amplitūdā no nulles līdz bruto samazinājumam.

- Augstākās robežvērtības noteikšana atmaksāšanas mehānismam, kas ļauj garantēt peļņas uzturēšanu saprātīgā līmenī saskaņā ar šādu formulu un kritērijiem:

$$\frac{\text{Saprātīga peļņa (6 \%) + korekcijas (Izm.}\Delta\text{. + pas.km } \Delta\text{)}}{\text{Pašu kapitāls}} < 12 \%$$

- aprēķinos tiek ņemta vērā tikai tā daļa no pašu kapitāla, kas atbilst DSB sabiedrisko pakalpojumu darbībai;

- saprātīgās peļņas augstākā robežvērtība pašu kapitāla atdevei ir noteikta 12 % apmērā, tomēr maksimāli 10 % trīs gadu laikā.

3. pants

Iespējamās kompensācijas, kuras DSB no uzņēmuma *Ansaldo-Breda* saņems par ritošā sastāva piegāžu aizkavēšanos, ir atmaksājamas Dānijas valstij.

4. pants

Dānija divu mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas dienas informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu atbilstību šā lēmuma 2. un 3. pantam.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Dānijas Karalistei.

Briselē, 2010. gada 24. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

KOMISIJAS LĒMUMS**(2010. gada 6. jūlijs)****par valsts atbalstu C 34/08 (ex N 170/08), ko Vācija vēlas piešķirt par labu *Deutsche Solar AG***

(izzinots ar dokumenta numuru C(2010) 4489)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2011/4/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

- (4) Lēmumu par procedūras uzsākšanu 2008. gada 26. augustā publicēja Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī⁽³⁾. Komisija uzaicināja ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par šo atbalsta pasākumu.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

- (5) Vācija 2008. gada 7. augusta vēstulē (A/16575) un 2008. gada 26. septembra vēstulē (A/19789) pieprasīja termiņa pagarinājumu apsvērumu iesniegšanai. Komisija saņēma Vācijas apsvērumus 2008. gada 31. oktobrī (A/22972) un 2008. gada 2. decembrī (A/25961). Komisija no citām ieinteresētajām pusēm apsvērumus nesaņēma.

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt apsvērumus saskaņā ar šiem noteikumiem⁽¹⁾,

tā kā:

- (6) Vācija Komisijai sniedza papildu informāciju 2009. gada 7. aprīļa (A/8226), 2009. gada 29. maija (A/13120), 2009. gada 4. decembra (A/25461), 2009. gada 17. decembra (A/26433), 2010. gada 12. janvāra (A/550), 2010. gada 26. aprīļa (A/7045), 2010. gada 14. maija (A/8206) un 2010. gada 10. jūnija (A/9628) vēstulēs.

1. PROCEDŪRA

- (1) Vācija 2008. gada 28. martā elektroniskā paziņojumā, kas šajā pašā datumā reģistrēts Komisijā, saskaņā ar atsevišķa paziņojuma prasību, ko paredz Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam⁽²⁾ (turpmāk – reģionālā atbalsta pamatnostādnes), paziņoja Komisijai, ka tiek plānots piešķirt reģionālu atbalstu uzņēmumam *Deutsche Solar AG*, lai tas varētu īstenot liela ieguldījuma projektu saules plātņu ražotnes izveidei Freibergā (Saksija, Vācija).

- (7) Berlīnē 2009. gada 12. oktobrī norisinājās Komisijas un Vācijas pārstāvju tikšanās ar ieguldītāju.

2. ATBALSTA SĪKS APRAKSTS**2.1. Pasākuma mērķis**

- (2) Komisijas dienestu un Vācijas pārstāvju tikšanās notika 2008. gada 27. februārī un 2008. gada 25. jūnijā. Komisija 2008. gada 28. maija vēstulē lūdza sniegt papildu informāciju un 2008. gada 10. jūnijā nosūtīja informācijas pieprasījumu. Vācija 2008. gada 16. jūnija vēstulē sniedza pieprasīto informāciju.
- (3) Komisija 2008. gada 16. jūlijā vēstulē (C(2008) 3507 galīgā redakcija) paziņoja Vācijai par savu lēmumu uzsākt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

- (8) Atbalsta pasākuma mērķis ir veicināt reģionālo attīstību. Ieguldījums tiks veikts Austrumvācijā, Freibergas pilsētā, Saksijas brīvvalstī, kas saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu ir atbalstāms reģions.

- (9) Vācija plāno piešķirt *Deutsche Solar AG* (turpmāk – DS) reģionālā ieguldījuma atbalstu saules plātņu ražotnes izveidei. Paziņotā ieguldījuma kopējie attaisnotie izdevumi sasniedz 350 miljonus euro (nominālvērtībā).

⁽¹⁾ OV C 217, 26.8.2008., 19. lpp.

⁽²⁾ OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

⁽³⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi. 2009. gada 28. aprīlī tika pieņemts lēmuma labojums (publicēts OV C 203, 28.8.2009., 11. lpp.).

2.2. Atbalsta saņēmēji

- (10) Finansiālā atbalsta saņēmējs ir uzņēmums DS – kristāliskā silīcija saules plātņu ražotājs. DS ir SolarWorld AG (turpmāk – SW) pilnībā piederošs meitasuzņēmums. SW grupa darbojas saules enerģijas ražošanas jomā visā pasaulē, tās ražotnes ir izvietotas Vācijā, ASV un Dienvidkorejā, un tās darbība aptver visus saules enerģijas ieguves posmus, sākot ar silīcija izejmateriāliem līdz pat gatavām saules enerģijas spēkstacijām. SW grupa ražo saules plātnes, saules baterijas un saules moduļus, taču tā neražo integrētas saules enerģijas spēkstacijas ⁽⁴⁾. 2009. gadā SW grupa nodarbināja 2 000 darbinieku un tās konsolidētie ienākumi pārsniedza 1 miljardu euro.
- (11) Papildus plānotajai ražotnei Freibergas austrumos, kas ir paziņotā ieguldījumu projekta objekts, DS jau pieder divas citas ražotnes Freibergā (viena atrodas Freibergas dienvidu rūpniecības rajonā, bet otra Freibergas-Saksijas rūpniecības rajonā). Visas trīs ražotnes atrodas aptuveni 5–6 km cita no citas. DS apgrozījums 2007. gadā sasniedza 318 miljonus euro. DS 2008. gadā nodarbināja 770 darbiniekus. Citi SW grupai pilnībā piederoši meitasuzņēmumi Freibergā ir Deutsche Cell GmbH (saules bateriju ražošana), Solar Factory GmbH (saules moduļu ražošana), Sunicon AG (silīcija otrreizējā pārstrāde), SolarWorld Innovations GmbH (pētniecība un izstrāde) un SolarWorld Solicium GmbH (silīcija ražošana). SW turklāt pieder 49 % no Freibergā esošā uzņēmuma JSSi GmbH (silīcija ražošana), kas ir SW kopuzņēmums ar Evonik Degussa GmbH.

2.3. Projekts

2.3.1. Paziņotais projekts (Freibergas austrumos)

- (12) Vācija ir paziņojusi par atbalstu DS liela ieguldījuma projektam, kas paredz jaunas multikristālisko saules plātņu ražotnes izveidi Freibergas austrumos. Jaunās ražotnes nominālā gada jauda ir paredzēta 500 Megawatt-peak (MWp) apmērā ⁽⁵⁾.
- (13) Projekts tika uzsākts 2007. gada 18. decembrī. Ieguldījuma projektu paredzēts pabeigt 2010. gadā, sasniedzot pilnu ražošanas apjomu 2010. gada beigās.
- ⁽⁴⁾ SW grupa nav iesaistīta ne saules enerģijas spēkstaciju ražošanā, ne pārdošanā. Taču tai pieder 29 % no uzņēmuma Solarparc AG, kura pamatnodarbošanās ir saules enerģijas spēkstaciju ražošana un uzstādīšana. Tā kā šī ir mazākuma līdzdalība, SolarParc AG šā atbalsta pasākuma tirgus novērtējumā nav ņemts vērā.
- ⁽⁵⁾ Viens Megawatt-peak (MWp) atbilst 1 000 000 Watt-peak (Wp). Watt-Peak ir saules bateriju un saules moduļu jaudas (nominālās jaudas) mērvienība. Šī mērvienība ir saules moduļu tehniskās jaudas parastais salīdzinošais kritērijs, ko izmanto fotogalvanisko elementu jomā un kas raksturo moduļu nominālo jaudu standarta pārbaudes apstākļos.

- (14) Saskaņā ar DS sniegto informāciju projekts šajā augsta bezdarba līmeņa reģionā radīs vismaz 130 tiešu darba vietu un tikpat daudz netiešu darba vietu.

2.3.2. Iepriekšējie projekti (Freibergas dienvidos)

- (15) Paziņošanas brīdī Vācija informēja Komisiju par plānotu atbalstu citam DS ieguldījumam (projekts P3 Freibergas dienvidos), kam bija jāsākas gandrīz vienlaikus ar paziņoto projektu (2007. gada 1. septembrī) un kas attiecās uz jau esošas saules plātņu ražotnes palielināšanu no 350 līdz 500 MWp. Projekta kopējie attaisnotie izdevumi sasniedza 49 miljonus euro (nominālvērtībā). Vācija plānoja šim ieguldījumam piešķirt reģionālo atbalstu 14 miljonu euro (nominālvērtība) apmērā. Taču atbalsts šim projektam tika atsaukts, un Vācija pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas informēja Komisiju, ka šim projektam atbalsts nav izmaksāts un to nepiešķirs arī turpmāk.
- (16) Pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas Vācija informēja Komisiju par atbalstu, kas vēl pirms minētā P3 projekta tika piešķirts citam DS ieguldījumu projektam, ko uzsāka pirms trim gadiem (2006. gada 1. jūnijā), par atskaites punktu pieņemot paziņotā ieguldījumu projekta sākumu. Šis projekts P2 saistīts ar iepriekšēju esošās saules plātņu ražotnes palielināšanu (no 270 līdz 350 MWp). Atbalsta nominālvērtība bija EUR 16 905 000, attaisnoto izdevumu nominālvērtībai sasniedzot EUR 49 995 991. Šo atbalstu piešķīra 2006. gadā, pamatojoties uz spēkā esošajiem atbalsta noteikumiem ⁽⁶⁾.

2.4. Juridiskais pamats

- (17) Atbalsts par labu paziņotajam projektam Freibergas austrumos ir jāpiešķir spēkā esošo atbalsta shēmu ietvaros, proti, tiešās dotācijas un ieguldījumu piemaksas veidā.
- (18) Tiešā dotācija pamatosies uz “36. kopienas uzdevuma pamatplānu – Reģionālās tautsaimniecības struktūras uzlabošana” ⁽⁷⁾ (36. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe – Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur) (turpmāk – GA).

⁽⁶⁾ Komisija 2003. gada 1. oktobra lēmums lietā par atbalstu N 642/02 – Termiņa pagarināšana atbalsta shēmai “Kopienas uzdevums – Reģionālās tautsaimniecības struktūras uzlabošana” (“Gemeinschaftsaufgabe (GA), Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur”) (OV C 284, 27.11.2003., 5. lpp.) un Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmums lietā par atbalstu N 142a/04 – Ieguldījumu piemaksas likums 2005. gadam (Investitionszulagengesetz 2005) – Standarta noteikumi (OV C 235, 23.9.2005., 4. lpp.), kā arī apstiprinātā atbalsta shēma XR 6/2007 – Ieguldījumu piemaksas likums 2007. gadam (Investitionszulagengesetz 2007) OV C 41, 24.2.2007., 9. lpp.).

⁽⁷⁾ Saskaņā ar 8. pantu Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulā (EK) Nr. 1628/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam (Grupu atbrīvojuma regula reģionālajam atbalstam, OV L 302, 1.11.2006., 29. lpp.) Vācija ir iesniegusi Komisijai īsu piešķiramā atbalsta aprakstu, kas reģistrēts ar numuru XR 31/2007 (OV C 102, 5.5.2007., 11. lpp.).

- (19) Ieguldījuma piemaksu piešķirs, pamatojoties uz "Ieguldījumu piemaksu likumu 2007. gadam" (*Investitionszulagengesetz 2007*) ⁽⁸⁾ un attiecīgā gadījumā uz nākamo atbalsta shēmu "Ieguldījumu piemaksu likums 2010. gadam" ⁽⁹⁾ (turpmāk – *InvZulG*).

2.5. Ieguldījuma izmaksas

- (20) Paziņotā projekta Freibergas austrumos ieguldījuma kopējo attaisnoto izmaksu nominālvērtība ir EUR 350 000 000. Attaisnotie izdevumi sadalās pa gadiem šādi:

(EUR)

	2008	2009	2010	Kopā
Attaisnotie izdevumi (EUR)	136 000 000	164 000 000	50 000 000	350 000 000

2.6. Projekta finansējums

- (21) DS paziņoto projektu Freibergas austrumos papildus pieprasītā atbalsta līdzekļiem finansēs ar paša līdzekļiem un (bankas) aizdevumu. Attiecīgās summas (nominālvērtības) atkarībā no avota sadalās šādi:

(EUR)

Avots	Summa (EUR)
Pašfinansējums	[...] ^(*)
GA un Ieguldījumu piemaksa	45 395 000
Bankas aizdevums (bez valsts garantēta nodrošinājuma)	[...]
Kopā	350 000 000

^(*) Komerccnoslēpums.

2.7. Piemērojamie reģionālā atbalsta intensitātes noteikumi

- (22) Freiberga (Saksijas brīvvalsts) saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu atrodas atbalstāmā reģionā; saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņēm un Vācijas reģionālā atbalsta karti ⁽¹⁰⁾, kas bija spēkā paziņošanas brīdī, lielo uzņēmumu atbalstam šajā reģionā pieļaujamā maksimālā atbalsta intensitāte ir 30 % no atbalsta bruto dotācijas ekvivalenta (BDE).

2.8. Atbalsta summa un intensitāte

- (23) Atbalsta saņēmējs pieteikumu paziņotā projekta atbalstam iesniedza 2007. gada 17. augustā. Vācija 2007. gada 22. augusta vēstulē informēja atbalsta saņēmēju, ka projekts var pretendēt uz atbalstu. Vācija ir apstiprinājusi, ka tā nepiešķirs atbalstu, pirms būs saņemta Komisijas atļauja, un nepārsniegs apstiprināto atbalsta maksimālo summu.
- (24) Sākotnēji Vācija paziņoja par reģionālo atbalstu DS ieguldījuma projektam Freibergas austrumos 48 miljonu euro apmērā (nominālvērtība). Komisija tomēr uzsāka atbalsta formālo izmeklēšanas procedūru, jo tai bija šaubas, ka paziņotais projekts, ņemot vērā iepriekš atbalstītos projektus Freibergas dienvidos, ir uzskatāms par vienu vienotu ieguldījumu (reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punkts), un tai šķita, ka paziņotais atbalsts tādējādi varētu pārsniegt pieļaujamo atbalsta intensitāti (piemērojot atbalsta koriģēto maksimālo robežu saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 67. punktu).

⁽⁸⁾ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1628/2006 8. pantu Vācija ir iesniegusi piešķiramā atbalsta īsu aprakstu, kas reģistrēts ar numuru XP 6/2007 (OV C 41, 24.2.2007., 9. lpp.).

⁽⁹⁾ Saskaņā ar 9. pantu Komisijas 2008. gada 6. augusta Regulā (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula), OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.), Vācija ir iesniegusi Komisijai īsu piešķiramā atbalsta aprakstu, kas reģistrēts ar numuru XR 167/2008 (OV C 280, 20.11.2009., 5. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Komisijas 2006. gada 8. novembra lēmums lietā par valsts atbalstu N 459/06 – Vācijas reģionālā atbalsta karte 2007.–2013. gadam (OV C 295, 5.12.2006., 6. lpp.).

- (25) Pēc formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas Vācija paziņoja Komisijai, ka tā ir atsaukusi atbalstu projektam P3 Freibergas dienvidos. Vācija turklāt samazināja paziņotā atbalsta summu DS projektam Freibergas austrumos līdz EUR 40 364 760 (pašreizējā summa ⁽¹¹⁾), kas atbilst atbalsta intensitātei 12,97 % apmērā no BDE, lai tādējādi samazinātu kopējo apjomu atbalstam, kas piešķirts paziņotā projekta kopējām attaisnotajām izmaksām (pašreizējā summa EUR 402 865 942) un iepriekšējiem trīs gadu laikā īstenotajiem projektiem P2 un P3, un nepārsniegtu pieļaujamo atbalsta intensitāti viena vienota ieguldījuma gadījumā (pašreizējā summa EUR 55 749 652, kas atbilst 14,06 % no BDE).

2.9. Vispārīgās saistības

- (26) Vācija ir apņēmusies:
- divus mēnešus pēc atbalsta piešķiršanas nosūtīt Komisijai atbalsta piešķiršanas iestādes un saņēmēja parakstītā līguma par atbalstu kopiju,
 - ik pēc pieciem gadiem, skaitot no brīža, kad Komisija apstiprina atbalstu, iesniegt Komisijai starpposma ziņojumus (sniedzot datus par izmaksātajām atbalsta summām, lēmuma par piešķiršanu īstenošanu un citiem ieguldījumu projektiem tajā pašā atrašanas vietā vietā/tajā pašā ražotnē),
 - sešu mēnešu laikā no pēdējā atbalsta maksājuma veikšanas iesniegt Komisijai sīku noslēguma ziņojumu, kas pamatojas uz paziņoto finansējuma plānu.

3. FORMĀLĀS IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAS IEMESLI

- (27) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu šajā lietā Komisija izteica šaubas, vai atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu, un reģionālā atbalsta pamatnostādņiem.
- (28) Lai nepieļautu, ka lieli ieguldījumu projekti mākslīgi tiek sadalīti apakšprojektos nolūkā izvairīties no reģionālā atbalsta pamatnostādņu noteikumu piemērošanas, saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punktu lielu ieguldījumu projektu uzskata par vienu vienotu ieguldījumu projektu, ja viena vai vairāku uzņēmumu veiktie sākotnējie ieguldījumi trīs gadu laikā ir tādi ieguldījumi pamatkapitālā, kas veido ekonomiski nedalāmu kopumu.
- (29) Reģionālā atbalsta pamatnostādņu 55. zemsvītras piezīmē norādīts, ka, novērtējot, vai sākotnējais ieguldījums ir ekonomiski nedalāms, Komisija ņem vērā ne tikai tehnis-

kās, funkcionālās un stratēģiskās saiknes, bet arī tiešo ģeogrāfisko atrašanās tuvumu.

- (30) Ja paziņotais projekts kopā ar P3 projektu Freibergas dienvidos veidotu vienu vienotu ieguldījumu, reģionālā atbalsta pamatnostādņu 67. punktā paredzētā atbalsta koriģētā maksimālā robeža būtu piemērojama abu projektu kopējiem attaisnotiem izdevumiem. Šādā gadījumā paziņotā atbalsta un P3 projektam piešķirtā atbalsta kopējā summa pārsniegtu pieļaujamo atbalsta intensitāti, un summa, kas pārsniedz šo robežu, nebūtu saderīga ar LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktu.
- (31) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija norādīja, ka nelielo 5 km attālumu starp paziņoto projektu (Freibergas austrumi) un agrāko projektu P3 (Freibergas dienvidi) varētu uzskatīt par tiešu ģeogrāfiskās atrašanās tuvumu. Turklāt Komisija konstatēja, ka starp abiem ieguldījumiem pastāv zināma funkcionāla un tehniska saikne, kā arī ciešas stratēģiskas saiknes. Uz šā pamata Komisija apšaubīja Vācijas pausto viedokli, ka paziņotais projekts (ņemot vērā reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punktu un 55. zemsvītras piezīmi) neveido vienu vienotu ieguldījumu ar P3 projektu Freibergas dienvidos, un aicināja ieinteresētas trešās puses iesniegt apsvērumus par abu DS ieguldījumu projektu Freibergā nedalāmību.
- (32) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija pievērsās arī jautājumam par atbilstību reģionālā atbalsta pamatnostādņu vispārīgajiem noteikumiem un īpašajiem noteikumiem lieliem ieguldījumu projektiem saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punkta a) un b) apakšpunktu; Komisija secināja, ka paziņotais pasākums atbilst minētajiem noteikumiem.

4. TREŠO PUŠU APSVĒRUMI

- (33) Komisija no ieinteresētajām pusēm apsvērumus nesaņēma.

5. VĀCIJAS APSVĒRUMI

5.1. Vācijas sākotnējie apsvērumi

- (34) Vācija savos sākotnējos apsvērumos, kas Komisijai nosūtīti 2008. gada 31. oktobrī un 2008. gada 2. decembrī, puda viedokli, ka reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punktā un 55. zemsvītras piezīmē minētie kritēriji (tiešs ģeogrāfiskās atrašanās tuvums, tehniskās, funkcionālās un stratēģiskās saiknes) nav piemēroti, lai noteiktu, vai divi ieguldījumu projekti ir uzskatāmi par "ekonomiski nedalāmiem", jo šie faktori neļauj noskaidrot apstākļus, kuros projektu arī bez otra projekta var uzskatīt par ekonomiski jēgpilnu. Vācija turklāt norādīja, ka, interpretējot juridisko terminu "ekonomiskā nedalāmība", vienīgais izšķirošais kritērijs ir jautājums, vai projekts ir ekonomiski īstenojams bez otra projekta.

⁽¹¹⁾ Pārreķins par gadu, kad tika piešķirts pirmais atbalsts projektam P2 (2006. gada 12. septembris), izmantojot šajā dienā spēkā esošo diskonta likmi (4,36 %).

- (35) Vācija puda viedokli, ka Komisijas arguments par funkcionālo un tehnisko saikni starp abiem projektiem Freibergas austrumos un Freibergas dienvidos nav pietiekams, lai konstatētu šo projektu ekonomisko nedalāmību. Vācija secināja, ka formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanas iemeslu pamatā ir Komisijai LESD 107. panta 3. punktā piešķirtās rīcības brīvības nepareiza izmantošana, kas tādējādi ir novedusi pie nesamērīga un pret atbalsta saņēmēju vērsta lēmuma pieņemšanas.
- (36) Turklāt Vācija norādīja, ka ir neatbilstoši piemērot "ģeogrāfiskā tuvuma" kritēriju, lai novērstu subsīdiju skaita pieaugumu, jo reģionālā atbalsta pamatnostādņu 55. zemsvītras piezīmes kritērijs, ka ražotnēm jāatrodas "tiešā" ģeogrāfiskā tuvumā, nav iekļauts visās valodās (piemēram, franču valodā ir minēts nevis "tiešs", bet gan tikai "ģeogrāfisks tuvums"). Vācija uzskatīja, ka 55. zemsvītras piezīmē minētie kritēriji tādējādi neveido vienotu tiesisko ietvaru subsīdiju spirāles regulēšanai.
- (37) Ņemot vērā minētos argumentus, Vācija secināja, ka DS projekti Freibergas dienvidos un austrumos nav ekonomiski nedalāmi un tāpēc nav uzskatāmi par vienu vienotu ieguldījumu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punkta un 55. zemsvītras piezīmes nozīmē. Saskaņā ar Vācijas uzskatiem paziņoto atbalstu Freibergas austrumos nav jāsamazina, piemērojot atbalsta korigēto maksimālo robežu abu DS projektu Freibergas dienvidos un austrumos attaisnotiem kopējiem izdevumiem.
- (38) Kopā ar sākotnējiem atzinumiem Vācija iesniedza arī atjauninātu informāciju par DS ieguldījumu projektu Freibergas dienvidos un austrumos īstenošanas gaitu kopš paziņotā projekta uzsākšanas. Pirms P3 projekta (saules plātņu ražotnes jaudas palielināšana no 350 uz 500 MWp) Freibergas dienvidos šajā pašā ražotnē bija veikts vēl cits projekts – P2 (iepriekšēja saules plātņu ražotnes jaudas palielināšana no 270 uz 350 MWp). Arī šim P2 projektam bija piešķirts atbalsts (saskaņā ar spēkā esošajām atbalsta shēmām). Turklāt Vācija paziņoja, ka plānoto atbalstu P3 projektam paredzēs piešķirt tikai ieguldījumu piemaksas veidā (pamatojoties uz *InvZulG*).

5.2. Turpmāk Komisijai iesniegta atjaunināta informācija – sākotnējā paziņojuma grozījumi

- (39) Pēc sākotnējiem atzinumiem Vācija vairākkārt iesniedza atjauninātu informāciju par ieguldījumu projektiem, ko atbalsta saņēmēja uzņēmumu grupa uzsāka vai ko bija paredzēts uzsākt Freibergas dienvidos triju gadu laikā kopš paziņotā projekta sākuma.
- (40) Galīgā situācija ir atspoguļota šajā tabulā.

	Freibergas dienvidi (P2–P3)	Freibergas austrumi	Freiberga-Saksija
Statuss	Agrākie projekti P2 un P3, paziņošanas pienākums neattiecas	Paziņotais projekts	Nākotnes projekti
Produkts	saules plātnes	saules plātnes	saules moduļi
Ražošanas jauda (MWp)	no 270 līdz 350 (P2) no 350 līdz 500 (P3)	500	300
Projekts uzsākts	1.6.2006. (P2) 1.9.2007. (P3)	18.12.2007.	2010. gada vasara/ rudens
Attaisnotie izdevumi (nominālvērtība, EUR)	49 995 991 (P2) 49 000 000 (P3)	350 000 000	72 500 000
Atbalsta summa (nominālvērtība, EUR)	16 905 000 (P2) 0 (*) (P3)	45 395 000 (**)	?

(*) Vācija ir atsaukusi sākotnēji plānoto atbalstu P3 projektam 14 miljonu euro apmērā.

(**) Vācija ir samazinājusi atbalstu paziņotajam projektam Freibergas austrumos.

- (41) Sākotnējā paziņojuma svarīgākās izmaiņas ir P3 projektam Freibergas dienvidos piešķirtā atbalsta pilnīga atsaukšana un paziņotajam projektam Freibergas austrumos piešķirtā atbalsta samazināšana. Vācija turklāt ir apliecinājusi, ka P3 projektam nav un arī turpmāk netiks izmaksātas nekādas atbalsta summas.
- (42) Kaut arī Vācija nav piekritusi, ka paziņotais projekts Freibergas austrumos kopā ar projektu Freibergas dienvidos veido vienu vienotu ieguldījumu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punkta un 55. zemsvītras piezīmes nozīmē, tā formālās izmeklēšanas procedūras gaitā ir paziņojusi Komisijai, ka samazinās kopējo atbalsta summu visu trīs projektu (P2, P3 un paziņotā projekta) kopējiem attaisnotiem izdevumiem (pašreizējā summa EUR 402 865 942) līdz pieļaujamajai atbalsta intensitātei (pašreizējā summa EUR 55 749 652 – 14,06 % no BDE) viena vienota ieguldījuma gadījumā.
- (43) Turklāt Vācija pievienoja informāciju par nākotnē paredzētu SW grupas lielu ieguldījumu projektu (SF III) Freibergā-Saksijā (jaunas saules moduļu ražotnes izveide), ko paredzēts sākt trīs gadu laikā no paziņotā projekta uzsākšanas, un informēja par savu nolūku šim projektam piešķirt atbalstu. Vācija ir piekritusi par atbalstu SF III projektam paziņot atsevišķi un nepiešķirt atbalstu bez Komisijas apstiprinājuma.

6. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

6.1. Atbalsta esība LESD 107. panta 1. punkta nozīmē

- (44) Komisija lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu secināja, ka finansiālais atbalsts, ko Vācija, pamatojoties uz spēkā esošajām atbalsta shēmām "GA" un "InvZuLG", vēlas piešķirt DS, ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē. Vācija šo secinājumu nav apstrīdējusi.

6.2. Paziņošanas pienākums, atbalsta likumība un piemērojamie tiesību akti

- (45) Vācija 2008. gada 28. martā ir paziņojusi par plānoto atbalsta pasākumu pirms tā īstenošanas un tādējādi ir izpildījusi savus pienākumus, kas izriet no LESD 108. panta 3. punkta, kā arī atsevišķas paziņošanas pienākumu, kas izriet no 7. panta e) apakšpunkta Komisijas 2006. gada 24. oktobra Regulā (EK) Nr. 1628/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valstu reģionālajam ieguldījumu atbalstam (reģionālā atbalsta grupu atbrīvojuma regula).
- (46) Pēc tam, kad ir konstatēts, ka paziņotais pasākums ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ir jāpārbauda, vai šis pasākums ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Ņemot vērā, ka pasākums ir reģionālo ieguldījumu

atbalsts, Komisija pārbaudi veica, pamatojoties uz reģionālā atbalsta pamatnostādņēm (jo īpaši attiecībā uz 4.3. nodaļu par lieliem ieguldījumu projektiem).

6.3. Atbalsta saderība ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu vispārīgajiem noteikumiem

- (47) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija norādīja, ka paziņotais atbalsts ir jāpiešķir, pamatojoties uz atbalsta shēmām, uz kurām attiecināts grupu atbrīvojums, ievērojot šo shēmu noteikumus un reģionālā atbalsta pamatnostādņu vispārīgos noteikumus.
- (48) Saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņēm projekts ir ieguldījums, jo tas paredz jaunas ražotnes izveidi. Attaisnotie ieguldījuma izdevumi ir noteikti saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņēm, un kumulatīvie noteikumi ir ievēroti.
- (49) Uz šā pamata saņēmējs iesniedza pieteikumu valsts atbalstam un Vācija – pirms DS sāka darbu – rakstiski apstiprināja, ka projekts var pretendēt uz valsts atbalstu, un piekrita atkarībā no Komisijas apstiprinājuma piešķirt atbalstu.
- (50) Uzņēmumam ir pienākums saglabāt ieguldījumu reģionā vismaz piecus gadus pēc projekta pabeigšanas.
- (51) DS pašu ieguldījums, kurā nav ietverts valsts atbalsts, ir vismaz 25 % no attaisnotajiem izdevumiem.

6.4. Saderība ar lielu ieguldījumu projektu atbalsta noteikumiem

6.4.1. Viens vienots ieguldījums un pieļautā atbalsta maksimālā intensitāte

- (52) Lai novērstu varbūtību, ka lielu ieguldījumu projektu mākslīgi sadala apakšprojektos nolūkā izvairīties no reģionālā atbalsta pamatnostādņu noteikumu piemērošanas, saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 60. punktu lielu ieguldījumu projektu uzskata par vienu vienotu ieguldījumu projektu, ja viena vai vairāku uzņēmumu veiktie sākotnējie ieguldījumi trīs gadu laikā ir tādi ieguldījumi pamatkapitālā, kas veido ekonomiski nedalāmu kopumu.
- (53) Dalībvalstis varētu tiekties viena vienota ieguldījuma vietā paziņot par vairākiem atsevišķiem projektiem, lai tādējādi, piemērojot koriģētās atbalsta maksimālās robežas, iegūtu augstāku pieļauto atbalsta maksimālo intensitāti (reģionālā atbalsta pamatnostādņu 67. punkts) ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Ja projektu par vairāk nekā 100 miljoniem euro sadalītu divos projektos, dalībvalsts pilnu reģionālā atbalsta maksimālo intensitāti varētu piemērot katra projekta (tātad divas reizes) izdevumu pirmajiem 50 miljoniem euro (koriģētās reģionālā atbalsta maksimālās robežas piemērošana nav nepieciešama) un pusi no maksimālās intensitātes – nākamajiem 50 miljoniem euro. Attiecībā uz visiem attaisnotajiem izdevumiem, kas pārsniedz 100 miljonu euro augšējo robežu, reģionālā atbalsta maksimālā intensitāte samazinās par vienu trešdaļu (34 %).

- (54) Komisija šajā lietā uzsāka formālo izmeklēšanas procedūru, jo tā šaubījās, vai paziņotais atbalsts nepārsniegtu pieļauto atbalsta maksimālo intensitāti gadījumā, ja projekts kopā ar iepriekš atbalstīto P3 projektu Freibergas dienvidos veidotu vienu vienotu ieguldījumu. P3 projekts ir P2 projekta pēctecis (abi projekti ir saistīti ar pastāvīgas saules plātņu ražotnes pakāpenisku ražošanas jaudas palielināšanu no 270 MW līdz 350 MW un tad no 350 MW līdz 500 MW), kas ir klasisks viena vienota ieguldījuma piemērs. Ieguldījumi tiek veikti trīs gadu laikposmā tiešā ģeogrāfiskā tuvumā (vienā un tajā pašā SW grupas ražotnē Freibergas dienvidos), un to starpā pastāv skaidras tehniskas (tie paši produkti un tās pašas produktu tehnoloģijas), funkcionālas (tie paši izejmateriāli, kopīgi piegādātāji/pircēji, kopīgi pakalpojumi) un stratēģiskas (integrēta jaudas palielināšanas stratēģija, kas vērsta uz vienu un to pašu tirgu) saiknes.
- (55) Vācija pilnībā atsauc P3 projekta atbalstu un grozīja paziņojumu, samazinot paziņotā projekta atbalsta intensitāti, lai kopējais atbalsta apjoms, kas piešķirts paziņotā projekta Freibergas austrumos un iepriekšējo divu projektu (P2 un P3) Freibergas dienvidos kopējām attaisnotajām izmaksām, nepārsniegtu pieļauto atbalsta maksimālo intensitāti viena vienota ieguldījuma gadījumā (tādējādi aptverot visus trīs gadu laikposmā sāktos projektus). Tādējādi Komisijai nav jāizskata šis jautājums un lēmums par to, vai paziņotais projekts kopā ar agrākiem projektiem veido vienu vienotu ieguldījumu, vairs nav jāpieņem.
- (56) Vācija paziņoja, ka piekrit pieļaut atbalsta maksimālas intensitātes aprēķinos iekļaut arī P3 un P2 projektus tā, lai aprēķins būtu veikts kā viena vienota ieguldījuma gadījumā, kas sastāv no paziņotā projekta un abiem iepriekšējiem projektiem.
- (57) Tādējādi saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 41. punktu attaisnoto izdevumu vērtību pārrēķināja, ņemot vērā P2 projekta pirmā atbalsta piešķiršanas gadu (2006. gada 12. septembris) un izmantojot piešķiršanas dienā spēkā esošo diskonta likmi (4,36 %). Kopējie izdevumi ir EUR 402 865 942 (pašreizējā vērtība). Pieļautā atbalsta maksimālā intensitāte (pašreizējā vērtība) šajā gadījumā būtu EUR 55 749 652 ⁽¹³⁾, kas atbilst atbalsta intensitātei 14,06 % no BDE vienam vienotam ieguldījumam.
- (58) Tā kā EUR 15 384 891 (pašreizējā vērtība) jau ir piešķirti (P2 projektam), pieļautā atbalsta maksimālā intensitāte paziņotajam projektam būtu EUR 40 364 760 (pašreizējā vērtība), kas atbilst atbalsta intensitātei 12,97 % no BDE. Tā kā Vācija ir piekritusi ievērot šo atbalsta maksimālo intensitāti, var secināt, ka noteikumi par koriģēto reģionālā atbalsta maksimālo robežu saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 67. punktu būs ievēroti arī tādā gadījumā, ja paziņotais projekts kopā ar iepriekšējiem, trīs gadu laikā atbalstītajiem projektiem veido vienu vienotu ieguldījumu.
- (59) Ņemot vērā, ka Vācija ir piekritusi par nākotnē plānoto atbalstu projektam SF III Freibergā-Saksijā paziņot atsevišķi un nepiešķirt šo atbalstu bez Komisijas apstiprinājuma, Komisijai šajā lēmumā nav jāizskata jautājums par to, vai paziņotais projekts kopā ar nākotnē plānoto SF III projektu veido vienu vienotu ieguldījumu.
- 6.4.2. *Saderība ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktu*
- (60) Komisijas lēmums par reģionālā atbalsta pieļaujamību lieliem ieguldījumu projektiem saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktu ir atkarīgs no atbalsta saņēmēja tirgus daļas pirms un pēc ieguldījuma, kā arī no ieguldījuma radītās ražošanas jaudas apjoma. Lai varētu veikt attiecīgās pārbaudes saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punkta a) un b) apakšpunktu, Komisijai ir jānosaka konkrētais produktu un ģeogrāfiskais tirgus.
- (61) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija konstatēja, ka produkts, uz ko attiecas paziņotais ieguldījumu projekts, ir kristāliskā silīcija saules plātnes.
- (62) Tā kā Komisija nevarēja izslēgt varbūtību, ka Freibergas austrumos ražotās saules plātnes atbalsta saņēmēja uzņēmumu grupa vismaz daļēji varētu izmantot iekšēji tālākai pārstrādei saules baterijās vai saules moduļos, savā lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 69. punktu (kas paredz, ka attiecīgais produkts var ietvert arī turpmākā ražošanas procesa produktus, ja projekts attiecas uz starpproduktu un liela daļa no saražotā apjoma netiek pārdota tirgū) pauda viedokli, ka produkts, uz ko attiecas paziņotais ieguldījumu projekts, ir ne tikai saules plātnes, bet arī saules baterijas un saules moduļi. Lai veiktu novērtējumu saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punkta a) apakšpunktu, Komisija par konkrēto produktu tirgu noteica saules plātņu, saules bateriju un saules moduļu tirgus, un par konkrēto ģeogrāfisko tirgu Komisija noteica pasaules tirgu.

⁽¹³⁾ Piemērojot pieļauto atbalsta maksimālo robežu 35 % apmērā no BDE attaisnotajiem izdevumiem attiecībā uz P2 projektu (pamatojoties uz Vācijas reģionālā atbalsta karti, kas bija spēkā šā projekta atbalsta piešķiršanas brīdī – Komisijas 2003. gada 2. aprīļa Lēmums lietā par valsts atbalstu N 641/02 – Vācijas reģionālā atbalsta karte 2004.–2006. gadam (OV C 186, 6.8.2003., 18. lpp.) un 30 % apmērā no BDE attaisnotajiem izdevumiem P3 projektam un paziņotajam projektam, jo standarta maksimālā intensitāte jaunajā Vācijas reģionālā atbalsta kartē, kas ir spēkā kopš 2007. gada, ir samazināta.

(63) Lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu Komisija aprēķināja atbalsta saņēmējas uzņēmumu grupas tirgus daļas visos konkrētajos tirgos pirms un pēc ieguldījuma (no 2006. gada līdz 2011. gadam), turklāt Komisija ņēma vērā visneizdevīgāko notikumu attīstības gaitu, proti, ka tirgus pēc 2010. gada nepalielināsies (jo Komisijai pieejamajā neatkarīgajā pētījumā nebija ietverta prognoze par laikposmu pēc 2010. gada). Saskaņā ar šiem aprēķiniem visas tirgus daļas pirms ieguldījuma nepārsniedza 20 %, bet pēc ieguldījuma tās nepārsniedza 15 %, tādējādi Komisija konstatēja, ka tirgus daļas robeža 25 % apmērā nav pārkāpta, un secināja, ka paziņotais atbalsts sader ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punkta a) apakšpunktu.

(64) Tā kā šķietamā patēriņa gada pieauguma vidējais rādītājs fotoelementu produktu tirgū EEZ laikposmā no 2001. gada līdz 2006. gadam (35 %) bija ievērojami augstāks par Eiropas Ekonomikas zona IKP gada pieauguma vidējo rādītāju tajā pašā gadā (1,97 %), Komisija lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu secināja, ka šķietamā patēriņa gada pieauguma vidējais rādītājs bez šaubām pārsniegtu 1,97 % apmēru, kaut arī nav pieejami dati par šiem starpproduktiem EEZ. Tādējādi Komisija secināja, ka paziņotais atbalsts ir saderīgs ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punkta b) apakšpunktu.

(65) Formālās izmeklēšanas procedūras laikā netika gūti nekādi pierādījumi, kas liktu šaubīties par 60.–64. punktā minēto secinājumu pareizību attiecībā uz atbalsta saderību ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktu. Turklāt lēmumā par procedūras uzsākšanu veiktā analīze parādīja, ka paredzamās SW grupas attiecīgo tirgu daļas 2011. gadā būs zemākas par 15 %, un tādējādi nepastāv risks, ka pārrēķinot tirgus daļas, pamatojoties uz jaunākiem pētījumiem, tās varētu pārsniegt 25 %.

(66) Tāpēc Komisija apstiprina savu secinājumu, kas izdarīts jau lēmumā par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, proti, ka paziņotais atbalsts ir saderīgs ar reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktu.

6.5. Secinājumi

(67) Pamatojoties uz šo atbalsta tiesisko novērtējumu, Komisija secina, ka paziņotais atbalsta pasākums ir saderīgs ar paziņošanas brīdī spēkā esošajām reģionālā atbalsta pamatnostādņēm un Vācijas reģionālā atbalsta karti,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsts, ko Vācijas Federatīvā Republika plāno piešķirt *Deutsche Solar AG* EUR 40 364 760 (pašreizējā vērtība) apmērā un kas atbilst atbalsta intensitātei 12,97 % no BDE, ir saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

2. Atbalsta pasākums EUR 40 364 760 (pašreizējā vērtība) apmērā, kas atbilst atbalsta intensitātei 12,97 % no BDE, ar šo ir apstiprināts.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2010. gada 6. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

IV

(Tiesību akti, kas pieņemti pirms 2009. gada 1. decembra saskaņā ar EK līgumu, ES līgumu un Euratom līgumu)

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 28. oktobris)

par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs
C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 8107)

(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2011/5/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir aicinātas iesniegt savus apsvērumus ⁽¹⁾ atbilstoši iepriekš minētajiem pantiem, un ievērojot šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Iesniedzot Komisijā rakstiskus jautājumus (Nr. E-4431/05, E-4772/05 un E-5800/06), daži Eiropas Parlamenta deputāti norādīja, ka Spānija ir izveidojusi īpašu shēmu, kas, iespējams, nodrošina netaisnīgu nodokļu atvieglojumu Spānijas uzņēmumiem, kas iegādājās nozīmīgas kapitāla daļas ārvalstu uzņēmumos, saskaņā ar 12. panta 5. punktu Spānijas likumā par uzņēmējdarbību nodokli (*Real Decreto Legislativo nº 4/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* ⁽²⁾), turpmāk "TRLIS").
- (2) Ar rakstisku jautājumu Nr. P-5509/06 Eiropas Parlamenta deputāts Deivids Martins (*David Martín*) (PSE) iesniedza sūdzību Komisijā par naidīgas pārņemšanas priekšlikumu, Spānijas enerģijas ražotājam *Iberdrola* iegādājoties Lielbritānijas enerģijas ražošanas un izplatīšanas uzņēmuma *ScottishPower* akcijas. Pēc minētā deputāta viedokļa, *Iberdrola* izmantoja netaisnīgi saņemtu valsts atbalstu šai iegādei piemērojama nodokļa atvieglojuma veidā. Deputāts lūdza Komisiju izskatīt visus ar šo iegādi saistītos konkurences jautājumus, iesniedzot tos izskatīšanai Komisijā 2007. gada 12. janvārī, saskaņā ar 4.

pantu Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulā (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ⁽³⁾ (turpmāk "Apvienošanās regula"). Ar 2007. gada 26. marta lēmumu (lieta Nr. COMP/M.4517 – *Iberdrola/Scottishpower*, SG-Greffe (2007) D/201696) ⁽⁴⁾ Komisija nolēma neiebilst pazīņoto darbību un uzskatīt to par saderīgu ar kopējo tirgu saskaņā ar Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

- (3) Komisija 2007. gada 15. janvāra vēstulē (D/50164) un 26. marta vēstulē (D-51351) lūdza Spānijas valsts iestādes sniegt informāciju, lai varētu novērtēt TRLIS 12. panta 5. punkta darbības jomu un ietekmi attiecībā uz tā iespējamo atbilstību valsts atbalstam un saderību ar kopējo tirgu.
- (4) Ar 2007. gada 16. februāra vēstuli (A/31454) un 4. jūnija vēstuli (A/34596), Spānijas valsts iestādes atbildēja uz šiem jautājumiem.
- (5) Ar 2007. gada 28. augusta faksa sūtījumu Komisija saņēma kāda privātā uzņēmēja sūdzību par to, ka saskaņā ar TRLIS 12. panta 5. punktu izveidotā shēma ir valsts atbalsts un tā nav saderīga ar kopējo tirgu. Sūdzības iesniedzējs pieprasīja neatklāt viņa identitāti.
- (6) Komisija 2007. gada 10. oktobrī pieņēma lēmumu (turpmāk "uzsākšanas lēmums") uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz TRLIS 12. panta 5. punktā paredzēto nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām, jo tā acīmredzami atbilst visiem noteikumiem, lai to uzskatītu par valsts atbalstu saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu. Komisija informēja Spāniju par lēmumu uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Uzsākšanas lēmums ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁵⁾, aicinot ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.12.2007., 21. lpp.

⁽²⁾ Publicēts *Boletín Oficial del Estado*, 11.3.2004.

⁽³⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Skatīt: http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/decisions/m4517_20070326_20310_en.pdf.

⁽⁵⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

- (7) Komisija saņēma Spānijas apsvērumus par uzsākšanas lēmumu 2007. gada 5. decembra vēstulē.
- (8) No 2008. gada 18. janvāra līdz 16. jūnijam Komisija saņēma trīsdesmit divu ieinteresēto personu apsvērumus par uzsākšanas lēmumu. Personas, kuras nav lūgušas saglabāt savu anonimitāti, ir uzskaitītas šā lēmuma pielikumā.
- (9) Komisija 2008. gada 9. aprīļa (D/51431), 15. maija (D/51925), 22. maija (D/52035) vēstulēs un 2009. gada 27. marta (D/51271) vēstulē nosūtīja iepriekš minētos apsvērumus Spānijas valsts iestādēm, lai dotu tām iespēju atbildēt. Spānijas valsts iestādes 2008. gada 30. jūnija (A/12911) un 2009. gada 22. aprīļa (A/9531) vēstulēs sniedza savus apsvērumus par ieinteresēto personu apsvērumiem.
- (10) 2008. gada 18. februārī, 2009. gada 12. maijā un 8. jūnijā notika Spānijas valsts iestāžu tehniskās sanāksmes ar Komisijas pārstāvjiem, lai cita starpā noskaidrotu dažus minētās shēmas piemērošanas aspektus un ar konkrēto lietu saistīto Spānijas tiesību aktu interpretācijas aspektus.
- (11) 2008. gada 7. aprīlī notika Komisijas pārstāvju tikšanās ar Banco de Santander SA pārstāvjiem, 2008. gada 16. aprīlī notika Komisijas pārstāvju tikšanās ar J&A Garrigues SL – advokātu biroju, kas pārstāv vairākas ieinteresētās trešās personas, 2008. gada 2. jūlijā notika Komisijas pārstāvju tikšanās ar Altadis S.A. pārstāvjiem un 2009. gada 12. februārī notika Komisijas pārstāvju tikšanās ar Telefónica S.A. pārstāvjiem.
- (12) 2008. gada 14. jūlijā Spānijas valsts iestādes iesniedza papildu informāciju par apstrīdēto pasākumu, jo īpaši izvēlumu no 2006. gada nodokļu deklarācijām, kas sniedza vispārēju aprakstu par nodokļu maksātājiem, kas gūst labumu no apstrīdētā atbalsta pasākuma (turpmāk “apstrīdētais pasākums”).
- (13) Ar elektroniskā pasta 2009. gada 16. jūnija sūtījumu Spānijas valsts iestādes iesniedza papildu elementus un piebilda, ka Spānijas uzņēmējdarbības joprojām sastopas ar dažiem šķēršļiem, veicot pārrobežu apvienošanās Kopienā.
- (15) Pasākumu reglamentē TRLIS 12. panta 5. punkts. Konkrētāk, ar 2001. gada 27. decembra Likuma 24/2001 2. panta 5. punktu grozīja Spānijas 1995. gada 27. decembra Likumu Nr. 43/1995 par uzņēmējdarbības nodokli, iekļaujot tajā 12. panta 5. punktu. Ar Karaļa 2004. gada 5. marta Dekrētu Nr. 4/2004 minētie grozījumi likumā par uzņēmējdarbības nodokli tika konsolidēti pārstrādātā versijā.
- (16) Komisija apzinās, ka Spānijas tiesību akti ir pilnveidojušies kopš uzsākšanas lēmuma datuma ⁽⁶⁾. Tomēr Komisija uzskata, ka pēdējie grozījumi nevar ietekmēt vai mainīt Komisijas uzsākšanas lēmumā paustās šaubas. Lielākai skaidrībai šajā lēmumā Komisija atsaucas uz Spānijas tiesību aktiem atbilstoši to numerācijai uzsākšanas lēmumā, kaut arī minētajā laikā tajos, iespējams, ir veikti grozījumi. Jebkuram jaunam juridiskam noteikumam jābūt skaidri norādītam.
- (17) TRLIS 12. panta 5. punkts, kurš ir ietverts 12. pantā ar nosaukumu “Correcciones de valor: pérdida de valor de los elementos patrimoniales”, stājās spēkā 2002. gada 1. janvārī. Būtībā tas nosaka, ka uzņēmējdarbība, kas maksā nodokļus Spānijā, var izslēgt no nodokļu apliekamā apmēra nemateriālo vērtību, kura ir izriet no vismaz 5 % kapitāla daļu iegādes ārvalstu uzņēmējdarbībā, vienādās gada iemaksās, ne vairāk kā 20 gadus pēc šīs iegādes.
- (18) Nemateriālā vērtība atspoguļo komercnosaukuma reputācijas vērtību, labas attiecības ar klientiem, darbinieku kvalifikāciju un citus līdzīgus faktorus, kas ļauj cerēt uz nākotnes peļņas iegūšanu lielākā apmērā, salīdzinot ar acīmredzamo apmēru. Saskaņā ar Spānijas grāmatvedības principiem ⁽⁷⁾ cena, kuru samaksā par uzņēmējdarbības iegādi virs šīs uzņēmējdarbības aktīvu tirgus vērtības, ir nosaukta par nemateriālo vērtību un tai jābūt iegrāmatotai kā atsevišķam nemateriālam aktīvam tiklīdz mērķa uzņēmējdarbība tiek pārņemta pircēja uzņēmējdarbības kontrolē ⁽⁸⁾.
- (19) Saskaņā ar Spānijas nodokļu sistēmas principiem, izņemot apstrīdēto pasākumu, nemateriālo vērtību var norakstīt tikai pēc uzņēmējdarbību apvienošanās, kas ir veikta neatkarīgu uzņēmējdarbību aktīvu iegādes vai nodošanas gadījumā, vai pēc apvienošanās vai atdalīšanās darījuma.

⁽⁶⁾ 2008. gada 23. decembra Likums 4/2008, ar kuru grozīja vairākus noteikumus nodokļu tiesību aktos.

⁽⁷⁾ Skatīt Código de Comercio de 1885 46. un 39. pantu.

⁽⁸⁾ 2007. gada 4. jūlija Likuma 16/2007 par “reforma y adaptación de la legislación mercantil en materia contable para su armonización internacional con base en la normativa de la Unión Europea” piemērošanas rezultātā.

II. ATBALSTA DETALIZĒTS APRAKSTS

- (14) Apstrīdētais pasākums paredz finanšu nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām, kas izriet no nozīmīgas kapitāla daļas iegādes ārvalstu uzņēmumā.

- (20) Spānijas nodokļu sistēmas lietojumā “finanšu nemateriālā vērtība” atbilst nemateriālajai vērtībai, kas būtu iegrāmāta gadījumā, ja kapitāla daļu pircēja uzņēmēj sabiedrība un mērķa uzņēmēj sabiedrība būtu apvienojušās. TRLIS 12. panta 5. punktā paredzētais finanšu nemateriālās vērtības jēdziens tādējādi ievieš kapitāla daļu iegādes jomā nozīmi, kuru parasti izmanto aktīvu nodošanā vai uzņēmēj sabiedrību apvienošanās darījumos. Saskaņā ar TRLIS 12. panta 5. punktu finanšu nemateriālo vērtību nosaka, atņemot no kapitāla daļu iegādes samaksātās cenas mērķa uzņēmēj sabiedrības materiālu un nemateriālu aktīvu tirgus vērtību.
- (21) TRLIS 12. panta 5. punktā paredzēts, ka finanšu nemateriālās vērtības norakstīšana ir atkarīga no turpmāk minēto prasību ievērošanas, kā minēts TRLIS 21. pantā:
- a) tiešās vai netiešās līdzdalības daļai ārvalstu uzņēmēj sabiedrībā jābūt vismaz 5 % vismaz viena nepārtraukta gada laikā ⁽⁹⁾;
 - b) ārvalstu uzņēmēj sabiedrībai jāpiemēro līdzīgs nodoklis, kas ir piemērojams Spānijā. Ir pieņemts, ka šis noteikums ir ievērots, ja mērķa uzņēmēj sabiedrība rezidē valstī, ar kuru Spānija ir parakstījusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu ⁽¹⁰⁾;
 - c) ārvalstu uzņēmēj sabiedrības ienākumi galvenokārt veidojas no uzņēmējdarbības veikšanas ārvalstīs. Šis noteikums ir ievērots, ja vismaz 85 % no mērķa uzņēmēj sabiedrības ienākumiem:
 - i) nav iekļauti ar nodokli apliekamā pamatsummā, piemērojot Spānijas nodokļu sistēmas starptautiskos pārskatāmības noteikumus, un ir apliekami ar nodokli kā Spānijā gūtie ienākumi ⁽¹¹⁾. Tiek uzskatīts, ka ienākumi atbilst šīm prasībām, ja tie ir iegūti, veicot šādas darbības:
 - vairumtirdzniecība, ja preces ir pieejamas iegādei pircējiem valstī vai teritorijā, kurā rezidē mērķa uzņēmēj sabiedrība, vai jebkurā citā valstī vai teritorijā, izņemot Spāniju,
 - pakalpojumu sniegšana klientiem, kuru nodokļu maksātāja adrese nav Spānijā,
 - finanšu pakalpojumu sniegšana klientiem, kuru nodokļu maksātāja adrese nav Spānijā,
 - apdrošināšanas pakalpojumi attiecībā uz riskiem, kas nav saistīti ar Spāniju;
- ii) ienākumi no dividendēm, ja ir ievēroti 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi par līdzdalības ienākumu būtību un Spānijas uzņēmēj sabiedrības tiešās vai netiešās līdzdalības līmenis (TRLIS 21. panta 1. punkta c) apakšpunkta 2. punkts) ⁽¹²⁾.
- (22) Papildus apstrīdētajam pasākumam īsi jāuzskaita šādas TRLIS norādes, attiecībā uz kurām būs atsaucies esošajā lēmumā:
- a) TRLIS 11. pantā ⁽¹³⁾ ar nosaukumu “*Correcciones de valor: amortizaciones*”, kas iekļauts TRLIS IV nodaļā un kas nosaka ar nodokli apliekamo pamatsummu, 4. punkts paredz norakstīšanu vismaz 20 gadu laikā attiecībā uz nemateriālo vērtību, kas izriet no iegādes saskaņā ar šādiem noteikumiem: i) nemateriālā vērtība veidojas tiešās iegādes rezultātā; ii) pārdevējs nav saistīts ar pircēja uzņēmēj sabiedrību. Šā noteikuma grozījumi, kas ir izdarīti pēc uzsākšanas lēmuma un ieviesti ar 2007. gada 4. jūlija Likumu 16/2007, precizēja, ka ii) noteikuma neievērošanas gadījumā samaksātā cena, kas izmantota nemateriālās vērtības aprēķināšanai, ir cena, ko par kapitāla daļu iegādi tās pašas grupas uzņēmēj sabiedrība maksājusi nesaistītām personām vai uzņēmēj sabiedrībām, un papildus pieprasīja, lai iii) līdzīgs apmērs būtu nodrošināts kā nedalāmas rezerves;
 - b) TRLIS 12. panta 3. punkts, kas ir ietverts IV nodaļā, atļauj daļēju samazināšanu, nocenojot līdzdalību vietējo un ārvalstu pašu kapitālā uzņēmēj sabiedrībās, kas nav kotētas sekundārajā tirgū ar finanšu perioda sākumā un noslēgumā aprēķināmās teorētiskās vērtības starpības maksimālo limitu. Apstrīdēto pasākumu var piemērot saistībā ar šo TRLIS pantu ⁽¹⁴⁾;
 - c) TRLIS 89. panta 3. punkts (ietverts 89. panta ar nosaukumu “*Participaciones en el capital de la entidad transmitente y de la entidad adquirente*”) ir ietverts VII nodaļas VIII sadaļā attiecībā uz “Apvienošanās, atdalīšanās, aktīvu nodošanas un vērtspapīru apmaiņas īpašo kartību”. TRLIS 89. panta 3. pants nosaka nemateriālās vērtības amortizāciju uzņēmēj sabiedrības pārkārtošanās rezultātā. Saskaņā ar šo norādi ir jāievēro šādi noteikumi, lai piemērotu TRLIS 11. panta 4. punktu nemateriālajai vērtībai, kas ir radusies uzņēmumu apvienošanās rezultātā: i) līdzdalība vismaz 5 % līmenī mērķa uzņēmumā pirms uzņēmumu apvienošanās; ii) jāpierāda, ka nemateriālā vērtība ir aplikta ar nodokli un tas ir iekasēts no pārdevēja; iii) ka pārdevējs nav saistīts ar pircēju. Ja neievēro iii) noteikumu, ka atskaitītajai summai ir jāatbilst nemateriālu aktīvu neatgriezeniskajam nocenojumam;

⁽¹²⁾ Skatīt TRLIS 21. panta 1. punkta c) apakšpunkta 2. punktu.

⁽¹³⁾ Saskaņā ar spēkā esošo likumu šī norāde ir TRLIS 12. panta 6. punkts.

⁽¹⁴⁾ Kā to skaidri nosaka 12. panta 5. punkta otrā daļa: “Šīs starpības atņemšana attiecīgā gadījumā ir saderīga ar noteikumiem, kas minēti šā panta 3. punktā.”

⁽⁹⁾ Skatīt TRLIS 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

⁽¹⁰⁾ Skatīt TRLIS 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

⁽¹¹⁾ Skatīt TRLIS 21. panta 1. punkta c) apakšpunkta 1. punktu.

d) TRLIS 21. pants ar nosaukumu “*Exención para evitar la doble imposición económica internacional sobre dividendos y rentas de fuente extranjera derivadas de la transmisión de valores representativos de los fondos propios de entidades no residentes en territorio español*” ir ietverts TRLIS IV nodaļā. 21. pantā paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem Spānijas teritorijā nerezidējoša uzņēmuma dividendes un ienākumi ir atbrīvoti no nodokļa maksāšanas, ja tos saņem uzņēmums, kura nodokļu maksātāja adrese ir Spānijā;

e) TRLIS 22. pants ar nosaukumu “*Exención de determinadas rentas obtenidas en el extranjero a través de un establecimiento permanente*” ir ietverts TRLIS IV nodaļā. Minētais 22. pants paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem ienākumi, kurus ārvalstīs rada uzņēmums, kas pastāvīgi atrodas ārpus Spānijas teritorijas, ir atbrīvoti no nodokļa maksāšanas.

(23) Šajā lēmumā:

a) aktīvu nodošana nozīmē operāciju, ar kuru viens uzņēmums, nebeidzot pastāvēt, nodod citam visas, vienu vai dažas darbības jomas;

b) uzņēmumu apvienošanās nozīmē operāciju, ar kuru viens vai vairāki uzņēmumi, beidzot pastāvēt, bet ne likvidējoties, nodod visus savus aktīvus un saistības citam pastāvošam uzņēmumam vai uzņēmumam, ko tie izveido apmaiņā pret to, ka šo uzņēmumu akciju turētājiem tiek izniegti minētā otra uzņēmuma kapitāla vērtspapīri;

c) akciju iegāde nozīmē operāciju, ar kuru viens uzņēmums iegādājas akcijas cita uzņēmuma kapitālā, neiegūstot tajā balsstiesību vairākumu vai kontroli;

d) mērķa uzņēmums nozīmē Spānijā nerezidējošu uzņēmumu, kura ienākumi atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti 21. apsvēruma c) punktā, un kura akcijas iegādājas Spānijā rezidējošs uzņēmums;

e) pirkumi Kopienā nozīmē kapitāla daļu pirkumus atbilstoši visiem TRLIS 12. panta 5. punktā minētajiem noteikumiem mērķa uzņēmumā, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un kura reģistrācijas adrese, centrālā administrācija vai galvenais darbības centrs ir Kopienā;

f) pirkumi ārpus Kopienas nozīmē akciju pirkumus atbilstoši visiem TRLIS 12. panta 5. punktā minētajiem noteikumiem mērķa uzņēmumā, kas nav izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem vai kurareģistrācijas adrese, centrālā administrācija vai galvenais darbības centrs neatrodas Kopienā.

III. PAMATOJUMS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANAI

(24) Uzsākšanas lēmumā Komisija uzsāka oficiālu pārbaudes procedūru saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu attiecībā uz apstrīdēto pasākumu, jo tas šķietami atbilst visiem nosacījumiem, lai to uzskatītu par valsts atbalstu atbilstoši Līguma 87. panta 1. punktam. Komisija arī apšaubīja iespēju uzskatīt apstrīdēto pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu, jo neviens no 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem nešķita piemērojams.

(25) Konkrēti, Komisija uzskatīja, ka apstrīdētais pasākums pārsniedz Spānijas uzņēmumu nodokļa sistēmas parasto darbības jomu, kas ir atsaucies nodokļu sistēma. Komisija arī apstiprināja, ka tās finanšu nemateriālās vērtības nodokļu amortizācija, kas iegūta ārvalstu mērķa uzņēmuma kapitāla 5 % iegādes rezultātā, šķietami ir izņēmuma stimulēšana.

(26) Komisija atzīmēja, ka nodokļu amortizācija ir pieejama tikai noteiktai uzņēmumu kategorijai, tas ir, uzņēmumiem, kas iegādājas noteiktas kapitāla daļas, kas veido vismaz 5 % no mērķa uzņēmuma akciju kapitāla, un tikai attiecībā uz ārvalstu mērķa uzņēmumiem, kuriem jāpiemēro TRLIS 21. panta 1. punktā paredzētie kritēriji. Komisija arī uzsvēra, ka saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi nodokļu atvieglojumi, kas veicina tikai valsts ražojumu eksportu ir valsts atbalsts⁽¹⁵⁾. Tāpēc minētais apstrīdētais pasākums šķita selektīvs.

(27) Šajā kontekstā Komisija arī uzskatīja, ka šī selektīvā priekšrocība nešķiet attaisnojama pēc nodokļu sistēmas būtības. Jo īpaši Komisija uzskatīja, ka apstrīdētā pasākuma radīto diferenciāciju, kas atšķiras no Spānijas grāmatvedības un nodokļu sistēmas vispārējās shēmas, nevar pamatot ar apsvērumiem, kas saistīti ar nodokļu sistēmas tehniskajiem aspektiem. Nemateriālo vērtību var samazināt tikai uzņēmumu apvienošanās vai aktīvu nodošanas gadījumā, izņemot saskaņā ar apstrīdētā pasākuma noteikumiem. Komisija arī uzskatīja, ka ir neproporcionāls apstrīdētā pasākuma mērķis sasniegt Spānijas sistēmas neitralitātes mērķus, jo tas attiecas tikai uz nozīmīgu kapitāla daļu iegādi ārvalstu uzņēmumos.

⁽¹⁵⁾ Skatīt Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedumu apvienotajās lietās 6/69 un 11/69, *Komisija pret Franciju*, [1969] *Recueil*, 523. lpp. Skatīt arī Komisijas paziņojuma par normu piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu pasākumiem saistībā ar uzņēmējdarbību tiešo aplikšanu ar nodokļiem 18. punktu (OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.).

- (28) Turklāt Komisija uzskatīja, ka apstrīdētais pasākums paredz valsts resursu izmantošanu, jo tas nozīmē, ka Spānijas Valsts kase negūst nodokļu ienākumus. Visbeidzot, apstrīdētais pasākums var kropļot konkurenci Eiropas uzņēmumu iegādes tirgū, piešķirot selektīvu ekonomisko priekšrocību tiem Spānijas uzņēmumiem, kas iegādājas nozīmīgas kapitāla daļas ārvalstu uzņēmumos. Komisija nebija nekāda pamatojuma tam, lai uzskatītu apstrīdēto pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu.
- (29) Tādēļ Komisija secināja, ka apstrīdētais pasākums var būt nesaderīgs valsts atbalsts. Tādējādi atgūšanai ir jānotiek saskaņā ar 14. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai. Komisija attiecīgi aicināja Spānijas valsts iestādes un ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par tiesiskās palāvības vai kāda cita Kopienas tiesību vispārēja principa esamību, kas ļautu Komisijai izņēmuma kārtā atteikties no līdzekļu atgūšanas saskaņā ar minētās Padomes Regulas 14. panta 1. punkta otro teikumu.

IV. SPĀNIJAS IESTĀŽU UN IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

- (30) Komisija saņēma Spānijas valsts iestāžu apsvērumus⁽¹⁶⁾ un trīsdesmit divu ieinteresēto personu apsvērumus⁽¹⁷⁾, no kuriem astoņi ir apvienību apsvērumi.
- (31) Rezumējot, Spānijas valsts iestādes uzskata, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir vispārēja rakstura pasākums, nevis izņēmums no Spānijas nodokļu sistēmas, jo šis noteikums atļauj nemateriāla aktīva amortizāciju, ko piemēro attiecībā uz jebkuru nodokļu maksātāju, kas iegādājas nozīmīgu līdzdalību ārvalstu uzņēmumā. Tā kā pastāv noteiktā Komisijas un tiesu prakse šajā jomā, Spānijas valsts iestādes secina, ka apstrīdētais pasākums nevar uzskatīt par valsts atbalstu Līguma 87. panta izpratnē. Turklāt Spānijas valsts iestādes uzskata, ka cits secinājums būtu pretrunā juridiskās noteiktības principam. Spānijas valsts iestādes turklāt apstrīdēja Komisijas kompetenci šāda vispārēja rakstura pasākuma apstrīdēšanā, apgalvojot, ka Komisija nevar izmantot valsts atbalsta noteikumus par pamatu nodokļu jautājumu saskaņošanai.
- (32) Kopumā trīsdesmit ieinteresētās personas (turpmāk "trīsdesmit ieinteresētās personas") atbalsta Spānijas valsts iestāžu viedokli, lai gan divas citas trešās personas (turpmāk "divas personas") uzskata, ka *TRLIS* 12. panta

5. punkts ir ar kopējo tirgu nesaderīgs nelikumīgs valsts atbalsts. Tātad sekojošajās sadaļās trīsdesmit ieinteresēto personu argumenti tiks izklāstīti kopā ar Spānijas valsts iestāžu nostāju, bet divu personu argumenti tiks izklāstīti atsevišķi.

A. Spānijas iestāžu un trīsdesmit ieinteresēto personu apsvērumi

- (33) Pauzot sākotnējo viedokli, Spānijas valsts iestādes uzsver, ka tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetencē. Tātad Komisijas darbībai šajā jomā jāpieturas pie Līguma 5. pantā noteiktā subsidiaritātes principa. No otras puses, Spānijas valsts iestādes atgādina, ka Līguma 3. pants un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts atļauj dalībvalstīm noteikt atšķirīgus nodokļu režīmus atkarībā no ieguldījuma vietas vai nodokļu maksātāja juridiskās adreses, neuzskatot to par kapitāla brīvas kustības ierobežošanu.
- (34) Trīsdesmit ieinteresētās personas turklāt apstiprina, ka Komisijas noraidošs lēmums pārkāptu līgumā noteikto valsts nodokļu autonomijas principu, kā arī Līguma 56. pantu, kas aizliedz kapitāla brīvas kustības ierobežošanu.

A.1. Apstrīdētais pasākums nav valsts atbalsts

- (35) Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas uzskata, ka apstrīdētais pasākums nav valsts atbalsts, ievērojot Līguma 87. panta 1. punktu, jo: i) nedod ekonomiskas priekšrocības; ii) no tā negūst priekšrocības daži uzņēmumi; iii) nerada traucējumus vai nedraud radīt traucējumus konkurencei starp dalībvalstīm. Atbilstīgi Spānijas nodokļu sistēmas loģikai ieinteresētās personas uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir uzskatāms par vispārēja rakstura pasākumu, kuru piemēro vienādi jebkura veida uzņēmumam un darbībai.

A.1.1. Apstrīdētais pasākums nedod ekonomiskas priekšrocības

- (36) Pretēji uzsākšanas lēmumā paustajai Komisijas nostājai, pēc Spānijas valsts iestāžu viedokļa, *TRLIS* 12. panta 5. punkts nav izņēmums no Spānijas uzņēmējdarbības nodokļu sistēmas, jo: i) Spānijas grāmatvedības režīms nav piemērots atsaucē punkts, lai pamatotu izņēmuma esamību nodokļu sistēmā; ii) un pat tad, ja tas tā būtu, finanšu nemateriālās vērtības – kā noteiktā laikā amortizācijai pakļauta aktīva – raksturojums ir vēsturiski ietverts Spānijas uzņēmumu grāmatvedības un nodokļu kārtībā.

⁽¹⁶⁾ Skatīt 7. apsvērumu.

⁽¹⁷⁾ Skatīt 8. apsvērumu.

- (37) Pirmkārt, sakarā ar grāmatvedības normu saskaņošanas trūkumu, grāmatvedības rezultāts nevar kalpot par atsaucē punktu apstrīdētā pasākuma izņēmuma rakstura noteikšanai. Spānijā nodokļa apliekamo pamatu aprēķina uz grāmatvedības rezultāta pamata ar korekcijām, saskaņā ar nodokļu normām. Tādēļ pēc Spānijas viedokļa grāmatvedības apsvērumi nevar šajā lietā kalpot par atsaucē punktu nodokļu pasākumam.
- (38) Otrkārt, ir nepareizi uzskatīt, ka nemateriālās vērtības amortizācija neierakstās Spānijas grāmatvedības kārtības loģikā, jo gan nemateriālā vērtība⁽¹⁸⁾, gan finanšu nemateriālā vērtība⁽¹⁹⁾ var būt amortizēti maksimāli 20 gadu laikā. Šie empīriskie noteikumi atspoguļo materiālu vai nemateriālu pamataktīvu vērtības zaudējumu. Tāpēc TRLIS 12. panta 5. punkts nav izņēmums, jo tas nenoliedz Spānijas grāmatvedības un nodokļu sistēmas noteikumus attiecībā uz nemateriālās vērtības amortizāciju.
- (39) Treškārt, Spānijas valsts iestādes norāda, ka apstrīdētais pasākums nav īsta ekonomiska priekšrocība, jo iegādātās līdzdalības pārdošanas gadījumā atskaitītā summa tiek atgūta ar peļņas nodokļa starpniecību, rezultātā nodokļu maksātājs nokļūtu tajā pašā stāvoklī, kas būtu bijis, nepiemērojot TRLIS 12. panta 5. punktu.
- (40) Ceturtkārt, Komisija kļūdaini atsaucas uz TRLIS 11. panta 4. punktu un 89. panta 3. punktu, nosakot priekšrocības esamību. Uzsākšanas lēmumā Komisija apgalvo, ka TRLIS 12. panta 5. punkta piemērošanas priekšrocības iegūšanai nav nepieciešams veikt uzņēmumu apvienošanās un mērķa uzņēmuma kontroles pārņemšanu. Šis apgalvojums atspoguļo Spānijas nodokļu sistēmas kļūdainu izpratni, jo šie divi panti netraucē kādai uzņēmumu grupai, kas kopīgi iegūtu kontroli pār mērķa uzņēmumu, atskaitīt nemateriālās vērtības attiecīgo daļu minētās operācijas rezultātā. Tātad minēto pantu piemērošanai nav nepieciešama atsevišķa kontrole pār mērķa uzņēmumu, lai iegūtu labumu no apstrīdētā pasākuma. Šajā kontekstā būtu nevietā uzskatīt, ka TRLIS 12. panta 5. punkts piedāvā lielākas priekšrocības, salīdzinot ar TRLIS 11. panta 4. punktu vai 89. panta 3. punktu attiecībā uz atbalsta saņēmēju kontroles nostāju. Visbeidzot, attiecībā uz līdzdalības 5 % kritēriju, jāuzsver, ka tas ir konsekvēnts saistībā ar TRLIS 89. panta 3. punktā atbilstoši noteiktajām prasībām un arī saistībā ar Komisijas direktīvām, un praksi⁽²⁰⁾.
- (41) Spānijas valsts iestādes apgalvo, ka Komisija arī kļūdaini atsaucas uz TRLIS 12. panta 3. punktu, norādot uz TRLIS 12. panta 5. punkta šķietami izdevīgu raksturu: 12. panta 3. punktu piemēro cenas samazināšanas stāvokļos mērķa uzņēmuma objektīvi reģistrēto zaudējumu gadījumā, savukārt TRLIS 12. panta 5. punkts papildina šo noteikumu un atspoguļo vērtības zaudējumus, kas var būt saistīti ar finanšu nemateriālās vērtības apmēra samazināšanu.
- (42) Pieckārt, Komisijas paziņojums par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumos, kas saistīti ar uzņēmumu tiešiem nodokļiem⁽²¹⁾ (turpmāk "Komisijas paziņojums") skaidri norāda, ka amortizācijas noteikumi neietver valsts atbalstu. Tā kā finanšu nemateriālās vērtības amortizācijas esošais koeficients vismaz 20 gadu laikā sakrīt ar nemateriālās vērtības amortizācijas koeficientu, šis noteikums nav izņēmums no vispārējās nodokļu sistēmas.
- (43) Visbeidzot, trīsdesmit ieinteresētās personas arī uzskata, ka apstrīdētā pasākuma priekšrocības gadījumā, pasākuma labuma saņēmēji gala rezultātā būtu mērķa uzņēmuma akcionāri, jo tie saņemtu cenu, ko samaksā pircēja uzņēmums, kurš ir apstrīdētā pasākuma labuma saņēmējs.

A.1.2. Apstrīdētais pasākums nedod priekšrocības dažām uzņēmējdarbībām vai ražotnēm

- (44) Pirmkārt, Spānija apgalvo, ka TRLIS 12. panta 5. punkts ir vispārēja rakstura pasākums, jo tas būs pieejams jebkuram Spānijas uzņēmumam, neatkarīgi no tā darbības, nozares, mēroga, veida vai jebkādas citas raksturīgas pazīmes. Vienīgais apstrīdētajā pasākumā paredzētais noteikums nodokļu maksātāja labuma gūšanai ir aplikšana ar nodokli Spānijā. Tas, ka visi nodokļu maksātāji negūst labumu no apstrīdētā pasākuma, nepadara to par selektīvu. Tāpēc TRLIS 12. panta 5. punkts nevar būt selektīvs *de facto* un *de jure*, ievērojot Līguma 87. panta 1. punktu. Šajā nozīmē ar 2008. gada 14. jūlija vēstuli⁽²²⁾ Spānijas valsts iestādes iesniedza datu izrakstus no Spānijas 2006. gada ienākumu deklarācijām, kas apliecināja, ka visu veidu uzņēmumi (MVU un lielle uzņēmumi), kā arī dažādu tautsaimniecības nozaru uzņēmumi, guva labumu no apstrīdētā pasākuma. Spānijas valsts iestādes tāpat uzsver, ka Pirmās instances tiesa vienā no tās pēdējiem spriedumiem⁽²³⁾ norādīja, ka saņēmēju ierobežots skaits arī pats par sevi nav pietiekams noteikuma selektīva rakstura pierādījums, jo tas var apvienot visus uzņēmumus, kas atrodas līdzīgā faktiskajā un juridiskajā stāvoklī. Jo īpaši, Spānijas valsts iestādes uzsver, ka apstrīdētais pasākums ir līdzīgs vienai no pēdējām lietām⁽²⁴⁾, ko Komisija ir uzskatījusi par vispārēja rakstura pasākumu, un līdz ar to lūdz tādu pašu attieksmi.

⁽¹⁸⁾ Spānijas valsts iestādes atsaucās uz Karaļa 1989. gada 22. decembra dekrēta 1564/1989 194. pantu.

⁽¹⁹⁾ Spānijas valsts iestādes atsaucās uz 1996. gada 27. novembra ICAC rezolūciju Nr. 3, BOICAC.

⁽²⁰⁾ Skatīt Komisijas 2004. gada 22. septembra lēmumu, N 354/04, Īrijas *Company Holding Regime* (OV C 131, 28.5.2005., 10. lpp.).

⁽²¹⁾ OV C 384, 10.12.1998., 3. lpp.

⁽²²⁾ Skatīt 12. apsvērumu.

⁽²³⁾ Skatīt Pirmās instances tiesas 2008. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-233/04, *Niederlande/Komisija*, [2008] *Recueil*, II-591. lpp.

⁽²⁴⁾ Skatīt Komisijas 2008. gada 14. februāra lēmumu, N 480/07, Nodokļu atlaides attiecībā uz noteiktiem nemateriāliem aktīviem (OV C 80, 1.4.2008., 1. lpp.).

- (45) Otrkārt, Spānijas valsts iestāžu un trīsdesmit ieinteresēto personu izpratnē Komisija savā uzsākšanas lēmumā ir sajaucusi selektīva rakstura jēdzienu un apstrīdētā pasākuma objektīvus noteikumus, kas attiecas tikai uz dažiem darījumiem (tas ir, līdzdalība ārvalstu mērķa uzņēmumā). Patiešām Komisija apgalvo, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir selektīvs, jo Spānijas uzņēmumos nav līdzvērtīga attieksme pret līdzīgiem ieguldījumiem. Tomēr Komisija neņem vērā, ka selektīva rakstura kritērijs nav noteikts ar to, ka apstrīdētā pasākuma atbalsta saņēmējs ir uzņēmumu grupa vai starptautisks uzņēmums, kuram pieder mērķa uzņēmuma daļa. Tas, ka kāds pasākums dod labumu tikai tiem veidojumiem, kas atbilst apstrīdētajā pasākumā norādītajam objektīva rakstura kritērijam, pats par sevi nenožīmē, ka pasākums ir selektīvs. Selektīva rakstura kritērijs ietver nepieciešamību noteikt apstrīdētā pasākuma atbalsta saņēmējam subjektīvus ierobežojumus. Esošās procedūras sakarā izveidotais selektīva rakstura kritērijs ir pretrunā ar Komisijas iepriekšējo praksi, pārāk neskaidrs un plašs. Šī jēdziena attīstība kļūdaini novestu līdz secinājumam par to, ka nodokļu atbrīvojumiem pakļauto izdevumu lielākā daļa ir iekļauta Līguma 87. panta 1. punkta darbības jomā.
- (46) Spānijas valsts iestādes papildus apgalvo, ka finanšu nemateriālās vērtības amortizācijas ierobežošana ar mērķa uzņēmuma nozīmīgas līdzdalības iegādi ir nepieciešama, lai atņemtu apstrīdētajam pasākumam tā vispārējo raksturu, jo to vienādi piemēro jebkuram uzņēmumam, kas maksā nodokļus Spānijā, bez kādas citas papildu prasības. Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas precedenta tiesībām⁽²⁵⁾, pasākums, kas ir vienādi labvēlīgs visiem valsts teritorijā esošajiem uzņēmumiem, nevar būt valsts atbalsts.
- (47) Treškārt, attiecībā uz 5 % barjeru, šis līmenis neprasa ieguldīt noteiktu minimālo summu un tātad apstrīdētais pasākums nav labvēlīgs tikai lieliem uzņēmumiem. Kas attiecas uz to, ka apstrīdētā pasākuma īstenošanai nav prasīts, lai pārdevējs nomaksātu nodokļus par iegūto peļņu, Spānijas valsts iestādes uzskata, ka tam nav nozīmes, jo viņu kompetencē neietilpst Spānijas nodokļu maksāšanai nepakļautā rezidējošā pārdevēja ārvalstīs iegūto ienākumu uzraudzība. Visbeidzot, kāda pasākuma mēroga ierobežošana ar mērķa uzņēmumu akciju iegādi, saistībā ar nodokļu tehnisku piemērošanu, ir konsekvanta attiecībā uz stāvokli, kas izriet no dažādu Kopienas direktīvu īstenošanas. Piemēram, Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs⁽²⁶⁾ (turpmāk "Direktīva par procentu un honorāru piemērošanu pārrobežu maksājumiem") īstenošanas rezultātā un Padomes 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/123/EK, ar ko groza Direktīvu 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs⁽²⁷⁾ (turpmāk "Direktīva par mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem") īstenošanas rezultātā nodokļu sistēmas attieksme pret dividendēm, procentiem vai honorāriem var būt dažāda atkarībā no tā, vai maksājumu veic valsts vai ārvalstu uzņēmums.
- (48) Ceturtkārt, apstrīdētā pasākuma ieviešana katrā ziņā ir pamatota ar neitralitātes principu, kas iedvesmo visu Spānijas nodokļu likumdošanu. Šis princips paredz, ka nodokļu sistēmas attieksmei pret ieguldījumu jābūt neitrālai neatkarīgi no piemēroto instrumentu rakstura, vai tā būtu aktīvu nodošana, uzņēmumu apvienošanās vai līdzdalības iegāde. Tādējādi ieguldījuma nodokļu amortizācijai jābūt identiskai neatkarīgi no minētās iegādes īstenošanai izmantotā instrumenta. Apstrīdētā pasākuma gala mērķis šajā plašākajā perspektīvā būtu kapitāla brīvas kustības nodrošināšana, novēršot nodokļu sistēmas diskriminējošo attieksmi pret darījumiem ar mērķa uzņēmumiem salīdzinājumā ar izteikti iekšējiem valsts darījumiem. Sakarā ar to, ka nozīmīgas līdzdalības iegāde rezidējošos veidos var novest pie pircēja un pārdevēja uzņēmumu apvienošanās bez jebkāda likumīga vai nodokļu sistēmas ierobežojuma, nemateriālo vērtību, kas apvienošanās rezultātā būtu pakļauta nodokļu sistēmai, varētu amortizēt⁽²⁸⁾. Tomēr pārrobežu darījumu nemateriālā vērtība nevar parādīties, jo saskaņošana nav pabeigta Kopienas mērogā, vai pat sliktākā gadījumā tāpēc, ka ārpus Kopienas nav nekādas saskaņošanas. Patiešām Spānijas valsts iestādes apgalvo⁽²⁹⁾, ka "attiecībā uz šo jautājumu Spānijas nodokļu sistēma paredz dažādas nodokļu shēmas, piemēram, līdzdalības iegāde ārvalstu veidos salīdzinājumā ar Spānijas uzņēmumu iegādi (apvienošanās darījumu veikšanas, riska pieļaušanas u. c. neiespējamība) ar nolūku nodrošināt nodokļu sistēmas neitralitāti, atbilstoši Spānijas iekšējiem normatīviem aktiem un Kopienas likumdošanai, un garantēt Spānijas nodokļu sistēmai saskanīgu un efektīvu loģiku". Lai gan Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai⁽³⁰⁾ (turpmāk "Direktīva par pārrobežu nodokļu sistēmu") likvidēja nodokļu barjeras, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽³¹⁾ (turpmāk "Direktīva par pārrobežu apvienošanu")⁽³²⁾ vēl nav pilnībā īstenota. Praktiski šāds stāvoklis neļauj nodrošināt dažādu dalībvalstu uzņēmumu apvienošanu. Tāpēc apstrīdētā pasākuma mērķis ir novērst negatīvo iespaidu, ko rada šie šķēršļi, kuru esamība nav atkarīga

⁽²⁷⁾ OV L 7, 13.1.2004., 41. lpp.

⁽²⁸⁾ Piemērojot *TRLIS* 89. panta 3. punktu.

⁽²⁹⁾ Skatīt iepriekš 7. apsvērumā minētās Spānijas valsts iestāžu 2007. gada 5. decembra Komisijai nosūtītās vēstules 35. lpp.

⁽³⁰⁾ OV L 225, 20.8.1990., 1. lpp.

⁽³¹⁾ OV L 310, 25.11.2005., 1. lpp.

⁽³²⁾ Spānijas valsts iestāžu apsvērumu saņēmā 2007. gada 5. decembrī, kaut gan Direktīvu 2005/56/EK dalībvalstīm vajadzēja īstenot līdz 2007. gada 15. decembrim.

⁽²⁵⁾ Skatīt Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedumu lietā C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, [2001] *Recueil*, I-8365. lpp.

⁽²⁶⁾ OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.

no Spānijas⁽³³⁾. Tātad apstrīdētā pasākuma darbības jomas ierobežošana ar pārrobežu iegādi ir nepieciešama neitralitātes principa nodrošināšanai. Tādējādi, pēc Spānijas valsts iestāžu viedokļa, Spānijas nodokļu sistēmai ir atšķirīga attieksme pret nodokļu maksātājiem, kuri atrodas atšķirīgos apstākļos⁽³⁴⁾, kas garantē Spānijas nodokļu sistēmas neitralitāti saskaņā ar pašas Spānijas nodokļu sistēmas un līguma prasībām. Jo īpaši 2009. gada 16. jūnijā Spānijas valsts iestādes atzina, ka, lai gan Direktīvai par pārrobežu apvienošanu bija pozitīva ietekme, Eiropas uzņēmumi vēl sastopas ar vairākiem šķēršļiem⁽³⁵⁾, veidojot pārrobežu apvienošanas sakarā ar šo noteikumu neiekļaušanu valsts iekšējā likumdošanā (minoritāro akcionāru tiesības, kreditoru tiesības, zīmolu jautājumi, citi plašākas darbības normatīvie aspekti, ieskaitot darba likumdošanu, vispārējus politiskos un stratēģiskos apsvērumus).

- (49) Visbeidzot, jāmin, ka apstrīdētā pasākuma mērķis ir novērst nodokļu šķēršļus, kurus ieguldījumu lēmumā radītu Spānijas nodokļu sistēma, nosakot sodus par līdzdalības iegādi ārvalstu uzņēmumos salīdzinājumā ar iegādi Spānijas uzņēmumos. Apstrīdētais pasākums garantē nodokļu sistēmas vienādu attieksmi pret abiem iegādes veidiem (aktīvu tiešā iegāde un netiešā iegāde, pērkot līdzdalību): šādā veidā var identificēt nemateriālo vērtību, kas veidojas abu minēto iegādes veidu rezultātā (tiešā nemateriālā vērtība un finanšu nemateriālā vērtība), lai veicinātu dažādu tirgu integrāciju, līdz tam brīdim, kad būs novērsti faktiskie un tiesiskie šķēršļi uzņēmumu pārrobežu apvienošanās jomā. Tādējādi Spānijas valsts iestādes nodrošina nodokļu maksātāju izvēli ieguldīt vietējā vai pārrobežu līmenī bez minēto šķēršļu ietekmes. Patiešām TRLIS 12. panta 5. punkts atjauno vienādu konkurences noteikumus, apturot minēto šķēršļu negatīvo ietekmi.

A.1.3. Apstrīdētais pasākums nekropļo konkurenci un neietekmē Kopienas tirdzniecību

- (50) Spānijas valsts iestādes apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi saskaņā ar likumdošanas prasībām to, vai TRLIS 12. panta 5. punkts ierobežo konkurenci, jo: i) minētais "uzņēmumu akciju iegādes tirgus" nav atsaucies tirgus attiecībā uz Konkurences tiesībām; un ii) pat tad, ja tas

tā būtu, finanšu nemateriālās vērtības amortizācija pati par sevi neietekmē Spānijas uzņēmumu konkurētspēju.

- (51) Pirmkārt, Komisija ir uzskatījusi, ka apstrīdētais pasākums ir priekšrocība pretrunā ar konkurenci, pamatojoties uz to, ka 12. panta 5. punkts atļauj Spānijas nodokļu maksātājiem gūt peļņu no nozīmīgas līdzdalības iegādes mērķa uzņēmumā. Tomēr Komisija nav veikusi nekādu Spānijas uzņēmumu un starptautisko uzņēmumu ekonomiskā stāvokļa salīdzinošā vērtējuma pētījumu.
- (52) Otrkārt, tā kā apstrīdētais pasākums ir pieejams jebkuram Spānijas uzņēmumam bez jebkāda ierobežojuma, tas nevar kropļot konkurenci. Patiešām jebkurš uzņēmums, kas atrodas tādā pašā stāvoklī, kā apstrīdētā pasākuma atbalsta saņēmējs, var gūt labumu no apstrīdētā pasākuma, šādi samazinot savu nodokļu slogu, kas aptur jebkuru konkurences priekšrocību, kas var rasties tā rezultātā. Turklāt dalībvalstu zemāka līmeņa nodokļu kārtībai, kas var uzlabot vietējo uzņēmumu konkurences apstākļus, nav jābūt paredzētai noteikumos par valsts atbalstu, ja šādai kārtībai ir vispārējs raksturs.
- (53) Visbeidzot, sakarā ar Regulu par apvienošanu, Komisija jau ir izskatījusi daudz Spānijas pārrobežu darījumus⁽³⁶⁾, kuri varēja gūt labumu no apstrīdētā pasākuma. Tomēr nevienā no minētām pārbaudēm Komisija nav paudusi nekādus iebildumus sakarā ar konkurences kropļošanas iespējām.
- (54) Komisijas apgalvojumi ne tikai ir attālināti no reālās dzīves, tiem ir arī sveša Spānijas uzņēmumu ieguldījumu darbības realitāte. Apstrīdētais pasākums nekropļo konkurenci un neietekmē negatīvi Kopienas iekšējās tirdzniecības apstākļus pretēji kopējām interesēm.

- (55) Nesaskaņotā tirgus stāvoklī, nodokļu sistēmu konkurences rezultātā, identiskiem darījumiem ir dažāda nodokļu kārtības ietekme atkarībā no darījumu dalībnieku rezidences. Šis stāvoklis kropļo konkurenci, pat ja attiecīgiem valsts pasākumiem ir vispārējs raksturs. Citiem vārdiem sakot, šī kropļošana ir nevis valsts atbalsta rezultāts, bet saskaņošanas trūkuma sekas. Sekojot Komisijas argumentācijai, tai vajadzētu uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūras attiecībā uz simtiem valsts pasākumu, kas izraisītu ārvalstu ieguldījumiem augstākā mērā kaitīgu juridisko nedrošumu.

⁽³³⁾ Skatīt Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulas (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem (OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.) apsvērumus un Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2004. gada 28. aprīļa Atzinuma COM(2003) 703 galīgo redakciju – 2003/2077 (COD).

⁽³⁴⁾ Saskaņā ar Spānijas valsts iestāžu 2008. gada 30. jūnija vēstules 8. lappusē norādīto, skatīt iepriekš 9. apsvērumu.

⁽³⁵⁾ Attiecībā uz Komisijas pakalpojumu novērtējumu, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

⁽³⁶⁾ Skatīt Komisijas 2005. gada 10. jūnija lēmumu par *Cesky Telecom*, 2005. gada 10. janvāra lēmumu par *O₂*, 2006. gada 23. maija lēmumu par *Quebec, GIC, BAA*, 2004. gada 15. septembra lēmumu par *Abbey National* un 2007. gada 26. marta lēmumu par *Scottish Power*, kas ir pieejami <http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>.

A.2. Saderība

- (56) Pat ja Komisija uzskata, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, šis noteikums ir saderīgs ar Līguma 87. panta 3. punktu, jo tas veicina starptautisko uzņēmumu integrācijas attīstību Kopienas interesēs.
- (57) Kā tas ir minēts Valsts atbalsta pasākumu plānā ⁽³⁷⁾, pasākumu var uzskatīt par saderīgu, ja tas novērš kādu tirgus nepilnību, īsteno skaidri noteiktus kopējo interešu mērķus un nekropļo Kopienas iekšējo konkurenci un tirdzniecību pretēji kopējām interesēm. Esošajā lietā minētā tirgus nepilnība ir grūtības (vai gandrīz neiespējamība), veidojot pārrobežu uzņēmumu apvienošanās. *TRLIS* 12. panta 5. punkta ietekmes mērķis ir Eiropas uzņēmumu veidošanas veicināšana, nodrošinot vienādus noteikumus valsts iekšējās un pārrobežu iegādes jomā.
- (58) Tāpēc Spānijas valsts iestāžu izpratnē, *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir saderīgs ar kopējo tirgu, jo Eiropas nodokļu sistēmas saskaņošanas trūkuma apstākļos tas sasniedz mērķi attiecībā uz proporcionālu šķēršļu novēršanu pārrobežu ieguldījumiem. Patiešām apstrīdētā pasākuma mērķis ir šo barjeru negatīvas ietekmes apturēšana pārrobežu uzņēmumu apvienošanās procesos un nodokļu sistēmas vienādas attieksmes nodrošināšanā pārrobežu un vietējo uzņēmumu apvienošanās procesos, kas garantē to, ka saistībā ar šiem darījumiem pieņemtie lēmumi ir pamatoti nevis ar nodokļu sistēmas apsvērumiem, bet vienīgi ar ekonomiskiem apsvērumiem.

A.3. Tiesiskā palāvība un juridiskā noteiktība

- (59) Visbeidzot, gadījumā, ja Komisija pasludina, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir nesaderīgs ar kopējo tirgu valsts atbalstu, Komisijai jāpiekrīt, ka pastāv noteikti apstākļi, kas attaisno iespējamā valsts atbalsta, kas saņemts saskaņā ar *TRLIS* 12. panta 5. punktu, neatgūšanu. Atbalsta saņēmējiem jābūt tiesīgiem īstenot nemateriālās vērtības izņēmuma amortizāciju attiecībā uz iegādi, kuru veica pirms galīgā lēmuma publikācijas datuma.

⁽³⁷⁾ Valsts atbalsta pasākumu plāns – Mazākam valsts atbalstam labāk noteiktos mērķus: darba programma valsts atbalsta reformai 2005–2009, COM(2005) 107, galīgā redakcija (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

- (60) Pirmkārt, uzsākšanas lēmumā Komisija šķietami atzīst tiesiskās palāvības varbūtēju pastāvēšanu. Tāpēc, saskaņā ar Pirmās instances tiesas praksi ⁽³⁸⁾, šis apgalvojums ir tiesiskās palāvības esamības skaidra pazīme. Tā kā uzsākšanas lēmums neprognozē oficiālās izmeklēšanas iznākumu, tiesiskai palāvība jābūt atzītai visos darījumos, kurus veica pirms galīgā lēmuma publikācijas datuma.
- (61) Otrkārt, savās atbildēs uz rakstiskajiem jautājumiem ⁽³⁹⁾, kurus iesniedza Eiropas Parlamenta deputāti, Komisija ir apgalvojusi, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts nav valsts atbalsts. Šis apgalvojums nozīmē Komisijas skaidru nostāju, kas nodrošina Spānijas valsts iestādēm un apstrīdētā pasākuma atbalsta saņēmējiem acīmredzamu tiesisko palāvību.
- (62) Treškārt, saskaņā ar secinājumu, pie kura Komisija nonāca līdzīgās lietās ⁽⁴⁰⁾, Komisija ir sniegusi virkni netiešo pierādījumu tam, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts neparedz valsts atbalstu. Ievērojot šos lēmumus, piesardzīgs uzņēmums nevarēja prognozēt, ka Komisija var ieņemt pretēju nostāju.
- (63) Visbeidzot, apstrīdēto pasākumu jāturpina īstenot visos darījumos, kuri ir veikti pirms noraidīto lēmuma publicēšanas datuma līdz finanšu nemateriālās vērtības amortizācijas beigu brīdim. Patiešām apstrīdētais pasākums atbilst tiesībām atskaitīt noteiktu summu, kuru nosaka iegādes brīdī, šo summu sadalot sekojošo divdesmit gadu laikā. No otras puses, spriežot pēc Komisijas nostājas līdzīgās lietās ⁽⁴¹⁾, ir pamats uzskatīt, ka tiesiskai palāvībai jāpastāv līdz galīgā lēmuma publicēšanas datumam.

B. Divu personu apsvērumi

- (64) Saskaņā ar divu personu viedokli, *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir valsts atbalsts. Tās uzskata, ka šajā lietā nepastāv tiesiskā palāvība, līdz ar to tās pieprasa Komisijai izdot pavēli par jebkāda nelikumīgi saņemta atbalsta atgūšanu.

⁽³⁸⁾ Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-384/03, *Koninklijke Friesland Foods/Komisija*, [2007] *Recueil*, II-101. lpp.

⁽³⁹⁾ Rakstiskie jautājumi E-4431/05 un E-4772/05.

⁽⁴⁰⁾ To starpā Komisijas 2004. gada 30. jūlija lēmums lietā N 354/04, *Irijas Company Holding Regime*, (OV C 131, 28.5.2005., 11. lpp.), un Komisijas 2006. gada 13. jūlija lēmums lietā C 4/07 (ex N 465/06), *Groepsrentebox* (OV C 66, 22.3.2007., 30. lpp.).

⁽⁴¹⁾ Skatīt Komisijas 2000. gada 31. oktobra Lēmumu 2001/168/EOTK attiecībā uz Spānijas likumiem par uzņēmējdarbību nodokļiem (OV L 60, 1.3.2001., 57. lpp.).

B.1. Apstrīdētais pasākums ir valsts atbalsts

B.1.1. Apstrīdētais pasākums dod ekonomiskas priekšrocības

(65) *TRLIS* 12. panta 5. punktam pēc divu personu uzskata ir izņēmuma būtība sakarā ar to, ka Spānijas nodokļu sistēma, izņemot šo noteikumu, neatļauj nekādu finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju, bet paredz vienīgi samazināšanu gadījumā, ja ir pierādīts vērtības nolietojums. Pirms *TRLIS* 12. panta 5. punkta ieviešanas Spānijas likumdošana par uzņēmēj sabiedrību nodokli neatļāva līdzdalības amortizāciju neatkarīgi no nolietojuma faktiskās esamības. Personas uzsver, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts varbūt ir vienīgais Eiropas telpā, jo nav citas dalībvalsts ar līdzīgu kārtību attiecībā uz pārrobežu darījumiem bez kontroles akciju pārņemšanas.

(66) Ievērojot Spānijas nodokļu sistēmu, nemateriālo vērtību var amortizēt tikai tad, ja pastāv uzņēmumu apvienošanās, vienīgais izņēmums ir minētais apstrīdētais pasākums, kas atļauj veikt amortizāciju izņēmuma gadījumā: ja pārņem minoritāro līdzdalību mērķa uzņēmumā. Šis noteikums atšķiras no vispārējās nodokļu sistēmas, jo amortizācija ir iespējama ne tikai bez uzņēmumu apvienošanās, bet arī gadījumos, kad pircējs pat neiegūst kontroli pār ārvalstu mērķa uzņēmumu. *TRLIS* 12. panta 5. punkts tādējādi piešķir priekšrocību dažiem Spānijas uzņēmumiem attiecībā uz: a) citiem Spānijas uzņēmumiem, kas darbojas tikai valsts līmenī; un b) citiem Kopienas darījumu dalībniekiem, kuri konkurē starptautiskajā jomā ar Spānijas apstrīdētā pasākuma atbalsta saņēmējiem.

(67) No ekonomiskā viedokļa, Spānijas valsts iestādes ne tikai piešķir bezprocentu aizdevumu, kuru lieto divdesmit gadu laikā (nodokļa maksājuma bezprocentu atlikšana), bet arī patiešām atstāj aizņēmēja ziņā bezprocenta aizdevuma atmaksāšanas datumu, ja šo aizdevumu reāli atmaksās. Ja ieguldītājs neveic nozīmīgas līdzdalības pārņemšanu, rezultāts ir tas pats, kas būtu tad, ja Spānijas valsts iestādes piedotu šo parādu. Šajā gadījumā, minētais pasākums kļūst par pastāvīgu nodokļa atbrīvojumu.

(68) Viena no divām personām aprēķina, ka apstrīdētā pasākuma rezultātā Spānijas pircēji, piemēram, banku nozarē var samaksāt apmēram par 7 % vairāk, nekā tie būtu varējuši maksāt pretējā gadījumā. Tomēr, šī persona arī atzīst, tā kā piedāvājuma cena ir dažādu papildu elementu kopsumma, apstrīdētais pasākums nav vienīgais faktors, kaut arī varbūt tas ir viens no vissvarīgākajiem faktoriem, kas nosaka agresivitāti, ko demonstrē Spānijas potenciālie

pircēji, kas gūst labumu no apstrīdētā pasākuma. Šī persona arī uzskata, ka apstrīdētais pasākums dod galīgu priekšrocību potenciālajiem Spānijas pircējiem starptautiskajās izsolēs.

B.1.2. Apstrīdētais pasākums ir labvēlīgs dažām uzņēmēj sabiedrībām vai ražotnēm

(69) Šai lietai ir skaidras paralēles ar apstākļiem, kuri noteica Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumu⁽⁴²⁾. Neskatoties uz Spānijas valsts iestāžu paustajiem argumentiem par to, ka apstrīdētajam pasākumam šajā pēdējā lietā nav selektīva raksturs, jo *TRLIS* 37. pantu piemēro visiem Spānijas uzņēmumiem, kas veic starptautiskus ieguldījumus, Tiesa secināja, ka minētais pasākums ir valsts atbalsts, jo tas ierobežojas ar vienas kategorijas uzņēmumiem, tas ir tiem, kuri veica noteiktus starptautiskus ieguldījumus. Šo pašu apsvērumu var piemērot *TRLIS* 12. panta 5. punktam. Tādējādi, *TRLIS* 12. panta 5. punkta selektīvais raksturs saistīts ar to, ka no šiem noteikumiem var gūt labumu tikai tie uzņēmumi, kuri pārņem līdzdalību ārvalstu uzņēmumos.

(70) Papildus tam tikai noteikta mēroga uzņēmumi ar noteiktu finanšu stabilitāti starptautisko darījumu jomā var gūt labumu no *TRLIS* 12. panta 5. punkta. Kaut arī uzņēmuma balance atklāj aktīvu grāmatvedības rādītājus, ir maz ticams, ka tā atspoguļo arī aktīvu aizklāto vērtību. Tāpēc, praksē tikai tiem darījumu dalībniekiem, kam ir interese par mērķa uzņēmumu kontroli, ir pietiekama pieeja uzņēmuma dokumentiem, lai noteiktu uzņēmuma aktīvu aizklāto tirgus vērtību. Tādēļ 5 % sliekšnis ir labvēlīgs uzņēmumiem, kuri veic starptautiskus darījumus.

(71) No otras puses, tikai Spānijas darījumu dalībniekam, kuram ir uzņēmējdarbība Spānijā, ir Spānijas nodokļu maksāšanas pamats, un tas var izmantot vērtības samazināšanu. Tāpēc tikai Spānijā rezidējošie uzņēmumi ar Spānijas nozīmīgu nodokļu maksāšanas pamatu var praksē gūt no tā labumu, jo potenciālā peļņa ir saistīta ar Spānijas darījuma apmēru, nevis pārņemšanas apmēru. Kaut arī *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir sastādīts tā piemērošanai visiem Spānijā esošajiem darījumu dalībniekiem, praktiski tikai uzņēmumu ierobežots un identificējams skaits ar Spānijas nodokļa maksāšanas pamatu, kas attiecīgajā finanšu gadā veic iegādi ārvalstīs, kuriem ir nodokļu maksāšanas pamata noteiktais apmērs, kas tiem atļauj veikt finanšu nemateriālās vērtības mazināšanu, var ik gadu izmantot minēta pasākuma piemērošanu. Rezultātā, minētais pasākums praktiski nodrošina nodokļu sistēmas atšķirīgu attieksmi pat attiecībā uz Spānijas darījumu dalībniekiem, kas atrodas tādā pašā stāvoklī attiecībā uz līdzdalības pārņemšanu ārzemēs.

⁽⁴²⁾ Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C 501/00, *Spānija/Komisija*, [2004] Recueil, I-6717. lpp.

(72) Divas personas uzskata, ka tās nav varējušas identificēt nevienu objektīvu vai horizontālu kritēriju vai noteikumu, kas attaisnotu apstrīdēto pasākumu. Gluži pretēji, tās uzskata, ka apstrīdētā pasākuma pamatmērķis ir noteikto Spānijas darījumu dalībnieku peļņas nodrošināšana. Pie tam, ja apstrīdētais pasākums ir Spānijas nodokļu sistēmas sastāvdaļa, pirms minētā datuma pārņemtajai ārvalstu līdzdalībai arī jābūt iespējai gūt labumu no minētā pasākuma, kas tomēr nenotiek, jo nodokļu atlaides piešķir tikai pēc 2002. gada 1. janvāra pārņemtajai līdzdalībai.

(73) Attiecīgi, ievērojot Komisijas politiku⁽⁴³⁾, apstrīdētais pasākums jāuzskata par selektīvu.

B.1.3. Apstrīdētais pasākums kropļo konkurenci un ietekmē Kopienas tirdzniecību

(74) Apstrīdētais pasākums ir skaidri diskriminējošs, piešķirot Spānijas darījumu dalībniekiem acīmredzamu nodokļu un valūtas priekšrocību, kuru nevar izmantot ārvalstu darījumu dalībnieki. Izsoles vai citas sacensību rakstura uzņēmuma iegādes procedūras gadījumā šādi priekšrocībai ir būtiska atšķirība.

(75) Pārņemšanas piedāvājumi parasti paredz prēmijas samaksu virs mērķa sabiedrības akciju cenas, kas gandrīz vienmēr veidotu finanšu nemateriālo vērtību. Vairākos gadījumos finanšu prese informēja par Spānijas uzņēmumu liela apmēra pirkumiem un par attiecīgām nodokļu sistēmas priekšrocībām, kas izriet no Spānijas nodokļu iekasēšanas noteikumiem attiecībā uz finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju. Tika aprēķināts, ka vienā no šiem pirkumiem, ko veica kāda investīciju banka, no *TRLIS* 12. panta 5. punkta izrietošā nodokļu sistēmas priekšrocība bija EUR 1700 miljonu apmērā, tas ir – 6,5 % no piedāvājuma cenas. Cits ziņojums norādīja, ka Spānijas pircējs varēja nodrošināt piedāvājumu, kas bija par 15 % lielāks nekā citu konkurentu piedāvājums ārpus Spānijas.

(76) Apstrīdētais pasākums arī ir šķietami labvēlīgs Spānijas uzņēmumu noteiktai eksporta darbībai (eksporta atbalsts ārvalstu līdzdalības iegādei), kas ir pretrunā ar šajā jomā Komisijas noteikto politiku⁽⁴⁴⁾.

B.1.4. Apstrīdētais pasākums ietekmē valsts resursus

(77) Apstrīdētais pasākums ir labvēlīgs veidojumiem, kas ievēro noteiktas prasības, tas atļauj tiem samazināt ar nodokli apliekamo pamatu un šādi arī nodokļa summu,

kura ir jāmaksā par noteiktu finanšu gadu, ja nebūtu bijuši minētie noteikumi. Tādā veidā šis pasākums nodrošina minētajiem uzņēmumiem finanšu priekšrocību, kuras izmaksas tiešā veidā tiek segtas no attiecīgās dalībvalsts budžeta.

V. SPĀNIJAS ATBILDE UZ PUŠU APSVĒRUMIEM

(78) Spānijas valsts iestādes atzīmē, ka personu apsvērumu lielākā daļa atbalsta Spānijas viedokli. Tikai divas personas kopīgi uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir valsts atbalsts, lai gan visas pārējās secina, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts nav valsts atbalsts Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Ja tas tā nebūtu, ekonomisku darījumu dalībnieku, kas iesniedza apsvērumus, skaits būtu bijis mazāks. Turklāt, ieinteresēto personu darbības dažādība un mērogs apliecina apstrīdētā pasākuma vispārējo raksturu.

(79) Attiecībā uz apstrīdētā pasākuma izņēmuma raksturu Spānijas valsts iestādes noliedz šo raksturojumu, atgādinot nemateriālās vērtības un finanšu nemateriālās vērtības kopējo īpašību, saskaņā ar Spānijas grāmatvedības noteikumiem⁽⁴⁵⁾. Turklāt nemateriālās vērtības amortizācijas vērtējuma samazināšana ir Spānijas uzņēmējdarbības nodokļa sistēmas vispārējs noteikums atbilstoši *TRLIS* 11. panta 4. punkta un 89. panta 3. punkta nosacījumiem. *TRLIS* 12. panta 5. punkts turpina šo pašu loģiku. Ir nepareizi uzskatīt *TRLIS* 12. panta 3. punktu par finanšu nemateriālās vērtības amortizācijas vispārējo noteikumu, jo šis pants attiecas uz līdzdalības vērtējuma samazināšanu veidojumos, kas nav iekļauti biržas sarakstā. Šis noteikums ir saistīts ar grāmatvedības teorētiskās vērtības vērtējuma samazināšanu, nevis ar finanšu nemateriālo vērtību. *TRLIS* 12. panta 3. un 5. punkts ir divi papildu vispārējie noteikumi: pirmais attiecas uz mērķa uzņēmuma radītajiem negatīviem rezultātiem piemērojamo vērtējuma samazināšanu, bet otrais attiecas vienīgi uz finanšu nemateriālās vērtības amortizācijai piemērotas amortizācijas daļas vērtējuma samazināšanu. Visbeidzot tas, ka nevienā citā dalībvalstī nav nekas līdzīgs šim apstrīdētajam pasākumam, nav svarīgs pamatojums, jo Eiropas Savienībā nodokļu sistēmas nav saskaņotas.

(80) Attiecībā uz apstrīdētā pasākuma selektīvo raksturu Tiesas 2004. gada 15. jūlija sprieduma⁽⁴⁶⁾ saistībā novilktais paralēles ir nepareizas, jo minētajā lietā Komisija bija skaidri noteikusi labuma saņēmēja profilu, bet šajā lietā to neizdevās noteikt. Patiešām *TRLIS* 12. panta 5. punkts neprasa nekādu saistību starp līdzdalības iegādi un īpašumu, un pakalpojumu eksportu. Tāpēc apstrīdētais pasākums neizraisa Spānijas preču vai pakalpojumu eksporta palielināšanos. Tas, ka šis neselektīva rakstura pasākums nevar būt piemērots iekšējo valsts darījumu gadījumos, neietekmē tā vispārējo būtību. Patiešām apstrīdētā pasākuma gala mērķis ir identisks Direktīvai par pārrobežu nodokļu sistēmu, kam jānodrošina, lai ieguldījumu lēmumi pamatotos uz ekonomiskiem apsvērumiem, nevis uz taksācijas kritērijiem.

⁽⁴³⁾ Skatīt Komisijas ziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu apstrīdētajiem pasākumiem attiecībā uz uzņēmumu tiešiem nodokļiem, II.1.b) ff) iedaļa, pieejams: http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/rapportaidescfiscals_en.pdf.

⁽⁴⁴⁾ Skatīt Komisijas 1982. gada 17. maija Lēmumu 82/364/EEK par procentu likmju subsīdijām attiecībā uz Francijas kredītiem Grieķijai pēc šīs valsts pievienošanās Eiropas Ekonomikas kopienai (OV L 159, 10.6.1982., 44. lpp.), jo īpaši IV daļu, kas atsaucas uz lietām 6/69 un 11/69, *Komisija/Frāncija*.

⁽⁴⁵⁾ Atsauce uz *Instituto de Contabilidad y Auditoria de Cuentas* 1996. gada novembra rezolūciju Nr. 3, *BOICAC* 27.

⁽⁴⁶⁾ Skatīt 42. zemsvītās piezīmi.

Tāpēc, ievērojot to, ka uzņēmumu apvienošanās ir iespējams īstenot ar valsts iekšējiem iegādes darījumiem, nevis ar pārrobežu iegādes darījumiem, dažādas attieksmes piemērošana iekšējiem un pārrobežu darījumiem ir ne tikai juridiski pamatota nodokļu sistēmas neitralitātes nodrošināšanai, bet tā ir nepieciešama.

- (81) Attiecībā uz pieņēmumu par apstrīdētā pasākuma kropļošanas īpašībām, Spānijas valsts iestādes atgādina, ka jebkura taksācijas atlaide, kas samazina uzņēmuma darbības izmaksas, palielina labuma saņēmēja konkurētspēju. Tomēr šim apgalvojumam nav nozīmes, jo apstrīdētais pasākums ir vispārīgs pasākums. Dalībvalstīs piemērotās dažādās nodokļu likmes, kas ietekmē tajos rezidējošo uzņēmumu konkurētspēju, neietilpst valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā. Turklāt nav pierādījumu, ka apstrīdētais pasākums ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm. No otras puses, finansu nemateriālās vērtības amortizācija ne vienmēr izraisa konkurenta piedāvātās cenas palielināšanu.

- (82) Attiecībā uz apstrīdētā pasākuma saderību ar kopējo tirgu, Spānijas valsts iestādes uzskata, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts ir piemērojams un proporcionāls, lai labotu tirgus nepilnības, izveidojot neitrālu nodokļu sistēmu iekšzemes un pārrobežu darījumiem, kas veicina Eiropas mēroga uzņēmumu attīstību.

VI. ATBALSTA SHĒMAS NOVĒRTĒJUMS

- (83) Lai noskaidrotu, vai pasākums ir atbalsts, Komisijai ir jāizvērtē, vai apstrīdētais pasākums atbilst Līguma 87. panta 1. punkta noteikumiem. Šis noteikums paredz, ka, "ja vien šis līgums neparedz citādi, nesaderīgi ar kopējo tirgu, iespaidojot tirdzniecību starp dalībvalstīm, ir atbalsti, kurus piešķir valstis vai nodrošina ar jebkura veida valsts līdzekļiem, kas izkropļo vai draud izkropļot konkurenci, veicinot noteiktas uzņēmējdarbības vai ražotnes". Ievērojot šo noteikumu, Komisija izvērtēs, vai apstrīdētais pasākums ir valsts atbalsts.

A. Pasākuma selektivitāte un priekšrocības raksturs

- (84) Lai pasākumu varētu uzskatīt par valsts atbalstu, tam jābūt selektīvam vai ar īpašu raksturu, kas nozīmē konkrētu uzņēmumu vai konkrētu preču ražotņu veicināšanu.

- (85) Savā paziņojumā⁽⁴⁷⁾ Komisija norāda, "lai piemērotu 92. panta 1. punktu [uz šo brīdi – 87. panta 1. punktu], nodokļu pasākumam ir īpaši svarīgi, lai šis pasākums būtu izņēmums no nodokļu sistēmas piemērošanas par labu noteiktiem uzņēmumiem dalībvalstī. Tādēļ būtu jānosaka, pirmkārt, kopējā piemērojamā kārtība. Pēc tam jānoskaidro, vai šis minētās kārtības izņēmums vai grozījumi kārtībā ir pamatoti ar nodokļu "sistēmas būtību vai struktūru", tas ir, vai tie izriet tieši no konkrētas dalībvalsts nodokļu sistēmas pamatprincipiem vai vadlīnijām".

- (86) Saskaņā ar Tiesas praksi⁽⁴⁸⁾ "attiecībā uz selektivitātes kritērija novērtējumu, kas ir valsts atbalsta jēdziena pamatā, Tiesa ir konsekventi lēmusi, ka 87. panta 1. punkts nosaka, lai būtu izvērtēts, vai konkrētas juridiskās kārtības ietvarā valsts pasākums var veicināt "noteiktas uzņēmējdarbības vai ražotnes" salīdzinājumā ar citām, kas ir faktiski un tiesiski līdzīgā stāvoklī, ievērojot minētās kārtības mērķi"⁽⁴⁹⁾.

- (87) Tiesa arī vairākkārt norādījusi, ka Līguma 87. panta 1. punkts neatšķir valsts atbalsta cēloņus un mērķus, bet tos nosaka saistībā ar to ietekmi⁽⁵⁰⁾. Konkrēti nodokļu sistēmas pasākumi, kuri nav vispārējās sistēmas piemērojums noteikto uzņēmumu īpašībām, bet iecerēti kā to konkurētspējas uzlabošanas līdzeklis, atrodas Līguma 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā⁽⁵¹⁾.

- (88) Tomēr valsts atbalsta jēdziens neattiecas uz valsts pasākumiem, kas nosaka atšķirību starp uzņēmumiem, ja šī atšķirība rodas visas sistēmas, kurā tie ietilpst, būtības vai struktūras rezultātā. Kā skaidrots Komisijas paziņojumā⁽⁵²⁾, "dažus nosacījumus var pamatot ar nodokļu maksātāju objektīvām atšķirībām".

⁽⁴⁷⁾ Skatīt 21. zemsvītras piezīmi.

⁽⁴⁸⁾ Skatīt šajā nozīmē Tiesas spriedumu lietā C-143, *Adria-Wien*; skatīt 25. zemsvītras piezīmi, 41. punkts, Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-308/01, *GIL Insurance*, [2004] *Recueil* I-4777. lpp., 68. punkts, Tiesas 2005. gada 3. marta spriedumu lietā C-172/03, *Heiser*, [2005] *Recueil* I-1627. lpp., 40. punkts, un Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03, *Portugāle/Komisija*, [2006] *Recueil* I-7115. lpp., 54. punkts.

⁽⁴⁹⁾ Skatīt šajā nozīmē Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03, *Portugāle/Komisija*, [2006] *Recueil* I-7115. lpp., 54. punkts.

⁽⁵⁰⁾ Skatīt, piemēram, Tiesas 1996. gada 29. februāra spriedumu lietā C-56/93, *Beļģija/Komisija*, [1996] *Recueil* I-723. lpp., 79. punkts, Tiesas 1996. gada 26. septembra spriedumu lietā C-241/94, *Francija/Komisija*, [1996] *Recueil* I-4551. lpp., 20. punkts, Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedumu lietā C-75/97, *Beļģija/Komisija*, [1999] *Recueil* I-3671. lpp., 25. punkts, un Tiesas 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā C-409/00, *Spānija/Komisija*, [2003] *Recueil* I-10901. lpp., 46. punkts.

⁽⁵¹⁾ Skatīt, piemēram, Tiesas 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā C-66/02, *Itālija/Komisija*, [2005] *Recueil* I-10901. lpp., 101. punkts. Skatīt arī Komisijas 2009. gada 8. jūlija lēmumu par *Groepsrentebox* shēmu (C 4/07 (ex N 465/06)), *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts, jo īpaši 75. un turpmākos apsvērumus.

⁽⁵²⁾ Skatīt 21. zemsvītras piezīmi.

(89) Kā paskaidrots sīkāk nākamajā nodaļā, Komisija uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir selektīvs, jo tas ir labvēlīgs tikai noteiktām uzņēmumu grupām, kas īsteno atsevišķus ieguldījumus ārvalstīs, un šīs kārtības īpašais raksturs nav pamatots ar tā būtību, neatkarīgi no tā, vai atbilstošā sistēma ir definēta kā noteikums par finanšu nemateriālās vērtības taksāciju, atbilstoši Spānijas nodokļu sistēmai (sk. no 92. līdz 114. apsvērumam), vai kā nemateriālās vērtības taksāciju saistībā ar ārpus Spānijas rezidējošā uzņēmuma iegūto ekonomisko interesi (sk. no 115. līdz 123. apsvērumam). Komisija uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir jāvērtē, ievērojot uzņēmējdarbības nodokļa kārtības vispārējos noteikumus, kas jāpiemēro gadījumos, kad nemateriālās vērtības rašanās noved pie taksācijas atvieglojuma (sk. no 35. līdz 55. apsvērumam), galvenokārt tāpēc, ka tā uzskata, ka gadījumi, kad finanšu nemateriālo vērtību var amortizēt, neaptver visu nodokļu maksātāju kategoriju, kas atrodas līdzīgā faktiskajā un juridiskajā stāvoklī.

(90) No otras puses, pat ja izvēlās citu atbilstības sistēmu, iedvesmojoties no tās, kuru piedāvā Spānijas valsts iestādes (sk. no 56. līdz 58. apsvērumam), Komisija secina, ka apstrīdētais pasākums vēl joprojām būtu valsts atbalsta pasākums, galvenokārt sakarā ar atšķirību faktiskajos un juridiskajos apstākļos, kas ir noteiktas prasības dažādu gadījumu labumu gūšanai no noteikumiem par nemateriālo vērtību, kas izriet no ārpus Spānijas rezidējošā uzņēmuma iegūtās ekonomiskās intereses.

(91) Pieņemot šo alternatīvu, apstrīdētais pasākums ir pārāk neskaidrs un nediskriminējošs, neierobežojot savu labvēlību ar īpašiem tiesiskiem noteikumiem apstākļiem, kas pamatotu atšķirīgu nodokļu sistēmas attieksmi. Kā rezultātā, apstrīdētā pasākuma labvēlība attiecas uz apstākļiem, kuru atšķirīgais raksturs nav pietiekami pierādīts, lai pamatotu selektīva rakstura izņēmumu no nemateriālās vērtības vispārējiem noteikumiem. Tādēļ Komisija uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir noteikto izdevumu veidu taksācijas samazinājums un tas diskriminējošā veidā aptver plašu darījumu kategoriju, ko nevar pamatot ar objektīvo atšķirību pastāvēšanu starp nodokļu maksātājiem, un tāpēc noved pie konkurences izkropļojumiem⁽⁵³⁾.

A.1. *Finanšu nemateriālās vērtības taksācijas kārtība saskaņā ar Spānijas nodokļu sistēmu attiecībā uz Kopienas iekšzemes iegādi*

A.1.1. *Atsauces sistēma*

(92) Komisija savā lēmumā par procedūras uzsākšanu uzskatīja, ka piemērojamā atsauces sistēma ir Spānijas uzņēmēj-

mējdarbības nodokļa sistēma un konkrētāk, Spānijas nodokļu sistēmas noteikumi par finanšu nemateriālās vērtības taksāciju. Šis apgalvojums saskan ar Komisijas un Eiropas tiesu iepriekšējo praksi, kas uzskata, ka atsauces sistēma ir uzņēmējdarbības nodokļa parastā kārtība⁽⁵⁴⁾. Spānijas valsts iestāžu apsvērumi uzsver, ka šķēršļi pārrobežu uzņēmējdarbības apvienošanās procesā novieto nodokļu maksātājus, kas pērk valsts iekšzemes uzņēmumu akcijas, atšķirīgā tiesību un faktu stāvoklī, salīdzinot ar līdzdalības iegādi ārvalstu uzņēmumos. Pēc minēto iestāžu viedokļa tas ir tāpēc, ka pastāv šķēršļi, kas pēc līdzdalības iegūšanas neļauj Spānijas ieguldītājiem īstenot pārrobežu apvienošanās, toties tie to var darīt valsts iekšienē.

(93) Pirmkārt, attiecībā uz šo iespējamo šķēršļu pastāvēšanu ir jāuzsver, ka Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav iesniegušas detalizētu informāciju par šādu šķēršļu esamību un ierobežojas arī savos pēdējos iesniegumos ar vispārējiem un nepamatotiem apgalvojumiem, uzsverot vispārējās īpašības, piemēram, atšķirības, kuras rada Direktīvas par uzņēmējdarbības tiesībām netransponēšana, atšķirības saistībā ar mazākuma akcionāru tiesībām, kreditoru tiesībām, darba likumdošanu, valsts zīmolu un vispārējiem politiskajiem vai komerciāliem apsvērumiem. Ja šādus nepamatotus vispārēja rakstura apsvērumus var ievērot Līguma 87. panta jomas noteikšanai, atbalsta jēdzienam būtu risks kļūt par lielā mērā patvaļīgu jēdzienu. No otras puses, šie subjektīvie apgalvojumi nav argumentēti un pamatoti. Turklāt Spānijas valsts iestādes arī citē Komisijas ziņojumu par Direktīvas par pārņemšanas piedāvājumu⁽⁵⁵⁾ īstenošanu, taču nepaskaidro saikni starp šķēršļiem pārņemšanas piedāvājumos un iespējamajiem šķēršļiem pārrobežu uzņēmējdarbības apvienošanā.

(94) Otrkārt, attiecībā uz šo iespējamo šķēršļu būtību Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav skaidri noteikušas nevienā kopējā tirgū esošo nodokļu šķērslī. Kopš 1992. gada 1. janvāra, kad dalībvalstīm bija jāīsteno Direktīva par pārrobežu nodokļu sistēmu, ir novērsti nodokļu šķēršļi pārrobežu uzņēmējdarbības apvienošanai. Tādēļ tiek uzskatīts, ka uzņēmējdarbības apvienošanas nodokļu kārtība ir saskaņota attiecībā uz valsts iekšienes vai pārrobežu darījumu jomu. Attiecībā uz šķēršļiem, kam nav nodokļu raksturs, un jo īpaši uzņēmējdarbības tiesību šķēršļiem, kas attiecināmi uz mērķa uzņēmuma rezidences valsti, Komisija uzskata,

⁽⁵³⁾ Skatīt šajā nozīmē 52. zemsvītras piezīmi lēmumam par *Groepsrentebox* shēmu un šajā lēmumā jo īpaši 83. un nākamos apsvērumus.

⁽⁵⁴⁾ Skatīt, *inter alia*, Tiesas 2004. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-308/00, *Salzgitter/Komisija*, [2004] *Recueil* II-1933. lpp., 82. punkts.

⁽⁵⁵⁾ Skatīt dokumentu SEC(2007) 268, 21.2.2007.

ka šķēršļi uzņēmējdarbības apvienošanās jomā ir novērsti kopējā tirgū kopš 2004. gada 8. oktobra, kad stājās spēkā Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīva 2001/86/EK, kas papildina Eiropas akciju sabiedrības statūtus attiecībā uz darba ņēmēju līdzdalību⁽⁵⁶⁾, kopā ar Padomes 2001. gada 8. oktobra Regulu (EK) Nr. 2157/2001 kas apstiprina Eiropas akciju sabiedrības statūtus (SE)⁽⁵⁷⁾ vai vēlākais kopš Direktīvas par pārrobežu apvienošanas transponēšanas datuma⁽⁵⁸⁾. Tādēļ attieksme pret uzņēmumu apvienošanas no uzņēmējdarbības tiesību viedokļa ir vismaz kopš 2007. gada 15. decembra līdzīga attiecībā uz valsts iekšzemes un pārrobežu darījumiem. Spānijas 2009. gada 3. aprīļa likuma 3/2009⁽⁵⁹⁾ par komercsabiedrību struktūras grozījumiem, kas transponē Direktīvu par uzņēmējdarbības tiesībām, preambula apstiprina šo analīzi, norādot, ka "(...) Spānijas prakse jau pazina pārrobežu apvienošanās procesus starp uzņēmējdarbībām, kas pakļaujas dažādu dalībvalstu likumiem (...)". Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav paziņojušas Komisijai par nevienu citu pamatotu šķēršli, kas varētu attaisnot atšķirīgu tiesisko kārtību, kā to paredz apstrīdētais pasākums. Kaut arī Spānijas valsts iestādes 2009. gada 16. jūnijā iesniedza jautājumu sarakstu⁽⁶⁰⁾ saistībā ar šķēršļiem pārrobežu uzņēmumu apvienošanai, minētais dokuments nesatur pamatojumu un attiecīgos faktus, kas attaisno apstrīdētā pasākuma diskriminējošās īpašības.

- (95) Treškārt, Komisija atzīmē, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru⁽⁶¹⁾, ja dalībvalstis neattiecas pārrobežu uzņēmumu apvienošanās gadījumā ar līdzīgiem nosacījumiem, kā pret valsts iekšzemes uzņēmumu apvienošanas, tas var būt no līguma izrietošo saistību pārkāpums. Patiešām, ja iekšzemes tiesības nosaka atšķirīgu attieksmi starp uzņēmumiem atkarībā no apvienošanās procesa iekšzemes vai pārrobežu būtības, tas var apturēt uzņēmējdarbības veikšanas brīvību, kuru garantē līgums. Precīzāk, "šāda veida attieksmes atšķirība ir ierobežojums saskaņā ar Līguma 43. un 48. pantu, kas ir pretrunā ar uzņēmējdarbības veikšanas tiesībām un ir pieļaujama tikai tad, ja tai ir līgumam atbilstošs likumīgs mērķis un tās pamatā ir svarīgas sabiedrības intereses"⁽⁶²⁾. No otras puses, ir jāatgādina, ka Komisijas rīcības brīvība, piemērojot Līguma

87. panta 3. punktu, neļauj Komisijai apstiprināt izņēmumu no Kopienas tiesību aktiem, kas atšķiras no Līguma 87. panta 1. punkta⁽⁶³⁾.

- (96) Tādēļ Komisija uzskata, ka nav nekāda iemesla atkāpties no uzsākšanas lēmuma atsaucē sistēmas: apstrīdētā pasākuma novērtēšanas atbilstošais atsaucē ietvars ir noteikts Spānijas uzņēmējdarbības nodokļa vispārējā kārtībā un konkrētāk noteikumos saistībā ar finanšu nemateriālās vērtības taksāciju, kas ietilpst minētajā nodokļu kārtībā.

A.1.2. Izņēmuma no atsaucē sistēmas pastāvēšana

- (97) Spānijas nodokļu sistēmā nodokļu bāzi aprēķina, pamatojoties uz grāmatvedības pārskatu, ieviešot turpmākas korekcijas, piemērojot īpašos nodokļu noteikumus. Kā provizorisks apsvērumu un pakārtotības kārtībā, Komisija norāda, ka apstrīdētais pasākums ir izņēmums no Spānijas grāmatvedības sistēmas. Finanšu nemateriālās vērtības parādīšanos var vienīgi aprēķināt, abstrakti konsolidējot mērķa uzņēmuma grāmatvedību ar pircēja uzņēmuma grāmatvedību. Tomēr saskaņā ar Spānijas grāmatvedības sistēmu grāmatvedības konsolidācija ir obligāta kontroles esamības gadījumā⁽⁶⁴⁾ un ir piemērojama kā valsts uzņēmumu, tā arī ārvalstu uzņēmumu apvienībām, lai sniegtu pārskatu par vienotās kontroles uzņēmumu grupas vispārējo stāvokli. Uzskata, ka šāds stāvoklis pastāv⁽⁶⁵⁾, piemēram, ja mātes uzņēmuma rīcībā ir pakļautā uzņēmuma balststiesību vairākums. Tomēr apstrīdētais pasākums neprasa nekādu šāda veida kontroli un ir piemērojams, sākot ar 5 % līdzdalības līmeni. Visbeidzot, Komisija arī norāda, ka jau kopš 2005. gada 1. janvāra⁽⁶⁶⁾ neviens uzņēmums nevar amortizēt finanšu nemateriālo vērtību saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem. Attiecībā uz šo jautājumu trīsdesmit ieinteresētās personas atsaucās uz noteikumiem⁽⁶⁷⁾, kas vairs nav spēkā saskaņā ar pašreizējo Spānijas grāmatvedības sistēmu. Sakarā ar 2007. gada 4. jūlija likumu 16/2007 par uzņēmējdarbības tiesību reformu un pielāgošanu grāmatvedības jomā tas saskaņošanai starptautiskajā mērogā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, kā arī sakarā ar Karaļa 2007. gada 16. novembra dekrētu 1514/2007, kurš apstiprina Grāmatvedības

⁽⁵⁶⁾ OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp., direktīva stājās spēkā 2001. gada 10. novembrī.

⁽⁵⁷⁾ OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp., regula stājās spēkā 2004. gada 8. oktobrī.

⁽⁵⁸⁾ 2007. gada 15. decembrī saskaņā ar Direktīvas par uzņēmējdarbības tiesībām 19. pantu.

⁽⁵⁹⁾ Pieejams: http://noticias.juridicas.com/base_datos/Vacatio/13-2009.html.

⁽⁶⁰⁾ Direktīvas par pārrobežu apvienošanas, mazākuma akcionāru tiesībām, kreditoru tiesībām, darba likumdošanu, valsts zīmolu, vietējiem partneriem, regulēšanas jomu, ekonomisko sinerģiju, politiskajiem, stratēģiskajiem un komerciālajiem apsvērumiem neīstenošana.

⁽⁶¹⁾ Tiesas 2005. gada 13. decembra spriedums lietā C-411/03, *SEVIC Systems*, [2005] *Recueil I*-10805. lpp., no 23. līdz 31. punktam.

⁽⁶²⁾ Tiesas 2005. gada 13. decembra spriedums lietā C-411/03, *SEVIC Systems*, minēts iepriekš, 23. punkts.

⁽⁶³⁾ Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. septembra spriedums lietā T-184/97, *BP Chemicals Ltd/Komisija*, [2000] *Recueil II*-3145. lpp., 55. punkts. Skatīt arī Tiesas 1992. gada 12. novembra spriedumu lietās C-134/91 un C-135/91, *Kerafina*, 20. punkts, un Tiesas 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91, *Matra SA/Komisija*, 41. punkts.

⁽⁶⁴⁾ Piemērojot 1885. gada Komerclikuma 42. pantu.

⁽⁶⁵⁾ Skatīt. 1885. gada Komerclikuma 42. panta 1. punktu.

⁽⁶⁶⁾ Uzņēmumi, kas ir izlaiduši vērtspapirus, kurus pieņem darījumos jebkuras dalībvalsts regulētajā tirgū Padomes Direktīvas 93/22/EEK 1. panta 13. punkta nozīmē, piemērojot minēto noteikumu 4. pantu.

⁽⁶⁷⁾ Karaļa 1989. gada 22. decembra dekrēta 1564/1989 194. pants, ar kuru apstiprina likuma par akciju sabiedrībām atjaunoto tekstu.

vispārējo plānu, no grāmatvedības viedokļa vairs nav atļauta nemateriālās vērtības un finanšu nemateriālās vērtības amortizācija. Šie Spānijas grāmatvedības tiesību aktu grozījumi atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulai (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu⁽⁶⁸⁾. Tādējādi, ievērojot šos apsvērumus, apstrīdētais pasākums ir izņēmums no parastās grāmatvedības standartiem, ko piemēro Spānijā.

- (98) Tomēr, ievērojot apstrīdēta pasākuma nodokļu raksturu, izņēmuma pastāvēšana ir jāvērtē salīdzinājumā ar atsaucē nodokļu sistēmu, nevis tikai ar uzskaites pamatu. Attiecībā uz šo jautājumu Komisija atzīmē, ka Spānijas nodokļu sistēma nekad nav atļāvusi amortizēt finanšu nemateriālo vērtību, izņemot gadījumus saskaņā ar TRLIS 12. panta 5. punktu. Konkrēti, šī amortizācija nav iespējama valsts iekšējo darījumu gadījumos. Šis fakts ir apliecināts sekojošajos elementos:
- (99) Spānijas nodokļu vajadzībām nemateriālā vērtība var būt tikai uzskaitīta atsevišķi pēc uzņēmējdarbības apvienošanas⁽⁶⁹⁾, kas ir īstenota neatkarīgo uzņēmumu aktīvu iegādes vai pārņemšanas gadījumā vai pēc uzņēmumu juridiskās apvienošanas. Šajos gadījumos nemateriālā vērtība rodas kā grāmatvedības uzskaites starpība starp aktīvu, ko veido apvienotās sabiedrības iegādātie uzņēmumi, vai kuri ir tās rīcībā, iegādes izmaksām un tirgus vērtību. Ja sabiedrības uzņēmējdarbības iegādi veic, nopērkot tās akcijas, kā tas ir apstrīdētā pasākuma gadījumā, nemateriālā vērtība var rasties tikai tad, ja pircēja uzņēmējdarbība vēlāk apvienojas ar mērķa uzņēmējdarbību un tādējādi iegūst kontroli pār to.
- (100) Tomēr, saskaņā ar apstrīdēto pasākumu, nav nepieciešama nedz kontrole, nedz abu uzņēmējdarbību apvienošanās. Pietiek ar vienkāršu, vismaz 5 % līdzdalības iegādi kādā ārvalsts uzņēmumā. Tādējādi, pieļaujot, ka finanšu nemateriālā vērtība, kas ir nemateriālā vērtība, būtu uzskaitīta, ja šie uzņēmumi būtu bijuši apvienoti, var rasties atsevišķi, pat bez uzņēmējdarbību apvienošanas, apstrīdētais pasākums ir izņēmums no atsaucē sistēmas. Jāatzīmē, ka izņēmums neizriet no laika, kurā amortizē finanšu nemateriālo vērtību, salīdzinājumā ar tradicionālās nemateriālās vērtības amortizācijas laiku⁽⁷⁰⁾, bet no dažādas attieksmes attiecībā uz valsts iekšējiem un pārrobežu darījumiem. Apstrīdēto pasākumu nevar uzskatīt par jaunu grāmatvedības standartu pēc tā tiesībām, jo nav atļauta amortizācija attiecībā uz finanšu nemateriālo vērtību, kas izriet no valsts iekšējās līdzdalības akciju iegādes. Ievērojot iepriekš minēto, Komisija secina, ka apstrīdētais pasākums ir izņēmums no atsaucē sistēmas. Kā būs redzams 128. līdz 138. apsvērumā, Komisija uzskata, ka Spānijas valsts iestāžu un trīsdesmit ieinteresēto personu argumenti nav pietiekami saskanīgi, lai grozītu šo secinājumu.

A.1.3. Priekšrocības pastāvēšana

- (101) TRLIS 12. panta 5. punkts ļauj atskaitīt no taksācijas bāzes finanšu nemateriālās vērtības daļu, kas izriet no līdzdalības iegādes ārvalstu uzņēmumos, kā izņēmumu no atsaucē sistēmas. Tādēļ, samazinot atbalsta saņēmēja nodokļu slogu, TRLIS 12. panta 5. punkts tam piešķir ekonomisku priekšrocību. Priekšrocība izpaužas kā taksācijas samazināšana attiecībā uz nodokli, kuram pretējā gadījumā būtu pakļauti uzņēmumi. Šis samazinājums ir proporcionāls starpībai starp pārņemtās līdzdalības grāmatvedības uzskaites pamatā esošo aktīvu samaksāto pirkuma cenu un to tirgus vērtību.
- (102) Precīzs priekšrocības apmērs attiecībā uz samaksāto pirkuma cenu atbilst nodokļu sloga samazināšanas pašreizējai neto vērtībai, kuru nodrošina amortizācija, kas ir atskaitāma visā amortizācijas laikā pēc iegādes. Tātad, tā ir atkarīga no uzņēmumam attiecīgajos gados piemērojamās nodokļa likmes un no piemērojamās atlaides procentu likmes.
- (103) Gadījumā, ja iegūto līdzdalību pārdod tālāk, šīs priekšrocības daļu varētu atgūt ar peļņas nodokli. Patiešām, pieļaujot nemateriālās vērtības amortizāciju, ja attiecīgā ārvalstu līdzdalība tiktu pārdota tālāk, atskaitītais apmērs novestu pie pārdošanas brīdī ar nodokli apliktās peļņas pieauguma. Tomēr, ja rodas šis neskaidrais apstāklis, priekšrocība neizzūd pilnībā, jo vēlākā posma taksācijā netiek ņemtas vērā likviditātes izmaksas. Kā pareizi norāda divas personas, no ekonomiskā viedokļa, priekšrocības apmērs ir vismaz līdzīgs bezprocentu kredītlīnijai, kas ļauj atskaitīt līdz divdesmit reizes finanšu nemateriālās vērtības, divdesmitās daļas gadā, visā laikposmā, kamēr šī līdzdalība saglabājas nodokļu maksātāja grāmatvedības uzskaitē.
- (104) Izmantojot hipotētisku piemēru, ko jau minēja Komisija procesa uzsākšanas lēmumā, 2002. gadā iegūtā līdzdalība būtu priekšrocība, kas atbilst 20,6 % no finanšu nemateriālās vērtības apmēra, ja piemēro procentu atlaides 5 % likmi⁽⁷¹⁾ un ņem vērā pašreizējo uzņēmējdarbību nodokļa likmju struktūru līdz 2022. gadam, kā pašlaik nosaka likums Nr. 35/2006⁽⁷²⁾. Trešās personas nav apstrīdējušas šos skaitļus. Gadījumā, ja iegūto līdzdalību pārdod tālāk, priekšrocība atbilst tiem procentiem, kurus no nodokļu maksātāja iekasētu kredītlīnijā ar iepriekšējā apsvērumā aprakstītām īpašībām.

⁽⁶⁸⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

⁽⁶⁹⁾ Piemērojot TRLIS 89. panta 3. punktu.

⁽⁷⁰⁾ Piemērojot TRLIS 11. panta 4. punktu.

⁽⁷¹⁾ Saskaņā ar TRLIS noteikumiem un grozījumiem likumā 35/2006 Uzņēmējdarbību nodokļa likme, ko izmanto aprēķinos, no 2002. gada līdz 2006. gadam bija 35 %, 2007. gadā 32,5 % un turpmāk 30 %.

⁽⁷²⁾ 28. novembra likuma 35/2006 par fizisko personu ienākuma nodokli un grozījumiem likumos par uzņēmējdarbību nodokli, nerezidentu ienākuma nodokli un mantojuma nodokli astotais papildu noteikums, 29.11.2006. B.O.E. Nr. 285.

(105) Visbeidzot, Komisija nevar piekrist Spānijas valsts iestāžu un trīsdesmit ieinteresēto personu viedoklim par to, ka apstrīdētā pasākuma galīgais labuma ieguvējs būtu ārvalstu līdzdalības pārdevējs, jo tas saņemtu augstāku cenu. Pirmkārt, nepastāv mehānisms, lai nodrošinātu, ka pabalsts pilnībā ir jāpārved uz pārdevēju. Otrkārt, pirkuma cena ir vairāku atšķirīgu elementu rezultāts, ne tikai apstrīdētā pasākuma apmērs. Treškārt, hipotētiskā situācijā, kad ekonomisku priekšrocību nodod pārdevējam apstrīdētā pasākuma rezultātā, ieguvējs palielina tā pirkšanas cenu, kas ir ļoti svarīgi konkursa pārņemšanas gadījumā.

(106) Tādēļ Komisija secina, ka jebkurā gadījumā apstrīdētais pasākums dod priekšrocību ārvalstu līdzdalības iegādes brīdī.

A.1.4. Pasākuma pamatojums ar Spānijas nodokļu sistēmas loģiku

(107) Komisija uzskata, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo praksi⁽⁷³⁾ pasākumi, kas ievieš atšķirību starp uzņēmumiem nav valsts atbalsts, ja atšķirība izriet no nodokļu sistēmas, kurā tie ietilpst, būtības vai vispārējās struktūras. Šis pamatojums balstās uz nodokļu sistēmas būtību vai vispārējo struktūru un atspoguļo īpašu nodokļu pasākumu atbilstību vispārējās nodokļu sistēmas iekšējai loģikai.

(108) Attiecībā uz šo jautājumu Komisija uzskata, pirmkārt to, ka Spānijas valsts iestādes nav pierādījušas, ka apstrīdētā pasākuma rezultātā tiks novērsta dubulta aplikšana ar nodokļiem. Faktiskā kārtība neparedz noteikumus, lai pierādītu, ka pārdevējs ir efektīvi samaksājis nodokli sakarā ar līdzdalības pārņemšanas rezultātā saņemto labumu, pat ja šis noteikums ir noteikts nemateriālas vērtības amortizācijai pēc uzņēmumu apvienošanas⁽⁷⁴⁾. Ir jāatzīmē, ka, lai gan Spānijas valsts iestādes apgalvo, ka tās ir kompetentas, lai nodrošinātu kontroli attiecībā uz ārvalstu pārdevēju, kas veic darījumus ārzemēs, Komisija atzīmē, ka šis noteikums ir nepieciešams, lai īstenotu

citus Spānijas nodokļu sistēmas prasības⁽⁷⁵⁾, bet ne attiecībā uz apstrīdēto pasākumu.

(109) Otrkārt, apstrīdētais pasākums nav arī mehānisms, lai novērstu nākotnes dividendu dubulto aplikšanu ar nodokļiem. Tās apliks ar nodokli par nākotnes peļņu un tās nevajadzētu divreiz aplikāt ar nodokli, nodot tās uzņēmumam, kuram pieder nozīmīga līdzdalība, par kuru iegādi samaksāja finanšu nemateriālo vērtību. Faktiski apstrīdētais pasākums neparedz saikni starp saņemtām dividendēm un apstrīdētā pasākuma rezultātā iegūto atvieglojumu. Turpretī, no dividendēm, kas saņemtas no nozīmīgas līdzdalības, jau tiek gūts labums, gan no atbrīvojuma saskaņā ar TRLIS 21. pantu, gan arī no tiešās nodokļu sistēmas neitralitātes, ko paredz TRLIS 32. pants attiecībā uz starptautiskās nodokļa dubultas aplikšanas novēršanu. Attiecībā uz šo jautājumu finanšu nemateriālās vērtības amortizācijas rezultātā rodas papildu priekšrocības attiecībā uz nozīmīgas līdzdalības iegādi ārvalstu uzņēmumos.

(110) Treškārt, Spānijas valsts iestādes nav pierādījušas, ka apstrīdētais pasākums būtu noteikumu par vērtspapīru nolietojumu pagarinājums, paredzot, ka pastāv objektīvi zaudējumu pierādījumi, pamatojoties uz detalizētiem un objektīviem aprēķiniem, kurus neprasa apstrīdētais pasākums. Turpretī TRLIS 12. panta 3. punkts pieļauj daļēju amortizācijas atskaitīšanu par līdzdalību vietējās un ārvalstu uzņēmēj sabiedrībās, kas nav kotētas otrreizējā tirgū, sakarā ar nolietojumu, kas notika starp taksācijas gada sākumu un beigām. Apstrīdētais pasākums, kas attiecībā uz saņēmējiem atbilst TRLIS 12. panta 3. punktam⁽⁷⁶⁾, paredz citus atskaitījumus virs grāmatvedības uzskaites teorētiskās vērtības samazināšanos saistībā ar nolietojumu.

(111) Ceturtkārt, Komisija norāda, ka finanšu nemateriālo vērtību, kas izriet no Spānijas līdzdalības iegādes, nevar amortizēt, kamēr noteiktajos apstākļos amortizē ārvalstu uzņēmumu finanšu nemateriālo vērtību. Ārvalstu uzņēmumu finanšu nemateriālās vērtības taksācijas atšķirība no Spānijas uzņēmumiem ir ieviesta ar apstrīdēto pasākumu, kas nav nepieciešams un samērīgs, ievērojot nodokļu sistēmas loģiku. Faktiski, Komisija uzskata, ka ir nesamērīgi tas, ka apstrīdētā kārtība paredz nominālo un faktisko nodokli, kas būtiski atšķiras attiecībā uz salīdzināmos apstākļos esošiem uzņēmumiem tikai tāpēc, ka daži no tiem piedalās ieguldījumu pasākumos ārzemēs.

⁽⁷³⁾ Skatīt lietas C-88/03, *Portugāle/Komisija*, 81. punktu, skatīt šā lēmuma 49. zemsvītras piezīmi; skatīt Pirmās instances tiesas 2009. gada 9. septembra sprieduma lietā T-227/01, *Territorio foral de Álava y otros*, kas vēl nav publicēts, 179. punktu un Pirmās instances tiesas 2009. gada 9. septembra sprieduma lietā T-227/01, *Territorio foral de Álava y otros*, kas vēl nav publicēts, 190. punktu.

⁽⁷⁴⁾ Piemērojot TRLIS 89. panta 3. punkta a) apakšpunkta 1. punktu.

⁽⁷⁵⁾ Skatīt TRLIS 89., 21. un 22. pantu.

⁽⁷⁶⁾ Kā skaidri norādīts 12. panta 5. punkta otrajā daļā, "šis (tas ir, TRLIS 12. panta 5. punkta) starpības atņemšana ir saderīga, savukārt ar šī panta 3. punktā minētajiem nolietojuma zaudējumiem".

(112) Visbeidzot, Spānijas valsts iestādes arī norāda, ka apstrīdētais pasākums ir pamatots ar neitralitātes principu, kas jāpiemēro attiecībā uz uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem⁽⁷⁷⁾. Patiešām, likuma par uzņēmējdarbību nodokli pamatojumu daļā⁽⁷⁸⁾, kas bija spēkā, apstrīdētais pasākums tika ieviests, skaidri noteica šo principu. Attiecībā uz šo jautājumu Komisija norāda, ka "konkurētspējas princips"⁽⁷⁹⁾, kuru izvirza Spānijas valsts iestādes tieši atsaucoties uz "eksporta palielināšanos" arī veicina šo reformu. Attiecībā uz šo jautājumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Komisijas iepriekšējiem lēmumiem⁽⁸⁰⁾, ir nesamērīgi uzlikt citus efektīvus nodokļus uzņēmumiem, kas ir salīdzināmā stāvoklī tikai tāpēc, ka tie veic ar eksportu saistītās darbības vai īsteno investīciju iespējas ārvalstīs. Turklāt Komisija atgādina, ka saskaņā ar Tiesas spriedumu⁽⁸¹⁾, "(...) kaut arī vienlīdzības principi attiecībā uz nodokli un nodokļu maksāšanas spēju, protams, ir Spānijas nodokļu sistēmas daļa, tie neuzliek pienākumu nodrošināt identisku attieksmi pret nodokļu maksātājiem, kas atrodas dažādās situācijās (...)".

(113) Ievērojot šos argumentus, Komisija uzskata, ka neitralitātes princips nevar pamatot apstrīdēto pasākumu. Faktiski, kā to arī uzsvēra divas personas, tas, ka 5 % mazākuma līdzdalības iegūšana nodrošina labumu no apstrīdētā pasākuma, pierāda, ka šis pasākums ietver noteiktas situācijas, kurām nav liela līdzība. Tādējādi, varētu teikt, ka saskaņā ar atsaucē sistēmu, pret faktiski un tiesiski atšķirīgām situācijām ir identiska attieksme. Tādēļ Komisija uzskata, ka nevar minēt neitralitātes principu, lai pamatotu apstrīdēto pasākumu.

(114) Ievērojot 107. līdz 113. apsvērumā minēto, Komisijai jāsecina, ka apstrīdētās nodokļu shēmas selektīvas priekšrocības raksturs nav pamatots ar nodokļu sistēmas būtību. Tādēļ jāuzskata, ka apstrīdētais pasākums ietver diskriminējošo elementu, kas ir ierobežojums attiecībā uz valsti, kurā ir veikts darījums, kas saņem nodokļu priekšrocības atbalstu⁽⁸²⁾, un šāda diskriminācija nav pamatota ar Spānijas nodokļu sistēmas loģiku.

⁽⁷⁷⁾ Skatīt jo īpaši 48. apsvērumu.

⁽⁷⁸⁾ Likums 43/1995 par uzņēmējdarbību nodokli, kurš ir atcelts ar Karaļa dekrētu 4/2004.

⁽⁷⁹⁾ Spānijas valsts iestādes likuma 43/1995 preambulā to nosaka kā: "Sakarā ar konkurētspējas principa prasībām, Uzņēmējdarbību nodoklim jābūt saderīgam un jāveicina ekonomiskās politikas pasākumu kopumu konkurētspējas attīstības nolūkā. (...) kā arī uzņēmumu starptautiskā rakstura stimulēšanai attiecībā uz tās rezultātā radīto eksporta pieaugumu, atbilstoši minētajam principam."

⁽⁸⁰⁾ Skatīt, *inter alia*, Komisijas 2006. gada 22. marta lēmumu par nodokļu tiešiem stimuliem ar eksportu saistīto darbību stimulēšanai (OV C 302, 14.12.2007., 3. lpp.), 51. apsvēruma.

⁽⁸¹⁾ Skatīt 42. zemesvītras piezīmē minētā sprieduma 127. punktu.

⁽⁸²⁾ Skatīt attiecībā uz šo jautājumu Komisijas 2009. gada 8. jūlija lēmumu lietā C-2/2007, *Groepsrentebox*, *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts, jo īpaši 107. apsvērumu.

A.2. Papildu arguments: apstrīdētā pasākuma analīze saistībā ar atsaucē sistēmu attiecībā uz nemateriālo vērtību darījumos ar trešām valstīm

(115) Spānijas valsts iestādes ir paskaidrojušas, ka apstrīdētā pasākuma mērķis ir novērst atšķirīgu nodokļu kārtību, no vienas puses, attiecībā uz iegūšanu, kurai tieši seko uzņēmējdarbību apvienošana, un, no otras puses, iegādājoties līdzdalību bez uzņēmējdarbību apvienošanas. Pamatojoties uz šo paskaidrojumu, apstrīdētā pasākuma īstenošanas joma būtu ierobežota ar Spānijā nerezidējošās uzņēmējdarbības nozīmīgas līdzdalības iegādi, jo daži šķēršļi vairāk apgrūtina īstenot pārrobežu uzņēmējdarbību apvienošanās, nekā uzņēmējdarbību apvienošanās valsts iekšienē⁽⁸³⁾. Šo šķēršļu pastāvēšanas rezultātā Spānijas nodokļu maksātāji, kas veic ieguldījumus ārzemēs, nokļūtu atšķirīgā faktiskajā un tiesiskajā stāvoklī, salīdzinot ar tiem, kas veic ieguldījumus Spānijā. Patiešām, Spānijas valsts iestādes norāda, ka⁽⁸⁴⁾: "Visbeidzot, pats noteikto nodokļu pasākumu atšķirīgs raksturs nebūt nenozīmē, ka tie ir valsts atbalsta pasākumi, jo ir arī jāizskata, vai šie pasākumi ir nepieciešami, vai funkcionāli attiecībā uz nodokļu sistēmas efektivitāti, kā tas ir norādīts Komisijas paziņojumā. Tāpēc Spānijas nodokļu noteikumos ir paredzētas dažādas nodokļu kārtības objektīvi atšķirīgu situāciju gadījumiem, kā tas ir gadījumos ar līdzdalības pārņemšanu ārvalstu uzņēmumos, salīdzinot ar līdzdalības pārņemšanu Spānijas uzņēmumos (nespēja veikt apvienošanās darījumus, riska pārvaldīšanu u. c.), lai panāktu taksācijas neitralitāti, ko nosaka Spānijas iekšējie tiesību akti un pašas Kopienas tiesības, un lai nodrošinātu Spānijas nodokļu sistēmas saskaņotību un efektīvu loģiku."

(116) Saskaņā ar Spānijas valsts iestāžu viedokli, īpašas nodokļu kārtības piešķiršana pārrobežu līdzdalības pārņemšanas gadījumos būtu nepieciešama, lai nodrošinātu Spānijas nodokļu sistēmas neitralitāti un novērstu labvēlīgāku attieksmi pret Spānijas līdzdalības pārņemšanas gadījumiem. Līdz ar to Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas uzskata, ka apstrīdētā pasākuma novērtēšanas pareizs atsaucē ietvars būtu nodokļu kārtība attiecībā uz nemateriālās vērtības pārņemšanu ārvalstīs.

(117) Lai gan Komisija uzskata, ka sakarā ar minēto pasākumu Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav sniegušas pietiekamus pierādījumus, kas pamatotu atšķirīgu nodokļu kārtību attiecībā uz Spānijas līdzdalības darījumiem un Kopienas uzņēmumu darījumiem (aprakstīti 92. līdz 96. apsvērumā), *a priori* nevar pilnībā izslēgt šādu atšķirīgu pieeju attiecībā uz darījumiem saistībā ar trešajām valstīm. Faktiski ārpus Kopienas var saglabāties juridiskie šķēršļi pārrobežu uzņēmējdarbības apvienošanā, kas novieto pārrobežu darījumus tiesību un faktu stāvoklī, kas atšķiras no Kopienas iekšējiem darījumiem. Rezultātā pirkumi ārpus Kopienas, kas varētu novest pie nemateriālās vērtības nodokļu amortizācijas, piemēram, akcionāru vairākuma

⁽⁸³⁾ Skatīt 13. apsvērumā minēto Spānijas valsts iestāžu 2009. gada 16. jūnija e-pasta vēstuli.

⁽⁸⁴⁾ Skatīt jo īpaši 9. apsvērumā minētās Spānijas valsts iestāžu 2009. gada 22. aprīļa vēstules (A-9531) 6. lappusi.

pārņemšanas gadījumā, var tikt izslēgti no šīs nodokļu priekšrocības, jo nav iespējams veikt apvienošanās darījumus. Nemateriālās vērtības nodokļu amortizācija saistībā ar šiem darījumiem, kas ir ārpus Kopienas tiesību un faktu jomas, varētu būt nepieciešama, lai nodrošinātu nodokļu sistēmas neitralitāti.

- (118) Tā kā šobrīd pastāv apstrīdētais pasākums, nemateriālās vērtības nodokļu amortizācija var izveidoties atsevišķi, pat gadījumos, kad saņēmējs iegūst 5 % no akciju kopskaita, un tādēļ apstrīdētais pasākums var būt izņēmums no atsaucē sistēmas, kā tas definēts 117. apsvērumā.
- (119) Attiecībā uz šo jautājumu Komisija uztur ar 2007. gada 10. oktobra uzsākšanas lēmumu uzsākt procedūru attiecībā uz pārņemšanu ārpus Kopienas, ievērojot to, ka Spānijas valsts iestādes ir apņēmušās ieviest jaunus elementus saistībā ar šķēršļiem, kas kavē pārrobežu apvienošanās ārpus Kopienas. Tādējādi 2007. gada 10. oktobrī uzsāktā procedūra nav pabeigta attiecībā uz pārņemšanu ārpus Kopienas.

B. Valsts resursu esamība

- (120) Pasākums ietver valsts resursu izmantošanu, jo tas paredz atteikšanos no nodokļu ieņēmumiem par summu, kas atbilst nodokļa saistību samazināšanai ar nodokli apliekamām ārvalstu uzņēmējabsabiedrībās nozīmīgu līdzdalību ieguvušām uzņēmējabsabiedrībām Spānijā, vismaz 20 gadus pēc iegādes.
- (121) Atteikšanās no nodokļu ieņēmumiem atbrīvo uzņēmuma budžetu no parastā sloga un tāpēc, kaut arī tā nav subsidiāra vārda tieša nozīmē, tai ir līdzīga būtība un identiskas sekas. Tāpat pasākums, kas ļauj dažiem uzņēmumiem gūt labumu no nodokļu samazinājuma vai atlikt normāli maksājamā nodokļa maksājumu, ir līdzīgs valsts atbalstam. No budžeta viedokļa, saskaņā ar Tiesas praksi⁽⁸⁵⁾ un Komisijas paziņojumu⁽⁸⁶⁾, apstrīdētais pasākums izraisa nodokļu ieņēmumu zaudējumus valstī, samazinot ar nodokli apliekamo pamatu, kas ir līdzvērtīgi valsts resursu izmantošanai.
- (122) Šo iemeslu dēļ Komisija uzskata, ka apstrīdētais pasākums paredz valsts resursu izmantošanu.

C. Konkurences un tirdzniecības kropļošana starp dalībvalstīm

- (123) Saskaņā ar Tiesas praksi⁽⁸⁷⁾: "(...) Attiecībā uz valsts pasākuma kvalificēšanu, kā aizliegto valsts atbalstu, nav nepieciešams pierādīt atbalsta faktisku ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm konkurences efektīvu kropļošanu, bet tikai jāpārbauda, vai šāds atbalsts var ietekmēt minēto tirdzniecību un izkropļot konkurenci. Jo īpaši, ja atbalsts, ko piešķir dalībvalsts, stiprina uzņēmuma stāvokli attiecībā pret citiem Kopienas iekšējā tirdzniecībā konkurējošiem uzņēmumiem, šī tirdzniecība būtu minētā atbalsta ietekmēta. (...) No otras puses, nav nepieciešams, lai atbalsta saņēmēja uzņēmums piedalās Kopienas iekšējā tirdzniecībā. Patiesi, kad dalībvalsts piešķir atbalstu uzņēmumam, to iekšējo darbību var saglabāt vai palielināt, tādējādi samazinot citās dalībvalstīs reģistrēto uzņēmumu iespējas iekļūt attiecīgās dalībvalsts tirgū." Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru⁽⁸⁸⁾, lai secinātu, ka pasākums izkropļo konkurenci, pietiek ar to, ka pasākuma atbalsta saņēmējs konkurē ar citiem uzņēmumiem konkurencei atvērtos tirgos. Komisija uzskata, ka judikatūrā paredzētie noteikumi ir ievēroti turpmāk minēto iemeslu dēļ.
- (124) Pirmkārt, apstrīdētais pasākums dod priekšrocības attiecībā uz finansējumu un tādējādi nostiprina ekonomisko vienību, kuru var izveidot atbalsta saņēmējs un mērķa uzņēmums. Attiecībā uz šo jautājumu un saskaņā ar Tiesas judikatūru⁽⁸⁹⁾, vienkārši kontrolējot mērķa uzņēmumu un efektīvi īstenojot šo kontroli, tieši vai netieši ietekmējot mērķa uzņēmuma pārvaldīšanu, ir jāuzskata, ka pastāv piedalīšanās mērķa uzņēmuma ekonomiskajā darbībā.
- (125) Otrkārt, apstrīdētais pasākums var kropļot konkurenci, precīzāk starp Eiropas konkurentiem, piešķirot nodokļu samazinājumu Spānijas uzņēmumiem, kas pārņem nozīmīgu līdzdalību mērķa uzņēmumos. Šo analīzi apstiprina tas, ka vairāki uzņēmumi pēc uzsākšanas lēmuma ir ziņojuši vai pieteikušies apliecināt, ka apstrīdētais pasākums piešķir nozīmīgu priekšrocību, iedvesmojot Spānijas uzņēmumu apvienošanās centienus, jo īpaši saistībā ar izsoles procedūrām. Šie paziņojumi vismaz apliecina, ka virkne Spānijas uzņēmumu uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir ietekmējis viņu stāvokli tirgū, neatkarīgi no tā, vai viņu detalizētie iesniegumi bija pareizi attiecībā uz atbalsta pastāvēšanu.

⁽⁸⁵⁾ Skatīt Tiesas 2006. gada 10. janvāra spriedumu lietā C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze* un citi, [2006] *Recueil*, I-289. lpp.

⁽⁸⁶⁾ Skatīt 21. zemsvītras piezīmi. Skatīt jo īpaši Komisijas paziņojuma 9. un 10. punktu.

⁽⁸⁷⁾ Skatīt 42. zemsvītras piezīmi, 139.–143. punkts.

⁽⁸⁸⁾ Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedums lietā T-214/95, *Vlaams Gewest/Komisija*, [1998] *Recueil*, II-717. lpp.

⁽⁸⁹⁾ Skatīt iepriekš 85. zemsvītras piezīmē minēto Tiesas spriedumu lietā C-222/04.

- (126) Tādēļ Komisija secina, ka apstrīdētais pasākums var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļot konkurenci, jo īpaši vietējā tirgū, potenciāli uzlabojot darba noteikumus atbalsta saņēmējiem, kas tieši piedalās ekonomiskajā darbībā, kurai piemēro nodokli Spānijā.

D. Komisijas reakcija uz saņemtajiem apsvērumiem

- (127) Pirms secinājuma par pasākuma kvalificēšanu Komisija uzskata par piemērotu izpētīt sīkāk dažus Spānijas iestāžu un trešo personu argumentus, kas vēl nav tieši vai netieši izskatīti iedaļās par shēmas novērtēšanu (83. un nākamie apsvērumi).

D.1. Reakcija uz izrakstiem no 2006. gada ienākumu deklarācijām un piezīmēm par Tiesas spriedumu C-501/00

- (128) Attiecībā uz datiem, ko Spānijas valsts iestādes iesniedza kā izrakstus no 2006. gada ienākumu deklarācijām, lai pierādītu, ka apstrīdētais pasākums nav selektīvs⁽⁹⁰⁾, Komisija uzsver iesniegtās informācijas vispārējo precizitātes trūkumu. Pirmkārt, šie dati liecina par saņēmēju sadalījumu pa kategorijām (darbība, apgrozījums), bet nenorāda, vai attiecīgā atbalsta saņēmēji pārstāv katras ietekmētās kategorijas mazu vai nozīmīgu daļu. Otrkārt, kaut arī statistika, kas balstās uz atbalsta saņēmēju darījumu apgrozījuma nozīmīgumu varētu būt interesants rādītājs, lai pierādītu, ka apstrīdētais pasākums ir piemērojams visiem Spānijas uzņēmumiem, jāuzsver, ka apstrīdētais pasākums attiecas uz līdzdalības pārņemšanu. Šis ieguldījumu veids ne vienmēr radīs ievērojamu apgrozījumu, kas nozīmē, ka, piemēram, šajos datos akciju sabiedrības var figurēt kā MVU. Tādēļ, lai dati būtu uzskatāmi par atbilstošiem, ir nepieciešams ievērot tādus papildu rādītājus kā bilances kopsummas un vai atbalsta saņēmēji var konsolidēt savu nodokļa bāzi ar citiem Spānijas nodokļu maksātājiem. Treškārt, šie dati arī neizskatās reprezentatīvi, jo tie nenorāda atbalsta saņēmēju pārņemtās līdzdalības līmeni (vairākuma vai tikai mazākuma līdzdalība). Visbeidzot, saņemtie dati nesniedz norādījumus, lai noteiktu, vai ir ievēroti nosacījumi, kas paredzēti Komisijas 2003. gada ieteikumā par MVU⁽⁹¹⁾. Tādēļ Komisija uzskata, ka tās pierādījums tam, ka atbalsta pasākums ir selektīvs pēc pašas attiecīgās likumdošanas būtības, nav apstrīdēts ar Spānijas valsts iestāžu iesniegtajiem daļējiem un maz reprezentatīviem datiem.

- (129) Tomēr, pat ja Spānijas valsts iestāžu iesniegtie argumenti būtu papildināti ar papildu pierādījumiem, tas nenovērstu apstrīdētā pasākuma selektīvu raksturu, jo tikai atsevišķi uzņēmumi gūst labumu no pasākuma, arī pamatojoties uz Tiesas spriedumu lietā C-501/00 *Spānija/Komisija* ⁽⁹²⁾. Patiešām, kas attiecas uz Spānijas valsts iestāžu pasākuma kvalificēšanu kā vispārēja rakstura pasākumu ⁽⁹³⁾, jo tas ir pieejams jebkuram Spānijā rezidējošam uzņēmumam, jāatgādina šis Tiesas spriedums. Šī lieta arī attiecas uz izņēmumu no Spānijas uzņēmumu nodokļa, konkrētāk uz pasākumu ar nosaukumu "Atskaitījumi sakarā ar eksporta darbību". Spānijas iestādes Tiesā apgalvoja, ka šī shēma ir atvērta jebkuram uzņēmumam ar nodokļu rezidenci Spānijā. Tomēr Tiesa nosprieda, ka nodokļa atskaitījums varētu "dot labumu vienai uzņēmumu kategorijai, proti, tiem, kas veic eksporta darbību un īsteno noteiktus ieguldījumus, kas minēti apstrīdētajos pasākumos" ⁽⁹⁴⁾. Komisija uzskata, ka arī šajā lietā apstrīdētā pasākuma mērķis ir veicināt kapitāla eksportu no Spānijas, lai nostiprinātu Spānijas uzņēmumu pozīcijas ārēmēs, tādējādi uzlabojot atbalsta shēmas saņēmēju konkurētspēju.

- (130) Attiecībā uz šo jautājumu jāatzīmē, ka saskaņā ar Tiesas viedokli, "lai pamatotu apstrīdētos pasākumus, pamatojoties uz to ietvara nodokļu sistēmas veidu vai struktūru, nav pietiekami norādīt, ka to mērķis ir veicināt starptautisku tirdzniecību. Šāds mērķis patiešām ir ekonomisks mērķis, bet nav pierādīta tā atbilstība nodokļu sistēmu vispārējai loģikai. (...) Līdzvērtīgi arī tas, ka apstrīdētie pasākumi cenšas sasniegt tirdzniecības vai rūpniecības politikas mērķi, piemēram, starptautiskās tirdzniecības attīstību, atbalstot ieguldījumus ārvalstīs, nav pietiekams, lai tos uzreiz nekvalificē kā "atbalstu" saskaņā ar 4. CA panta c) apakšpunktu ⁽⁹⁵⁾". Minētajā lietā Spānijas valsts iestādes vienkārši paziņoja, ka apstrīdētā pasākuma mērķis ir starpvalstu tirdzniecības attīstība un uzņēmumu nostiprināšana, nepierādot, ka minētais pasākums būtu pamatots ar sistēmas loģiku. Ievērojot iepriekš minēto, Komisija apstiprina savu analīzi par to, ka apstrīdētais pasākums ir selektīvs.

D.2. Reakcija uz apsvērumiem par Komisijas praksi

- (131) Attiecībā uz atsauci uz selektivitātes jēdziena šķietami novatorisku interpretāciju esošajā lietā, vispirms ir jāuzsver, ka šāda pieeja pilnībā saskan ar Komisijas lēmumu iepriekšējo praksi un Tiesas judikatūru, kas aprakstīti 92. apsvērumā. Šajā konkrētajā gadījumā pieeja arī neatšķiras

⁽⁹⁰⁾ Skatīt 12. apsvērumu.

⁽⁹¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

⁽⁹²⁾ Skatīt 42. zemsvītras piezīmi.

⁽⁹³⁾ Skatīt jo īpaši 31. un 44. apsvērumu.

⁽⁹⁴⁾ Skatīt jo īpaši sprieduma 120. punktu.

⁽⁹⁵⁾ Skatīt 42. zemsvītras piezīmi, 124. punkts.

no Komisijas lēmuma Nr. 480/2007⁽⁹⁶⁾, uz kuru atsaucas Spānijas valsts iestādes. Faktiski šim lēmumam ir ievērots nospraustā mērķa īpašais raksturs, atsaucoties⁽⁹⁷⁾ uz Komisijas paziņojumu Padomei, Parlamentam, kā arī Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Par efektīvāku P&A nodokļu atvieglojumu piemērošanu"⁽⁹⁸⁾. Minētajā lietā apstrīdētā pasākuma nospraustais mērķis nav līdzīgs mērķis. Turklāt, atšķirībā no minētās lietas, minētajam Spānijas pasākumam šajā iepriekšējā lēmumā nav atšķirības starp iekšzemes un starpvalstu darījumiem.

- (132) Visbeidzot, attiecībā uz izņēmumu no uzņēmumu aplikšanas ar nodokli, kas izriet no tādu direktīvu⁽⁹⁹⁾ piemērošanas, kā, piemēram, Direktīva par mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem vai Direktīva par procentu un honorāru pārrobežu maksājumiem, Komisija uzskata, ka situācija, kas izriet no šo direktīvu īstenošanas, pilnībā atbilst argumentācijai, ko sniedz šajā lēmumā. Patiešām, Kopienas tiesību saskaņošanas rezultātā pārrobežu darījumiem Kopienas teritorijā un katrā dalībvalstī jābūt faktiski un tiesiski līdzīgā situācijā. Turklāt, Komisija vēlas uzsvērt, ka Pirmās instances tiesa nolēma⁽¹⁰⁰⁾: "Pašreizējā Kopienas tiesību stāvoklī tiešie nodokļi ir dalībvalstu kompetence, lai gan, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, dalībvalstīm konsekventi jāizmanto šī kompetence, respektējot minētās tiesības (sk. jo īpaši lietā C-391/97, *Geswind*, [1999] ECR, ECR I-5451, 20. punkts), un tādējādi atturēties attiecībā uz šo jautājumu no jebkādiem pasākumiem, kas var būt ar kopējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts."

D.3. Reakcija uz apsvērumiem par Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu

- (133) Pirmkārt, kā jau iepriekš minēts, nedrīkst aizmirst, ka, lai gan tiešie nodokļi ietilpst dalībvalstu kompetencē, ir arī taisnība, ka dalībvalstīm šī kompetence ir jāīsteno, respektējot Kopienas tiesības⁽¹⁰¹⁾, kas ietilpst līguma noteikumos par valsts atbalstu. Citiem vārdiem sakot, Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu interpretē atbilstoši līguma noteikumiem par valsts atbalstu, tostarp noteikumus, kas Komisijai piešķir kontroles pilnvaras šajā jomā.

⁽⁹⁶⁾ Skatīt 24. zemsvītras piezīmi un 44. apsvērumu.

⁽⁹⁷⁾ Skatīt iepriekš 24. zemsvītras piezīmē minēto Komisijas 2008. gada 14. februāra lēmumu lietā N 480/07.

⁽⁹⁸⁾ SEC(2006) 1515, COM/2006/0728, galīgā redakcija, 1.2. iedaļa.

⁽⁹⁹⁾ Skatīt 47. apsvērumu.

⁽¹⁰⁰⁾ Skatīt 42. zemsvītras piezīmē minēto Tiesas sprieduma 123. punktu lietā C-501/00.

⁽¹⁰¹⁾ Skatīt Tiesas 1995. gada 11. augusta spriedumu lietā C-80/94, *Wielockx*, [1995] *Recueil*, I-2493. lpp., 16. punkts; Tiesas 1997. gada 11. septembra spriedumu lietā C-264/96, *ICI/Colmer (HMIT)*, [1998] *Recueil*, I-4695. lpp., 19. punkts; un Tiesas 1999. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-311/97, *Royal Bank of Scotland*, [1999] *Recueil*, I-2651. lpp., 19. punkts.

- (134) Turklāt Līguma 58. pantu, uz ko atsaucas Spānijas valsts iestādes, jāsaprot saistībā ar Līguma 56. pantu, kas aizliedz ierobežot kapitāla apriti starp dalībvalstīm. Patiešām, Līguma 58. panta 1. punkts paredz, ka "56. panta noteikumi neskar dalībvalstu tiesības: a) piemērot attiecīgos nodokļu tiesību aktus, kas atšķirtu nodokļu maksātājus, kuri atrodas atšķirīgā situācijā attiecībā uz savu rezidences vietu vai kapitāla ieguldījuma vietām".

- (135) Iespēja, ko dalībvalstīm piedāvā Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts, attiecībā uz attiecīgo savas nodokļu likumdošanas noteikumu piemērošanu, atšķirot nodokļu maksātājus, kuru stāvoklis ir atšķirīgs saistībā ar savu rezidences vietu vai kapitāla ieguldījuma vietām, ir jau apstiprināta Tiesā. Saskaņā ar iepriekšējo judikatūru, pirms stājas spēkā Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts, valsts nodokļu noteikumi, ar kuriem izveido dažas atšķirības, pamatojoties jo īpaši uz nodokļu maksātāju rezidenci, varētu būt saderīgi ar Kopienas tiesībām, ja tos piemēro objektīvi nesalīdzināmiem apstākļiem⁽¹⁰²⁾ vai tos var pamatot ar vispārējo interešu īpaši svarīgiem apsvērumiem, jo īpaši saistībā ar nodokļu kārtības saskaņotību⁽¹⁰³⁾. Neskatoties uz to, tīri ekonomiska rakstura mērķi nevar būt īpaši svarīgas sabiedrības intereses, kas var attaisnot līguma garantētās pamatbrīvības ierobežojumu⁽¹⁰⁴⁾.

- (136) Turklāt attiecībā uz laiku pēc Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta stāšanās spēkā Tiesa pārbaudīja objektīvi salīdzināmo situāciju iespējamo esamību, kas pamatotu brīvu kapitāla apriti ierobežojošu likumdošanu. Attiecībā uz noteiktiem nodokļu tiesību aktiem, kuru rezultātā nodokļu maksātājs, kas dzīvo kādā dalībvalstī, atturējās no sava kapitāla ieguldīšanas uzņēmumos, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, un kuriem arī bija ierobežojoša ietekme uz uzņēmumiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, ja tas rada šķēršļus kapitāla piesaistei attiecīgajā dalībvalstī, Tiesa ir vairākkārt lēmusi, ka šādu likumdošanu nevar pamatot ar objektīvi atšķirīgu situāciju, kurā var ieviest atšķirīgu nodokļu kārtību saskaņā ar Līguma 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu⁽¹⁰⁵⁾.

⁽¹⁰²⁾ Skatīt jo īpaši Tiesas 1995. gada 14. februāra spriedumu lietā C-279/93, *Schumacker*, [1995] *Recueil*, I-225. lpp.

⁽¹⁰³⁾ Skatīt Tiesas 1992. gada 28. janvāra spriedumu lietā C-204/90, *Bachmann/Belģijas valsts*, [1992] *Recueil*, I-249. lpp., un Tiesas 1992. gada 28. janvāra spriedumu lietā C-300/90, *Komisija/Belģija*, [1992] *Recueil*, I-305. lpp.

⁽¹⁰⁴⁾ Skatīt Tiesas 1998. gada 28. aprīļa spriedumu lietā C-120/95, *Decker/Caisse de Maladie des Employés Privés*, [1998] *Recueil*, I-1831. lpp., 39. punkts, Tiesas 1998. gada 28. aprīļa spriedumu lietā C-158/96, *Kohll/Union des Caisses de Maladie*, [1998] *Recueil*, I-1931. lpp., 41. punkts, un iepriekš minēto Tiesas 2000. gada 6. jūnija spriedumu lietā C-35/98, *Verkooijen*, 48. punkts.

⁽¹⁰⁵⁾ Skatīt Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-315/02, *Lenz*, [2004] *Recueil*, I-7063. lpp., Tiesas 2004. gada 7. septembra spriedumu lietā C-319/02, *Manninen*, [2004] *Recueil*, I-7477. lpp.

(137) Jebkurā gadījumā, ir jāatgādina, ka Līguma 58. panta 3. punkts nosaka, ka 58. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie valsts noteikumi nevar būt patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpti ierobežot kapitāla brīvu apriti un maksājumus ⁽¹⁰⁶⁾.

(138) Ievērojot iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka šajā lietā valsts iekšējās līdzdalības iegāde un citā dalībvalstī reģistrēto uzņēmumu iegāde un pārņemšana iepriekš minēto iemeslu dēļ, ir objektīvi līdzīgā stāvoklī un nepastāv vispārējo interešu īpaši svarīgi apsvērumi, kas var attaisnot atšķirīgu attieksmi pret nodokļu maksātājiem saistībā ar vietām, kur būtu ieguldīts viņu kapitāls.

E. Secinājums par apstrīdētā pasākuma kvalificēšanu

(139) Ievērojot visu iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka attiecībā uz Kopienas iekšējām iegādēm apstrīdētajam pasākumam ir visi nosacījumi, kas noteikti Līguma 87. panta 1. punktā un tādējādi ir uzskatāms par valsts atbalstu.

F. Saderība

(140) Kā noteikts lēmumā par procedūras uzsākšanu, Komisija uzskata, ka minētajai atbalsta shēmai nevar piemērot nevienu no izņēmumiem, kas paredzēti Līguma 87. panta 2. un 3. punktā.

(141) Visas procedūras laikā Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētas personas iesniedza savus argumentus, lai pierādītu, ka Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētie izņēmumi ir piemērojami šajā lietā ⁽¹⁰⁷⁾. Divas personas uzskatīja, ka nevienu no Līguma 87. panta 2. punkta un 3. punkta noteikumiem nevar piemērot minētajā lietā.

(142) Līguma 87. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi attiecas uz sociāla rakstura atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem, atbalstu, kas ir paredzēts dabas katastrofu

vai citu ārkārtējo notikumu izraisīto zaudējumu atlīdzināšanai, un atsevišķos Vācijas Federatīvās Republikas reģionos piešķirto atbalstu, nepiemēro minētajā lietā.

(143) Tāpat nav piemērojams 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētais izņēmums, kas atļauj atbalstu ar mērķi veicināt ekonomikas attīstību reģionos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda augsts bezdarba līmenis, jo pasākums nav pakārtots nekāda veida darbības veikšanai specifiskajos reģionos ⁽¹⁰⁸⁾.

(144) Tāpat nevar uzskatīt, ka 2001. gadā pieņemtais apstrīdētais pasākums veicina projekta īstenošanu kopējās Eiropas interesēs vai tas ir paredzēts, lai novērstu nopietnus traucējumus Spānijas tautsaimniecībai, saskaņā ar 87. panta 3. punkta b) apakšpunkta noteikumiem. Tāpat nav paredzēts attīstīt kultūru un mantojuma saglabāšanu, saskaņā ar 87. panta 3. punkta d) apakšpunkta noteikumiem.

(145) Visbeidzot, apstrīdētais pasākums ir jāpārbauda saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, kurā ir atļauts atbalsts, lai veicinātu atsevišķu darbību vai atsevišķu tautsaimniecības reģionu attīstību, nemainot tirdzniecības nosacījumus pretrunā ar kopējām interesēm. Attiecībā uz šo jautājumu vispirms ir jānorāda, ka apstrīdētais pasākums neietilpst nevienā ietvarā vai pamatnostādnēs, kas nosaka noteikumus konkrēto atbalsta veidu uzskatīšanai par saderīgiem ar kopējā tirgus nosacījumiem.

(146) Attiecībā uz Spānijas valsts iestāžu un trīsdesmit ieinteresēto personu argumentiem par 2005. gada valsts atbalsta rīcības plānu ⁽¹⁰⁹⁾, saskaņā ar kuriem viņi uzskata, ka atsevišķi pasākumi var būt saderīgi, ja tie atsaucas galvenokārt uz tirgus nepilnībām, Komisija atzīmē, ka iespējamās vispārējās grūtības, veicot pārrobežu apvienošanas, nevar uzskatīt par tirgus nepilnībām.

(147) Tas, ka konkrētais uzņēmums var nespēt bez atbalsta veikt konkrētu projektu vai darījumu vēl nenozīmē, ka pastāv tirgus nepilnības. Tikai tad, kad tirgus spēkiem vien nevar sasniegt efektīvu rezultātu, tas ir, kad darījumā netiek realizēta visa potenciāla peļņa, var uzskatīt, ka pastāv tirgus nepilnības.

⁽¹⁰⁶⁾ Skatīt iepriekš minēto spriedumu lietā C-35/98, *Verkooijen*, 44. punkts.

⁽¹⁰⁷⁾ Skatīt 56. un nākamos apsvērumus.

⁽¹⁰⁸⁾ Skatīt, *inter alia*, Komisijas iepriekšējās prakses piemērus, 2003. gada 13. maija Lēmumu 2004/76/EK par Francijā īstenotu atbalsta shēmu par labu centrālajiem birojiem un loģistikas centriem (OV L 23, 28.1.2004., 1. lpp.), 73. apsvērumi; skatīt arī līdzīgu pamatojumu Komisijas 2003. gada 17. februāra Lēmumā 2003/515/EK par Nīderlandes īstenoto atbalsta shēmu par labu starptautiskā finansējuma darbībai (OV L 180, 18.7.2003., 52. lpp.), 105. apsvērumi; Komisijas 2003. gada 24. jūnija Lēmumu 2004/77/EK par Beļģijā īstenoto atbalsta shēmu nodokļu pārvaldīšanas kārtības veidā piemērošanai *US Foreign Sales Corporations* (ASV pārdošanas uzņēmēj sabiedrībās) (OV L 23, 28.1.2004., 14. lpp.), 70. apsvērumi.

⁽¹⁰⁹⁾ Skatīt 37. zemsvītras piezīmi.

- (148) Komisija neapstrīd, ka dažiem darījumiem izmaksas var būt daudz augstākas nekā citiem. Tomēr šīs izmaksas ir faktiskās izmaksas, kas precīzi atspoguļo attiecīgo projektu raksturu, tās ir saistītas ar dažādām ģeogrāfiskām vietām vai dažādām tiesību sistēmām, kurās tās rodas, uzņēmumiem ir lietderīgi pilnībā ievērot šīs izmaksas, pieņemot savus lēmumus. Gluži pretēji, ja šīs reālās izmaksas ir ignorētas vai vēl svarīgāk, ja tās kompensē ar valsts atbalstu, tas varētu novest pie neefektīva iznākuma. Tāds pats atšķirību veids patiesajos izdevumos rodas arī tad, ja salīdzina dažādus darījumus valstī ar pārrobežu darījumiem, un šādas atšķirības pastāvēšana nenozīmē, ka radīšies neefektīvs tirgus rezultāts.
- (149) Spānijas valsts iestāžu minētie piemēri par iespējamo izmaksu pieaugumu, veicot starpvalstu darījumus, salīdzinājumā ar valsts iekšējiem darījumiem visi attiecas uz reālām izmaksām, veicot darījumus, kurus dalībniekiem būtu pilnībā jāņem vērā tirgū efektīvu rezultātu sasniegšanai.
- (150) Lai rastos tirgus nepilnības, galvenokārt ir jābūt ārējo apstākļu sakrītoībai (netieša pozitīva ietekme) no darījumiem vai nozīmīgas nepilnīgas vai asimetriskas informācijas, kas varētu motivēt neveikt darījumus, kas citādi būtu bijuši efektīvi. Lai gan teorētiski tas varētu notikt noteiktos darījumos, gan starpvalstu, gan valsts mērogā (piemēram, saistībā ar kopīgām P&A programmām), to nevar uzskatīt par raksturīgu visos starpvalstu darījumos, nemaz nerunājot par minētā veida darījumiem. Attiecībā uz šo jautājumu Komisija uzskata, ka tirgus nepilnības arguments nav pieņemams.
- (151) Turklāt, mums ir jāatceras, ka, izvērtējot, vai atbalstu var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, Komisija salīdzina pasākuma pozitīvo ietekmi, lai sasniegtu kopējās intereses mērķi un iespējamo negatīvo blakusiedarbību, piemēram, tirdzniecības un konkurences kropļošanu. Balstoties uz šo praksi, Valsts atbalsta rīcības plānā ir paredzēts "līdzsvara tests" trijos posmos. Pirmie divi posmi ietver valsts atbalsta pozitīvo ietekmi, bet trešais posms ietver negatīvās ietekmes un tā bilances rezultātu. Līdzsvara testam ir šāda struktūra:
- a) novērtēt, vai atbalsts ir paredzēts konkrētam vispārējās nozīmes mērķim (piemēram, izaugsmei, nodarbinātībai, kohēzijai, videi vai energoapgādes drošībai);
- b) novērtēt, vai atbalsts ir atbilstošs vispārējās nozīmes mērķa sasniegšanai, tas ir, vai ierosinātais atbalsts
- novērš tirgus nepilnības vai citu mērķi. Veicot šo novērtējumu, ir jāpārbauda, vai:
- i) valsts atbalsts ir atbilstošs politikas instruments;
- ii) pastāv stimulējoša iedarbība, jo īpaši, ja atbalsts maina uzņēmumu uzvedību;
- iii) pasākumi ir samērīgi, tas ir, vai varēja iegūt tādu pašu uzvedības maiņu ar mazāku palīdzību;
- c) novērtēt, vai konkurences un tirdzniecības kropļošana ir ierobežota, lai kopējā bilance būtu pozitīva.
- (152) Pirmkārt, ir jāizvērtē, vai atbalsta mērķi var patiešām uzskatīt par vispārējās nozīmes mērķi. Neskatoties uz to, ka iespējamais mērķis ir veicināt vienotā tirgus integrāciju, atbalsta mērķis šajā lietā nav skaidri noteikts, jo tas pārsniedz tirgus integrāciju, veicinot Spānijas uzņēmumu ekspansiju jo īpaši Eiropas tirgū.
- (153) Otrā posma prasība ir novērtēt, vai atbalsts ir pietiekams, lai sasniegtu konkrētu vispārējās nozīmes mērķi. Konkrētāk, valsts atbalstam ir jāmaina atbalsta saņēmēja uzņēmuma uzvedība tā, lai tas veiktu darbību, kas veicinātu vispārējās nozīmes mērķa sasniegšanu, ko tas nevarētu veikt bez atbalsta, vai to veiktu ierobežotā vai atšķirīgā veidā. Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav sniegušas konkrētus argumentus, kas pierādītu šīs stimulējošās ietekmes varbūtību.
- (154) Trešais jautājums ietver valsts atbalsta negatīvo ietekmi. Pat tad, ja atbalsts ir pietiekams, lai sasniegtu vispārējās nozīmes mērķi, konkrēta uzņēmuma vai nozares atbalsts var radīt nopietnu konkurences kropļošanu un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Attiecībā uz šo jautājumu trīsdesmit ieinteresētās personas uzskata, ka shēma neietekmē konkurenci starp uzņēmumiem, kas maksā uzņēmumu ienākuma nodokli Spānijā, jo 12. panta 5. punkta finanšu ietekme būtu niecīga. Tomēr, kā jau minēts 101. apsvērumā un turpmāk, ir nopietnas norādes uz to, ka 12. panta 5. punkta ietekme nebūt nav nemanāma. Turklāt, tā kā šī atbalsta shēma attiecas tikai uz ārzemju darījumiem, tās ietekme ir skaidri vērsta uz konkurences kropļošanu ārzemju tirgos.

- (155) Šīs saderības analīzes pēdējā posma mērķis ir izvērtēt, vai atbalsta pozitīvā ietekme, ja tāda pastāv, atsvēr tās negatīvo ietekmi. Kā jau minēts, šajā lietā Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav pierādījušas konkrēta mērķa esamību, kas radītu skaidru pozitīvo ietekmi. Tās vispārīgi uzskata, ka TRLIS 12. panta 5. punkts ievēro Kopienas mērķi pārrobežu darījumu veicināšanā, neiedziļinoties apstrīdētā pasākuma faktiskās un iespējamās negatīvās ietekmes novērtēšanā. Katrā ziņā, pat ja uzskata, ka pasākuma pozitīvā ietekme ir pārrobežu darbības veicināšanā, likvidējot šīs darbības šķēršļus, Komisija uzskata, ka pasākuma pozitīvā ietekme nepārsniedz tā negatīvo ietekmi, jo īpaši tāpēc, ka pasākuma darbības joma ir neskaidra un vispārīga.
- (156) Noslēgumā Komisija uzskata, ka īpaši attiecībā uz analīzi saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu nodokļu priekšrocības, kas piešķirtas saskaņā ar apstrīdēto pasākumu, nav saistītas ar ieguldījumu, darba vietu izveidi vai īpašiem projektiem. Priekšrocības vienkārši atbrīvo atbalstītos uzņēmumus no izmaksām, kuras parasti būtu jāsedz, un tādēļ tās jāuzskata par darbības atbalstu. Principā, tāds darbības atbalsts neietilpst Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā, jo tas kropļo konkurences noteikumus jomās, kurās tie tiek piešķirti, bet nevar tieši savas būtības dēļ sasniegt nevienu no šo noteikumu izvirzītajiem mērķiem⁽¹¹⁰⁾. Saskaņā ar Komisijas standarta praksi, šo atbalstu nevar uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, jo tas neveicina attīstību, noteiktu darbību vai noteiktu tautsaimniecības jomu un nav ierobežots laikā, tas netiek pakāpeniski samazināts un nav proporcionāls tam, kas ir nepieciešams, lai novērstu īpašus ekonomiskos zaudējumus attiecīgajās jomās. "Līdzsvara testa" rezultāts apstiprina šo analīzi.
- (157) Ievērojot visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka minētā atbalsta shēma attiecībā uz Kopienas iekšējo pārņemšanu nav saderīga ar kopējo tirgu.
- (159) Ja nelikumīgi piešķirtais valsts atbalsts ir uzskatīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, šo secinājumu rezultātā atbalsts no saņēmējiem ir jāatgūst, saskaņā ar 14. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽¹¹¹⁾. Ar atbalsta atgūšanu maksimāli tiek atjaunots konkurences stāvoklis, kāds bija pirms atbalsta piešķiršanas. Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas nav iesniegušas argumentus, kas pamatotu vispārēju distancēšanos no šī pamatprincipa.
- (160) Tomēr Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 1. punkts paredz, ka "Komisija nepieprasa atgūt atbalstu, ja tas būtu pretrunā ar vispārējo Kopienas tiesību principu". Tiesas judikatūra un Komisijas prakse paredz, ka atbalsta atgūšanas pavēle pārkāpj Kopienas tiesību principu, ja Komisijas darbības rezultātā pasākuma atbalsta saņēmējam ir tiesiskā palāvība uz to, ka atbalsts tika piešķirts saskaņā ar Kopienas likumdošanu⁽¹¹²⁾.
- (161) Savā spriedumā lietā *Forum 187*⁽¹¹³⁾ Tiesa nosprieda, ka "tiesības izmantot tiesiskās palāvības aizsardzības principu attiecas uz visām personām, kas ir stāvoklī, kurā ir skaidrs, ka kāda Kopienas iestāde tām deva tiesisko palāvību. Turklāt neviens nevar atsaukties uz šī principa pārkāpumu, ja administrācija nav viņam sniegusi konkrētas garantijas. Tāpat, ja apdomīgs un piesardzīgs tirgotājs ir spējīgs paredzēt Kopienas pasākuma piemērošanu, kas var ietekmēt viņa intereses, viņš nevar atsaukties uz šo principu gadījumā, ja pasākums tiek piemērots".
- (162) Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas būtībā apgalvoja, ka pastāv tiesiskā palāvība, kas balstās, pirmkārt, uz noteiktām Komisijas atbildēm uz rakstiskiem Parlamenta jautājumiem un, otrkārt, uz iespējamo atbalsta shēmas līdzību ar iepriekšējiem pasākumiem, kurus Komisija atzinusi par saderīgiem. Treškārt, Spānijas valsts iestādes un trīsdesmit ieinteresētās personas uzskata, ka tiesiskās palāvības princips paredz, ka Komisija nevar pieprasīt visu jau veikto atskaitījumu atgūšanu un vēl neīstenoto atskaitījumu atgūšanu līdz TRLIS noteiktā 20 gadu termiņā.

G. Atbalsta atgūšana

- (158) Apstrīdētais pasākums ir īstenots bez iepriekšēja paziņojuma Komisijai, saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu. Līdz ar to šis pasākums attiecībā uz Kopienas iekšējo pārņemšanu ir nelikumīgs atbalsts.

⁽¹¹⁰⁾ Skatīt Pirmās instances tiesas 2009. gada 4. septembra spriedumu lietā T-211/05, *Itālija/Komisija*, nav vēl publicēts, 173. punkts; skatīt arī Pirmās instances tiesas 1995. gada 8. jūnija spriedumu lietā T-459/00, *Siemens/Komisija*, [1995] *Recueil*, II-1675, 48. punkts.

⁽¹¹¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽¹¹²⁾ Skatīt 108. zemsvērtas piezīmē minētos lēmumus.

⁽¹¹³⁾ Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums lietā C-182/187 un C-217/03, *Forum 187 ASBL*, [2006] *Recueil*, I-5479. lpp., 147. punkts; skatīt arī Tiesas 2005. gada 26. novembra spriedumu lietā C-506/03, *Vācija/Komisija*, nav vēl publicēts, 58. punkts, un Tiesas 1987. gada 11. marta spriedumu lietā C-265/85, *Van den Bergh en Jurgens BV/Komisija*, [1987] *Recueil*, I-155. lpp., 44. punkts.

(163) Attiecībā uz iespējamo atbalsta shēmas līdzību ar citiem pasākumiem, kurus neuzskatīja par valsts atbalstu, Komisija uzskata, ka šī atbalsta shēma būtiski atšķiras no pasākumiem, ko izvērtē Komisijas 1984. gada lēmumā par "Beļģijas koordinācijas centriem" ⁽¹¹⁴⁾. Apstrīdētajam pasākumam ir cita piemērošanas joma, jo tas neattiecas uz darbībām grupā, kā gadījumā ar "Beļģijas koordinācijas centriem". Turklāt apstrīdētajam pasākumam ir atšķirīga struktūra, kas to padara par selektīvu, galvenokārt tāpēc, ka tas attiecas tikai uz darījumiem, kas saistīti ar ārvalstīm.

(164) Saistībā ar Komisijas paziņojumu ietekmi uz atbalsta saņēmēju tiesisko palāvību Komisija uzskata, ka ir divi atšķirīgi periodi: a) no pasākuma spēkā stāšanās brīža 2002. gada 1. janvārī līdz uzsākšanas lēmuma publicēšanas datumam *Oficiālajā Vēstnesī* 2007. gada 21. decembrī; un b) pēc uzsākšanas lēmuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*.

(165) Attiecībā uz pirmo periodu Komisija atzina savas atbildes uz Parlamenta deputātu Erik Meijer un Sharon Bowles jautājumiem par apstrīdētā pasākuma iespējamo valsts atbalsta būtību. Konkrētāk, atbildot uz Parlamenta deputāta Erik Meijer 2006. gada 19. janvāra jautājumu, kāds Komisijas loceklis Komisijas vārdā atbildēja sekojoši: "Komisija nevar apgalvot, ka Spānijas uzņēmumu pārāk augstie piedāvājumi ir saistīti ar Spānijas nodokļu likumdošanu, kas ļauj uzņēmumiem amortizēt finanšu nemateriālo vērtību ātrāk, nekā to dara līdzīgi Francijas vai Itālijas uzņēmumi. Komisija var apstiprināt, ka tomēr šāds valsts tiesiskais regulējums neietilpst valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā, bet labāk tas pieder pie vispārīgajiem amortizācijas noteikumiem, ko piemēro visiem Spānijas uzņēmumiem." ⁽¹¹⁵⁾ 2006. gada 17. februārī, atbildot uz Parlamenta deputātes Sharon Bowles jautājumu, kāds Komisijas loceklis Komisijas vārdā atbildēja: "Saskaņā ar pašlaik Komisijas rīcībā esošo informāciju, šķiet, ka Spānijas nodokļu sistēmas noteikumi attiecībā uz nemateriālās vērtības amortizāciju ir piemērojami visiem Spānijas uzņēmumiem neatkarīgi no mēroga, jomas, juridiskā veida, privātā vai publiskā īpašuma rakstura, jo tie ir vispārīgie amortizācijas noteikumi. Tādēļ nešķiet, ka tie attiecas uz valsts atbalsta noteikumu piemērošanu." ⁽¹¹⁶⁾

(166) Šajos apgalvojumos Eiropas Parlamentam Komisija piedāvāja īpašas beznosacījumu saskaņotās garantijas, kas

būtībā atļāva apstrīdētā pasākuma saņēmējiem pamatoti cerēt uz to, ka nemateriālās vērtības amortizācijas kārtība ir likumīga tādā nozīmē, ka tā neietilpst valsts atbalsta noteikumu piemērošanas jomā ⁽¹¹⁷⁾ un tādēļ neviena no minētās kārtības gūtajām priekšrocībām nevar būt turpmākās atgūšanas procedūras priekšmets. Lai arī šos apgalvojumus nevar pielīdzināt oficiālam Komisijas lēmumam, ar kuru nosaka, ka šī amortizācijas kārtība nav valsts atbalsts, to ietekme bija līdzīga saistībā ar tiesiskās palāvības izvedi, jo īpaši ievērojot, ka esošajā lietā bija ievērotas piemērojamās procedūras, kas garantē koleģialitātes principa respektēšanu. Tā kā valsts atbalsta jēdziens ir objektīvs ⁽¹¹⁸⁾ un Komisijai nav rīcības brīvības attiecībā uz tās interpretāciju, pretēji tam, kas notiek, analizējot saderību, jebkurš precīzs un beznosacījumu apgalvojums Komisijas vārdā par to, ka valsts pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu acīmredzot tiks saprasts kā apliecinājums tam, ka pasākums no paša sākuma nebija valsts atbalsts (tas ir, arī pirms minētā apgalvojuma). Jebkurš uzņēmums, kam iepriekš bija neskaidrība par to, vai tas nākotnē būs pakļauts, saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem, priekšrocības piedziņai, kas bija iegūta saskaņā ar nemateriālās vērtības amortizācijas kārtību, kas radies pirms Komisijas apgalvojuma noslēgtajiem darījumiem, varētu secināt pēc šādiem apgalvojumiem, ka šāda nenoteiktība ir nepamatota, jo nevarēja cerēt uz lielāku piesardzību, nekā Komisija, attiecībā uz šo jautājumu. Šajos apstākļos, paturot prātā, ka Kopienas tiesību akti nepieprasa pierādījumus par cēloņsakarību starp garantijām, ko sniedz Kopienas iestāde, un pilsoņu vai uzņēmumu uzvedību, uz kuriem attiecas šādas garantijas ⁽¹¹⁹⁾, jebkurš piesardzīgs uzņēmējs varētu pamatoti cerēt, ka Komisija saistībā ar pasākumiem nenoteiks turpmāk nekādu atbalsta atgūšanu ⁽¹²⁰⁾, kuru tā pati iepriekš bija kvalificējusi savā apgalvojumā citai Kopienas iestādei kā neuzskatāmu par atbalstu, neatkarīgi no tā, ka pabeidza darījumu, kas guva labumu no atbalsta pasākuma.

(167) Tādējādi Komisija secina, ka apstrīdētā pasākuma saņēmējiem bija tiesiskā palāvība uz to, ka atbalsts nav jāatgūst, un tādēļ Komisija neprasa atgūt no minētajiem saņēmējiem nodokļu pabalstu saistībā ar jebkuru Spānijas pircēja

⁽¹¹⁴⁾ Komisijas 1984. gada 16. maija Lēmums SG(84) D/6421.

⁽¹¹⁵⁾ Rakstiskais jautājums E-4431/05.

⁽¹¹⁶⁾ Rakstiskais jautājums E-4772/05.

⁽¹¹⁷⁾ Par tiesiskās palāvības principu skatīt iepriekš minētā Tiesas sprieduma *Van den Bergh en Jurgens BV/Komisija* 44. punktu; Tiesas spriedumu lietā C-182/187 un C-217/03, *Forum 187 ASBL/Komisija*, [2006] *Recueil*, I-5479. lpp., 147. punkts; un Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-290/97, *Mehibas Dordtselaan/Komisija*, [2000] *Recueil*, II-15. lpp., 59. punkts.

⁽¹¹⁸⁾ Tiesas 2008. gada 22. decembra spriedums lietā C-487/06 P, *British Aggregates/Komisija*, 111.–114. punkts un 185.–186. punkts; Pirmās instances tiesas 2002. gada 17. oktobra spriedums lietā T-98/00, *Linde/Komisija*, 33. punkts.

⁽¹¹⁹⁾ Tas ir, nav nepieciešams pierādīt, ka persona vai uzņēmums piedalījās darbībā, ļaujoties uz minēto garantiju, pretējā gadījumā varētu nepiedalīties šajā darbībā.

⁽¹²⁰⁾ Skatīt pēc analogijas Komisijas 2003. gada 17. februāra lēmumu par Beļģijas koordinācijas centriem (2003/757/EK) un Komisijas 2006. gada 20. decembra lēmumu nodokļu AIE (C46/2004).

uzņēmuma tiešo vai netiešo līdzdalību ārvalstu uzņēmumā pirms paziņojuma publicēšanas datuma⁽¹²¹⁾ Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī par Komisijas lēmumu uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūru, saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu, kas tad varēja iegūt labumu no apstrīdētā pasākuma. Faktiski kopš dienas, kad uzsākta oficiālā izmeklēšana, un saskaņā ar savu praksi⁽¹²²⁾, Komisija uzskata, ka piesardzīgam uzņēmējam būtu jāņem vērā šaubas, ko Komisija pauda attiecībā uz apstrīdētā pasākuma saderību.

(168) Komisija arī uzskata, ka minētiem atbalsta saņēmējiem jāturpina gūt apstrīdētā pasākuma labumu līdz šajā pasākumā paredzētā amortizācijas perioda beigām. Komisija atzīst, ka darījumi tika plānoti un ieguldījumi tika veikti ar pamatotu un likumīgu pārliecību par zināmu nepārtrauktību ekonomiskajos apstākļos, ieskaitot apstrīdēto pasākumu. Tādējādi saskaņā ar iepriekšējo Tiesas judikatūru un Komisijas praksi⁽¹²³⁾ nepastāv sabiedrības prioritāras intereses⁽¹²⁴⁾ un Komisija uzskata, ka atbalsta saņēmējiem ir jāatļauj turpināt gūt apstrīdētā pasākuma labumu visā TRLIS 12. panta 5. punktā paredzētajā amortizācijas laikā.

(169) No otras puses, Komisija uzskata, ka ir jāparedz saprātīgs pārejas periods tiem uzņēmumiem, kas ar ilgtermiņa perspektīvu jau ir ieguvuši tiesības ārvalstu uzņēmumos un kam šādas tiesības piederēja pārtraukti vismaz vienu gadu līdz lēmuma par procedūras uzsākšanu publicēšanas datumam. Tādēļ Komisija uzskata, ka jāņem vērā, vai uzņēmumi atbilst visiem citiem attiecīgajiem TRLIS 12. panta 5. punkta nosacījumiem (sk. 21. apsvērumu) līdz 2007. gada 21. decembrim, izņemot nosacījumu, kad akcijas tiem piederēja pārtraukti vismaz viena gada laikā, izmantojot arī tiesiskās palāvības principu, ja šīs tiesības tiem piederēja pārtraukti vismaz viena gada laikā, ne vēlāk, kā 2008. gada 21. decembrī.

(170) Tomēr gadījumos, kad Spānijas pircēja uzņēmumam minētās tiesības tieši vai netieši piederēja tikai pēc 2007. gada 21. decembra, no šāda atbalsta saņēmēja

atgūt visu nesaderīgo atbalstu, izņemot gadījumus, pirmkārt, kad pirms 2007. gada 21. decembra vienojās par Spānijas pircēja uzņēmuma neatsaucamām saistībām par šādu tiesību piederību; otrkārt, kad līgumā bija ietverts apturēšanas nosacījums attiecībā uz to, ka attiecīgais darījums ir obligāti jāapstiprina regulēšanas iestādē un, treškārt, kad par darījumu tika paziņots pirms 2007. gada 21. decembra. Pēc procedūras uzsākšanas lēmuma publicēšanas Oficiālajā Vēstnesī nevar apgalvot, ka saprātīgs uzņēmējs nevarētu prognozēt Kopienas pasākuma, piemēram, šī lēmuma pieņemšanu, kas var ietekmēt viņa intereses. Ievērojot iepriekš minēto, Komisija secina, ka atgūšana notiek visos gadījumos, kas nav minēti šā lēmuma 167. un 169. apsvērumā. Komisija arī uzskata, ka apstrīdētais pasākums nav atbalsts, ja brīdī, kad saņēmēji ieguva savas priekšrocības, viņi ievēroja visus Regulas (EK) Nr. 994/98 2. pantā noteiktos nosacījumus, kas bija piemērojami brīdī, kad saņēmēji ieguva nodokļu atvieglojumus.

(171) Ievērojot iepriekš minēto, noteiktajā taksācijas gadā noteiktajam atbalsta saņēmējam atbalsta precīzs apmērs atbilst TRLIS 12. panta 5. punktā paredzētās amortizācijas nodrošinātā nodokļu sloga samazinājuma neto pašreizējai vērtībai. Tāpēc ieviešana ir atkarīga no attiecīgo gadu uzņēmumam piemērojamā nodokļa likmes un piemērojamās diskonta procentu likmes.

(172) Attiecībā uz noteikto taksācijas periodu un noteikto saņēmēju atbalsta nominālvērtību atbilst nodokļu atvieglojumam, ko piešķir, piemērojot TRLIS 12. panta 5. punktu tiesībām ārvalstu uzņēmumos, kas neievēro 167. un 169. apsvērumā izklāstītos nosacījumus.

(173) Pašreizējo vērtību aprēķina, piemērojot procentu likmi nominālvērtībai, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu un Regulu (EK) Nr. 271/2008, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

(174) Aprēķinot nodokļu slogu atbalsta saņēmējiem, ja nav bijis nelikumīgs atbalsta pasākums, Spānijas valsts iestādēm būtu jābalstās uz darījumiem, kas veikti laikā pirms uzsākšanas lēmuma publicēšanas Oficiālajā Vēstnesī, kā minēts iepriekš. Nevar apgalvot, ka neeksistējot šim nelikumīgajam priekšrocībām, atbalsta saņēmēji būtu citādi veidojuši savus darījumus, lai samazinātu savu nodokļu slogu. Kā skaidri norādīts Tiesas spriedumā lietā par

⁽¹²¹⁾ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁽¹²²⁾ Skatīt, *inter alia*, Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu 2007/375/EK par atbrīvošanu no īpašā nodokļa attiecībā uz ogļūdeņražiem, kurus izmanto kā degvielu alumīnija ražošanā Gardanē, Šenonas reģionā un Sardīnijā, attiecīgi īstenotu Francijā, Īrijā un Itālijā (OV L 147, 8.6.2007., 29. lpp.), 55. apsvēruma, un iepriekš minēto Komisijas 2003. gada 24. jūnija lēmumu par Beļģijā īstenoto atbalsta shēmu nodokļu pārvaldīšanas kārtības veidā piemērošanai US Foreign Sales Corporations, 79. apsvēruma.

⁽¹²³⁾ Skatīt Komisijas 2003. gada 17. februāra Lēmumu 2003/755/EK par Beļģijas īstenoto atbalsta shēmu Beļģijā reģistrētajiem koordinācijas centriem (OV L 282, 30.10.2003., 25. lpp.) un iepriekš minēto Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-182/03 un C-217/03, *Forum 187 ASBL*, 162. un 163. punkts.

⁽¹²⁴⁾ Skatīt iepriekš minēto spriedumu lietā *Forum 187*, 149. punkts; skatīt arī Tiesas 1975. gada 14. maija spriedumu lietā C-74/74, *CNTA/Komisija*, [1975] *Recueil*, 533. lpp., 44. punkts.

Unicredito⁽¹²⁵⁾, šādus hipotētiskus apsvērumus nevar ievērot, aprēķinot atbalsta apmēru.

VII. SECINĀJUMS

- (175) Komisija uzskata, ievērojot minēto judikatūru un esošās lietas īpašības, ka *TRLIS* 12. panta 5. punkts uzskatāms valsts atbalsta shēmu saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punkta nosacījumiem attiecībā uz pārņemšanu Kopienas iekšienē. Komisija arī uzskata, ka apstrīdētais pasākums ir īstenots, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, tā ir nelikumīga atbalsta shēma attiecībā uz Kopienas iekšējām iegādēm. Tomēr, ievērojot, ka līdz uzsākšanas lēmuma publicēšanas datumam pastāvēja tiesiskā palāvēība, Komisija izņēmuma kārtā atsakās atgūt jebkādu nodokļu priekšrocību, kas izriet no atbalsta shēmas īstenošanas saistībā ar līdzdalību Spānijas pircēju uzņēmumu tieši vai netieši kontrolētajos ārvalstu uzņēmumos pirms Komisijas lēmuma par oficiālas procedūras, saskaņā ar 88. panta 2. punktu publicēšanas dienas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, izņemot gadījumus, kad, pirmkārt, pirms 2007. gada 21. decembra vienotās par Spānijas pircēja uzņēmuma neatsaucamām saistībām par šādu tiesību piederību; otrkārt, kad līgumā bija ietverts apturēšanas nosacījums attiecībā uz to, ka attiecīgais darījums ir obligāti jāapstiprina regulēšanas iestādē un, treškārt, kad par darījumu tika paziņots pirms 2007. gada 21. decembra.
- (176) Komisija uztur 2007. gada 10. oktobrī uzsāktu procedūru attiecībā uz darījumiem ārpus Kopienas, ievērojot, ka Spānijas valsts iestādes ir apņēmušās iesniegt papildu datus.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsta shēma, ko Spānija īstenojusi saskaņā ar 2004. gada 5. marta Karaļa dekrēta Nr. 4/2004 12. panta 5. punktu, kas nostiprināja, Spānijas Karalistei pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, nelikumīgi piemērotā likumā par uzņēmējdarbību nodokli noteiktos grozījumus, nav saderīga ar kopējo tirgu attiecībā uz atbalstu, ko sniedz saņēmējiem sakarā ar līdzdalības iegādi Kopienas iekšējā tirgū.

2. Tomēr nodokļu atvieglojumi, kurus saņēma atbalsta saņēmēji, veicot līdzdalības iegādi Kopienas iekšējā tirgū, saskaņā ar *TRLIS* 12. panta 5. punktu attiecībā uz tiešo vai netiešo līdzdalību ārvalstu uzņēmējdarbībās, kas bija atbilstošs atbalsta shēmas nepieciešamajiem noteikumiem pirms 2007. gada 21. decembra, papildus atļaujai uzturēt savu līdzdalību vismaz viena nepārtraukta gada laikā, var turpināt piemērot atbalsta shēmā paredzētos atbrīvojumus visa šī perioda laikā.

⁽¹²⁵⁾ Tiesas 2005. gada 15. decembra spriedums lietā C-148/04, *Unicredito Italiano Spa/Agenzia delle Entrate*, [2005] *Recueil*, I-11137. lpp., 117.–119. punkts.

3. Atbalsta saņēmēju izmantotos nodokļu atbrīvojumus, veicot līdzdalības iegādi Kopienas iekšējā tirgū, saskaņā ar *TRLIS* 12. panta 5. punktu attiecībā uz pirms 2007. gada 21. decembra noslēgtās vienošanās nosacījumu par neatsaucamām saistībām par minēto tiesību piederību, kad līgums ietver atlikšanas noteikumu saistībā ar to, ka minētais darījums ir obligāti jāapstiprina regulēšanas iestādē un kad par darījumu tika paziņots pirms 2007. gada 21. decembra, var turpināt īstenot visā amortizācijas laikā, kuru paredz atbalsta shēma attiecībā uz piederošo tiesību daļu, sākot ar atlikšanas noteikuma atcelšanas datumu.

2. pants

1. pantā minētā pasākuma piešķirtais nodokļu samazinājums nav atbalsts, ja tā piešķiršanas brīdī ir ievēroti tiesību akta noteikumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 2. pantu, kas būtu piemērojams minētā atbalsta piešķiršanas brīdī.

3. pants

Saskaņā ar 1. pantā minēto atbalsta shēmu piešķirtais nodokļu atbrīvojums, kas tā piešķiršanas brīdī atbilst tiesību akta noteikumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 1. pantu, vai ar jebkādu citu minētajā laikā spēkā esošo atbalsta shēmu, ir saderīgs ar kopējo tirgu šim atbalsta veidam piemērojamā maksimālā apmēra ietvaros.

4. pants

1. Spānija no saņēmējiem atgūst nesaderīgu atbalstu saskaņā ar 1. panta 1. punktā minēto atbalsta shēmu, kuru Kopienas iekšienē pārņemtā līdzdalība ārvalstu uzņēmējdarbībās neatbilst 1. panta 2. punktā minētajiem nosacījumiem.

2. Atgūstamās summas ietver procentus par laika periodu no dienas, kad tās nodotas saņēmēja rīcībā, līdz to atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 V nodaļu un tās grozījumiem Regulā (EK) Nr. 271/2008.

4. Spānija atceļ visus vēl nepiemērotos nodokļu atbrīvojumus sakarā ar 1. panta 1. punktā minēto atbalsta shēmu ar šī lēmuma pieņemšanas brīdī, izņemot atbrīvojumus, kas tika piešķirti līdzdalībai ārvalstu sabiedrībās, atbilstoši 1. panta 2. punkta noteikumiem.

5. pants

1. Atbalsta, kas piešķirts sakarā ar 1. panta 1. punktā minēto shēmu, atgūšana ir tūlītēja un efektīva.
2. Spānija garantē šī lēmuma īstenošanu četru mēnešu laikā pēc lēmuma izziņošanas dienas.

6. pants

1. Spānija divu mēnešu laikā no šī lēmuma paziņošanas iesniedz šādu informāciju:
 - a) 1. pantā minētās shēmas atbalsta saņēmēju saraksts un katra saņēmēja atbalsta summa saistībā ar šo shēmu;
 - b) kopējā no katra saņēmēja atgūstamā pamatsumma un atgūšanas procenti;
 - c) šā lēmuma izpildes nodrošināšanai īstenoto un plānoto pasākumu sīks apraksts;

- d) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīta atbalsta atmaksāšana.

2. Spānija turpina informēt Komisiju par progresu attiecībā uz valsts pasākumiem šī lēmuma īstenošanai līdz 1. pantā minētās shēmas atbalsta pilnīgai atgūšanai. Pēc Komisijas pieprasījuma Spānija nekavējoties iesniedz informāciju par veiktajiem un plānotajiem pasākumiem šī lēmuma izpildes nodrošināšanai. Turklāt tā sniedz sīku informāciju par atgūstamā atbalsta summām un to procentiem, kas jau atgūti no atbalsta saņēmēja.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2009. gada 28. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Neelie KROES

PIELIKUMS

Ieinteresēto personu, kas iesniedza apsvērumus par Procedūras uzsākšanas lēmumu un nevēlējās palikt anonīmas, saraksts

Abertis Infraestructuras SA

Acerinox SA

Aeropuerto de Belfast SA

Altadis SA, Fomento de Construcciones y Contratas SA

Amey UK Ltd

Applus Servicios Tecnológicos SL

Asociación Española de Banca (AEB)

Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Asociación de Empresas Constructoras de Ámbito Nacional (SEOPAN)

Asociación de Marcas Renombradas Españolas

Asociación Española de Asesores Fiscales

Amadeus IT Group SA

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA) SA

Banco Santander SA

Club de Exportadores e Inversores Españoles

Compañía de distribución integral Logista SA

Confederacion Española de Organizaciones Empresariales

Confederacion Española de la Pequeña y Mediana Empresa (CEPYME)

Ebro Puleva SA

Ferrovial Servicios SA

Hewlett-Packard Española SL

La Caixa SA

Iberdrola SA

Norvarem SA

Prosegur Compañía de Seguridad SA

Sociedad General de Aguas de Barcelona SA (Grupo AGBAR)

Telefónica SA

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV